

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΞΑ'

Τρίτη 10 Ιουνίου 2008

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 10957
2. Άδεια απουσίας των Βουλευτών κ. Θ. Καράογλου και Β. Παπανδρέου, σελ. 10971
3. Επί του Κανονισμού, σελ. 10979, 10986

B. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Κατάθεση αναφορών, σελ. 10957
2. Απαντήσεις Υπουργών σε ερωτήσεις Βουλευτών, σελ. 10958
3. Συζήτηση αναφορών και ερωτήσεων.
 - α) Προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με περιορισμούς και εξαιρέσεις για την καταβολή αποζημιώσεων στους γεωργοκτηνοτρόφους από τις πυρκαγιές του 2007, σελ. 10963
 - β) Προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών i) σχετικά με τις εισαγωγές αγροτικών προϊόντων από την Τουρκία, σελ. 10964
 - ii) σχετικά με την εφαρμογή του ν. 3389/2005 για τις Συμπράξεις Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα, σελ. 10965
 - γ) Προς τον Υπουργό Τουριστικής Ανάπτυξης, σχετικά με την παραχώρηση της παραλίας Λαγονησίου από την Επιχείρηση Τουριστικών Ακινήτων (Ε.Τ.Α. Α. Ε.) στην εταιρεία Αττικός Ήλιος Α. Ε., σελ. 10971

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών: «Κύρωση της Συνθήκης της Λισσαβώνας που τροποποιεί τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, τη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ορισμένες συναφείς πράξεις», σελ. 10974
2. Επί της Αντισυνταγματικότητας του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών, σελ. 10988
3. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.
Η Διαρκής Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας: «Κύρωση της Συμφωνίας στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Αυστραλίας και του Διοικητικού Κανονισμού εφαρμογής της», σελ. 10982

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί του Κανονισμού:

ΒΑΛΗΝΑΚΗΣ Ι.,	σελ. 10979
BENIZEΛΟΣ Ε.,	σελ. 10979, 10987, 10988
ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ Α.,	σελ. 10980
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ.,	σελ. 10988
ΚΟΥΒΕΛΗΣ Φ.,	σελ. 10979
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α.,	σελ. 10980
ΣΙΟΥΦΑΣ Δ.,	σελ. 10986, 10988
ΣΟΥΡΛΑΣ Γ.,	σελ. 10980

B. Επί των αναφορών και ερωτήσεων:

ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ Κ.,	σελ. 10964
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν.,	σελ. 10963
ΚΟΝΤΟΣ Α.,	σελ. 10963, 10964
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Α.,	σελ. 10972, 10973
ΜΠΕΖΑΣ Α.,	σελ. 10964, 10965, 10971
ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ Π.,	σελ. 10971
ΣΟΥΡΛΑΣ Γ.,	σελ. 10965
ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Α.,	σελ. 10972, 10973

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών:

ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ Κ.,	σελ. 10984, 10986
ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ Κ.,	σελ. 10980
ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Κ.,	σελ. 10999
ΓΕΡΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Κ.,	σελ. 10994
ΔΕΝΔΙΑΣ Ν.,	σελ. 11000
ΔΡΑΓΩΝΑ Θ.,	σελ. 11003
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ.,	σελ. 10998, 10999
ΕΞΑΡΧΟΣ Β.,	σελ. 10997
ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ Κ.,	σελ. 11003
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ Ο.,	σελ. 10996
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ.,	σελ. 11001
ΚΟΣΜΙΔΗΣ Ι.,	σελ. 11006
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α.,	σελ. 10977, 10978
ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ Ι.,	σελ. 11004
ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ Δ.,	σελ. 10997, 10998
ΜΠΑΝΙΑΣ Ι.,	σελ. 10982
ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ Π.,	σελ. 10992
ΜΠΟΥΓΑΣ Ι.,	σελ. 10991
ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Μ.,	σελ. 10995
ΣΑΜΑΡΑΣ Α.,	σελ. 10975
ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ Φ.,	σελ. 11001
ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ Π.,	σελ. 11002
ΣΙΟΥΦΑΣ Δ.,	σελ. 10974
ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ Α.,	σελ. 11005

Δ. Επί της Αντισυνταγματικότητας του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών:

ΒΑΛΗΝΑΚΗΣ Ι.,	σελ. 10990
BENIZEΛΟΣ Ε.,	σελ. 10989
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ.,	σελ. 10990
ΚΟΥΒΕΛΗΣ Φ.,	σελ. 10990
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Π.,	σελ. 10989
ΠΛΕΥΡΗΣ Α.,	σελ. 10988

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΒ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΞΑ'

Τρίτη 10 Ιουνίου 2008

Αθήνα, σήμερα στις 10 Ιουνίου 2008, ημέρα Τρίτη και ώρα 18.05' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΟΥΡΛΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 9 Ιουνίου 2008 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα πρακτικά της ΡΞ' συνεδριάσεώς του της Δευτέρας 9 Ιουνίου 2008 σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Αύξηση συντάξεων του Δημοσίου, εισοδηματική πολιτική έτους 2008 και άλλες διατάξεις».)

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Κωνσταντίνο Αϊβαλιώτη, Βουλευτή Β' Αθηνών, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Ηλείας κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ** κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην ανάγκη συντήρησης του κτηρίου που στεγάζεται το Ειρηνοδικείο Ανδρίτσαινας.

2) Ο Βουλευτής Καρδίτσας κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ** κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην κακή λειτουργία του Ταμείου Πρόνοιας των Δικηγόρων της Αθήνας λόγω στενότητας χώρου κ.λ.π..

3) Ο Βουλευτής Κορινθίας κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΜΛΙΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ξυλοκάστρου Κορινθίας ζητεί την κατασκευή της εξωποτάμιας λιμνοδεξαμενής για την επίλυση του υδρευτικού και αρδευτικού προβλήματος της περιοχής του.

4) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Μεγαλόπολης Αρκαδίας διαμαρτύρεται για τη μελετώμενη δημιουργία Χώρου Διαχείρισης Βιομηχανικών Αποβλήτων στο λεκανοπέδιο της Μεγαλόπολης.

5) Ο Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας κ. **ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος της Ιεράς Πόλης του Μεσολογγίου ζητεί την αποκατάσταση των φθορών στον Τύμβο των Ηρώων που βρίσκεται στην πόλη του.

6) Ο Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας κ. **ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ**

κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Γεωργικός Συνεταιρισμός Αγγελόκαστρου Αιτωλ/νίας ζητεί την άμεση εκτίμηση των ζημιών που υπέστησαν οι πορτοκαλλιέργειες και ελαιοκαλλιέργειες της περιοχής του από τις δυσμενείς καιρικές συνθήκες.

7) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία το Περιφερειακό Τμήμα της νοτιο-ανατολικής Πελοποννήσου του Οικονομικού Επιμελητηρίου της Ελλάδας ζητεί την παράταση της ισχύος των αποφάσεων για την ενίσχυση της επενδυτικής δραστηριότητας στους πυρόπληκτους νομούς.

8) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. **ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Σαραντίδης Δημόκριτος, Πρόεδρος του Ιατρικού Κέντρου Αποκατάστασης Θυμάτων Βασανιστηρίων εκθέτει την πορεία του αναπτυξιακού προγράμματος, με τίτλο «Κέντρο Ψυχικής Υγείας Νοτίου Λιβάνου και Δυτικής Μπेκάα».

9) Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Λύντια Παγάνη, παραγωγός πρώιμης αγκινάρας στην περιοχή των Φιλιατρών ζητεί την καταβολή αποζημίωσης για ζημιές που υπέστη η καλλιέργειά της από τον παγετό.

10) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. **ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Κοσμίδης Κοσμάς, Εκπαιδευτικός Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης ζητεί τη μοριοδότηση στους διανομείς του Α.Σ.Ε.Π., του δεύτερου τίτλου σπουδών.

11) Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Μεσσηνίας διαμαρτύρεται για την επιβολή τέλους ενεργοποίησης στα δικαιώματα εναΐας ενίσχυσης των παραγωγών ελαιολάδου, σύκου και σταφίδας και ζητεί την κατάργησή του κ.λ.π..

12) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία το Δημοτικό Συμβούλιο Ελευσίνας διαμαρτύρεται για τη χορήγηση άδειας για την κατασκευή μονάδος ηλεκτροπαραγωγής στο Πέραμα Μεγάρων από τα Ελληνικά Πετρέλαια.

13) Οι Βουλευτές Β' Αθηνών κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ-ΕΥΑ ΜΕΛΑ**, Α' Αθηνών κ. **ΛΙΛΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ** και Λαρίσης κ. **ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία οι Ομοσπονδίες Ενώσεων Συλλόγων Γονέων Νομαρχιακών Διαμερισμάτων Αθή-

νας, Πειραιά, Νομαρχίας Ανατολικής Αττικής και άλλοι διαμαρτύρονται για την προσπάθεια ποινικοποίησης των μαθητικών κινητοποιήσεων.

14) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Βενζινοπωλών Ελλάδος διαμαρτύρεται για την έρευνα του Ε.Μ.Π. που αφορά στο σύστημα μέτρησης υγρών καυσίμων που εφαρμόζεται στα βενζινοπωλεία.

15) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Σωματείων Ταχυδρομικών διαμαρτύρεται για την εξαγγελία περί ιδιωτικοποίησης των ΕΛ.ΤΑ..

16) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Δημοσίων Υπαλλήλων Υπουργείων Απασχόλησης και Εθνικής Παιδείας καταγγέλλει την κακοδιαχείριση των κοινοτικών κονδυλίων.

17) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Εθνική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδας ζητεί την απόσυρση της τροπολογίας, σχετικά με την επίσπευση της εφετειακής δίκης σε υποθέσεις που κρίνουν τη νομιμότητα απεργίας.

18) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Δ.Σ. του Θεάτρου της Σητείας ζητεί την απομάκρυνση του δουλεμπορικού πλοίου από το λιμάνι της Κάτω Ζάκρου Νομού Λασιθίου.

19) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Αντιρρησιών Συνείδησης, Λάζαρου Πετρομελίδη.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 9073/26-3-2008 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ελευθερίου Αυγενάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ.90022/13213/1142/22-5-2008 έγγραφο από την Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αρ. πρωτ. 9073/26.03.2008 ερώτηση, που κατατέθηκε στη Βουλή από τον Βουλευτή κ. Λεωτέρη Αυγενάκη, σχετικά με την απλούστευση των διαδικασιών συνταγογράφησης αναλωσίμου φαρμακευτικού υλικού σε ασφαλισμένους με αναπηρία του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Η Διοίκηση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, στο πλαίσιο των προσπαθειών αναβάθμισης των παρεχόμενων υπηρεσιών προς τους ασφαλισμένους του Ιδρύματος, μεταξύ αυτών και προς την ευαίσθητη κατηγορία των ατόμων με αναπηρία:

Με πρόσφατο γενικό έγγραφο επανακαθόρισε τα χορηγούμενα από το Ίδρυμα αναλώσιμα υγειονομικά υλικά, τα οποία είχαν οριστεί από το έτος 1998. Με τις τελευταίες ρυθμίσεις με κριτήριο πάντοτε την εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων:

- Προστέθηκαν νέα είδη (π.χ. πάνες ακράτειας, είδη τραχειοστομίας, γάζες για οφθαλμική χρήση κ.λπ.)

- Αυξήθηκαν σε ορισμένα είδη οι χορηγούμενες ποσότητες (καθετήρες κύστεως, ταινίες μέτρησης σακχάρου στο αίμα κ.λπ.) και

- Ειδικότερα, όσον αφορά στη συνταγογράφηση των υλικών, ορίστηκε ότι οι εκδιδόμενες γνωματεύσεις θα αφορούν χρονικό διάστημα δύο (2) μηνών αντί ενός (1) μηνός, που ίσχυε μέχρι σήμερα, γεγονός που θα μειώσει τη συχνότητα των επισκέψεων στους ιατρούς και κατ' επέκταση την ταλαιπωρία των ασφαλισμένων.

Επίσης, ειδική υπηρεσία του Ιδρύματος διεξάγει διαγωνισμούς για την προμήθεια αναλωσίμων υγειονομικών υλικών (υλικά κολοστομίας, σύριγγες κ.λπ.), τα οποία χορηγούνται στους ασφαλισμένους μέσα από τις διαχειρίσεις υγειονομικών υλικών των Τοπικών Μονάδων Υγείας, ταυτόχρονα με την επί-

σκεψη των ασφαλισμένων στους συνταγογράφους ιατρούς. Συνεπώς, απαλλάσσονται από τη διαδικασία αγοράς των ειδών και απόδοσης της δαπάνης.

Ειδικά για την κατηγορία των ασφαλισμένων που πάσχουν από σακχαρώδη διαβήτη καθιερώθηκε, για τα είδη που δεν χορηγούνται απευθείας από τη διαχείριση υλικού, η δυνατότητα αναγραφής τους σε συνταγή μαζί με την αντιδιαβητική αγωγή.

Η Υπουργός
ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ – ΠΑΛΛΗ»

2. Στην με αριθμό 11991/13-5-2008 ερώτηση του Βουλευτή κ. Γιάννη Κουτσούκου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β13-311/23-5-2008 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση, που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Ι. Κουτσούκος, με θέμα «Δεν χρηματοδοτούνται εγκεκριμένες προτάσεις στο Πρόγραμμα Μικρών και πολύ Μικρών Επιχειρήσεων», όσον αφορά αρμοδιότητες της Γ.Γ. Εμπορίου - Γ.Γ. Καταναλωτή του Υπουργείου Ανάπτυξης, σας γνωστοποιούμε τα ακόλουθα:

Η Γενική Γραμματεία Εμπορίου υλοποίησε πρόσφατα στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Ανταγωνιστικότητα» (ΕΠΑΝ), από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, τα μέτρα 2.11.1, «Ενίσχυση Ανταγωνιστικότητας Πολύ Μικρών Επιχειρήσεων του Εμπορίου» και 2.11.2 «Ενίσχυση Ανταγωνιστικότητας πολύ μικρών επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών».

Πιο αναλυτικά:

Α. Μέτρο 2.11.1, «Ενίσχυση Ανταγωνιστικότητας Πολύ Μικρών Επιχειρήσεων του Εμπορίου». Πρόκειται για πρόγραμμα στο πλαίσιο του οποίου χρηματοδοτούνται πολύ μικρές επιχειρήσεις του λιανικού εμπορίου. Ο ΕΟΜΜΕΧ ως τελικός δικαιούχος και η Γενική Γραμματεία Εμπορίου ως φορέας πρότασης και χρηματοδότησης υλοποίησαν πρόσφατα από το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Ανταγωνιστικότητας (ΕΠΑΝ) το ανωτέρω Μέτρο 2.11.1, όπου στο Νομό Ηλείας κρίθηκαν επιλέξιμα συνολικά 24 επενδυτικά σχέδια επιχειρήσεων συνολικής δημόσιας δαπάνης 816.676,55 ευρώ και συνολικού προϋπολογισμού 2.041.691,38 ευρώ. Τα επιχειρησιακά έργα έχουν ολοκληρωθεί και αποπληρωθεί στις 31/12/2007.

Β. Μέτρο 2.11.2 «Ενίσχυση Ανταγωνιστικότητας πολύ μικρών επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών». Σύμφωνα με το συγκεκριμένο πρόγραμμα εντάχθηκαν 2.798 επιχειρήσεις με συνολική δημόσια δαπάνη 86.994.808 ευρώ εκ των οποίων οι 24 με συνολική δημόσια δαπάνη 773.220 ευρώ αφορούν σε επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών που δραστηριοποιούνται στο Νομό Ηλείας. Τα επιχειρησιακά έργα έχουν ολοκληρωθεί και αποπληρωθεί στο τέλος Αυγούστου 2007.

Ο Υφυπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ»

3. Στην με αριθμό 9202/27-3-2008 ερώτηση του Βουλευτή κ. Φίλιππου Σαχινίδη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 23681/15-4-2008 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της υπ' αριθμ. 9202/27-3-2008 ερώτησης, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Φίλιππος Σαχινίδης, σας ενημερώνουμε κατά λόγο αρμοδιότητάς μας, ότι σύμφωνα με το άρθρο 35 του ν.3577/2007 (130 Α'), οι αποδοχές/αμοιβές του προσωπικού καθαριότητας των σχολικών μονάδων, στο οποίο συμπεριλαμβάνεται και το προσωπικό καθαριότητας με συμβάσεις έργου, από 1-4-2007 και εφεξής, βαρύνουν τον τακτικό προϋπολογισμό του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων. Ως συνέπεια αυτού, το ποσοστό των προβλεπόμενων εσόδων από το Φόρο Εισοδήματος Φυσικών και Νομικών Προσώπων που αποδίδεται στους δικαιούχους ΟΤΑ προς κάλυψη λειτουργικών αναγκών σχολείων μειώθηκε από 12% σε 9%.

Επιπροσθέτως, αναφέρουμε ότι το ύψος του ποσού που αποδίδεται στους ΟΤΑ α' βαθμού της χώρας για την κάλυψη των

λειτουργικών δαπανών των σχολείων πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, καθορίζεται κάθε χρόνο με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών και Οικονομίας και Οικονομικών, η οποία εκδίδεται κατόπιν σχετικής πρότασης της ΚΕΔΚΕ και αφορά στην κατανομή των Κεντρικών Αυτοτελών Πόρων των δήμων και κοινοτήτων που εγγράφονται κατ' έτος στον κρατικό προϋπολογισμό. Το ποσό που αποδίδεται στους δικαιούχους ΟΤΑ με τις κατανομές που πραγματοποιούνται από την Υπηρεσία μας, είναι συνάρτηση των προτάσεων των Πενταμελών Επιτροπών των νομών της Χώρας, οι οποίες συγκροτούνται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας (ν. 3274/04).

Ειδικότερα για το έτος 2008, η Κοινή Υπουργική Απόφαση, ορίζει για την κάλυψη των λειτουργικών δαπανών των σχολείων πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης ποσό ύψους 159.400.000,00 ευρώ, έναντι ποσού 150.000.000,00 ευρώ το οποίο αποδόθηκε κατά το έτος 2007, ήτοι αύξηση 6%.

Βάσει των ανωτέρω, δεν καθίσταται δυνατή η επιπλέον αύξηση στη χρηματοδότηση ΟΤΑ για την κάλυψη λειτουργικών δαπανών τους, πέραν του συγκεκριμένου ποσού που διατίθεται σύμφωνα με τα προαναφερόμενα.

Ο Υφυπουργός
ΘΑΝΑΣΗΣ ΝΑΚΟΣ»

4. Στην με αριθμό 9654/3-4-2008 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κυριάκου Βελόπουλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΥΠΠΟ/ΓΡ.ΥΠ./Κ.Ε./735/17-4-2008 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της με αριθμ. πρωτοκόλλου 9654/3.4.08 ερώτησης του Βουλευτή κ. Κυριάκου Βελόπουλου και σύμφωνα με τα στοιχεία που έθεσαν υπόψη μας οι αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Πολιτισμού, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το 1999 και κατά τη διάρκεια εκσκαφικών οικοδομικών εργασιών, στη θέση «Άγιος Θεόδωρος» μεταξύ Άνω και Κάτω Σταυρού, εντοπίστηκαν και ερευνηθήκαν, σε κατοικημένη περιοχή, τάφοι του αναφερόμενου στην ερώτηση υστερορωμαϊκού νεκροταφείου (Οικόπεδο Κόνιαρη). Στη συνέχεια και πάλι λόγω οικοδομικών εργασιών, διενεργήθηκαν από την ΙΣΤ' Εφορεία Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων σωστικές ανασκαφές (κατά τα έτη 2002, 2005 και 2007), στα γειτονικά οικόπεδα Γαρδίκη και Μαλαμούδη, με τις οποίες ήρθαν στο φως πλούσια κτερισμένες ταφές του ίδιου νεκροταφείου.

Ειδικότερα και σε ό,τι αφορά στην ανασκαφική έρευνα του οικοπέδου Μαλαμούδη, αυτή διενεργήθηκε σε δύο χρονικές περιόδους, η πρώτη το 2005 και η δεύτερη το 2007 με χρηματοδότηση και τη σύμφωνη γνώμη του ιδιοκτήτη. Αποκαλύφθηκαν συνολικά 92 τάφοι (κιβωτίοσχημοι και καλυβίτες κεραμοσκεπείς), οι περισσότεροι με πλούσια ευρήματα (πήλινα και γυάλινα αγγεία, κοσμήματα, νομίσματα κ.λπ.). Εκτός τούτων, ήρθαν στο φως τρεις μαρμάρινες επιτύμβιες στήλες και τμήμα ενός πήλινου υδαταγωγού, πρωιμότερου του νεκροταφείου.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 3028/28-6-2002 «Για την προστασία των Αρχαιοτήτων και εν γένει της Πολιτιστικής Κληρονομιάς» και ύστερα από σχετική ομόφωνη γνωμοδότηση του Τοπικού Συμβουλίου Μνημείων Κεντρικής Μακεδονίας (αριθ. 361/22-6-2007 Πράξη του), με απόφαση της αρμόδιας για την περιοχή ΙΣΤ' ΕΠΚΑ, το ανωτέρω οικόπεδο Μαλαμούδη (όπως άλλωστε και τα προηγούμενα των Κόνιαρη και Γαρδίκη) αποδεδειγμένη και δόθηκε προς οικοδόμηση, υπό όρους.

Ο Υπουργός
ΜΙΧΑΗΛΣ ΛΙΑΠΗΣ»

5. Στην με αριθμό 9367/31-3-2008 ερώτηση της Βουλευτού κ. Θάλειας Δραγώνα δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΥΠΠΟ/ΓΡ.ΥΠ./Κ.Ε./713/17-4-2008 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της με αριθμ. πρωτοκόλλου 9367/31.3.08 ερώτησης της Βουλευτού κ. Θάλειας Δραγώνα και σύμφωνα με τα στοιχεία που έθεσαν υπόψη μας οι αρμόδιες υπηρεσίες του

Υπουργείου Πολιτισμού, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Προκειμένου να επιτευχθεί η επιτυχημένη ολοκλήρωση του Προγράμματος, η Διαχειριστική Αρχή έχει επεξεργαστεί και καταγράψει συνδυασμό λύσεων που περιλαμβάνει τις εξής ενέργειες το κλείσιμο της συντριπτικής πλειονότητας των έργων του Άξονα 1, την αύξηση του προϋπολογισμού ορισμένων έργων του Άξονα 1 και του Άξονα 2, την απένταξη των ανεργών πράξεων, τη διαχείριση των έργων γεφυρών και την ενίσχυση του Άξονα 2 με μεταφορά έργων που παρουσιάζουν διπλή επιλεξιμότητα, από τον Άξονα 1. Επίσης, την τροποποίηση του προϋπολογισμού των Μέτρων των Αξόνων, με αντίστοιχη τροποποίηση του Συμπληρώματος Προγραμματισμού. Η διαδικασία ολοκλήρωσης των σχετικών αποφάσεων αναμένεται να ολοκληρωθεί κατά το δεύτερο εξάμηνο του 2008, με βάση την μέχρι τότε πορεία του Προγράμματος, σε συνεργασία με την Κεντρική Διαχειριστική Αρχή του Γ' ΚΠΣ.

Όσον αφορά σε νέες εντάξεις στο πλαίσιο του Μέρους 2.1 ή οποιουδήποτε άλλου Μέρους είναι προφανές, ότι όταν βρισκόμαστε στους τελευταίους μήνες υλοποίησης του Προγράμματος, δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις για ανάλογες ενέργειες.

Το Υπουργείο Πολιτισμού πρόκειται να προβεί άμεσα στην πλήρωση της θέσης του Προϊσταμένου της ΥΔΕΠ «ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ» αφού έχει ολοκληρώσει τις απαραίτητες σχετικές διαδικασίες.

Όσον αφορά το ΕΣΠΑ και τον Τομέα του Πολιτισμού, τονίζεται ότι μεγάλη σημασία για την προετοιμασία του Υπουργείου έχει η ήδη επιτευχθείσα ένταξη στο Μέτρο 3.3 «Μελέτες ωρίμανσης και προετοιμασίας», προτάσεων με συνολικό προϋπολογισμό 5.706.175 ευρώ και 85 Φορείς του Υπουργείου Πολιτισμού.

Επίσης, σας πληροφορούμε ότι έχουν ολοκληρωθεί οι επαφές με το σύνολο των Διαχειριστικών Αρχών των ΠΕΠ και των Τομεακών Προγραμμάτων σχετικά με την περιγραφή των δράσεων Πολιτισμού στους Άξονες και τα Μέτρα των Προγραμμάτων. Παράλληλα, συνεχίζεται με εντατικό ρυθμό η διαδικασία καταγραφής των πλέον ωρίμων έργων του Υπουργείου, τα οποία θα προωθηθούν προς ένταξη στα Επιχειρησιακά Προγράμματα του ΕΣΠΑ.

Ο Υπουργός
ΜΙΧΑΗΛΣ ΛΙΑΠΗΣ»

6. Στην με αριθμό 8941/20-3-2008 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μανόλη Στρατάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β-1169/11-4-2008 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό 8941/20-3-2008 που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Μαν. Στρατάκη, και αφορά διαφημίσεις τροφίμων κ.λπ., σας πληροφορούμε ότι για το θέμα αυτό θα σας απαντήσει το συνεργαζόμενο Υπουργείο Ανάπτυξης.

Επίσης, θέτουμε υπόψη σας ότι:

Σύμφωνα με το ν. 3431/06 όπως ισχύει, αρμόδια για τον έλεγχο, τη ρύθμιση και την εποπτεία της αγοράς των Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών, καθώς και θεμάτων προστασίας του καταναλωτή, είναι η Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (Ε.Ε.Τ.Τ.). Στο πλαίσιο αυτό, εποπτεύει και ελέγχει τους παρόχους δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, επιβάλλει τις σχετικές κυρώσεις και μεριμνά για την τήρηση της νομοθεσίας περί ηλεκτρονικών επικοινωνιών.

Διευκρινίζεται ότι οι υπηρεσίες στο διαδίκτυο Ιντερνέτ κατηγοριοποιούνται αφενός σε αυτές που αφορούν στην πρόσβαση χρηστών στο διαδίκτυο (πάροχοι πρόσβασης - Access Providers) και σε αυτές που αφορούν σε άλλες υπηρεσίες περιεχομένου, όπως π.χ. δικτυακοί τόποι-ιστοσελίδες, for a συζητήσεων κ.λπ. Η πρόσβαση που παρέχουν οι πάροχοι τελεί σε ευθεία αναλογία προς την παροχή σύνδεσης στα τηλεφωνικά δίκτυα προς τα νοικοκυριά και τις επιχειρήσεις από τους παρόχους τηλεφωνικών επικοινωνιών. Επομένως, οι επιχειρήσεις παροχής ηλεκτρονικών επικοινωνιών που εμπίπτουν στην εποπτεία της ΕΕΠ και στις οποίες αναφέρεται ο ερωτών βου-

λευτής, αναλαμβάνουν την υποχρέωση να συνδέσουν ένα χρήστη με το διαδίκτυο, όπως ακριβώς μια εταιρεία που προσφέρει τηλεφωνικές συνδέσεις αναλαμβάνει την υποχρέωση να συνδέσει έναν συνδρομητή με το τηλεφωνικό δίκτυο.

Η Ε.Ε.Τ.Τ στο πλαίσιο της αρμοδιότητάς της από το άρθρο 12 περ. β' και γ' ν. 3431/2006, αποτελεί την εποπτεύουσα Αρχή επί των παρόχων ηλεκτρονικών υπηρεσιών, σε θέματα που αφορούν στην διασύνδεση των συνδρομητών προς το διαδίκτυο. Ίντερνέτ και πάντως σε καμία περίπτωση δεν είναι αρμόδια για ζητήματα που άπτονται του περιεχομένου που διακινείται εντός του διαδικτύου. Το παραπάνω βρίσκεται σε ευθεία αναλογία προς την τηλεφωνική γραμμή, που συνιστά μέρος του δικτύου που εποπτεύεται από την ΕΕΤΤ, και του περιεχομένου των διενεργούμενων τηλεφωνικών συνομιλιών, που εκφεύγουν του πεδίου εποπτείας και εν γένει αρμοδιότητας της ΕΕΤΤ, κατά ρητή εφαρμογή του άρθρου 1 παρ. 3 περ.α του ν. 3431/2006.

Ενδεχόμενη επιβολή ορίου ηλικίας χρήσης της πρόσβασης στο διαδίκτυο Ίντερνέτ από την ΕΕΤΤ δεν είναι εφικτή στο τεχνικό επίπεδο της παροχής διασύνδεσης προς το διαδίκτυο από τους παρόχους πρόσβασης, όπως αναλύθηκε ανωτέρω, καθότι αφορά σε ρυθμίσεις επί του περιεχομένου που διακινείται εντός του διαδικτύου, για το οποίο, όπως προεκτέθηκε, η ΕΕΤΤ, δεν είναι αρμόδια.

Από την άλλη πλευρά να σημειωθεί ότι ο περιορισμός της πρόσβασης των ανηλίκων σε δικτυακούς τόπους που δεν τυγχάνουν της έγκρισης των γονέων τους είναι τεχνικά δυνατό να πραγματοποιηθεί με απλές διαδικασίες στα τερματικά (ηλεκτρονικούς υπολογιστές - PC) των συνδρομητών με πληθώρα ειδικών εφαρμογών λογισμικού (software) που κυκλοφορούν στο εμπόριο.

Ο Υπουργός
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ»

7. Στην με αριθμό 1435/1-11-07 ερώτηση των Βουλευτών Γεωργίου Πεταλωτή και Γεωργίου Ντόλιου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ900α/5606/9329/26-11-07 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της υπ' αριθμ. 1435/1-11-2007 ερώτησης της Βουλής των Ελλήνων, που κατέθεσαν οι Βουλευτές κ.κ. Γεώργιος Πεταλωτής και Γεώργιος Ντόλιος, με θέμα την λειτουργία και τις επιχειρησιακές προοπτικές της 2ης ΜΣΕΠ της Πολεμικής Αεροπορίας (Π.Α), σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Για τη 2η ΜΣΕΠ, σύμφωνα με τα θεσμικά κείμενα της Π.Α, προβλέπεται στελέχωση από 133 άτομα Στρατιωτικού προσωπικού, ενώ είναι τοποθετημένα 165, ήτοι 20% επιπλέον. Επιπρόσθετα, σας γνωρίζουμε ότι δεν υπήρξε σημαντική διαφοροποίηση στη στελέχωση της υπόψη Μονάδας κατά την τελευταία 4ετία.

Η υφιστάμενη στελέχωση της 2ης ΜΣΕΠ δεν θα διαφοροποιηθεί ουσιαστικά για το επόμενο έτος, καθόσον δεν συμπεριλαμβάνεται στο σχεδιασμό μεταθέσεων της Π.Α, η μείωση του στρατιωτικού της προσωπικού και κατά συνέπεια δεν τίθενται ζητήματα οικονομικών, κοινωνικών, επιχειρησιακών ή άλλων θεμάτων στην ευρύτερη περιοχή.

Το προσωπικό που υπηρετεί σε μονάδες διετίας της Π.Α, μετά τη συμπλήρωση του υπόψη χρόνου, μπορεί να τοποθετηθεί στην περιοχή επιθυμίας του. Το 3ο ΚΕΠ έχει ενταχθεί στις μονάδες διετίας. Τυχόν μετακίνηση τεχνικών RADAR από τη 2η ΜΣΕΠ στο 3ο ΚΕΠ εντάσσεται, αποκλειστικά και μόνο, στο πλαίσιο κάλυψης υπηρεσιακών αναγκών.

Τέλος, σας διαβεβαιώνουμε ότι, παρά την αυξημένη στελέχωση της 2ης ΜΣΕΠ, δεν προγραμματίζεται καμία μεταβολή στη δύναμη του στρατιωτικού της προσωπικού.

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ – ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ι. ΜΕΙΜΑΡΑΚΗΣ»

8. Στην με αριθμό 1529/5-11-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Εμμανουήλ Στρατάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 252/25-2-08 έγγραφο από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων

η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Μ. Στρατάκης, σας πληροφορούμε τα εξής:

Το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων στο πλαίσιο της 4ης Προγραμματικής Περιόδου 2007-2013 έχει καταρτίσει το Πρόγραμμα Αγροτικής Ανάπτυξης (ΠΑΑ) 2007-2013 «ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΠΑΛΑΤΖΗΣ» για το οποίο η Κοινοτική Συμμετοχή του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) είναι ύψους 3,7 δις _ περίπου. Το ΠΑΑ υποβλήθηκε επίσημα στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή (Ε.Ε.) αρχικά στις 07.03.2007 και κατόπιν διαβουλευσεων εγκρίθηκε στις 20/11/2007.

Το νέο πρόγραμμα θα εφαρμοστεί μέσω τεσσάρων Αξόνων και μιας δέσμης μέτρων και δράσεων σύμφωνα με τα όσα προβλέπονται στους νέους Κοινοτικούς Κανονισμούς αλλά και στις κοινοτικές στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές για την αγροτική ανάπτυξη, καθώς και το Εθνικό Στρατηγικό Σχέδιο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΣΣΑΑ).

Στον Άξονα 1 προβλέπονται μέτρα για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας του τομέα της γεωργίας και της δασοκομίας. Ειδικότερα η στήριξη αφορά:

- Μέτρα που αποσκοπούν στην προαγωγή της γνώσης και στη βελτίωση του ανθρώπινου δυναμικού.
- Μέτρα που αποσκοπούν στην αναδιάρθρωση και ανάπτυξη του φυσικού δυναμικού και στην προαγωγή της καινοτομίας.
- Μέτρα που αποσκοπούν στη βελτίωση της ποιότητας της γεωργικής παραγωγής και των προϊόντων. Στον Άξονα 2 για τη βελτίωση του Περιβάλλοντος και της Υπαίθρου περιλαμβάνονται:

Α. Μέτρα που στοχεύουν στην αειφορική χρήση της γεωργικής γης μέσω:

- Ενισχύσεων για φυσικά μειονεκτήματα στους γεωργούς ορεινών περιοχών.
- Ενισχύσεων στους γεωργούς των περιοχών με μειονεκτήματα εκτός των ορεινών περιοχών.
- Γεωργοπεριβαλλοντικών ενισχύσεων.
- Στήριξης για μη παραγωγικές επενδύσεις.

Β. Μέτρα που στοχεύουν στην αειφορική χρήση δασικής γης μέσω:

- Πρώτης δάσωσης γεωργικών γαιών.
- Πρώτης δάσωσης μη γεωργικών γαιών.
- Ενισχύσεων Natura.
- Δασοπεριβαλλοντικών ενισχύσεων.
- Αποκατάστασης δασοκομικού δυναμικού και εισαγωγής δράσεων πρόληψης.
- Μη παραγωγικών επενδύσεων.

Στο σύνολο των μέτρων που πρόκειται να υλοποιηθούν, μεταξύ των άλλων, συμπεριλαμβάνονται μέτρα και δράσεις που αφορούν α) τη διαφοροποίηση προς μη γεωργικές δραστηριότητες, με την ενίσχυση επενδύσεων από μέλη του αγροτικού νοικοκυριού για την ανάπτυξη νέων δραστηριοτήτων που δεν σχετίζονται με τη γεωργία και β) τη στήριξη δημιουργίας και ανάπτυξης πολύ μικρών επιχειρήσεων με στόχο την προώθηση της απασχόλησης εκτός του πρωτογενή τομέα και τη δημιουργία κατάλληλων προϋποθέσεων για τη συγκράτηση ή και αύξηση του πληθυσμού στην ύπαιθρο. Τέτοιου είδους δράσεις θα έχουν εφαρμογή είτε μέσω του Άξονα 3 «Ποιότητα ζωής στις αγροτικές περιοχές και διαφοροποίηση της αγροτικής οικονομίας», είτε μέσω του Άξονα 4 «Εφαρμογή της προσέγγισης Leader». Οι δύο αυτοί Άξονες, πρόκειται να εφαρμοστούν σε γεωγραφικά οριοθετημένες περιοχές παρέμβασης οι οποίες θα είναι κυρίως ορεινές και μειονεκτικές. Ειδικότερα για τον Άξονα 3 θα είναι συνέχεια των Ολοκληρωμένων Προγραμμάτων Ανάπτυξης Αγροτικού Χώρου (ΟΠΑΧ) που υλοποιούνταν κατά την 3η Προγραμματική Περίοδο 2000-2006, ενώ για τον Άξονα 4 θα αφορούν τις περιοχές που θα προταθούν σε συνέχεια εκπόνησης στρατηγικών τοπικής ανάπτυξης που θα πραγματοποιηθεί μέσω της «εκ των κάτω προς τα άνω προσέγγισης» από τοπικά εταιρικά σχήματα δημοσίου - ιδιωτικού τομέα (Ομάδες Τοπικής Δράσης Ο.Τ.Δ.) που δραστηριοποιούνται στην προτεινόμενη περιοχή παρέμβασης σε συνέχεια σχετικής προκήρυξης.

Παράλληλα για τις 13 διοικητικές Περιφέρειες της Χώρας εκπονήθηκαν σχετικές μελέτες. Ειδικότερα για την Περιφέρεια Κρήτης εκπονήθηκε η μελέτη με τίτλο: «Μελέτη για τις θερμοκηπιακές καλλιέργειες, την ελαιοκομία και την αιγοπροβατοτροφία στην Κρήτη, στο πλαίσιο της επάρκειας βοσκοτόπων και προστασίας του περιβάλλοντος για την ολοκληρωμένη αγροτική ανάπτυξη».

Επισημαίνεται ότι το περιεχόμενο της μελέτης δεν περιορίζεται στους τομείς που ορίζει ο τίτλος της αλλά καλύπτει όλους τους παραγωγικούς κλάδους της Περιφέρειας, μελετώντας τόσο την υφιστάμενη κατάσταση αυτής όσο και τις μελλοντικές και ευρύτερες αναπτυξιακές προοπτικές όλης της Περιφέρειας.

Τα συμπεράσματα των εν λόγω μελετών ελήφθησαν υπόψη στο σχεδιασμό και προσαρμογή του Προγράμματος Αγροτικής Ανάπτυξης (ΠΑΑ) 2007-2013 «ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΠΑΛΤΑΤΖΗΣ» της 4ης Προγραμματικής Περιόδου 2007-2013.

Όσον αφορά τη μείωση του αριθμού των απασχολούμενων στην γεωργία (από 28% στο σύνολο των εργαζομένων το 1981 σε 12% σήμερα) θα πρέπει να αποδοθεί βασικά σε μη ανατρέψιμους κοινωνικο-οικονομικούς παράγοντες που αποτελούν τη συνισταμένη της συνεχούς οικονομικής ανάπτυξης της χώρας την τελευταία τουλάχιστον 20ετία.

Το ποσοστό της γεωργίας στα βασικά μακρο-οικονομικά μεγέθη της οικονομίας, (Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν, Εθνικό Εισόδημα, Απασχόληση, Πάγιες Επενδύσεις, Εξωτερικό Εμπόριο) βαίνει σταδιακά μειούμενο, όπως έχει συμβεί σε όλες τις αναπτυγμένες χώρες, δεδομένου ότι αναπτύσσονται οι άλλοι τομείς της οικονομίας, οι οποίοι προσφέρουν καλύτερες αμοιβές και συνθήκες εργασίας ώστε να είναι ελκυστικότεροι για τους κατοίκους της υπαίθρου. Ωστόσο, συγκριτικά τουλάχιστον με τα υπόλοιπα Κράτη-Μέλη της Κοινότητας, η Ελλάδα εξακολουθεί να διακρίνεται από τα υψηλά μερίδια της γεωργίας στο σύνολο της οικονομίας της χώρας (π.χ. 5,2% του ΑΕΠ, έναντι 1,8% στην ΕΕ, 12% της απασχόλησης, έναντι 3,7% στην ΕΕ, 20% των εξαγωγών μας έναντι 5% στο σύνολο των 15 της ΕΕ, ανά 1000 στρέμματα γεωργικής γης στην Ελλάδα απασχολούνται 14 ετήσιες μονάδες εργασίας έναντι 6 στην ΕΕ των 15 κ.ο.κ.).

Στο αποτέλεσμα αυτό παίζει το ρόλο της και η τελευταία μεταρρύθμιση της ΚΑΠ, βάσει της οποίας οι κοινοτικές ενισχύσεις, εξακολουθούν μεν να αποτελούν το μοχλό εξασφάλισης και ενίσχυσης του αγροτικού εισοδήματος, αλλά, από την άλλη, δεν συνδέονται πλέον με το ύψος και το είδος της παραγωγής και, κατά συνέπεια, δεν αποτελούν κίνητρο συνέχισης της γεωργικής δραστηριότητας σε τομείς που κρίνονται μη ανταγωνιστικοί, στις συνθήκες της αγοράς.

Επιγραμματικά και σε ό,τι αφορά την πολιτική στήριξης του εισοδήματος των αγροτών, οι προσπάθειές μας εστιάζονται:

- στην εφαρμογή της μεταρρυθμισμένης ΚΑΠ, η οποία εξακολουθεί να εξασφαλίζει ικανοποιητικούς πόρους υπέρ της ελληνικής γεωργίας μέσω των άμεσων εισοδηματικών ενισχύσεων έως τουλάχιστον το 2013,
- στην υλοποίηση του προγράμματος αγροτικής ανάπτυξης και αλυσίδας για την τέταρτη προγραμματική περίοδο (ήδη πετύχαμε κοινοτική χρηματοδότηση 3,7 δις _ για την περίοδο 2007 - 2013),
- στην επίλυση προβλημάτων αγροτικής πίστης,
- στην ικανοποιητική ασφάλιση της γεωργικής παραγωγής και στην άμεση ανταπόκριση των κρατικών υπηρεσιών υπέρ της ταχύτερης δυνατής καταβολής αποζημιώσεων σε αντίξοες και ρικές συνθήκες,
- στην αναβάθμιση της ασφάλισης των αγροτών (κλάδος υγείας, συντάξεις),
- στην αποφασιστική στροφή της γεωργικής μας παραγωγής σε προϊόντα υψηλής ποιότητας και υγιεινής ασφάλειας,
- στην αναβάθμιση των ελεγκτικών μηχανισμών για την εξασφάλιση χρηστής διοίκησης και διαχείρισης του συστήματος,
- στην προστασία του περιβάλλοντος και του καταναλωτή.

Ο Υπουργός
Α. ΚΟΝΤΟΣ»

9. Στην με αριθμό 8160/11.3.08 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βαϊτή Αποστολάτου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ10035/8490/347/03.04.08 έγγραφο από την Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω σχετική ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Βαϊτή Αποστολάτο, σχετικά με τους ελέγχους για την αντιμετώπιση της εισφοροδιαφυγής, σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Η μέριμνα για την κανονική ασφάλιση του συνόλου του απασχολούμενου πληθυσμού, η πάταξη της εισφοροδιαφυγής και, κατ' επέκταση, η μακροπρόθεσμη διασφάλιση της βιωσιμότητας των ασφαλιστικών οργανισμών, αποτελούν αιτήματα πρώτιστης προτεραιότητας για το Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας και την Πολιτική του Ηγεσία.

Η εισφοροδιαφυγή αν και μέχρι σήμερα δεν έχει συστηματικά μετρηθεί και καταγραφεί, αποτελεί κατά γενική ομολογία φαινόμενο ιδιαίτερα ανησυχητικό με μεγάλο κοινωνικό κόστος, δεδομένου ότι υπονομεύει τη βιωσιμότητα των Ασφαλιστικών Οργανισμών και ιδιαίτερα του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, αλλά παράλληλα υπονομεύει και την ποιότητα των παροχών που δικαιούνται οι ασφαλισμένοι και οι συνταξιούχοι.

Ο έλεγχος της έγκαιρης καταβολής των ασφαλιστικών εισφορών από τους υπόχρεους, γίνεται σήμερα από τις Δ/σεις Επιθεώρησης και ελέγχου των ασφαλιστικών οργανισμών καθώς και από διάφορους φορείς και υπηρεσίες όπως είναι η Ειδική Υπηρεσία Ελέγχου Ασφάλισης (Ε.ΥΠ.Ε.Α.) και το Σώμα Επιθεωρητών Εργασίας (ΣΕΠΕ).

2. Για την αντιμετώπιση της εισφοροδιαφυγής στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, έχουν ληφθεί μία σειρά από μέτρα, τόσο νομοθετικού όσο και λειτουργικού χαρακτήρα.

Ειδικότερα:

Με τις διατάξεις του άρθρου 1, του ν. 2556/97 (ΦΕΚ 270/Α'/24.12.1997), συστάθηκε η Ειδική Υπηρεσία Ελέγχου Ασφάλισης (Ε.ΥΠ.Ε.Α.), για την οποία προβλέπεται συνεχή λειτουργία σε 24ωρη βάση, προκειμένου να διενεργούνται διαρκείς έλεγχοι στις επιχειρήσεις, με σκοπό τον εντοπισμό των ανασφάλιστων απασχολούμενων και τη διαπίστωση της τήρησης των υποχρεώσεων των εργοδοτών, όπως αυτές προσδιορίζονται στις διατάξεις του άρθρου 2, του ιδίου νόμου. Συγκεκριμένα, καθιερώθηκαν οι ακόλουθες υποχρεώσεις για τους εργοδότες:

(α) Να τηρούν ειδικό έντυπο όπου καταχωρούν τους νεοπροσλαμβανόμενους μισθωτούς από 1/4/1998, αμέσως μετά την πρόσληψη και πριν αναλάβουν εργασία. Σε περίπτωση παράλειψης καταχώρισης μισθωτού ή μη επίδειξης από τον εργοδότη του ειδικού εντύπου, επιβάλλεται από τα αρμόδια όργανα του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ πρόστιμο (ΠΕΠΑΕ).

(β) Να αναγγέλλουν στον ΟΑΕΔ, εντός οκτώ (8) ημερών, την καθ' οιονδήποτε λόγο αποχώρησή του μισθωτού τους, διαφορετικά τα όργανα του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ θα ασφαλίζουν αυτόν για περίοδο ενός εξαμήνου από τη μη δηλωθείσα αποχώρηση.

(γ) Να γνωστοποιούν κάθε μεταβολή και αλλαγή σχετικά με την επιχείρησή τους, το αργότερο εντός τριάντα (30) ημερών, άλλως τους επιβάλλεται πρόστιμο.

(δ) Να έχουν καταχωρίσει στα μισθολόγια και τις Αναλυτικές Περιοδικές Δηλώσεις, το απασχολούμενο προσωπικό τους, προκειμένου η καταγγελία σύμβασης εργασίας του να θεωρείται έγκυρη.

Εκτός από τους υπαλλήλους της Ε.ΥΠ.Ε.Α., ανάλογους ελέγχους προβλέπεται να διενεργούν και οι αρμόδιοι υπάλληλοι εξωτερικού ελέγχου, των κατά τόπους Υποκαταστημάτων και Παραρτημάτων του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ (όσο συχνά βέβαια τους το επιτρέπουν οι ιδιαιτερότητες κάθε μονάδας και σύμφωνα πάντα με τις οδηγίες της Διοίκησης), καθώς και οι υπάλληλοι του Σώματος Επιθεωρητών Εργασίας (Σ.Ε.Π.Ε.).

Με τον πρόσφατα ψηφισθέντα νόμο «Διοικητική και οργανωτική μεταρρύθμιση του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης και λοιπές Ασφαλιστικές Διατάξεις» παρέχεται δυνατότητα σε κλιμάκια που θα αποτελούνται τόσο από υπαλλήλους της ΕΥΠΕΑ όσο και από το ΣΕΠΕ να διεξάγουν από κοινού ελέγχους στις επιχειρήσεις και γενικότερα στους χώρους εργασίας.

Πέραν των ανωτέρω, το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, με το εκσυγχρονιστικό του πρόγραμμα που τέθηκε σε εφαρμογή την 1 / 1 12002, με το ν. 2972 / 2001 (ΦΕΚ 291/27.12.2001), έχει δρομολογήσει ένα πλέγμα διαδικασιών, τα οποία ως κοινή συνισταμένη έχουν την ενίσχυση του ελέγχου των εργοδοτών. Πιο συγκεκριμένα, η υλοποίηση του θεσμοθετούμενου Ολοκληρωμένου Πληροφοριακού Συστήματος (Ο.Π.Σ.), θα επιτρέψει:

(α) τη δημιουργία και συντήρηση πλήρους και αξιόπιστου Μητρώου Εργοδοτών, έτσι ώστε ανά πάσα στιγμή, να υπάρχουν τα ακριβή και πλήρως ενημερωμένα στοιχεία τους,

(β) τη δημιουργία και συντήρηση αναλυτικού «προφίλ» εργοδοτών, με στοιχεία οικονομικά και μη, τα οποία συνθέτουν τη γενικότερη εικόνα του εργοδότη και παρέχουν πληροφόρηση σχετικά με την αξιοπιστία του,

(γ) την εφαρμογή σύγχρονων μεθόδων διασταύρωσης των στοιχείων και, εν συνεχεία, στατιστικής ανάλυσης των αποτελεσμάτων, αναφορικά με τον «χάρτη») των εργοδοτών και των εργαζομένων, προκειμένου να εντοπίζονται τομείς της οικονομίας στους οποίους παρατηρείται εισφοροδιαφυγή.

(δ) την εφαρμογή εξειδικευμένων κριτηρίων με βάση τα συμπεράσματα που εξήχθησαν από τις διασταυρώσεις, με στόχο τον κατευθυνόμενο επιτόπιο έλεγχο των εργοδοτών και, τέλος,

(ε) την εξοικονόμηση εργατοωρών και προσωπικού, ώστε να στελεχωθούν πλήρως οι ελεγκτικοί μηχανισμοί (Ε.ΥΠ.Ε.Α., συνεργεία ελέγχου κλπ).

Πέραν του Ο.Π.Σ., επισημαίνουμε περαιτέρω, ότι έχουν δρομολογηθεί και επιμέρους δράσεις οργάνωσης των διαδικασιών ελέγχου των εργοδοτών, στα κατά τόπους Υποκαταστήματα του Ιδρύματος, ενώ, συγχρόνως, δίδονται και συνεχείς κατευθύνσεις ελέγχου προς τα αρμόδια ελεγκτικά όργανα (Ε.ΥΠ.Ε.Α. κλπ), για τον κατά προτεραιότητα έλεγχο των εργοδοτών σε ευαίσθητους τομείς απασχόλησης (π.χ. σε εποχικές επιχειρήσεις που βρίσκονται σε τουριστικές περιοχές).

Επιπλέον, σύμφωνα με όσα μας έχει γνωστοποιήσει η Διοίκηση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, σας γνωρίζουμε ότι παράλληλα με ης ήδη υπάρχουσες Ειδικές Υπηρεσίες Ελέγχου Ασφάλισης (Περιφέρεια Απικής, Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας, Περιφέρεια Δυτικής Μακεδονίας και Περιφέρεια Κρήτης), με την υπ' αριθμ. Ρ33/9/22.9.05 Απόφαση του Διοικητή του Ιδρύματος, έχουν συσταθεί εννέα (9) επιπλέον Ειδικές Υπηρεσίες Ελέγχου Ασφάλισης, για τις οποίες έχουν ήδη ξεκινήσει οι διαδικασίες στελέχωσής τους με προσωπικό, στις ακόλουθες Διοικητικές Περιφέρειες:

1. Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, με έδρα την Κομοτηνή,
2. Δυτικής Μακεδονίας, με έδρα την Κοζάνη,
3. Ηπείρου, με έδρα τα Ιωάννινα,
4. Ιονίων Νήσων, με έδρα την Κέρκυρα,
5. Θεσσαλίας, με έδρα την Λάρισα,
6. Στερεάς Ελλάδας, με έδρα την Λαμία,

7. Πελοποννήσου, με έδρα την Τρίπολη,

8. Βορείου Αιγαίου, με έδρα την Μυτιλήνη και τέλος,

9. Νοτίου Αιγαίου, με έδρα την Ερμούπολη Σύρου.

Τέλος, σας γνωρίζουμε ότι με την υπ' αριθμ. 4/2006 Εγκύκλιο της Διοίκησης του Ιδρύματος, έχουν αποσταλεί σαφείς οδηγίες στο σύνολο των Υπηρεσιών της, ούτως ώστε με ευθύνη των Διευθυντών των κατά τόπους Υποκαταστημάτων, να δραστηριοποιούνται όλοι οι υπάλληλοι των Τμημάτων Εσόδων, προκειμένου σε καθημερινή βάση να διενεργούνται επιτόπιοι έλεγχοι, τόσο στις Κοινές Επιχειρήσεις όσο και στα Οικοδομοτεχνικά Έργα.

Στο σημείο, πάντως, αυτό πρέπει να επισημανθεί η δυνατότητα, αλλά συγχρόνως και υποχρέωση των εργαζομένων, να καταγγέλουν στα αρμόδια όργανα, περιπτώσεις στις οποίες παρατηρείται ανασφάλιστη απασχόληση προσωπικού, προκειμένου για την αποτελεσματικότερη δυνατή καταπολέμηση της εισφοροδιαφυγής.

3. Σε ό,τι αφορά τον Ο.Α.Ε.Ε. (Οργανισμός Ασφάλισης Ελεύθερων Επαγγελματιών), από την νομοθεσία του Οργανισμού προβλέπεται η εφαρμογή αναγκαστικών μέτρων στις περιπτώσεις ασφαλισμένων που δεν καταβάλλουν τις ασφαλιστικές τους εισφορές. Η αρμόδια Υπηρεσία, βάσει των κείμενων διατάξεων, προβαίνει στην έκδοση Πράξεων Επιβολής Εισφορών και στη συνέχεια, στην υποβολή μηνύσεων αν παρέλθει άπρακτη η προθεσμία που αυτές θέτουν για εξόφληση ή ρύθμιση της οφειλής.

Επίσης ο Οργανισμός ζητά και λαμβάνει κατά έτος στοιχεία εισοδήματος ασφαλιστέων φορολογούμενων από το ΚΕΠΥΟ, τα οποία ενσωματώνει στο μηχανογραφικό του δίκτυο, ώστε να είναι σε θέση οι Υπηρεσίες να εντοπίσουν, όπου είναι δυνατό, περιπτώσεις διαφυγής από την ασφάλιση.

Όπως μας έχει ενημερώσει ο Ο.Α.Ε.Ε με το Α.Π.: ΓΕΝ. ΔΙΑΣΦΥΓ./ 18/2008/31-03-2008 έγγραφό του, για το έτος 2007, το ποσοστό των απλήρωτων αποδείξεων ταχυπληρωμών ανέρχεται στο 19,62%, του συνόλου των αποστέλλομένων, (ποσοστό εισφοροδιαφυγής), σύμφωνα με στοιχεία της «Η.ΔΙ.Κ.Α. Α.Ε.Ι.

4. Τέλος, καθοριστικό ρόλο στο έργο κατά της εισφοροδιαφυγής θα επιτελέσουν οι ενιαίες διευθύνσεις επιθεώρησης που συνιστώνται σε όλους τους νέους ασφαλιστικούς φορείς με τον πρόσφατα ψηφισθέντα νόμο ((Διοικητική και οργανωτική μεταρρύθμιση του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης και λοιπές Ασφαλιστικές Διατάξεις)), όπως και η ενεργοποίηση των μικτών κλιμακίων ελέγχων του Σ.Ε.Π.Ε. και της Ε.ΥΠ.Ε.Α. ΙΚΑ, που προβλέπονται από το άρθρο 151 παρ. 1 του ανωτέρω Νόμου.

Η Υπουργός
ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ»)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον συνάδελφο, κ. Αϊβαλιώτη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΑΝΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Αναφορές και ερωτήσεις πρώτου κύκλου:

Η πρώτη με αριθμό 540/11-10-2007 ερώτηση της Βουλευτού του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Αθανασίας Μερεττίτη προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με το Εθνικό Σχέδιο Δράσης για την αντιμετώπιση των Ναρκωτικών δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού. Έχει ενημερωθεί σχετικά η Βουλευτής.

Σειρά έχει η δεύτερη με αριθμό 11132/29-4-2008 ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Καραθανασόπουλου προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με περιορισμούς και εξαιρέσεις για την καταβολή αποζημιώσεων στους γεωργοκτηνοτρόφους από τις πυρκαγιές του 2007.

Το περιεχόμενο της ερώτησης του κ. Καραθανασόπουλου έχει ως εξής:

«Η Κοινή Υπουργική Απόφαση (Κ.Υ.Α. 258379/11-4-08) με τίτλο «Μέτρα υπέρ των παραγωγών της χώρας που οι γεωργοκτηνοτροφικές τους εκμεταλλεύσεις ζημιώθηκαν από τις πυρκαγιές κατά το έτος 2007» είναι ψευδεπίγραφη και έχει στόχο να αποδενώσει τους δικαιούχους αγροτοκτηνοτρόφους, όπως, επίσης και τα ποσά των αποζημιώσεών τους.

Η εκτίμηση αυτή απορρέει από τους δεκαοκτώ γενικούς περιορισμούς και τριάντα μία εξαιρέσεις στο φυτικό κεφάλαιο-φυτική παραγωγή, στο ζωικό κεφάλαιο-ζωική παραγωγή, στο πάγιο κεφάλαιο-μηχανολογικό εξοπλισμό και στα αποθηκευμένα προϊόντα, οι περισσότερες από τις οποίες είναι παράλογες και άλλες εμπεριέχουν σκόπιμα ασαφείς προϋποθέσεις. Χαρακτηριστικά παραδείγματα αποτελούν οι εξαιρέσεις των αποθηκευμένων αγροτικών εφοδίων όπως λιπάσματα, φυτοφάρμακα, των μεταποιημένων αγροτικών προϊόντων όπως λάδι, κρασί, των αιγοπροβάτων άνω των έξι ετών, οι περιφράξεις των αγροτικών εκμεταλλεύσεων, τα πηγάδια, οι γεωτρήσεις, οι γεννήτριες κ.ά.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

* Τι ενέργειες θα κάνει για να καταργηθούν οι παράλογοι περιορισμοί και εξαιρέσεις που αποδενώνουν τους δικαιούχους αγροτοκτηνοτρόφους και τα ποσά των αποζημιώσεών τους.

* Τι ενέργεια θα κάνει για να καταργηθούν οι ασαφείς προϋποθέσεις για να περιοριστούν οι αυθαίρετες και μεροληπτικές εξαιρέσεις δικαιούχων αγροτοκτηνοτρόφων.»

Στην ερώτηση του κ. Καραθανασόπουλου θα απαντήσει ο Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, κ. Κωνσταντίνος Κοντοστόλης.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΝΤΟΣ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, είχαμε δεσμευθεί απαντώντας σε ερώτηση στη Βουλή ότι με την ολοκλήρωση ή με την εξέλιξη των εκτιμήσεων θα συντάξουμε και θα εκδώσουμε κοινή υπουργική απόφαση με βάση την οποία δεν θα ισχύσουν πολλές από τις εξαιρέσεις που περιλαμβάνει η αρχική απόφαση.

Θέλω να σας πω ότι είχαμε πει εδώ στη Βουλή ότι ο κανονισμός των Π.Σ.Ε.Α. εγκρίθηκε σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα. Δεν θελήσαμε να πάμε σε διαβούλευση με την Ευρωπαϊκή Ένωση γιατί δεν ξέραμε ποιες περιπτώσεις πρέπει να εξαιρεθούν και έπρεπε πρώτα να γίνουν οι εκτιμήσεις και εν συνεχεία να εκδώσουμε νέα κοινή υπουργική απόφαση όπου θα περιλαμβάνονται πάρα πολλοί όροι σύμφωνα με τους οποίους το μεγαλύτερο μέρος αυτών που υπέστησαν ζημιά θα μπορέσουν να αποζημιωθούν.

Ήδη πρέπει να ξέρετε ότι έχει συνταχθεί η νέα κοινή υπουργική απόφαση και έχει υποβληθεί στο Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών. Θέλω να σας πω ότι εντός των ημερών υπογράφεται η κοινή υπουργική απόφαση για να μπορέσουμε πλέον να στείλουμε τις εκτιμήσεις σ' αυτούς οι οποίοι έπαθαν ζημιά για να μπορέσουμε να τους αποζημιώσουμε.

Επίσης θέλω να σας πω ότι ολοκληρώνονται εντός των ημε-

ρών και οι εκτιμήσεις στο φυτικό κεφάλαιο. Έχουν ολοκληρωθεί στο ζωικό κεφάλαιο και στο πάγιο κεφάλαιο, οπότε όλη η εκτιμητική δουλειά του ΕΛ.Γ.Α. -και μιλούμε πραγματικά για ένα πολύ μεγάλο όγκο δουλειάς- ολοκληρώνεται, προκειμένου αυτοί οι οποίοι υπέστησαν τις ζημιές στο φυτικό κεφάλαιο, στο ζωικό κεφάλαιο και στο πάγιο κεφάλαιο να μπορέσουν, αφού αποκαταστήσουν τις ζημιές τους, να αποζημιωθούν.

Κατά συνέπεια απαντώντας και στις δύο ερωτήσεις σας, σας λέω ότι όποιες περιπτώσεις μπορέσαμε να τις ξεπεράσουμε, αυτές οι περιπτώσεις ξεπερνούνται.

Αναφέρετε, βέβαια, εδώ στην ερώτησή σας για τα πηγάδια, τις γεωτρήσεις. Ξέρετε πολύ καλά ότι τα πηγάδια, τουλάχιστον στο μέρος που είναι κάτω από τη γη, δεν υπέστησαν ζημιά από τη φωτιά, όμως, το μέρος που είναι πάνω από την επιφάνεια της γης αποζημιώνεται κανονικά, όπως και οι γεωτρήσεις, οι γεννήτριες, τα αιγοπρόβατα άνω των έξι ετών. Τα περισσότερα δηλαδή από αυτά αποζημιώνονται κανονικά με την νέα υπουργική απόφαση.

Θέλω να σας πω επίσης ότι σε συνεχή επικοινωνία με τους εκπροσώπους της Τοπικής Αυτοδιοίκησης συντάσσουμε ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα παρεμβάσεων στις υποδομές του αγροτικού τομέα των περιοχών που επλήγησαν από τις πυρκαγιές. Ήδη το πρόγραμμα που αφορά το Νομό της Ηλείας έχει παρουσιαστεί και σύντομα θα είμαστε σε θέση να παρουσιάσουμε το ολοκληρωμένο πρόγραμμα παρεμβάσεων. Μιλούμε για αξιοποίηση υδάτινων πόρων, μιλούμε για αγροτική οδοποιία, μιλούμε για παρεμβάσεις που θα γίνουν ακόμη και σε πλατείες, ή σε οικοδομές στις περιοχές που επλήγησαν, έτσι ώστε πλέον να έχουμε μία νέα εικόνα, να κάνουμε ένα νέο ξεκίνημα για τις περιοχές που επλήγησαν από τις πυρκαγιές. Σύντομα, λοιπόν, και η Κοινή Υπουργική Απόφαση θα έχει υπογραφεί και οι εκτιμήσεις θα αποσταλούν.

Πέρα από αυτό, θέλω να σας πω ότι σε όλες τις περιοχές αυτές έχουμε κάνει εκπαίδευση των γεωτεχνικών των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων, για να μπορέσουν να ενημερώσουν και ενημερώνουν σωστά τους αγρότες για την ανασύσταση του φυτικού τους κεφαλαίου, έτσι ώστε να μπορέσουμε πλέον εκεί όπου είχαμε τις μεγάλες ζημιές να δημιουργήσουμε κάτι καινούργιο, να έχουμε πραγματικά μια ανασυγκρότηση στον αγροτικό τομέα των περιοχών αυτών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο ερωτών συνάδελφος κ. Καραθανασόπουλος έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, με την απάντησή σας κάνετε μια προσπάθεια να διασκεδάσετε τους φόβους τους οποίους έχει ένα μεγάλο κομμάτι των φτωχών και μεσαίων αγροτοκτηνοτρόφων οι οποίοι επλήγησαν από τις πυρκαγιές. Βεβαίως, υπάρχει το ερώτημα γιατί χρειάζεται μέσα σε δύο μήνες να πάμε σε μια νέα κοινή υπουργική απόφαση, από τη στιγμή που υπήρχε η προηγούμενη. Φαίνεται πολύ καλά ότι και εσείς οι ίδιοι, η Κυβέρνηση, κατάλαβε ότι μια σειρά από τις εξαιρέσεις που περιείχε η πρώτη κοινή υπουργική απόφαση, ήταν απαράδεκτη και μάλιστα οδηγούσε ένα μεγάλο τμήμα των πληγέντων αγροτών έξω από τη διαδικασία αποζημίωσης. Άλλωστε, θα περιμένουμε να δούμε τη νέα κοινή υπουργική απόφαση και τι θα εξαιρεθεί, γιατί για μια σειρά ζητήματα, όπως τα αποθηκευμένα εφόδια, τα επεξεργασμένα, τα μεταποιημένα αγροτικά προϊόντα, όπως και για τις περιφράξεις των αγροτικών και κτηνοτροφικών εκμεταλλεύσεων, τα ζητήματα που αφορούν τις μονάδες των κτηνοτρόφων δεν αναφέρεται τίποτα συγκεκριμένο.

Από αυτήν την άποψη, λοιπόν, υπάρχει ένα σημαντικό πρόβλημα. Και εσείς ο ίδιος δεν είπατε ότι θα αποζημιωθεί το σύνολο. Αποφύγατε να δώσετε το βασικό. Θα πρέπει το σύνολο των πληγέντων, κατά τη γνώμη του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, να αποζημιωθεί για το σύνολο και της παραγωγής την οποία έχασε και της απώλειας του εισοδήματος, αλλά και για το σύνολο στις πραγματικές τιμές του κατεστραμμένου του κεφαλαίου.

Αυτό, βεβαίως, καταλαβαίνω πολύ καλά ότι δεν το επιτρέπουν ούτε ο ΕΛ.Γ.Α. ούτε τα Π.Σ.Ε.Α., οι Κανονισμοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Άρα, λοιπόν, η αιχμή του δόρατος είναι αυτή η

αντιαγροτική πολιτική την οποία και εσείς υπηρετείτε, η οποία αφορά την Ευρωπαϊκή Ένωση και η οποία διευκολύνει στο ξεκλήρισμα της φτωχομεσαίας αγροτιάς. Επομένως, την εκτίμηση του κόμματος ότι οι πυρκαγιές ήρθαν να ολοκληρώσουν το έργο του ξεκλήρισματος της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής, το επιβεβαιώνουν και με το παραπάνω τα ίδια τα πεπραγμένα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΝΤΟΣ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Κύριε συνάδελφε, δεν προσπαθούμε να διασκεδάσουμε τις εντυπώσεις. Εγώ σας είπα ότι έχουμε συντάξει ήδη μια κοινή υπουργική απόφαση, η οποία έχει υποβληθεί για υπογραφή στο Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών. Γιατί εκδίδουμε νέα υπουργική απόφαση; Γιατί σας είπα ότι η πρώτη εξεδόθη με βάση τους βασικούς όρους που περιλαμβάνει ο κανονισμός των Π.Σ.Ε.Α..

Και το κάναμε αυτό, γιατί αλλιώς θα είχαμε μια πολύ μεγάλη καθυστέρηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση και αρκεί να σας πω ότι προηγούμενα προγράμματα Π.Σ.Ε.Α. επί κυβερνήσεων ΠΑ.ΣΟ.Κ. χρειάζονταν δύο και δυόμισι χρόνια να εγκριθούν. Με την ταχύτητα που εγκρίθηκε το πρόγραμμα αυτό δεν έχει εγκριθεί κανένα άλλο πρόγραμμα.

Όσον αφορά αυτά που αναφέρετε, ότι όλες πρέπει να εξαιρεθούν, αυτό δεν μπορεί να γίνει. Και εδώ δεν προσκρούουμε σε κανονισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή σε κανονισμό ή αποφάσεις του ΕΛ.Γ.Α.. Προσκρούουμε στη λογική. Διότι αρκετές περιπτώσεις δεν μπορούν να εκτιμηθούν, κύριε συνάδελφε, όσο και αν προσπαθούμε.

Στις περιφράξεις λέμε ναι, στα μηχανήματα ναι, στα τρακτέρ ναι, για πρώτη φορά, στον εξοπλισμό λέμε ναι και συμφωνούμε. Λιπάσματα αναφέρετε. Μπορείτε να μου πείτε πώς θα εκτιμηθούν τα λιπάσματα που έπαθαν ζημιά; Πόσα λιπάσματα είχε μια αποθήκη; Ποιος μπορεί να τα εκτιμήσει αυτά; Εκεί λοιπόν, που προσκρούουμε είναι στις περιπτώσεις όπου δεν μπορούμε να εκτιμήσουμε τη ζημιά.

Πάντως σας λέω τις περισσότερες των εξαιρέσεων τις ξεπερνούμε για πρώτη φορά με απόφαση δική μας, έξω από τον κανονισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ξεπερνώντας ακόμη κι αυτά που ορίζει σαφώς ο νόμος και ο κανονισμός του ΕΛ.Γ.Α., έτσι ώστε να μπορέσουμε πλέον με πολύ αποτελεσματικό τρόπο να μπορέσουμε να αποζημιώσουμε τους αγρότες που επλήγησαν στους πυρόπληκτους νομούς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Εισερχόμαστε στην τέταρτη με αριθμό 3966/8-1-2008 ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κωνσταντίνου Αϊβαλιώτη προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με τις εισαγωγές αγροτικών προϊόντων από την Τουρκία.

Αναλυτικότερα ο κ. Αϊβαλιώτης αναφέρει στην ερώτησή του:

«Οι τουρκικές εξαγωγές αγροτικών προϊόντων αυξάνονται θεαματικά από το 1995 όταν και έγινε η Τελωνειακή Ένωση Ευρωπαϊκής Ένωσης – Τουρκίας. Η Ελλάδα δυστυχώς δεν έλαβε κάποιο αντάλλαγμα για τη συναίνεσή της σε αυτή.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός

Τι είδους αγροτικά προϊόντα εισάγαμε τα έτη 2005, 2006 και 2007 από την Τουρκία, ποια ήταν η συνολική τους αξία και πόση η συνολική αξία των ελληνικών αγροτικών προϊόντων που εξαγάγαμε προς την χώρα αυτή;»

Στην ερώτησή του κ. Αϊβαλιώτη θα απαντήσει ο Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Μπέζας.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κύριε συνάδελφε, παίρνοντας αφορμή από την ερώτησή σας, να πω αρχικά ότι σύμφωνα με τα εθνολογιστικά στοιχεία τα οποία έχουμε στη διάθεσή μας υπάρχει μια καλή πορεία των εξαγωγών τα τελευταία χρόνια.

Η σημαντική ανάπτυξη των αγρών του εξωτερικού της χώρας ανέτρεψε την πτωτική πορεία των εξαγωγών που υπήρχε μέχρι το 2004 και έχει οδηγήσει, θα έλεγα, σε μια σημαντική

ανάκαμψή τους. Αναφέρομαι γενικά στις εξαγωγές και όχι μόνο στις εξαγωγές προς την Τουρκία. Πιο συγκεκριμένα το διάστημα από το 2005 έως το 2007 οι εξαγωγές των αγαθών αυξάνονται με έναν μέσο ετήσιο ρυθμό της τάξης του 7,1% και συνεισφέρουν κατά 20% περίπου στο ρυθμό ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας.

Τώρα σε σχέση με το αντικείμενο της ερώτησής σας, θα ήθελα να σας πω ότι με βάση τα στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας, οι εξωτερικές συναλλαγές αγροτικών προϊόντων με την Τουρκία, για τα έτη τα οποία ρωτάτε – 2005, 2006, 2007 – αλλά και για το πρώτο τρίμηνο του 2008, για το οποίο έχουμε στοιχεία, παρουσιάζουν μια μικρή διακύμανση, ιδίως το 2007 και στις αρχές του 2008. Σύμφωνα όμως με τα στοιχεία αυτά, το εμπορικό ισοζύγιο αγροτικών προϊόντων της Ελλάδας με την Τουρκία είναι πλεονασματικό, παρά το γεγονός ότι το πλεόνασμα αυτό περιορίστηκε το 2007.

Πιο συγκεκριμένα το πλεόνασμα του 2005 ήταν 63,8 εκατομμύρια ευρώ, το 2006 86,4 εκατομμύρια ευρώ, το 2007 περιορίστηκε στα 8,1 εκατομμύρια ευρώ, ενώ το πρώτο τρίμηνο του 2008 το πλεόνασμα του συγκεκριμένου εμπορικού ισοζυγίου έχει αυξηθεί σημαντικά και είναι στα 321,5 εκατομμύρια ευρώ.

Τα αγροτικά προϊόντα τα οποία κυρίως εισάγουμε από την Τουρκία είναι ζώα, παρασκευάσματα από κρέας, ψάρια, οστρακοειδή, γαλακτοκομικά προϊόντα και διάφορα άλλα προϊόντα σε μικρότερες ποσότητες. Θα καταθέσω στα Πρακτικά αναλυτικά στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας με το είδος ανά κωδικό προϊόντος και τη συνολική αξία των εξωτερικών συναλλαγών αγροτικών προϊόντων με την Τουρκία για το διάστημα 2005, 2006, 2007 και το πρώτο τρίμηνο του 2008.

Παράλληλα, καταθέτω και έναν συγκεντρωτικό πίνακα της ΕΣΥΕ με τις εξωτερικές συναλλαγές αγροτικών προϊόντων με την Τουρκία σε εκατομμύρια ευρώ. Δίνει τα στοιχεία αυτού του εμπορικού ισοζυγίου για τις ίδιες χρονικές περιόδους, δηλαδή 2005, 2006, 2007 και το πρώτο τρίμηνο του 2008.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Αντώνιος Μπέζας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο ερωτών συνάδελφος, ο κ. Αϊβαλιώτης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, το ευχάριστο στην υπόθεση είναι ότι έχουμε πλεόνασμα στις συναλλαγές μας στον αγροτικό τομέα με την Τουρκία, διότι στο βιομηχανικό τομέα μας έχουν πάρει στην κυριολεξία φαλάγγι. Θυμάμαι ότι σε μια απάντηση, που μου έστειλε η κ. Μπακογιάννη, φαίνεται ότι δίνουμε 170.000.000 ευρώ για εισαγωγές ανταλλακτικών και αυτοκινήτων από την Τουρκία. Εισάγουμε δεκατέσσερις χιλιάδες τετρακόσια Ι.Χ., λεωφορεία και βαριά φορτηγά απ' αυτήν τη χώρα, ενώ κάναμε εξαγωγές πέρυσι μόλις δεκαέξι οχημάτων έναντι των δεκατέσσερις χιλιάδες τετρακόσια που εισαγάγαμε.

Πράγματι, με την τελωνειακή ένωση, το 1995, η Ευρωπαϊκή Ένωση γέμισε με τουρκικά προϊόντα και, δυστυχώς, έδωσε το «πράσινο» φως και η Ελλάδα, η Κυβέρνηση τότε του Ανδρέα Παπανδρέου, χωρίς να πάρει κανένα απολύτως αντάλλαγμα.

Για το θέμα των εισαγωγών των αγροτικών προϊόντων από την Τουρκία, θα ήθελα να πω ότι τίθεται και μια άλλη διάσταση, η οποία δεν έχει να κάνει με το Υπουργείο σας. Θέλω να αναφέρω στοιχεία που μου έχει δώσει ο Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, ο κ. Κοντός, ο οποίος πάντοτε μου απαντά με ιδιαίτερη επάρκεια, όπως άλλωστε και ο κ. Μπέζας, στις ερωτήσεις που κάνω.

Για το θέμα της Τουρκίας, θα ήθελα να αναφέρω ότι πέρυσι κατασχέθηκαν ως ακατάλληλα τριάντα έξι χιλιάδες κιλά κατεψυγμένα φιλέτα ψαριών από την Τουρκία, δεκαεπτά χιλιάδες κιλά κατεψυγμένα ψάρια, επίσης προελεύσεως Τουρκίας, διακόσια τριάντα οκτώ κιλά τυρί αγελαδινό, εκατόν ενενήντα μία χιλιάδες κιλά αμυγδαλόψιχα, είκοσι έξι χιλιάδες κιλά φουντοκόψιχα, τριάντα επτά χιλιάδες οκτακόσια κιλά κομπόστα σταφύλι,

πέντε χιλιάδες εκατόν δεκαέξι κιλά ξερά σύκα. Είναι απίστευτη η κατάσταση με την ποιότητα των αγροτικών προϊόντων, των τροφίμων που εισάγουμε από την Τουρκία. Συνεχώς οι ελληνικές υπηρεσίες έχουν να ασχολούνται με το να κάνουν κατάσχεση ακατάλληλων τροφίμων από την Τουρκία και αυτό είναι μια άλλη διάσταση πάρα πολύ ανησυχητική, όπως επίσης και το ότι εισάγουμε αγροτικά προϊόντα τα οποία παράγονται στην Ελλάδα ή, τουλάχιστον, παράγονταν μέχρι πρόσφατα σε μεγάλες ποσότητες. Άρα, είναι ανησυχητικό αυτό που συμβαίνει.

Επειδή δώσατε μια ευρύτερη εικόνα των εισαγωγών και των εξαγωγών, θα ήθελα να σας ρωτήσω το εξής: Ποιο ήταν το έλλειμμα του εμπορικού ισοζυγίου το Δεκέμβριο; Πώς κινείται τώρα το εμπορικό μας ισοζύγιο; Και επειδή είπατε ότι αυξάνονται οι εξαγωγές, πόσο πολύ αυξάνονται οι εισαγωγές γενικά και όχι μόνο από την Τουρκία;

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Μπέζας.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Για τα στοιχεία που μου ζητήσατε τελευταία δεν είμαι πρόχειρος να σας δώσω συγκεκριμένους αριθμούς.

Ως προς τα υπόλοιπα, τα οποία θέσατε με την ερώτησή σας, νομίζω ότι οι πίνακες που κατέθεσα, καλύπτουν αυτά τα οποία ζητήσατε. Προκύπτει από αυτούς τους πίνακες ότι η τελωνειακή ένωση Ευρωπαϊκής Ένωσης-Τουρκίας δεν οδήγησε σε θεαματική αύξηση των εξαγωγών των τουρκικών αγροτικών προϊόντων προς την Ελλάδα.

Πέραν όμως αυτού, είναι γνωστό σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία του ΟΟΣΑ –και όταν λέω τελευταία στοιχεία, εννοώ στοιχεία του Ιουνίου του 2008- ότι υπάρχει μια σημαντική επιβράδυνση στην τουρκική οικονομία. Ο ρυθμός ανάπτυξης ανιμένεται να είναι κάτω από το 4%, όταν πριν από λίγα χρόνια ήταν στο 6%.

Το βασικό, όμως, είναι ότι οι εξωτερικές συναλλαγές αγροτικών προϊόντων με την Τουρκία αποτελούν ένα πολύ μικρό μέρος των συνολικών εξαγωγών και εισαγωγών της χώρας μας με άλλες χώρες. Δηλαδή, για τη συγκεκριμένη περίοδο αναφοράς, από το 2005 έως το 2007, οι εισαγωγές αγροτικών προϊόντων από την Τουρκία αποτελούν μόνο το 2% του συνόλου των εισαγωγών αγροτικών προϊόντων της χώρας μας και οι εξαγωγές αγροτικών προϊόντων της χώρας μας προς την Τουρκία αποτελούν μόνο το 4% των συνολικών εξαγωγών αγροτικών προϊόντων της χώρας μας.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να ρωτήσω κάτι και εσάς και άλλους συναδέλφους Υπουργούς. Εισάγονται κάποια προϊόντα από το εξωτερικό και διαπιστώνεται ότι είναι ακατάλληλα, όπως ανέφερε μια σειρά εισαγωγών που έγιναν από την Τουρκία ο συνάδελφος κ. Αϊβαλιώτης. Δημοσιοποιείται όμως ότι πρόκειται περί ακατάλληλων προϊόντων, καθώς και η χώρα προέλευσης, για να το γνωρίζει ο ελληνικός λαός;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Απ' όσο γνωρίζω, τουλάχιστον από τη δική μου εμπειρία στο Υπουργείο, και δημοσιοποιούνται και στη συνέχεια καταστρέφονται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Θεωρείται βέβαιο ότι καταστρέφονται, αλλά καλό θα είναι να δημοσιοποιούνται και, μάλιστα, με μεγάλα γράμματα.

Αναφορές και ερωτήσεις δευτέρου κύκλου:

Εισερχόμεθα στη συζήτηση της πρώτης με αριθμό 6287/333/14-2-2008 ερώτησης και αίτησης κατάθεσης εγγράφων του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Παναγιώτη Σγουρίδη προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με την εφαρμογή του ν.3389/2005 για τις Συμπράξεις Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα.

Η ερώτηση και αίτηση κατάθεσης εγγράφων του κ. Σγουρίδη έχει ως εξής:

«Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ψήφισε το 2005 το νόμο 3389 για τις Συμπράξεις Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα. Ο νόμος αυτός, παρά τις όποιες αδυναμίες του, θα επέτρεπε στην

Κυβέρνηση να προχωρήσει στην κατασκευή μεσαίων έργων κυρίως στην περιφέρεια.

Έτσι, σύμφωνα με τις διακηρύξεις της Κυβέρνησης, θα εφαρμόζονταν ένα πρόγραμμα εκσυγχρονισμού των υποδομών στην υγεία, την παιδεία, το περιβάλλον αλλά και την ασφάλεια, τη στέγαση των δημοσίων υπηρεσιών και την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας.

Η δυνατότητα του ιδιωτικού τομέα για χρηματοδότηση των έργων θα επέτρεπε τον άμεσο προγραμματισμό τους, ανεξάρτητα από τις δημοσιονομικές υποχρεώσεις της χώρας, και θα δημιουργούσε τη βάση για ποιοτικές δημόσιες υποδομές.

Δυόμισι χρόνια μετά την ψήφιση του νόμου, το Υπουργείο Οικονομίας εξαγγέλλει έργα, σχολεία, νοσοκομεία, πυροσβεστικούς σταθμούς, συνεδριακά κέντρα, δικαστικά μέγαρα, κτήρια διοίκησης, φυλακές, χωρίς μέχρι σήμερα να έχει ξεκινήσει ούτε ένα έργο, ούτε καν να έχει υπογραφεί μια σύμβαση.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός και ζητείται να καταθέσει τα σχετικά έγγραφα:

1. Πότε προκηρύχθηκαν έργα, ποια και σε ποιο στάδιο βρίσκονται οι σχετικές διαδικασίες;

2. Να κατατεθεί πίνακας με τις σχετικές προκηρύξεις και την πρόοδο των διαδικασιών».

Στην ερώτηση του κ. Σγουρίδη θα απαντήσει και πάλι ο Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών, ο κ. Μπέζας.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Ευχαριστώ.

Κύριε συνάδελφε, όταν πριν από τρία χρόνια δρομολογούσαμε το θεσμό των συμπράξεων μεταξύ δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, είχαμε τη βεβαιότητα ότι ο θεσμός αυτός θα αποτελούσε ένα σημαντικό εργαλείο για την υλοποίηση των απαραίτητων κοινωνικών και οικονομικών υποδομών που χρειάζεται η πατρίδα μας. Ήμασταν βέβαιοι ότι αυτή η μεταρρύθμιση, διότι περί μεταρρύθμισης πρόκειται, θα μπορούσε να διαδραματίσει ένα σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη της πατρίδας μας τα επόμενα χρόνια.

Πρέπει να σας πω όμως ότι ταυτόχρονα, όταν το 2005 ξεκινούσαμε αυτήν την προσπάθεια, υπήρχαν πολλές απόψεις, υπήρχαν πολλοί που πίστευαν ότι θα μπλέξουμε μέσα στα γρανάζια της γραφειοκρατίας, υπήρχαν πολλές αμφιβολίες για την υλοποίηση αυτής της μεταρρύθμισης και πολλοί πίστευαν ότι η προσπάθεια αυτή θα τελμάτωνε. Έχω την εντύπωση από το περιεχόμενο της ερώτησής σας ότι την ίδια άποψη έχετε και εσείς. Πρέπει όμως να σας πω ότι δεν είναι αυτή η πραγματικότητα. Η πραγματικότητα είναι ότι προχωράει στην πατρίδα μας ο θεσμός των συμπράξεων μεταξύ δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Οι εξελίξεις δείχνουν μάλιστα ότι η μεταρρύθμιση αυτή προχωράει με γρήγορους ρυθμούς.

Γίνονται πιο συγκεκριμένοι. Είναι γνωστό ότι ο ν. 3389 ψηφίστηκε το Σεπτέμβριο του 2005 από την Ελληνική Βουλή. Η Ειδική Γραμματεία των Σ.Δ.Ι.Τ. εκ των πραγμάτων ξεκίνησε να λειτουργεί μετά από λίγους μήνες, το πρώτο δίμηνο του 2006. Το 2006 έγιναν και οι πρώτες εγκρίσεις-εντάξεις μέσω της διυπουργικής επιτροπής Σ.Δ.Ι.Τ. τέτοιων έργων και από τις αρχές του 2007 ξεκινήσαμε τη δημοπράτηση έργων με το θεσμό των συμπράξεων. Παράλληλα, στο διάστημα που πέρασε από την ψήφιση του νόμου, δημιουργήσαμε τεχνογνωσία. Ενημερώσαμε στελέχη υπουργείων, ενημερώσαμε τις περιφέρειες, τις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις, τους δήμους για το θεσμό των συμπράξεων και για τις δυνατότητες που προσφέρει το νέο πλαίσιο. Ο θεσμός των συμπράξεων έχει αποκτήσει πλέον στη χώρα μας –θα έλεγα– μια ευνοϊκή δυναμική. Έχουν εγκριθεί συνολικά μέχρι σήμερα από την αρμόδια διυπουργική επιτροπή Σ.Δ.Ι.Τ. τριάντα τέσσερις συμπράξεις, και κάθε σύμβαση αντιστοιχεί συνήθως σε περισσότερα από ένα έργα. Ο συνολικός προϋπολογισμός των έργων είναι περίπου 4.000.000.000 ευρώ. Είναι έργα, όπως και εσείς αναφέρετε στην ερώτησή σας, σε διαφορετικούς τομείς, είναι έργα σε όλη την Ελλάδα και κυρίως στην ελληνική περιφέρεια, έργα υψηλής κοινωνικής προτεραιότητας.

Θέλω όμως να τονίσω ότι, δεδομένης της πολυπλοκότητας

που υπάρχει σε αυτές τις συμβάσεις και έλλειψης της σχετικής εμπειρίας στο δημόσιο τομέα, προχωρήσαμε -και αυτό προτείνεται εξάλλου και διεθνώς- στην πρόσληψη εξειδικευμένων συμβούλων. Η πρόσληψη αυτή είναι αναγκαία, διότι οι σύμβουλοι μπορούν να βοηθήσουν το δημόσιο στην κατάρτιση των συμβάσεων, στις διαγωνιστικές διαδικασίες, αλλά και στις συμβάσεις οι οποίες έπονται της σύμβασης ανάθεσης, δανειακές συμβάσεις και άλλες συμφωνίες. Η πρόσληψη αυτών των συμβούλων, αφού είναι μια δημόσια σύμβαση, γίνεται κατόπιν διαγωνιστικών διαδικασιών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Έχουμε, δηλαδή, αρχικά τη διαδικασία για την πρόσληψη των συμβούλων και στη συνέχεια έχουμε τον κυρίως διαγωνισμό, ο οποίος διαιρείται σε δύο φάσεις. Στην πρώτη φάση γίνεται η προεπιλογή και στη δεύτερη φάση γίνεται η οριστική επιλογή

των αναδόχων. Έχει αποδειχθεί, λοιπόν, από τη διεθνή εμπειρία ότι, παρ' ότι υπάρχει μία καθυστέρηση στην αρχή, στη συνέχεια αυτή η καθυστέρηση εξισορροπείται και ολοκληρώνεται ταχύτερα το έργο, διότι, όπως όλοι γνωρίζετε, υπάρχει άμεση σύνδεση των ωφελειών του εργολάβου με την έναρξη λειτουργίας του έργου.

Σας καταθέτω τέλος, όπως μου ζητάτε στην ερώτησή σας, αναλυτικό πίνακα με όλα τα έργα τα οποία έχουν ενταχθεί στο νόμο 3389/2005. Για κάθε έργο του πίνακα υπάρχει η σχετική πρόοδος των διαδικασιών, δηλαδή σε ποιο στάδιο βρίσκονται οι διαδικασίες σε σχέση με το κάθε έργο. Να σας ενημερώσω ότι αυτός ο πίνακας είναι διαθέσιμος στο κοινό διότι είναι ανηρτημένος στην ιστοσελίδα της Γενικής Γραμματείας των Σ.Δ.Ι.Τ..

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Αντώνιος Μπέζας καταθέτει για τα Πρακτικά τους προαναφερθέντες πίνακες οι οποίοι έχουν ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο κ. Σγουρίδης έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Απ' όσα είπε ο κύριος Υπουργός στην πρωτολογία του εγώ κατάλαβα ότι δεν έχει υπογραφεί ακόμα καμμία σύμβαση και δεν έχει γίνει ακόμα καμμία θεμελίωση. Μετά από τρία χρόνια ψάχνετε για τεχνονομία και φθάσατε εδώ που φθάσατε ακυρώνοντας κατά βάση ένα εργαλείο που θα μπορούσε να βοηθήσει τη χώρα μας να πάει μπροστά.

Τα Σ.Δ.Ι.Τ. δεν είναι τα συγχρηματοδοτούμενα έργα όπου υπάρχει κύρωση από τη Βουλή και παραχώρηση εξουσίας. Τα Σ.Δ.Ι.Τ. είναι κάτι άλλο. Είναι αυτό που μεταφέρει στον επιχειρηματία ρίσκο. Τα Σ.Δ.Ι.Τ. δεν είναι δημόσια έργα με δόσεις και μάλιστα ακριβοπληρωμένες. Κατασκευάζω το σχολείο και το ενοικιάζει μετά το δημόσιο από εμένα και αποπληρώνομαι σε ένα βάθος χρόνου. Δεν είναι μετακύλιση του ελλείμματος στο δημόσιο χρέος.

Μιλήσατε για τεχνονομία. Σ.Δ.Ι.Τ. είναι εκεί που πήγαν οι Υπουργοί των Κοινοβουλίων της Μαύρης Θάλασσας και της Ευρωμεσογειακής. Το Λαγονήσι είναι Σ.Δ.Ι.Τ.. Εκεί που έφαγε ο Σαρκοζί μαζί με τον Πρωθυπουργό το μεσημέρι είναι Σ.Δ.Ι.Τ.. Είναι ο Λυκαβηττός. Έχουν γίνει πολλά έργα με Σ.Δ.Ι.Τ.. Δυστυχώς εσείς αυτή την τεχνονομία δεν την αναπτύξατε και δεν την προωθήσατε. Δεν φθάσατε σε εκείνο το σημείο ώστε να δει ο Έλληνας πολίτης το όφελος απ' αυτήν τη νομοθεσία.

Σήμερα στο Παρίσι υπάρχει ένας πυροσβεστικός σταθμός που τον πήρε ο Μπούικ. Από πάνω είναι χτισμένη μια πολυκατοικία. Το γαλλικό δημόσιο δεν πλήρωσε ούτε μισό ευρώ διότι πληρώνεται μέσα απ' αυτά τα ενοίκια. Τα Σ.Δ.Ι.Τ. σημαίνουν ότι ακόμα και σήμερα στο κέντρο της Αθήνας που μπλοκάρονται τα σχολεία θα μπορούσε να γίνει κατασκευή νέων σχολείων σύμφωνα με τις προδιαγραφές με γκαράζ από κάτω ώστε να απεγκλωβιστεί η Αθήνα να υπάρχει άλλη είσοδος και να προστατευούνται και τα παιδιά.

Αυτό δεν το κάνατε. Πήρατε ένα εργαλείο και το αφήσατε εκεί που είναι. Περιμένω να δω τον πίνακα, διότι όταν έκανα από τις 14.2.2008 αυτήν την ερώτηση, ο πίνακας τώρα μας έρχεται. Περιμένω για να τον αξιολογήσω. Και πράγματι θα έχω την κοινοβουλευτική γενναιότητα κύριε Υπουργέ, αν πράγματι έχετε θεμελιώσει ένα Σ.Δ.Ι.Τ. να πω ότι έκανα λάθος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κατ' αρχάς να σας πω ότι ο πίνακας που περιμένατε εδώ και μήνες είναι ανηρητημένος στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών και οποιοσδήποτε πολίτης μπορεί να έχει πρόσβαση σ' αυτόν. Επομένως δεν χρειάζονταν να περιμένετε μήνες. Θα μπορούσατε να μπειτε στην ιστοσελίδα και να τον βρείτε.

Δεύτερον, δεν θα απαντήσω τώρα σ' αυτά που είπατε για το Λαγονήσι και για το Λυκαβηττό. Μη μας κάνετε εμάς μαθήματα για Σ.Δ.Ι.Τ. και μη μας εξηγείτε τι είναι Σ.Δ.Ι.Τ. γιατί εμείς φέραμε το θεσμικό πλαίσιο για τα Σ.Δ.Ι.Τ. και επί της δικής μας εποχής προχωράνε τα πρώτα έργα Σ.Δ.Ι.Τ. στην Ελλάδα, ενώ στη δική σας περίοδο δεν είχατε καν φέρει το νομοθετικό πλαίσιο για τις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα.

Εάν πάρει αυτόν τον πίνακα και τον μελετήσει ο κάθε καλόπιστος, θα διαπιστώσει, με δεδομένο το γεγονός ότι ο νόμος ψηφίστηκε στα τέλη του 2005 και στην ουσία ξεκίνησε να λειτουργεί από το 2006 και μετά, ότι υπάρχει σημαντικότητα πρόοδος. Κάνοντας μια γρήγορη περιήληψη αυτού του πίνακα σας λέω ότι οι αρμόδιοι δημόσιοι φορείς, οι προτάσεις των οποίων έχουν υπαχθεί στις διατάξεις του ν. 3389 σε συνεργασία με την Γενική Γραμματεία Σ.Δ.Ι.Τ., έχουν ολοκληρώσει με επιτυχία στο διάστημα των δύο τελευταίων ετών δεκαοκτώ δημόσιους διαγωνισμούς για την πρόσληψη συμβούλων.

Και τούτο διότι, όπως σας είπα, το πρώτο στάδιο είναι η διαδικασία πρόσληψης συμβούλων.

Για ενδιάμεσα από τις συμπράξεις που έχουν εγκριθεί, οι διαδικασίες πρόσληψης συμβούλων αναμένεται να ολοκληρωθούν εντός του επόμενου τριμήνου.

Να ξεκαθαρίσω ότι και στους δεκαοκτώ διαγωνισμούς που ολοκληρώθηκαν για τους συμβούλους και στους εννιά που αναμένεται να ολοκληρωθούν, δεν υπήρξε καμμία δικαστική ή άλλη εμπλοκή.

Σε συνεργασία τώρα με τους επιλεγέντες συμβούλους, εκεί όπου επελέγησαν οι σύμβουλοι και με τους αρμόδιους δημόσιους φορείς, έχουν προκηρυχθεί άλλοι εννέα διεθνείς διαγωνισμοί για επιλογή ιδιωτικών φορέων σύμπραξης.

Η προεπιλογή έχει ολοκληρωθεί για τους δύο και ο ένας από τους δύο έχει κληθεί να καταθέσει τα τελικά τεύχη της δεύτερης φάσης. Από τη στιγμή, λοιπόν, που ένας από τους δύο έχει κληθεί να καταθέσει τα τεύχη της τελικής φάσης, είναι βέβαιο ότι στο τέλος του 2008 θα έχουμε την πρώτη έναρξη κατασκευής έργου Σ.Δ.Ι.Τ. στη χώρα μας. Δεν μπορούσε να γίνει πιο γρήγορα διότι βλέπετε ποιες είναι οι διαδικασίες. Εσείς δεν κάνατε τίποτε επί είκοσι χρόνια. Μη μας κατηγορείτε εμάς για τα δύο χρόνια που λειτουργούμε το θεσμό των Σ.Δ.Ι.Τ..

Μέχρι το τέλος επομένως του έτους θα έχει ξεκινήσει η κατασκευή του πρώτου έργου και η προεπιλογή για τους άλλους τέσσερις αναμένεται να ολοκληρωθεί ως το τέλος Ιουνίου του 2008.

Τέλος, σε τρεις δημόσιους διεθνείς διαγωνισμούς για την επιλογή ιδιωτικών φορέων σύμπραξης, που βρίσκονται σε εξέλιξη, έχουν τεθεί καταληκτικές ημερομηνίες υποβολής των αιτήσεων εκδήλωσης ενδιαφέροντος, τα μέσα Ιουλίου του 2008.

Αυτή είναι η κατάσταση, η οποία φαίνεται και από τον πίνακα που σας έδωσα. Να σας πω και το εξής. Παρ' ό,τι έχουμε μικρή εμπειρία στην υλοποίηση τέτοιων έργων, η χώρα μας αυτό το σύντομο χρονικό διάστημα έχει καταφέρει να παίξει σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη του θεσμού στο επίπεδο της Νοτιοανατολικής Ευρώπης. Έχουν έλθει στελέχη από άλλες χώρες, όπως από την Αίγυπτο για να εκπαιδευτούν εδώ και έχουν ζητήσει και στελέχη από άλλες χώρες όπως η Λετονία, η Κροατία και η Σερβία να έρθουν εδώ στην Ελλάδα για να εκπαιδευτούν από τους δικούς μας ανθρώπους στη προώθηση τέτοιων έργων με συμπράξεις δημόσιου-ιδιωτικού τομέα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κ υρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Βουλευτής κ. Καραγόγλου και η Βουλευτής κ. Παπανδρέου, ζητούν ολιγόημερη άδεια απουσίας στο εξωτερικό.

Εγκρίνει η Βουλή;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Εισερχόμεστε στην τρίτη με αριθμό 518/46/10.10.2007 ερώτηση και αίτηση κατάθεσης εγγράφων του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αθανασίου Λεβέντη προς τον Υπουργό Τουριστικής Ανάπτυξης, σχετικά με την παραχώρηση της παραλίας Λαγονησίου από την Επιχείρηση Τουριστικών Ακινήτων (Ε.Τ.Α. Α.Ε.) στην εταιρεία Αττικός Ήλιος Α.Ε.

Η ερώτηση και αίτηση κατάθεσης εγγράφων αναλυτικότερα του κυρίου συναδέλφου έχει ως εξής:

«Η παραλία Λαγονησίου στα Καλύβια Αττικής που είναι η πιο σημαντική, προσβάσιμη και πολυσύχναστη για τους πολίτες της ανατολικής Αττικής, έχει παραχωρηθεί από την Εταιρεία Τουριστικών Ακινήτων (Ε.Τ.Α. Α.Ε.) στην εταιρεία «ΑΤΤΙΚΟΣ ΗΛΙΟΣ Α.Ε.», συμφερώντας ομίλου Π. Μαντανανάκη. Η παραχώρηση έχει χαρακτηριστεί από τους τοπικούς φορείς σκανδαλώδεις, τόσο για τον τρόπο που πραγματοποιήθηκε -με απευθείας ανάθεση- όσο για το τίμημα 15.000 ευρώ ετησίως, ως τέτοια μάλιστα την αντιμετώπισαν και τα Μ.Μ.Ε.

Βάσιμες πληροφορίες αναφέρουν ότι η εταιρεία «ΑΤΤΙΚΟΣ ΗΛΙΟΣ Α.Ε.» με την από 26-8-2005 αίτηση για διαιτησία κατά της Ε.Τ.Α. Α.Ε. ζήτησε μεταξύ άλλων την ακώλυτη χρήση της παραλίας και το αίτημα αυτό έγινε δεκτό με την υπ' αριθμόν 4/2006 διαιτητική απόφαση.

Επιπροσθέτως να τονίσουμε ότι με την υπ' αριθμόν 6382/5.1.2005 ερώτησή μας προς τον Υ.Π.Ε.Χ.Δ.Ε. σημειώνουμε πως στη συνεδρίαση του Νομαρχιακού Συμβουλίου Ανατολι-

κής Αττικής στις 13/12/2004 ο Νομάρχης κ. Λ. Κουρής, κατήγγειλε με μελανά χρώματα τις πρωτόγνωρες συμπεριφορές της διοίκησης της επιχείρησης Grand resort Lagonisi εναντίον του θεσμού της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και των οργάνων της, αλλά και τις μεγάλες πολεοδομικές παραβιάσεις και ακόμα δεν έχουν με πάρει απάντηση.

Κατόπιν αυτών, ερωτώνται οι κύριοι Υπουργοί:

Ποιο το πλήρες περιεχόμενο της διαιτητικής απόφασης με αριθμό πρωτοκόλλου 4/2006, η οποία επιλαμβάνεται του θέματος της ακώλυτης χρήσης της παραλίας Λαγονησίου από την εταιρεία «ΑΤΤΙΚΟΣ ΗΛΙΟΣ Α.Ε.»

Η επιχείρηση «Grand Resort Lagonisi» έχει παραβιάσει πολεοδομικούς και περιβαλλοντικούς νόμους; Αν ναι, ποιες οι παραβιάσεις και τι κυρώσεις έχουν επιβληθεί; Προτίθεται η Κυβέρνηση να ανακαλέσει τη σύμβαση παραχώρησης της παραλίας Λαγονησίου από την Ε.Τ.Α. Α.Ε. στην «ΑΤΤΙΚΟΣ ΗΛΙΟΣ Α.Ε.» και τι μέτρα προτίθεται να πάρει προς την κατεύθυνση αυτή;

Κύριε συνάδελφε, αν γράφατε λιγότερα θα ήταν πιο καλά. Να είναι λίγο πιο σύντομες οι ερωτήσεις.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ήταν γραπτή ερώτηση και αίτηση κατάθεσης εγγράφου. Οκτώ μήνες...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Εντάξει, κύριε Λεβέντη. Έχετε και το σύστημα με τα πιο μικρά γράμματα. Παίρνω μια αφορμή για να κάνω την παράκληση προς όλους. Δεν είναι για εσάς. Εσείς είστε επιμελής.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Τουρισμού - κής Ανάπτυξης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η παραλία του Λαγονησίου στα Καλύβια Αττικής έχει αποτελέσει και αποτελεί ένα σημείο έντονης τριβής με, θα έλεγα, πολλές παραμέτρους. Όμως, για να πούμε τα πράγματα με το όνομά τους, σήμερα που μιλάμε βρισκόμαστε μπροστά σε μια κατάσταση, η οποία είναι πέρα και πάνω από την όποια «δυνατότητα» δικής μας παρέμβασης. Και εξηγούμαι.

Ο αγαπητός συνάδελφος κ. Λεβέντης ζητά από το Υπουργείο Τουριστικής Ανάπτυξης τη διαιτητική απόφαση του 2006, η οποία επιλαμβάνεται του θέματος, της χρήσης της παραλίας του Λαγονησίου από την εταιρεία «ΑΤΤΙΚΟΣ ΗΛΙΟΣ Α.Ε.»

Σας την καταθέτω, κύριε Λεβέντη και σας θυμίζω ότι θα μπορούσατε πάρα πολύ εύκολα να την βρείτε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου Αθηνών που είναι καταχωρημένη από τον Ιανουάριο του 2006. Εν πάση περιπτώσει, πολύ ευχαρίστως εγώ την καταθέτω στα Πρακτικά και από εκεί μπορείτε εύκολα να τη δείτε.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Τουριστικής Ανάπτυξης κ. Αριστόβουλος Σπηλιωτόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα απόφαση, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Μην ξεχνάτε, κύριε Λεβέντη, ότι αυτή αποτελεί δημόσιο έγγραφο, όπως άλλωστε όλες οι δικαστικές αποφάσεις και είμαι απόλυτα βέβαιος ότι ο αγαπητός συνάδελφος κ. Λεβέντης αυτό το γνωρίζει.

Στη συνέχεια το Υπουργείο ερωτάται εάν θα προχωρήσει σε ανάκληση της σύμβασης παραχώρησης της παραλίας Λαγονησίου από την εν λόγω εταιρεία. Μα, θα έπρεπε να ξέρει ο κύριος συνάδελφος ότι η παραλία του Λαγονησίου έχει παραχωρηθεί στην εταιρεία «ΑΤΤΙΚΟΣ ΗΛΙΟΣ Α.Ε.» από το 2003, επί των κυβερνήσεων ΠΑ.ΣΟ.Κ. και έχει παραχωρηθεί για σαράντα χρόνια, με υπογραφή του τότε Υπουργού Αναπτύξεως κ. Άκη Τσοχατζόπουλου.

Επίσης, θα πρέπει να γνωρίζει ο κύριος συνάδελφος ότι υπάρχει ήδη προσφυγή του Δήμου Καλυβίων στο Συμβούλιο της Επικρατείας για την ανάκληση της σύμβασης, η οποία θα εκδικαστεί τον Οκτώβριο του 2008. Ως εκ τούτου θα ήταν τουλάχιστον υποκριτικό να πούμε σήμερα ότι σε πολιτικό επίπεδο μπορούμε να προσεγγίσουμε ένα ζήτημα τη στιγμή που εκκρεμούν δικαστικές αποφάσεις. Και στο κάτω-κάτω της γραφής δεν μπορούμε εμείς να εμφανιζόμαστε ότι επιχειρούμε σε πολιτικό επίπεδο να προλάβουμε τις δικαστικές αποφάσεις, γιατί κάτι τέτοιο πάρα πολύ απλά θα ήταν ωμή παρέμβαση στο έργο

της δικαιοσύνης.

Από εκεί και έπειτα, θα σας πω για μια ακόμη φορά ότι για εμάς η τουριστική ανάπτυξη είναι εξαιρετικά σημαντική. Προσφέρει περίπου το 18% στην παραγωγή του εθνικού εισοδήματος. Προσφέρει οκτακόσιες χιλιάδες θέσεις εργασίας και γι' αυτό ακριβώς το λόγο, τουλάχιστον σε ζητήματα που αφορούν τον τουρισμό, αφορούν την τουριστική ανάπτυξη, όχι απλώς δεν μπορούμε να παρέμβουμε πριν από το έργο της δικαιοσύνης, αλλά πρέπει να είμαστε εξαιρετικά προσεκτικοί για να μην δημιουργούμε εντυπώσεις οι οποίες πολλές φορές ζημιώνουν την εικόνα της χώρας και κυρίως ζημιώνουν μια χώρα η οποία θέλει να λέει ότι έχει συνέχεια και συνέπεια και δεν μπορεί μια διοίκηση να έρχεται και να ακυρώνει αποφάσεις της προηγούμενης.

Σ' αυτόν τον τόπο πρέπει κάποια στιγμή να υπάρχει η αρχή της συνέχειας ακόμη και σε επίπεδο Δημόσιας Διοίκησης. Όλα τα υπόλοιπα έχουν ως κύριο χαρακτηριστικό από τη δική μας πλευρά την προστασία του δημόσιου συμφέροντος, απλά και μόνο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Ο κ. Λεβέντης έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, είπατε ότι σέβεστε τα προηγούμενα πεπραγμένα και ασφαλώς αυτές οι αμαρτωλές συμβάσεις δεν είναι έργο μόνο δικό σας, αλλά και των προηγούμενων κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αυτά τα αμαρτωλά τουριστικά ακίνητα με τα οποία εκχωρήσατε μια σειρά από παραλίες, στις οποίες κανονικά όλοι οι πολίτες πρέπει να έχουν ελεύθερη πρόσβαση.

Αυτήν τη στιγμή ο Δήμος Καλυβίων, στον οποίο ανήκει όλος αυτός ο χώρος, δεν έχει το δικαίωμα να μπει σ' αυτόν το χώρο. Ο χώρος είναι αποκλεισμένος. Βέβαια, πολλά υψηλόβαθμα στελέχη της Κυβέρνησης τον επισκέπτονται τακτικά, όπως είναι γνωστό σε πολλούς.

Από εκεί και πέρα, δεν φτάνει μόνο ότι εκχωρήθηκε μ' αυτόν τον σκανδαλώδη τρόπο –ετήσιο μίσθωμα 15.000 ευρώ– όλη αυτή η παραλία. Έγιναν μια σειρά έργα εκεί. Αν θέλετε, καταστράφηκαν τα παλιά κτήρια, φτιάχτηκαν καινούργια, φτιάχτηκε μια τερατώδης μεταλλική δεξαμενή κοντά στην ακτή. Δεν ξέρω για ποιο λόγο.

Όλα αυτά δεν είναι παραβιάσεις; Δεν ξέρω πόσο σεβόσαστε τη δικαιοσύνη.

Επικαλεστήκατε και κάτι άλλο. Είπατε ότι υπάρχει στο Διοικητικό Πρωτοδικείο και μπορούσα να τη βρω. Όμως όπως μου λέτε ότι έπρεπε να το ξέρω, πρέπει κι εσείς να ξέρετε ότι οι Βουλευτές κάνουν κοινοβουλευτικό έργο, κοινοβουλευτικό έλεγχο και εφόσον τα έγγραφα αυτά υπάρχουν στις υπηρεσίες θα πρέπει οι υπηρεσίες να τους τα προμηθεύουν. Αλίμονο αν αρχίσουμε τώρα να τρέχουμε και να ψάχνουμε στα πρωτοδικεία. Αν εισηγείστε κάτι τέτοιο, ο κύριος Πρόεδρος είναι εδώ. Ας το έχει υπό όψιν, να γίνει μια σύσταση προς όλους τους Βουλευτές.

Τι λέει αυτή η διαιτητική απόφαση; Κατοχυρώνει την ελεύθερη πρόσβαση στην παραλία. Κύριε Υπουργέ, έχουμε υποχρέωση αυτές τις ελάχιστες παραλίες που έχουν απομείνει, που δεν έχουν καταστραφεί ακόμη και είναι προσπελάσιμες να τις προστατεύσουμε και να δώσουμε τη δυνατότητα στους πολίτες να τις προσεγγίσουν και να κολυμπήσουν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε.

Αυτήν τη στιγμή πρέπει να κάνει κάποιος εκατοντάδες χιλιόμετρα για να βρει ελεύθερη παραλία. Αυτό είναι κάτι το οποίο είναι απαράδεκτο πέρα για πέρα. Είναι και αντιοικονομικό, είναι και αντιπεριβαλλοντολογικό, είναι, αν θέλετε, και απάνθρωπο. Και βέβαια σε καμιά περίπτωση δεν θα πρέπει να γίνεται αυτή η σωρεία των μηνύσεων εναντίον του Δημάρχου των Καλυβίων, ο οποίος αγωνίζεται για το αυτονόητο: να διατηρηθούν ελεύθερες οι παραλίες. Στη δίκη, στην οποία αθωώθηκε, ήρθαν Βουλευτές όλων των κομμάτων ως μάρτυρες υπερασπίσεως και

κυβερνητικό στέλεχος μαζί. Δυστυχώς υπάρχει και μια σειρά από άλλες δίκες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Εδώ η πολιτεία έχει ευθύνες για να προστατέψει τον πληθυσμό και τους πολίτες, το περιβάλλον και τα κοινωνικά αγαθά.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Τουρισμού - κής Ανάπτυξης): Ασφαλώς, κύριε συνάδελφε, όταν σας είπα ότι οι δικαστικές αποφάσεις είναι δημόσια έγγραφα αυτό σημαίνει ότι πολύ εύκολα οιοσδήποτε, ανεξαρτήτως του αν είναι πολίτης ή πολιτικός, μπορεί άμεσα να έχει γνώση αυτών των εγγράφων και να προμηθευθεί αυτά τα έγγραφα. Βεβαίως με μεγάλη μου χαρά, αν είναι να σας διευκολύνω, το ρόλο αυτό μπορώ να τον παίξω κι εγώ, για δική σας διευκόλυνση. Κανένα απολύτως πρόβλημα. Απλώς το είπα για να καταγραφεί στα Πρακτικά ότι δεν είχαμε κανέναν λόγο να κρίνουμε οτιδήποτε, πολύ περισσότερο όταν είναι δημόσιο έγγραφο.

Όσον αφορά τα επιχειρήματά σας, εγώ μπορώ με μεγάλη προσοχή αυτά τα επιχειρήματα να τα παρακολουθήσω. Αυτό δεν σημαίνει ότι τα συμμερίζομαι. Όμως σε κάθε περίπτωση το εάν τα επιχειρήματα αυτά είναι ακριβή ή όχι θα μπορούσε να σας το πει αυτός που πραγματικά θα έπρεπε να είναι στη δική μου θέση. Κι αυτός που θα έπρεπε να είναι στη δική μου θέση είναι ο τότε Υπουργός Ανάπτυξης κ. Τσοχατζόπουλος, διότι αυτός υπέγραψε τη συγκεκριμένη σύμβαση και κατόπιν αυτής της σύμβασης υπάρχουν όλα αυτά τα ερωτηματικά, τα οποία εσείς διατυπώσατε. Άρα καλά θα κάνετε αυτά να τα απευθύνετε στο Π.Α.Σ.Ο.Κ. και σ' αυτούς που υπέγραψαν τη συγκεκριμένη σύμβαση κι όχι σ' εμάς που ερχόμαστε με τη λογική της συνέχειας και της συνέπειας της Δημόσιας Διοίκησης να προστατέψουμε την αξιοπιστία του ελληνικού κράτους.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Εσείς τι κάνετε; Ποια είναι η δική σας θέση;

ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Τουρισμού -

κής Ανάπτυξης): Γιατί το ελληνικό κράτος είναι αξιόπιστο μόνον όταν οι επόμενοι σέβονται τις αποφάσεις των προηγούμενων. Και πολύ περισσότερο δεν μπορούμε εν μία νυκτί να καταργούμε συμβάσεις οι οποίες έχουν να κάνουν με το δημόσιο συμφέρον. Και πολύ περισσότερο μην μας ζητάτε σ' αυτήν την Αίθουσα να είμαστε εμείς οι οποίοι θα προλαμβάνουμε τις αποφάσεις της δικαιοσύνης, διότι κάτι τέτοιο όχι απλώς θα ήταν ωμή παρέμβαση στη δικαιοσύνη, αλλά θα σηματοδοτούσε και νόθευση του πραγματικού συστατικού, λειτουργικού στοιχείου της ίδιας της δημοκρατίας και του ίδιου του κοινοβουλευτικού μας πολιτεύματος.

Από εκεί και έπειτα ασφαλώς είμαι βέβαιος ότι είναι χάριν αστεϊσμού αυτό που είπατε. Δεν πιστεύω ότι εσείς, επειδή είστε καθ' όλα αξιόλογος συνάδελφος, ποινικοποιείτε την οποιαδήποτε παραλία. Οποιαδήποτε παραλία και οποιαδήποτε εμπορική εκμετάλλευση αυτής, που προσφέρει στην τουριστική ανάπτυξη της χώρας, είναι διαμάντι και αυτά τα διαμάντια οφείλουν τα κυβερνητικά μας στελέχη να τα αγκαλιάζουν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Υπουργέ, παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Τουρισμού - κής Ανάπτυξης): Εγώ χαίρομαι κάθε φορά που οποιαδήποτε παραλία είναι τέτοια που να δίνει τη δυνατότητα σ' όλα τα κυβερνητικά στελέχη, τα οποία πηγαίνουν, να αναδείξουν τις ομορφιές της. Ελπίζω να μην ποινικοποιείτε τη συγκεκριμένη παραλία στα Καλύβια Αττικής και να θεωρείτε ποινικό αδίκημα τους όποιους Υπουργούς απολαμβάνουν τη χάρη αυτής της παραλίας, διότι αυτό θα σήμαινε μορφή πολιτικού και κοινωνικού ρατσισμού.

Ευχαριστώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ο Δήμαρχος όμως δεν μπορεί να πάει. Απαγορεύεται!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Λεβέντη, παρακαλώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση των αναφορών και ερωτήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών: «Κύρωση της Συνθήκης της Λισσαβώνας που τροποποιεί τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, τη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ορισμένες συναφείς πράξεις».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε να διατεθούν για τη συζήτηση δύο συνεδριάσεις.

Ανάλογα με τον αριθμό των εγγεγραμμένων ίσως δοθεί και μια ακόμη συνεδρίαση αύριο, Τετάρτη το πρωί. Η συζήτηση θα ολοκληρωθεί την Τετάρτη στις 12 τα μεσάνυχτα και θα διεξαχθεί ονομαστική ψηφοφορία. Η αυριανή απογευματινή συνεδρίαση θα αρχίσει στις 5 το απόγευμα.

Όσον αφορά στην οργάνωση της συζήτησης προτείνω τη διαδικασία που ακολουθήσαμε σε ανάλογες συζητήσεις και κυρίως στη συζήτηση της Κύρωσης της Συνθήκης για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης. Να υπάρξει κατάλογος, κατά προτεραιότητα ομιλητών, που θα ορισθούν από τα κόμματα ως εξής:

Τρεις από τη Νέα Δημοκρατία, τρεις από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ανά ένας συνάδελφος από τα άλλα τρία κόμματα. Όποιος άλλος συνάδελφος θέλει να μιλήσει θα εγγραφεί με το ηλεκτρονικό σύστημα μέχρι το τέλος της ομιλίας του δεύτερου ομιλητή. Θα προηγηθεί, βέβαια, η ομιλία του Προέδρου του Σώματος κ. Δημητρίου Σιούφας, και όταν ολοκληρώσει την ομιλία του και ο δεύτερος ομιλητής θα αρχίσει η εγγραφή αμέσως με τον πρώτο ομιλητή και θα ολοκληρωθούν οι εγγραφές μόλις τελειώσει την ομιλία του ο δεύτερος ομιλητής, ο εισηγητής.

Οι πέντε πρώτοι ομιλητές ένας από κάθε κόμμα, δηλαδή, οι εισηγητές να μιλήσουν μέχρι δεκαπέντε λεπτά και οι λοιποί τέσσερις ομιλητές, δύο από τη Νέα Δημοκρατία και δύο από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. μέχρι δέκα λεπτά με εναλλαγή. Οι συνάδελφοι οι οποίοι θα εγγραφούν στον κατάλογο των ομιλητών με το ηλεκτρονικό σύστημα θα μιλήσουν για πέντε λεπτά.

Μετά τις ομιλίες των πέντε εισηγητών και των τεσσάρων ομιλητών προτείνω να υπάρξει ένας κατάλογος ομιλητών κατά προτεραιότητα με ομιλητές έναν από κάθε κόμμα με χρόνο ομιλίας πέντε λεπτών. Στη συνέχεια να καταρτιστεί κατάλογος ομιλητών με εναλλαγή ανάλογα με τη δύναμη των κομμάτων, δηλαδή, πέντε Βουλευτές από τη Νέα Δημοκρατία, τέσσερις Βουλευτές από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., ένας από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος. Θα ακολουθήσει και πάλι ο ίδιος κύκλος, δηλαδή, θα έχουμε πέντε ομιλητές από τη Νέα Δημοκρατία, τέσσερις από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και έναν από το ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και κατόπιν ο ίδιος κύκλος με πέντε ομιλητές από τη Νέα Δημοκρατία, τέσσερις από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ένας από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος. Τέλος, πέντε ομιλητές από τη Νέα Δημοκρατία, τέσσερις από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ένας ομιλητής από το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό.

Επίσης, προτείνω ως χρόνο ομιλίας για τον Υπουργό Εξωτερικών είκοσι πέντε λεπτά, για τους λοιπούς Υπουργούς δεκαπέντε λεπτά και για τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους δέκα λεπτά.

Εφόσον η Βουλή συμφωνήσει με αυτήν την πρόταση, ενημερώνω ότι τα κόμματα έχουν υποδείξει τους εξής: Η Νέα Δημοκρατία τους κυρίους Αντώνη Σαμαρά, Ιωάννη Μπούγα και Κυριάκο Γεροντόπουλο, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τους συναδέλφους Ανδρέα Λοβέρδο, Παναγιώτη Μπεγγλίτη και Μαριλίζα Ξενογιαννακοπούλου, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος τον κ. Κωνσταντίνο Αλυσανδράκη, ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. τον κ. Ιωάννη Μπανιά και ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός τον κ. Κωνσταντίνο Αϊβαλιώτη.

Συμφωνείτε, κύριοι συνάδελφοι, με αυτήν την πρόταση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς, το Σώμα συμφωνήσει ομοφώνως με την προαναφερθείσα πρόταση.

Όπως σας είπα οι εγγραφές θα αρχίσουν μετά από την έναρξη ομιλίας του πρώτου εισηγητή και μέχρι το πέρας της ομιλίας

του δεύτερου εισηγητή.

Το λόγο έχει ο Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων κ. Δημήτριος Σιούφας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παίρνω το λόγο, ως Πρόεδρος του Σώματος, για την Κύρωση της Συνθήκης της Λισσαβώνας της καλούμενης και μεταρρυθμιστικής συνθήκης λόγω των ειδικών προνοιών και για το νέο ρόλο τον οποίο θα έχουν τα Εθνικά Κοινοβούλια μετά την εφαρμογή της μεταρρυθμιστικής συνθήκης.

Η Βουλή των Ελλήνων, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλείται σήμερα να συζητήσει και να κυρώσει τη μεταρρυθμιστική συνθήκη. Είναι κοινά παραδεκτό ότι η Συνθήκη αυτή αποτελεί τον ελάχιστο κοινό παρονομαστή των χωρών-μελών της Ένωσης. Είναι εξίσου, όμως, βέβαιο ότι συνιστά ένα σημαντικό σκαλοπάτι και για την Ευρώπη που θέλουμε. Και βέβαια είναι εξαιρετικά σημαντικό το γεγονός ότι με τη νέα συνθήκη ενισχύεται ο δημοκρατικός χαρακτήρας της Ένωσης, αναβαθμίζεται ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και θεσπίζεται η ενεργός συμμετοχή των Εθνικών Κοινοβουλίων στην ευρωπαϊκή νομοθετική διαδικασία.

Αναμφίβολα, οι νέες ρυθμίσεις δεν ανατρέπουν τη θεσμική ισορροπία της Ένωσης, ενισχύουν όμως το ρόλο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ενδυναμώνουν τη διασύνδεσή του με τα Εθνικά Κοινοβούλια και διευρύνουν τη νομιμοποίηση της λειτουργίας της Ένωσης. Η νέα συνθήκη αναθέτει στα Εθνικά Κοινοβούλια ένα νέο και σημαντικά αναβαθμισμένο ρόλο.

Αναβαθμίζεται ο ρόλος του κοινοβουλευτισμού στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Φέρνει την Ευρώπη πιο κοντά στα Εθνικά Κοινοβούλια, πιο κοντά στους πολίτες της.

Θεμελιώνεται, ανάμεσα στα άλλα, το δικαίωμα των Εθνικών Κοινοβουλίων να ενημερώνονται απευθείας από τα κοινοτικά όργανα, χωρίς τη διαμεσολάβηση των κυβερνήσεων.

Θεσμοθετείται η διακοινοβουλευτική συνεργασία ανάμεσα στα Εθνικά Κοινοβούλια και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Δίνεται η δυνατότητα στα Εθνικά Κοινοβούλια να συμμετέχουν ενεργά στη διαδικασία αναθεώρησης των συνθηκών, να ενημερώνονται για τις αιτήσεις προσχώρησης νέων κρατών στην ευρωπαϊκή οικογένεια, να έχουν σημαντικό ρόλο σε ό,τι αφορά την αξιολόγηση των πολιτικών για θέματα ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.

Όμως, κομβικό σημείο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην αναβάθμιση του ρόλου των Εθνικών Κοινοβουλίων είναι, προ πάντων, η εγκαθίδρυση μηχανισμού για τον έλεγχο των αρχών της επικουρικότητας και της αναλογικότητας. Τα Εθνικά Κοινοβούλια αποκτούν τη δυνατότητα να προβάλουν αντιρρήσεις για τη συμβατότητα μιας νομοθετικής πρότασης με την αρχή της επικουρικότητας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ευρώπη είναι η βάση του κοινού μέλλοντος όλων των λαών, όλων των πολιτών της ηπείρου μας. Οι Έλληνες θα θέλαμε πολύ περισσότερα απ' όσα διασφαλίζονται με τη μεταρρυθμιστική συνθήκη, γιατί θέλουμε μια Ευρώπη που να πηγαίνει πιο πέρα από τη Νομισματική Ένωση, να δίνει ακόμα μεγαλύτερη έμφαση στην κοινή εξωτερική πολιτική και την πολιτική ασφάλειας, να έχει ενιαία φωνή στη διεθνή σκηνή και ισχυρή παρουσία απέναντι στις μεγάλες προκλήσεις της εποχής μας. Θέλουμε, δηλαδή, μια Ευρώπη που να είναι περισσότερο πολιτική, να είναι περισσότερο κοινωνική, μια Ευρώπη που να είναι περισσότερο δημοκρατική, μια Ευρώπη που να είναι πιο κατανοητή στους πολίτες της, πιο κοντά στους πολίτες.

Σε κάθε περίπτωση, τα βήματα που γίνονται με τη μεταρρυθμιστική συνθήκη είναι σημαντικά. Είναι βήματα που εξασφαλίζουν περισσότερη δημοκρατία, ουσιαστικότερη συμμετοχή των Εθνικών Κοινοβουλίων και αμεσότερη επαφή της Ευρωπαϊκής Ένωσης με όλους τους πολίτες της. Είναι μια σημαντική κοινοβουλευτική κατάκτηση, μια κατάκτηση δημοκρατίας.

Θέλω να σας βεβαιώσω ότι η Βουλή των Ελλήνων έχει ήδη αρχίσει να προετοιμάζεται για να ανταποκριθεί στο νέο ρόλο που αποκτά σε ό,τι αφορά τις ευρωπαϊκές πολιτικές.

Οι συναρμόδιες επιτροπές της Βουλής έχουν ήδη αρχίσει την αξιοποίηση του μηχανισμού ελέγχου εφαρμογής της αρχής της

επικουρικότητας και ήδη, αρκετοί από εσάς έχετε πάρει μέρος σ' αυτές τις κοινές συνεδριάσεις που πραγματοποιεί η Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Ευρωπαϊκών Υποθέσεων με Διαρκείς Επιτροπές στην εξέταση διαφορών θεμάτων.

Ακόμα, έχει ξεκινήσει η μελέτη για την αναδιάρθρωση των Υπηρεσιών της Βουλής, ώστε να ανταποκριθεί και να διασφαλιστεί η αποτελεσματικότερη ανταπόκρισή μας στο νέο αναβαθμισμένο ρόλο του Εθνικού Κοινοβουλίου σε ό,τι αφορά το ευρωπαϊκό γίγνεσθαι.

Η πρόκληση είναι μεγάλη. Δέσμευσή μας είναι να ανταποκριθούμε στο ακέραιο, με τον πιο άμεσο και τον πιο αποτελεσματικό τρόπο στις δυνατότητες και τις απαιτήσεις που δημιουργεί η μεταρρυθμιστική συνθήκη. Δέσμευσή μας είναι να εργαστούμε όλο το Προεδρείο και μαζί με όλους εσάς, με στόχο να προετοιμάσουμε σωστά τη Βουλή των Ελλήνων, ώστε να έχουμε την αναγκαία ενσωμάτωση με ολόκληρο το ευρωπαϊκό οικοδόμημα, για να το καταστήσουμε περισσότερο δημοκρατικό, περισσότερο συμμετοχικό και περισσότερο κοινωνικό.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Πρόεδρε.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Αντώνης Σαμαράς, με την έναρξη της ομιλίας του οποίου αρχίζουν και οι εγγραφές.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, ήδη από το 1977, εδώ και τριάντα ένα χρόνια, είχα την τιμή να συμμετέχω -νεαρός τότε Βουλευτής- στη μαική Κοινοβουλευτική Επιτροπή Σύνδεσης Ελλάδος-Ευρωπαϊκής Ένωσης υπό την Προεδρία του αείμνηστου Γιάγκου Πεσμαζόγλου.

Και ήδη, από τότε η μεγάλη διαφορά ήταν ανάμεσα σ' αυτούς που έβλεπαν την ένταξη στατικά και σε εκείνους που την έβλεπαν δυναμικά, ανάμεσα σε αυτούς που έβλεπαν την ένταξη ως βήμα και σε εκείνους που την αντιμετώπιζαν ως άλμα προς τα εμπρός.

Ανήκα ανάμεσά τους σ' εκείνους που έβλεπαν την Ευρώπη και την ένταξή μας σ' αυτήν ως άλμα. Τα αναφέρω όλα αυτά, για να επιστρέψω στο σήμερα και να μπω κατευθύνω στο θέμα μας, επισημαίνοντας ότι η συζητούμενη αναθεωρητική συνθήκη είναι βήμα μάλλον, παρά άλμα.

Είναι θετικό βήμα ασφαλώς, είναι απαραίτητο βήμα αναμφίβολα, αλλά δεν είναι άλμα.

Όπως υπογράμμισε, πριν λίγες ημέρες, από το Βήμα αυτό ο Γάλλος Πρόεδρος Νικολά Σαρκοζί, αυτή η συνθήκη, δεν είναι ακριβώς αυτό που θέλουμε, δεν είναι ακριβώς αυτό που χρειαζόμαστε. Παρ' όλα αυτά, όμως, ξεμπλοκάρει την Ευρωπαϊκή Ένωση μετά από χρόνια εσωστρέφειας και ενδοσκοπήσης. Σέβεται τη λαϊκή ετυμηγορία των λαών που καταψήφισαν το Ευρωσύνταγμα, αλλά σέβεται και την εκπνερασμένη άποψη της πλειοψηφίας των λαών της Ευρώπης που επιθυμούσαν μια νέα συνταγματική συνθήκη και διασώζει τις πιο σημαντικές μεταρρυθμίσεις του Ευρωσυντάγματος, οι οποίες δεν προκάλεσαν την αντίδραση εκείνων που το καταψήφισαν. Είναι ένα πολύτιμο βήμα προς τα εμπρός, αλλά, επαναλαμβάνω, όχι άλμα.

Να δώσω ένα παράδειγμα. Με τη νέα Συνθήκη όλες οι δαπάνες του Κοινοτικού Προϋπολογισμού περνάνε άμεσα πλέον υπό τον έλεγχο του Κοινοβουλίου. Αυτό αποτελεί αναμφίβολα μεγάλη τομή, αφού μέχρι σήμερα το 40% του προϋπολογισμού, οι λεγόμενες υποχρεωτικές δαπάνες, κυρίως δηλαδή η Κοινή Αγροτική Πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, βρισκόταν εκτός της ελεγκτικής δικαιοδοσίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Στο εξής, λοιπόν, δεν θα υπάρχουν ανεξέλεγκτες υποχρεωτικές δαπάνες. Όλα θα συναποφασίζονται από το Ευρωκοινοβούλιο.

Αναμφίβολα, αυτό ακούγεται πολύ θετικό και είναι θετικό, αλλά υπάρχει μία μικρή λεπτομέρεια που δεν προσέχτηκε όσο πρέπει. Ότι ο Ευρωπαϊκός Προϋπολογισμός είναι πολύ χαμηλός και όσο πάει συρρικνώνεται. Όταν είχαμε δεκαπέντε χώρες μέλη βρισκόταν στο 1,20% του συνόλου των Α.Ε.Π. των ευρωπαϊκών τότε χωρών. Τώρα που έχουμε είκοσι επτά μέλη έχει ήδη υποχωρήσει στο 1%, ενώ ήδη για το 2009 προτείνεται να

μειωθεί και κάτω του 1%, να πάει στο 0,9% του πανευρωπαϊκού Α.Ε.Π. και απειλείται και άλλο.

Άρα, διευρύνονται μεν οι ελεγκτικές αρμοδιότητες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, όμως πάνω σ' ένα Κοινοτικό Προϋπολογισμό, ο οποίος πλέον δυστυχώς συρρικνώνεται μέχρις ασφυξίας. Μειώνεται το δημοκρατικό έλλειμμα θεσμικά, αλλά αυξάνεται το κοινοτικό έλλειμμα της Ένωσης.

Για τη νέα Ευρωπαϊκή Συνθήκη έχουν ακουστεί ή θα ακούσετε τα περισσότερα. Θα περιοριστώ, λοιπόν, μόνο σε ορισμένες επισημάνσεις:

Πρώτον, το δημοκρατικό έλλειμμα περιορίζεται, αλλά δεν εκμηδενίζεται.

Δεύτερον, οι θεσμικές αγκυλώσεις κάμπτονται, αλλά δεν εξαφανίζονται.

Τρίτον, δεν λύνεται το πρόβλημα της Κεντρικής Ευρωπαϊκής Τράπεζας, που επιμένει να είναι πλήρως ανεξέλεγκτη, όχι απλώς ανεξάρτητη, στη διαχείριση της νομισματικής πολιτικής. Και αυτό μετατρέπεται ήδη σ' ένα από τα δύο μεγαλύτερα προβλήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τέταρτον, οι αποφάσεις γίνονται ευκολότερες με τις ενισχυμένες πλειοψηφίες, αλλά και οι μεταρρυθμίσεις γίνονται ευκολότερες με τις ενισχυμένες συνεργασίες.

Πέμπτον, η Ευρώπη διασώζει το εθνικό κράτος, δεν το καταργεί. Προωθεί συγκλίσεις εθνικών συμφερόντων και όχι την ισοπέδωση ή την κατάργησή τους.

Θα σταθώ λίγο περισσότερο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Ασφαλώς είμαι υπέρμαχος της ανεξαρτησίας της, δηλαδή του δικαιώματός της να χαράσσει νομισματική πολιτική, ανεξάρτητα από πολιτικές πιέσεις των κρατών-μελών. Προσοχή, όμως, στο σημείο αυτό. Το «ανεξάρτητα» σε καμία περίπτωση δεν σημαίνει ανεξέλεγκτα. Ο νομοθέτης της δίνει σαφή εντολή για τους στόχους που πρέπει να επιδιώξει και η ίδια στη συνέχεια αποφασίζει, με καθεστώς ανεξαρτησίας, πώς θα πετύχει τους στόχους αυτούς κάθε φορά. Δεν της υπογράφει ο νομοθέτης «λευκή» επιταγή, να κάνει όποτε θέλει, ό,τι θέλει. Της δίνει την εξουσία να χειρίζεται τη νομισματική πολιτική, έτσι ώστε να αποκαθιστά κάθε φορά εκείνες τις χρηματοοικονομικές ισορροπίες που απειλούνται περισσότερο και να διατηρεί, επομένως, την οικονομία σε μακροχρόνια ισορροπία ανάπτυξης.

Στην Ευρώπη, όμως, θεσπίσαμε μία Κεντρική Τράπεζα, η οποία δεν αποφασίζει πώς θα κάνει κάθε φορά το σωστό, αλλά αποφασίζει η ίδια ποιο είναι διαχρονικά το σωστό. Δεν χειρίζεται δεδομένες ισορροπίες. Θα έλεγα ότι ανατρέπει τις ισορροπίες. Δεν πολιτεύεται ανάλογα με την οικονομική συγκυρία, πολιτεύεται ανεξάρτητα από την οικονομική συγκυρία. Πριν λίγα, μόλις, χρόνια μ' αυτήν την άποψη ήμασταν λίγοι και βρίσκονταν σ' αυτήν την Αίθουσα και άλλοι συνάδελφοι οι οποίοι υποστηρίζαμε με θέρμη αυτές τις θέσεις στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Σήμερα την υποστηρίζουν όλο και περισσότεροι, όχι μόνο Ευρωβουλευτές πλέον, αλλά και πολιτικοί Ηγέτες και Αρχηγοί κρατών, όχι μόνο από μικρές χώρες, αλλά και από μεγάλες, όπως η Γαλλία, η Ιταλία και η Ισπανία, όχι μόνο της Κεντροδεξιάς, όπως ο Σαρκοζί και ο Μπερλουσκόνι, αλλά και της Κεντροαριστεράς, όπως ο Θαπατέρο.

Τις τελευταίες μάλιστα μέρες, ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, ο κ. Τρισέ -θα το έχετε όλοι διαβάσει- μόλις υπόνησε ότι ενδέχεται να αυξηθεί τα επιτόκια στην Ευρωζώνη μέσω μάλιστα συνθηκών επιβράδυνσης της ευρωπαϊκής οικονομίας, που κινδυνεύει λέω εγώ να μετεξελιχθεί σε οδυνηρή ύφεση, ο κ. Θαπατέρο, σοσιαλιστής Πρωθυπουργός της Ισπανίας, κάλεσε τον κ. Τρισέ να είναι πιο προσεκτικός στις δηλώσεις του. «Σεβόμαστε» του είπε ο κ. Θαπατέρο, «την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, αλλά επιθυμούμε μεγαλύτερη υπευθυνότητα από την πλευρά του κ. Τρισέ». Και έχει δικίο ο κ. Θαπατέρο, όπως και οι υπόλοιποι επικριτές του κ. Τρισέ. Δεν δείχνει υπευθυνότητα, όταν προαναγγέλλει άνοδο των επιτοκίων, με αποτέλεσμα να εκτοξεύεται το ευρώ ακόμα υψηλότερα, να πέφτει το δολάριο ακόμα χαμηλότερα και να ανεβαίνει και άλλο το πετρέλαιο, σπρώχνοντας έτσι την Ευρώπη πιο

κοντά στην ύφεση. Πράγματι, δεν δείχνει καμμία υπευθυνότητα.

Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα έχει υιοθετήσει μια μονεταριστική, θα έλεγα, ακρότητα, επιμένοντας ότι η προσφορά χρήματος είναι απολύτως συνδεδεμένη με τον πληθωρισμό και η μόνη της έννοια είναι να συμπίπτει συνεχώς τον πληθωρισμό, ώστε να μην ανέβει ούτε ελάχιστα. Αυτή η ακραία μονεταριστική άποψη δεν υιοθετείται από καμμία άλλη κεντρική τράπεζα στον κόσμο. Όλες οι άλλες τράπεζες, όπως της Αγγλίας ή της Αμερικής, κάνουν τη λεγόμενη συγκυριακή ρύθμιση, αυτό που ονομάζεται διεθνώς *fine tuning*, της νομισματικής κυκλοφορίας. Έρχεται, όπως προβλέπει η τράπεζα, πληθωρισμός, ανεβάζουν λίγο τα επιτόκια. Προβλέπεται αυξημένη τάση για ύφεση, μειώνουν τα επιτόκια για να υπάρχει μεγαλύτερη νομισματική κυκλοφορία, μεγαλύτερη ζήτηση στην αγορά και επομένως, μείωση της ανεργίας.

Αυτή τη συγκυριακή ρύθμιση δεν την κάνει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Ασχολείται αποκλειστικά και μόνο με τον περιορισμό του χρήματος. Δεν είμαι, εγώ, λοιπόν, αυτός ο οποίος αμφισβητώ την οικονομική αυτή ορθοδοξία. Εγώ την υπερασπίζομαι. Είναι η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα που την αμφισβητεί.

Αλλά έτσι έχει δημιουργηθεί μια αναπτυξιακή υστέρηση στην Ευρώπη, η οποία εντέλει αναίρει και τις μεταρρυθμίσεις –και προσέξτε, γιατί αυτό είναι σημαντικό– που εισηγείται η ίδια η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Αλλά τέτοιες μεταρρυθμίσεις, εννοώ δύσκολες διαρθρωτικές αλλαγές, δεν είναι δυνατόν να γίνουν σε συνθήκες ύφεσης ή αναμικκής μεγέθυνσης και αναπτυξιακής υστέρησης. Πώς θα κάνεις μείωση του ελλείμματος, του χρέους ή θα προχωρήσεις σε απελευθερώσεις αγορών σε μια εποχή ισχνών αελάδων;

Αυτό ακριβώς συνέβη και με την ενοποίηση των υπηρεσιών. Σας θυμίζω μόνο την περιβόητη Οδηγία Μπολκεστάιν. Σε συνθήκες που η ανεργία τότε βρισκόταν πάνω από το 8%, πήγαμε εμείς να ενοποιήσουμε όλες τις υπηρεσίες στην Ευρώπη, όταν δηλαδή οι ανατολικοευρωπαϊκές χώρες εκτός ευρώ που εξήγαν φθηνές υπηρεσίες, είχαν ανεργία πολύ μικρότερη από το μέσο όρο, γύρω στο 5%, με το γνωστό *social dumping* –δεν είναι κεφάλαιο στο οποίο θα πρέπει να αναφερθούμε τώρα εδώ– ενώ οι δυτικοευρωπαϊκές χώρες που ανήκαν στη ζώνη του ευρώ και θα εισήγαγαν τις φθηνές υπηρεσίες είχαν ανεργία πολύ πάνω από το μέσο όρο, γύρω στο 9%. Δημιουργήθηκε έτσι κοινωνική αναταραχή και η μεταρρύθμιση, όπως ήταν επόμενο, αποδυναμώθηκε.

Δείτε τι συμβαίνει σήμερα. Ο πληθωρισμός διεθνώς επιταχύνεται ξανά, αλλά στην Ευρώπη είναι κυρίως εισαγόμενος. Οφείλεται εν πολλοίς, πράγματι, στις υψηλές τιμές του πετρελαίου. Βέβαια, η άνοδος του πετρελαίου μετριάζεται από την άνοδο του ευρώ, αλλά εδώ δεν πρέπει να έχουμε ψευδαισθήσεις. Η τιμή του πετρελαίου διεθνώς από το 2002 πενταπλασιάστηκε, δηλαδή ανέβηκε κατά 400%, ενώ στο ίδιο διάστημα η ισοτιμία του ευρώ ανέβηκε ως προς το δολάριο κατά 30% περίπου, δηλαδή και σε όρους ευρώ το πετρέλαιο αυξήθηκε κατά 280%. Μια τέτοια επιβάρυνση το κόστους είναι αναπόφευκτο να προκαλέσει επιβράδυνση της οικονομικής δραστηριότητας διεθνώς και στην Ευρωζώνη.

Όμως, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα ανησυχεί από τον πληθωρισμό που έχει μεν ξεπεράσει το 3%, αλλά δεν ανησυχεί καθόλου για την οικονομική επιβράδυνση και για την ανεργία που παραμένει απίστευτα υψηλή, δηλαδή γύρω στο 7,5% και που απειλεί να αυξηθεί και άλλο.

Έτσι, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σκέφτεται να αυξήσει ξανά τα επιτόκια, όταν όλοι οι υπόλοιποι τα κατεβάζουν. Και έτσι, φοβάμαι ότι δεν πρόκειται να ανακόψει τον πληθωρισμό που είναι κυρίως εισαγόμενος και το πιθανότερο είναι να αυξήσει την ανεργία.

Ένα τέτοιο σφάλμα μπορεί να αποβεί μοιραίο και πρέπει οπωσδήποτε να αποφευχθεί. Κατά τη γνώμη μου, οι κυβερνήσεις της Ευρώπης πρέπει να μεταφέρουν αυτό το μήνυμα στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και να της δώσουν να καταλάβει ότι η επόμενη μεταρρύθμιση της Συνθήκης θα περιλαμβάνει και την ίδια την ανεξαρτησία της Κεντρικής Τράπεζας που θα γίνει,

δηλαδή, περισσότερο ανεξαρτησία και λιγότερο ασυδοσία. Θα επιτρέψει περισσότερη ευελιξία και λιγότερους δογματισμούς. Θα παράγει περισσότερο ανάπτυξη και λιγότερο δογματική καθαρότητα, όπως –επαναλαμβάνω– συμβαίνει με όλες τις υπόλοιπες κεντρικές τράπεζες σ' όλον τον άλλο κόσμο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι η νέα συνθήκη επιτρέπει κατά τα άλλα στις χώρες-μέλη περισσότερη ευελιξία, περισσότερη δημοκρατία και περισσότερη μεταρρύθμιση, όχι μόνο γιατί θα λαμβάνονται αποφάσεις με ενισχυμένες Πλειοψηφίες, αλλά και διότι θα διευκολύνει τις ενισχυμένες συνεργασίες μεταξύ των χωρών-μελών, ακόμα και εκεί που δεν μπορούν να ληφθούν άμεσα αποφάσεις.

Όλες αυτές οι αλλαγές, οι ενισχυμένες Πλειοψηφίες και οι ενισχυμένες συνεργασίες, θέτουν μία σειρά από κρίσιμα θέματα έξω από τη διαχείριση του αυτόματου πιλότου. Οι εθνικές κυβερνήσεις παύουν να παραπέμπουν τα ζητήματα στη γραφειοκρατία των Βρυξελλών και αναλαμβάνουν οι ίδιες πρωτοβουλίες για να τα ξεμπλοκάρουν και να τα διαπραγματευτούν μεταξύ τους, όχι αναζητώντας πλέον –και αυτό είναι ίσως το πιο σημαντικό αυτής της μεταρρυθμιστικής συνθήκης– τον ελάχιστο κοινό παρονομαστή, αλλά βρίσκοντας το μέγιστο κοινό πολλαπλάσιο.

Αντί, δηλαδή, να αναζητούν το ελάχιστο που μπορεί να περάσει μία ομοφωνία και το οποίο είναι συνήθως πολύ λιγότερο απ' ό,τι χρειάζονται όλες οι χώρες-μέλη, θα βρίσκουν στο εξής το μέγιστο στο οποίο μπορούν να συγκλίνουν κάποιες, για να δημιουργήσουν ένα θετικό παράδειγμα που μπορούν να το ακολουθήσουν στη συνέχεια και οι υπόλοιπες.

Έτσι, η ευθύνη των εθνικών κυβερνήσεων στο μεγάλο όραμα της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης –για μένα είναι όραμα η ευρωπαϊκή ολοκλήρωση– μεγιστοποιείται και η ακαμψία της «ευρωγραφειοκρατίας» που ήταν ο κυριότερος εχθρός αυτής της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, περιορίζεται, γιατί μέχρι τώρα, τα ευρωπαϊκά κράτη αντιμετώπιζονταν περισσότερο ως βαρίδια και ως φρένα της ενοποίησης, ενώ τώρα γίνονται αναγκαστικοί και απαραίτητοι συνεταίροι σ' αυτήν τη διαδικασία.

Και πολύ σύντομα, στις αρχές του 2009, όταν θα τεθεί και επισημώς σε ισχύ η μεταρρυθμιστική Συνθήκη, η Συνθήκη της Λισαβώνας, τα Εθνικά Κοινοβούλια θα έχουν το σημαντικότερο ρόλο να παίξουν που ανέφερε προηγουμένως και ο Πρόεδρος της Βουλής, να επικυρώνουν δηλαδή από την πλευρά τους τις αποφάσεις της Ένωσης. Και πρέπει ασφαλώς να προετοιμαστούμε γι' αυτό, με την κατάλληλη υποδομή και το κατάλληλο προσωπικό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Είναι πάρα πολύ σημαντική, από την πρώτη στιγμή, αυτή η διαδικασία της ποιοτικής αναβάθμισης εκείνων των ανθρώπων και εκείνων των υπηρεσιών, οι οποίοι θα αντιμετωπίσουν το πρόβλημα αυτό.

Και κάτι τελευταίο. Όπως ανέφερε ο ίδιος –και θεωρούμενος πλέον και πατέρας της Ενωμένης Ευρώπης– ο Ζακ Ντελόρ, η κατάργηση των ευρωπαϊκών εθνών που θα την επιθυμούσαν ασφαλώς μόνο οι γραφειοκράτες των Βρυξελλών, ουδέποτε ήταν μέρος –λέει ο Ντελόρ– του σχεδίου μου για την Ευρώπη. Και λέει ο ίδιος: «ας μην μπερδεύουμε τον εθνικισμό με τα έθνη».

Αυτός είναι κατά τον Ντελόρ και ο λόγος που δίνεται στο εξής μεγάλη έμφαση ανάμεσα στις αρμοδιότητες των ευρωπαϊκών οργάνων και στις εξουσίες των εθνικών κυβερνήσεων. Γι' αυτό και αποδίδεται τόσο μεγάλη σημασία στην έννοια της επικουρικότητας, δηλαδή στην πολιτική, θεσμική, πραγματική ισορροπία ανάμεσα στα ευρωπαϊκά όργανα και στις εθνικές εξουσίες, στα εθνικά κοινοβούλια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Το ζητούμενο, λοιπόν, είναι ακριβώς αυτό, δηλαδή να υπάρξει ισορροπία και όχι να «καταπιούν» τα ευρωπαϊκά όργανα τις εθνικές εξουσίες. Αυτό, για πρώτη ίσως φορά, διευκρινίζεται με τόση σαφήνεια. Και τα εθνικά κράτη γίνονται σύμμαχοι και όχι

εχθροί της Ενωμένης Ευρώπης, γιατί ζητούμενο της ολοκλήρωσης είναι η σύγκλιση των εθνικών συμφερόντων και όχι η κατάργησή τους. Διότι η Ενωμένη Ευρώπη δεν είναι εχθρός για τα εθνικά συμφέροντα οποιουδήποτε έθνους της Ευρώπης. Αντίθετα, είναι η καλύτερη εγγύηση εθνικής επιβίωσης και εθνικής προκοπής για όλους.

Αυτό το τελευταίο πάντα το λέγαμε, πάντα το υποθέταμε. Σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πλέον διακηρυγμένη θέση και θεσμικά κατοχυρωμένη αρχή της ίδιας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Σαμαρά.

Το λόγο έχει ο εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Λοβέρδος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, καλούμαστε να κυρώσουμε τη Συνθήκη της Λισσαβώνας ή αλλιώς τη λεγόμενη «μεταρρυθμιστική συνθήκη».

Στην ειδική επιτροπή δόθηκε σε όλα τα κόμματα η δυνατότητα να εκφράσουμε αναλυτικά τις απόψεις μας. Εμείς, ως ΠΑ.ΣΟ.Κ., εκφράσαμε την κριτική υποστήριξή μας στη συνθήκη, προτείνοντας την κύρωσή της.

Δεν έχω το χρόνο να επαναλάβω αναλυτικά τα επιχειρήματά μας. Οι εισηγήσεις μας ξεπέρασαν τις δύο ή τρεις ώρες στις πέντε συνεδριάσεις της επιτροπής. Οφείλω ευχαριστίες στον Πρόεδρο της Επιτροπής κ. Πάνο Παναγιωτόπουλο για τη γενναιοδωρία με την οποία διηύθυνε τη διαδικασία και παραπέμπω τους συναδέλφους στις απόψεις που εκφράσαμε και εμείς ως ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά και τα υπόλοιπα κόμματα, με τα βασικά μας επιχειρήματα και τις βασικές μας επιφυλάξεις και αντιρρήσεις.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το 2005 η λαϊκή κυριαρχία σε δύο ιδρυτικά κράτη-μέλη της Ένωσης εκφράστηκε αρνητικά απέναντι στη Συνταγματική Συνθήκη ή όπως τη λέγαμε και όπως ελέγχετο επίσημως στη Συνθήκη για τη θέσπιση του Συντάγματος της Ευρώπης. Δύο λαοί ιδρυτικών –επαναλαμβάνω- κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διαμαρτυρόμενοι για όσα η Ένωση δεν έχει, της απαγόρευσαν με την ετυμηγορία τους και να τα αποκτήσει.

Στην ουσία, όμως, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν υπήρξε αντίφαση ανάμεσα στη βούληση των πολιτών και στον τρόπο που αυτή εκφράστηκε στα δημοψηφίσματα στη Γαλλία και στην Ολλανδία.

Είναι προφανές πως η Ένωση δεν έπειθε και συνεχίζει να μην πείθει τις Πλειοψηφίες. Εργασιακή ανασφάλεια, εισοδήματα των 700 ευρώ, δρομολόγηση των εξελίξεων στο ενωσιακό οικονομικό πλαίσιο από τις κοινωνικοπολιτικές ελίτ και εκ μέρους των ελίτ αυτών καταγγελία του κοινωνικού κράτους αναδιανομής, πληθωρική μετανάστευση και αποτυχία να εφαρμοστούν οι κατάλληλοι νόμοι, άκριτος χαρακτηρισμός ως ξενοφοβίας ακόμη και του ελάχιστου προβληματισμού για τη διαρκή ροή της μετανάστευσης, σοκ από τη διευρυμένη διεύρυνση του 2003-2004, εξευτελισμός της αξίας των πτυχίων στις αγορές εργασίας, αδυναμία επιλογής δικαιωμάτων φορολογικών συστημάτων, αφού οι ισχυροί και οι μεγάλοι συνήθως δραπετεύουν, αποεθνικοποίηση των οικονομιών, αδυναμίες παρέμβασης της Ένωσης στα μεγάλα διεθνή πολιτικά θέματα, όπως το Παλαιστινιακό, ο πόλεμος στο Ιράκ, το Αφγανιστάν και τώρα τελευταία όσα συμβαίνουν στο Κόσσοβο.

Όλα αυτά αποθαρρύνουν τους πολίτες και τους έκαναν να ταυτίζονται τη Συνταγματική Συνθήκη τότε με όλα τα κακώς κείμενα στην Ευρώπη, αν και η Συνθήκη εκείνη πρόβλεπε θεσμούς πολιτικής ενοποίησης και την πληρέστερη χάρτα δικαιωμάτων στο σύγχρονο κόσμο. Οι Ευρωπαίοι πολίτες έστειλαν μήνυμα διαμαρτυρίας, ζητώντας καρ' ουσία να πολιτικοποιηθεί η συζήτηση, ούτως ώστε να συμπεριλάβει και αυτούς.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αυτό ακριβώς το μήνυμα παραλαμβάνουμε σήμερα εμείς, έχοντας την πολιτική υποχρέωση να πολιτικοποιήσουμε τη συζήτηση για την Ευρώπη και την πορεία της. Οι διαδικασίες στην Ελλάδα –και στη Βουλή αλλά και εκτός Βουλής- έως σήμερα, με κύρια ευθύνη της Κυβέρνησης, παρέμειναν στους τέσσερις τοίχους του Κοινοβουλίου, όπου ναι μεν

συζητούν Αντιπρόσωποι του λαού, αλλά η συζήτηση διεξάγεται μακριά από τους πολίτες. Η συζήτηση γίνεται εν κλειστώ και πολλοί νομίζουν ότι ηθελημένα την κρατάμε εν κρυπτώ.

Κυρίες και κύριοι, έχουν ολοκληρωθεί έως σήμερα οι κυρωτικές διαδικασίες σε δεκαπέντε κράτη, θα γίνουμε η δέκατη έκτη χώρα αύριο το βράδυ στις δώδεκα η ώρα. Κι αν την Πέμπτη, το Ιρλανδικό δημοψήφισμα είναι θετικό, θα είμαστε μέσα σ' αυτήν την εβδομάδα δεκαεπτά. Έως το τέλος του 2008, σημειώνω ότι υπάρχει η υποχρέωση να έχουμε διεξέλθει όλα τα κράτη-μέλη από τις συγκεκριμένες κυρωτικές διαδικασίες, είκοσι έξι κράτη-μέλη μέσω των Κοινοβουλίων τους, κι ένα μόνο η Ιρλανδία διά του Κοινοβουλίου της αλλά και με δημοψήφισμα.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν είναι ικανοποιημένο απ' αυτήν την εξέλιξη. Δεν είναι ικανοποιημένο από το πώς γίνεται η πολιτική συζήτηση στη χώρα μας για την κύρωση της Συνθήκης της Λισσαβώνας. Προτείνουμε πολλές φορές, μέχρι και την τελευταία συνεδρίαση, της ad hoc επιτροπής, πριν από λίγες ημέρες, να βγούμε έξω από τις αίθουσες του Κοινοβουλίου, να διευρύνουμε τον πολιτικό διάλογο. Κάνουμε μία σειρά από πολύ συγκεκριμένες προτάσεις που απορρίφθηκαν συλλήβδην. Και προτείνουμε στην επιτροπή και το επαναλαμβάνουμε σήμερα, ως ΠΑ.ΣΟ.Κ., τη διενέργεια δημοψηφίσματος για την κύρωση της Συνθήκης της Λισσαβώνας. Προτείνουμε την επαφή της λαϊκής κυριαρχίας με το μείζον αυτό κείμενο, που συμφωνώ με τον κ. Σαμαρά είναι βήμα, δεν είναι άλμα, προς την πορεία της πολιτικής ενοποίησης της Ευρώπης.

Αμέσως μετά την ψηφοφορία, αύριο το βράδυ, θα καταθέσουμε κι επισήμως την πρότασή μας βάσει των άρθρων 44 παράγραφος 2 εδάφιο β' του Συντάγματος και του Κανονισμού της Βουλής.

Κυρίες και κύριοι, κάνουμε ό,τι ακριβώς κάναμε και το 2005 προκειμένου για την κύρωση της Συνταγματικής Συνθήκης.

Μπαίνοντας τώρα σε κάποιες, ας πούμε λεπτομέρειες, διότι στις πραγματικές λεπτομέρειες δεν είναι δυνατόν να μπει ένας Βουλευτής με το χρόνο που διαθέτει, θέλω να προσπαθήσω να είμαι επεξηγηματικός και ταυτοχρόνως κριτικός.

Η Συνθήκη που κυρώνουμε αποτελείται από δύο μέρη. Τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Συνθήκη της Λισσαβώνας αποτελείται από αυτά τα δύο κείμενα. Σ' αυτά προστίθεται διά της παραπομπής σ' αυτό και ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, μαζί με τα Πρωτόκολλα και τις Δηλώσεις και να, το υλικό που έχουμε εν συνόλω σήμερα ενώπιόν μας κατά την παρούσα κυρωτική διαδικασία. Και πρέπει να υπογραμμιστεί ότι με το παρόν κείμενο, με τη Συνθήκη της Λισσαβώνας δεν αντικαθίστανται οι υπάρχουσες σήμερα συνθήκες, όπως γινόνταν με το λεγόμενο Σύνταγμα, αλλά συμπληρώνονται και τροποποιούνται. Και μία ορολογική αποσαφήνιση, πια όταν μιλάμε για το πρωτογενές Δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν θα αναφερόμαστε στο Ευρωπαϊκό Κοινοτικό Δίκαιο αλλά στο πρωτογενές Ενωσιακό Δίκαιο.

Κυρίες και κύριοι, όταν δουλέψαμε στην επιτροπή, ενημερώνοντας ο ένας τον άλλον για τις συμφωνίες και τις διαφωνίες μας για τη Συνθήκη της Λισσαβώνας, χωρίσαμε τη δουλειά μας, τη Συνθήκη, σε τρία τμήματα. Αυτή την τριπλή διάκριση, αυτό το μεθοδολογικό χωρισμό θα παρακολουθήσω και στα υπόλοιπα λεπτά που διαθέτω.

Πρώτη ενότητα, οι αξίες, οι σκοποί, τα νέα όργανα και οι νέες αρμοδιότητες της Ένωσης. Κυρίες και κύριοι, θέλω να επισημάνω ότι στις αξίες της Ένωσης στα πρώτα άρθρα της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, η Συνθήκη επιφέρει μία ισορροπία, αφ' ενός ανάμεσα στα θεμελιώδη δικαιώματα ως θεμελιακές αξίες της Ένωσης και αφ' ετέρου, ανάμεσα στην πολιτιστική της κληρονομιά. Από της κυρώσεως της συνθήκης και μετά για το αξιακό μας κομμάτι ως κράτους-μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και για την ίδια την Ένωση, δεν θα υπάρχει πια, όπως γινόνταν στη Συνταγματική Συνθήκη μονομερώς ένα κομμάτι των θεμελιωδών δικαιωμάτων του ανθρώπου, δεν θα υπάρχει πια αυτή η μονομέρεια, αλλά ισορροπούν δύο θεμελιώδεις αξίες. Από τη μία πλευρά, προφανώς, τα θεμελιώδη δικαιώματα, και από την άλλη πλευρά, η πολιτιστική, η θρησκευτική και

η ανθρωπιστική κληρονομιά της Ευρώπης. Προσοχή εδώ και η κοινή ευρωπαϊκή, αλλά και οι επιμέρους.

Συνεπώς ισορροπίες αφ' ενός ανάμεσα στα δικαιώματα και στις κοινωνίες των δικαιωμάτων με τις παραδόσεις, την κληρονομιά και αφ' ετέρου νέα ισορροπία ανάμεσα σε ό,τι αποτελεί κοινό πολιτιστικό μας κομμάτι, κοινή πολιτιστική, ανθρωπιστική, θρησκευτική κληρονομιά και στις αξίες που προκύπτουν από την αίσθηση καθενός κράτους-μέλους για τις ιδιαιτερότητες και την ιδιοπροσωπία του.

Κυρίες και κύριοι, αυτές οι διατάξεις περί αξιών εκτός από το ότι παρέχουν ένα πλαίσιο ερμηνείας στις υπόλοιπες διατάξεις της συνθήκης, ταυτοχρόνως έχουν και μια ιδιαίτερη αξία είτε όταν προσπαθούμε να λύσουμε προβλήματα όπως το Κυπριακό σύμφωνα, όπως λέμε και με τις αξίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είτε αξιολογώντας υποψηφιότητες κρατών που θέλουν να γίνουν μέλη όπως η Τουρκία, στην οποία οι σημερινές εξελίξεις θέτουν με ακραίο τρόπο ζήτημα σεβασμού του κοινοτικού κεκτημένου.

Να αλλάξω το θέμα μου εδώ, να κάνω μια παρένθεση στα όσα λέω περί Συνθήκης, μια και μιλώ για την Τουρκία και αναφέρθηκα σ' αυτήν.

Κυρίες Υπουργέ, επειδή αύριο λήγει και η προθεσμία για μία έφεση σε σχέση με τα όσα έχουν συμβεί σχετικά με αυτό το σωματίδιο που θέλει να αναγνωριστεί με τρόπο που αντιφάσκει με τη Συνθήκη της Λοζάνης, θα ήθελα να σας ρωτήσω το εξής. Θα κάνει το ελληνικό δημόσιο έφεση ή δεν θα κάνει; Είναι μια ερώτηση ως προς την οποία ζητώ απλώς ενημέρωση.

Κυρίες και κύριοι, στην ίδια ενότητα. Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου για δυόμισι χρόνια, εκλογή του Προέδρου της Επιτροπής σύμφωνα με το συσχετισμό των δυνάμεων όπως αυτός την τελευταία φορά εκφράστηκε για την ανάδειξη του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, ενισχυμένες συνεργασίες, ενίσχυση του ρόλου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, αλλά και των Εθνικών Κοινοβουλίων σε σχέση με την τήρηση της αρχής της επικουρικότητας και της αναλογικότητας. Και εδώ, σωστά είπε ο Πρόεδρος της Βουλής ότι γίνονται προσπάθειες.

Επισημάναμε, όμως, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ότι οι προσπάθειες αυτές χρειάζονται μεγαλύτερη ένταση και διεισδυτικότερη λογική. Διότι ναι μεν στις πιλοτικές εφαρμογές κάτι κάνουμε περισσότερο απ' όσα κάναμε, αλλά η εφαρμογή του δεύτερου πρωτοκόλλου που ανάγει το Εθνικό Κοινοβούλιο σε τηρητή του σεβασμού της αρχής της επικουρικότητας, θέλει περισσότερη δουλειά, άλλου είδους μέθοδο και αλλαγές ακόμη και στον Κανονισμό της Βουλής. Κάναμε πολύ συγκεκριμένες προτάσεις και γι' αυτό και για άλλα θέματα όπου ασκεί έλεγχο το Εθνικό Κοινοβούλιο, όπως λ.χ. για την EUROJUST και για την EUROPOL. Κάναμε συγκεκριμένες προτάσεις στην επιτροπή και παραπέμπουμε σ' αυτά. Οι θεσμοί που προανέφερα, η λαϊκή νομοθετική πρωτοβουλία, όλα αυτά συγκροτούν μία νέα πραγματικότητα, μέσα από την οποία επιχειρείται να δημιουργηθεί ένας ευρωπαϊκός κοινός δημόσιος χώρος, κοινά διακυβεύματα, κοινά ζητούμενα. Αυτό πράγματι συμβαίνει.

Πιστεύω, όμως, ακράδαντα και κάτι ακόμη πως πρέπει να συμβεί. Χρειάζεται και η άρθρωση επιτέλους ενός κοινού ευρωπαϊκού πολιτικού λόγου. Οι πολιτικές προσωπικότητες που τα τελευταία χρόνια ταυτίστηκαν με τα δημοψηφίσματα στη Γαλλία και στην Ολλανδία, οι πολιτικές προσωπικότητες που έχουν υπ' όψιν μας, ως προσωπικότητες ενωσιακές, ο κ. Πρόντι, ο κ. Μπορόζο και οι παρόμοιοι, δεν είναι δυνατόν να μιλήσουν εκτός συνόρων. Έχουμε παραδείγματα και στο Κοινοβούλιο, την περασμένη εβδομάδα, υπήρξε ένα δείγμα γραφής, παρ' ό,τι εμείς διαφωνούμε με την πολιτική κατεύθυνση του συγκεκριμένου πολιτικού. Υπάρχουν τα δείγματα γραφής για έναν πολιτικό λόγο εκτός συνόρων της καθημέρας χώρας.

Εάν οι πολιτικοί της Ευρώπης συνεχίζουν να είναι τα υποχείρια της γραφειοκρατίας των Βρυξελλών και αν συνεχίσουν να αρθρώνουν τη γλώσσα τους τότε η Ευρώπη κινδυνεύει. Η γραφειοκρατία των Βρυξελλών σκοτώνει την πολιτική ενοποίηση και ο ελληνικός λαός, αν έτσι συνεχιστεί να διεξάγεται ο διάλογος, είναι βέβαιο ότι από θετικός ολόένα και περισσότερο θα καθίσταται αρνητικός απέναντι στην Ευρώπη, επειδή θα φοβά-

ται κάτι που δεν καταλαβαίνει.

Δεύτερη ενότητα, σχετική με τα δικαιώματα.

Απλώς θέλω να πω - δεν έχω χρόνο- ότι καταλήγουμε σ' ένα Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, μέσα από περιπέτειες που εκκίνησαν το 1999, που δεν ενσωματώνεται στη Συνθήκη της Λισσαβώνας, η οποία, όμως, παραπέμπει σε αυτόν προσδίδοντάς του ισχύ πρωτογενούς ενωσιακού δικαίου. Και πάλι καλά, γιατί οι αντιρρήσεις του Ηνωμένου Βασιλείου ήταν και έντονες και απ' ό,τι φάνηκε, σε σχέση με τον τελικό σκοπό, αζεπέραστες. Ήθελαν το χάρτη ως απλή ένδειξη. Και παρ' ό,τι αυτός υιοθετήθηκε το Δεκέμβριο του 2007, εντούτοις η Πολωνία και το Ηνωμένο Βασίλειο με τη δήλωσή τους, που ενσωματώνεται στο έβδομο Πρωτόκολλο, έχουν διακηρύξει πως δεν θα σεβαστούν τη συγκεκριμένη Χάρτα στο μέτρο που βάσει των διατάξεών της θα απωθείται το εσωτερικό τους δίκαιο ή οι διοικητικές τους πράξεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες Πρόεδρε, ζητώ λίγο χρόνο ακόμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Παρακαλώ συνεχίστε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Μέσα από το χάρτη θέλω να υπογραμμίσω πως δεν προστίθενται απλώς δικαιώματα στα αναγνωριζόμενα ή τα δικαιώματα που τυγχάνουν σεβασμού και από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, αλλά δημιουργείται ένα νέο πεδίο εφαρμογής και προστασίας τους, το ενωσιακό επίπεδο με τα όργανα της Ένωσης, αλλά και το επίπεδο των κρατών-μελών όταν αυτά εφαρμόζουν το ενωσιακό δίκαιο. Και κάτι ακόμα. Υπάρχουν, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δικαιώματα στο χάρτη -έναν πολύ καλό χάρτη, ένα πολύ σοβαρό κείμενο, το πληρέστερο αυτή τη στιγμή διεθνώς κείμενο δικαιωμάτων- που δεν ανήκουν στις τέσσερις κλασικές, όπως λέγαμε παλιά, κοινοτικές ελευθερίες (ελευθερία διακίνησης των προσώπων, των υπηρεσιών, των κεφαλαίων και των εμπορευμάτων). Άλλα, εκτός αυτών των τεσσάρων, κατοχυρώνονται στο χάρτη, αλλά και στη Συνθήκη της Λισσαβώνας, ορισμένα δικαιώματα τα οποία αποκτούν προνομιακή διπλή κατοχύρωση, όπως η θρησκευτική ελευθερία και η προστασία των προσωπικών δεδομένων. Τα δικαιώματα αυτά επιτρέπουν στην Κοινότητα να λάβει μέτρα για ειδική τους προστασία, ενώ κάτι τέτοιο ρητά αποκλείεται για τα υπόλοιπα δικαιώματα.

Τελειώνω, κυρίες και κύριοι, με την τρίτη ενότητα που είναι η πιο κρίσιμη, η πιο δύσκολη σ' ένα Βουλευτή σε λίγο χρόνο να αναπαραχθεί εδώ και η οποία ενσωματώνει και τις μεγαλύτερες αντιρρήσεις των πολεμίων της Ένωσης. Αντί της Συνταγματικής Συνθήκης, καταφύγαμε σ' αυτήν τη «μικρή» Συνθήκη, η οποία έγινε μικρότερη από τη Συνταγματική, διότι, ναι μεν δεν αναπαρήγαγε τα σύμβολα, ή οτιδήποτε θυμίζει ή συμβόλιζε ομοσπονδιακή συγκρότηση ενός κράτους, φύγαμε από αυτά, αλλά δεν ενσωματώνεται στο εσωτερικό της Συνθήκης της Λισσαβώνας και το κομμάτι περί πολιτικών της Ένωσης. Τροποποιείται, συμπληρώνεται, αλλά δεν ενσωματώνεται. Εξ' ου και παραμένει το πρωτογενές Κοινοτικό Δίκαιο ως σήμερα έχει τροποποιούμενο και συμπληρούμενο. Τι είχε συμβεί εδώ; Σε σχέση με τις πολιτικές, είχε καταδειχθεί και στη Γαλλία και στην Ολλανδία με πολύ σοβαρό τρόπο -και στην Ελλάδα έγινε η συζήτηση και εμείς το ΠΑ.ΣΟ.Κ. το είχαμε θέσει- ότι υπάρχει μια ανισομέρεια. Σε ό,τι αφορά την ελευθερία της αγοράς και την προστασία του ανταγωνισμού, λίγες, ελάχιστες διατάξεις εμπεριέχουν απλώς καταυθυντήριες γραμμές, αφενός, για την πολιτική πλήρους απασχόλησης και, αφετέρου, για τη γενικότερη κοινωνική προστασία. Αυτό προκαλεί συζήτηση, διότι ερεθίζει, διότι καταδεικνύει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση κινείται μονόπλευρα. Υπάρχει ο αντίλογος ότι σ' ένα κείμενο τέτοιο δεν ενσωματώνονται πολιτικές. Υπάρχει, όμως, και σ' αυτό αντιπερίληψη, το οποίο αρθρώνεται και λέει: «Ναι, αλλά γιατί μέχρι τώρα στο πρωτογενές Κοινοτικό Δίκαιο αναπτύσσονται με λεπτομέρειες οι υπόλοιπες πολιτικές, όχι, όμως, και ό,τι αφορά την προστασία του πολίτη, την πλήρη απασχόληση». Αυτό, κυρίες και κύριοι, παραμένει ένα ζήτημα απολύτως ανοικτό στο συσχετισμό των πολιτικών δυνάμεων. Αν το Μάαστριχτ παρέμεινε ως έχει, αν το ανεξέλεγκτο της ευρωπαϊκή τράπεζας, που ανέφερε και ο κ. Σαμα-

ράς, κατοχυρώνεται στο άρθρο 245 παρ. 3Α της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ένωσης, αν..., αν..., αν οι αντιρρήσεις μας είναι πολλές σ' αυτό, αυτό δεν εμποδίζει εμάς να πούμε «ναι» στην κύρωση της Συνθήκης και να διευκρινίσουμε, να υπογραμμίσουμε, ότι για κάθε πολιτική δύναμη που έχει κάτι να προτείνει, ο πολιτικός τύπος είναι ανοικτός και ξενίζει η αμηχανία όλων μας, είτε προσεγγίζουν νεοφιλελεύθερα είτε προσεγγίζουν από άλλη οπτική σοσιαλδημοκρατική ή πιο αριστερή την Ευρώπη.

Δεν υπήρξε στην επιτροπή, πέραν της αναφοράς στα δικαιώματα, αναφορά σε πολιτικές που έπρεπε να κατοχυρωθούν και δεν κατοχυρώθηκαν στην προκείμενη Συνθήκη.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με συνείδηση της σημασίας που έχει αυτό το βήμα προς την πολιτική ενοποίηση, με συνείδηση ότι λειτουργούμε παράλληλα με άλλους είκοσι έξι λαούς, κοντά 500.000.000 πολιτών στην Ευρώπη, με συνείδηση ότι μέσω αυτής της Συνθήκης χώρες και άνθρωποι με συγγενείς πολιτικές δυνάμεις, με συγγενή κουλτούρα, με συγγενή ήθη και έθιμα, με συγγενείς παραδόσεις αλλά και με αποκλίνοντα ήθη και έθιμα, με αποκλίνουσες παραδόσεις, όμως με συνείδηση της κοινής διάθεσης να περπατήσουμε μαζί, με συνείδηση και των επιμέρους πολλών διαφωνιών μας στο επίπεδο και σε ό,τι αφορά την περιορισμένη κοινωνική υφή της Ευρώπης ως εκφραστής της γνώμης της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, προτείνω την κύρωση της Συνθήκης της Λισσαβώνας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Οι Βουλευτές κύριοι Βενιζέλος και Πάγκαλος ζητούν το λόγο επί του Κανονισμού.

Ορίστε, κύριε Βενιζέλο, έχετε το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα δούμε μεθαύριο την έκβαση του δημοψηφίσματος στην Ιρλανδία και άρα την τύχη της μεταρρυθμιστικής Συνθήκης της Λισσαβώνας. Εφόσον, όμως, η Βουλή των Ελλήνων καλείται σήμερα να κυρώσει τη συνθήκη αυτή, καλούμαστε να αποσαφηνίσουμε για λόγους νομικούς αλλά και πολιτικούς τη συνταγματική βάση της κυρωτικής διαδικασίας. Το θέμα αυτό τέθηκε και κατά τη διαδικασία της κύρωσης της συνθήκης για τη θέσπιση Ευρωπαϊκού Συντάγματος, της άτυχης και ατελούς αυτής συνθήκης.

Θυμίζω εδώ, ότι στην διαδικασία Αναθεώρησης του Συντάγματος που έληξε άδοξα πριν από λίγες μέρες, το κόμμα της Πλειοψηφίας μεταξύ άλλων εισηγήθηκε την αναθεώρηση του άρθρου 28 του Συντάγματος, ώστε να χρησιμοποιείται ως συνταγματική βάση για την κύρωση παρόμοιων συνθηκών που διαμορφώνουν το πρωτογενές Δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η παράγραφος 3 του άρθρου 28, που προβλέπει τι συμβαίνει σε περίπτωση αποδοχής περιορισμών στην άσκηση της εθνικής κυριαρχίας αλλά προβλέπει επίσης ότι ο σχετικός νόμος επιψηφίζεται με την απόλυτη Πλειοψηφία του όλου αριθμού των μελών της Βουλής, δηλαδή με μόνο 151 ψήφους Βουλευτών.

Αντίθετα, η ερμηνεία που έχει επικρατήσει στην επιστήμη και η ερμηνεία που ζητήσαμε να γίνει δεκτή κατά την κύρωση της Συνταγματικής Συνθήκης και έγινε κατά αποτέλεσμα δεκτή, οδηγεί στην συντρέχουσα και παράλληλη εφαρμογή της παραγράφου 2 και της παραγράφου 3 του άρθρου 28 του Συντάγματος μας, γιατί τέτοιου είδους συνθήκες συνιστούν και μεταφορά αρμοδιοτήτων εκπορευόμενων από το Σύνταγμα της χώρας σε όργανα διεθνών οργανισμών, όπως είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση και περιορισμούς στην άσκηση της εθνικής κυριαρχίας.

Άρα, λέει η θεωρία και πρέπει να πει και η Βουλή, ότι συντρέχουν οι αυστηρότερες διαδικαστικές προϋποθέσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 28, δηλαδή η Πλειοψηφία 3/5 του όλου αριθμού των Βουλευτών, 180 Βουλευτών και οι αυστηρότερες ουσιαστικές προϋποθέσεις του άρθρου 28, παράγραφος 3, προϋποθέσεις που αφορούν το σεβασμό της δημοκρατικής αρχής και των θεμελιωδών δικαιωμάτων, δηλαδή των αρχών του δημοκρατικού κράτους – δικαίου, που είναι πυρήνας του ευρωπαϊκού θεσμικού και πολιτικού κεκτημένου.

Πολιτικά, η στάση της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όπως την ανέλυσε ο εισηγητής μας ο κ. Λοβέρδος, διασφαλίζει

τον αριθμό των 180 ψήφων, αλλά έχει πολύ μεγάλη σημασία ποια συνταγματική διάταξη εφαρμόζεται και έχει πολύ μεγάλη σημασία να κατανοήσει και να διακηρύξει η Βουλή των Ελλήνων ότι ο σεβασμός του Εθνικού Συντάγματος, δηλαδή η τήρηση του λεγόμενου «συνταγματικού πατριωτισμού» των κρατών – μελών, είναι πολύ σοβαρό στοιχείο στην ανοιχτή διακυβερνητική διαπραγμάτευση. Γιατί η Ευρωπαϊκή Ένωση ήταν, είναι και θα είναι πάντα ένα μεγάλο αναπεπταμένο πεδίο διαρκούς διακρατικής διαπραγμάτευσης, ανεξάρτητα από την εφαρμογή της κοινοτικής μεθόδου και ανεξάρτητα από το πόσα και ποια βήματα γίνονται προς την πορεία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης.

Κύριε Πρόεδρε, επειδή δεν ξέρουμε ποια θα είναι η τύχη της Συνθήκης της Λισσαβώνας, επειδή δεν ξέρουμε τι θα γίνει μετά το δημοψήφισμα στην Ιρλανδία, επειδή ούτως ή άλλως υπάρχει μία διαρκής κίνηση προς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση και πρέπει η Ελλάδα να μετέχει έχοντας πολιτική, κοινωνική αλλά και συνταγματική αυτοσυνείδηση προκειμένου να διατηρήσουμε το ευρωπαϊκό κοινωνικό μοντέλο προς όφελος των πολιτών της Ευρώπης, άρα και των πολιτών της Ελλάδας, έχει πολύ μεγάλη σημασία να σεβαστούμε το Σύνταγμα μας, να το πούμε, να το διακηρύξουμε και να αποσαφηνίσουμε το Σώμα ότι ψηφίζει με παράλληλη και συντρέχουσα εφαρμογή των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 28, δηλαδή με Πλειοψηφία 3/5 του όλου αριθμού των Βουλευτών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Βενιζέλο.

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΛΗΝΑΚΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Το θέμα αυτό έχει εξαντληθεί. Το έχετε θέσει επανειλημμένα και κατά το παρελθόν, ετέθη και κατά τη διάρκεια της συζήτησης στην επιτροπή, ετέθη από πολλούς, ετέθη και στην κ. Μπακογιάννη κατά τη συζήτηση και απαντήθηκε. Η απάντηση ήταν σαφής και απλή και ήταν πάντα η ίδια. Ακολουθούμε την πρακτική του παρελθόντος. Η βάση είναι το 28 παράγραφος 3.

Σας ευχαριστώ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Άρα υπάρχει διαφωνία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Σας παρακαλώ, κύριε Βενιζέλο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε.

Δεν περίμενα ότι ο κύριος Υπουργός θα επιμένει διότι στην αναθεωρητική διαδικασία που έληξε όπως έληξε η Νέα Δημοκρατία πρότεινε αυτό. Η Αναθεωρητική Βουλή το απέρριψε, άρα εξ αντιδιαστολής προκύπτει το συμπέρασμα ότι το ισχύον Σύνταγμα της χώρας απαιτεί Πλειοψηφία 3/5, δηλαδή παράλληλη εφαρμογή της παραγράφου 2 και της παραγράφου 3. Εάν ισχύει αυτό που λέει ο κ. Βαληνάκης, γιατί η Νέα Δημοκρατία πρότεινε την αναθεώρηση του άρθρου 28 η οποία απερρίφθη; Άρα να σεβαστεί η Κυβέρνηση και η κοινοβουλευτική Πλειοψηφία την ίδια τη θέση που διατύπωσε στη διαδικασία Αναθεώρησης του Συντάγματος. Εν τοιαύτη περιπτώσει, η Βουλή είναι αυτή που αποφασίζει. Ο Πρόεδρος της Βουλής ο οποίος φαντάζομαι ότι παρακολουθεί τη συζήτηση έχει τη θεσμική ευθύνη να διαφυλάξει το κύρος της διαδικασίας και τη συνταγματική εγκυρότητα της διαδικασίας. Παρακαλώ, πάρα πολύ, αυτό να αποσαφηνιστεί και αν δεν υπάρχει τώρα η ετοιμότητα να αποσαφηνιστεί, ας επιφυλαχθούμε μέχρι το τέλος της συζήτησης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Βενιζέλο, κατεγράφησαν οι απόψεις και από τη μία και από την άλλη πλευρά.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Κουβέλη, θέλετε το λόγο επ' αυτού; Ζητήθηκε ο λόγος επί του Κανονισμού. Εσείς είστε Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος και δικαιούστε το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δικαίωμα ασκώ και μάλιστα για ένα πάρα πολύ σοβαρό πολιτικό ζήτημα. Είναι ακριβές ότι η Νέα Δημοκρατία στην αναθεωρητική διαδικασία έφερε την πρόταση για αναθεώρηση του άρθρου 28 ακριβώς διότι πίστευε σε μία άλλη Πλειοψηφία από εκείνη που επιβάλλεται από το συνδυασμό των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 28. Με

δεδομένη την αρνητική ψήφο του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, υφίσταται πολιτικό ζήτημα, εάν δηλαδή η Βουλή θα αποφασίσει με 180 ή με 151 Βουλευτές. Αυτό δεν είναι ένα παρεμπόδιον ζήτημα, ένα ζήτημα που αφορά σε μία τυπική ερμηνεία του Κανονισμού και του Συντάγματος. Αφορά σ' ένα βαθύτατο πολιτικό ζήτημα και ως εκ τούτου εμείς έχουμε την άποψη ότι χρειάζεται ο αριθμός των 180 Βουλευτών. Πρέπει να αποσαφηνιστεί η σχετική διαδικασία αναφορικά με την ψηφοφορία της Συνταγματικής Συνθήκης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το Προεδρείο ακούει με προσοχή τις απόψεις αλλά δεν μπορεί να κάνει τίποτε άλλο παρά να εφαρμόσει τα όσα ο Κανονισμός και το Σύνταγμα ορίζουν. Πάντως, κάθε Βουλευτής και Εκπρόσωπος κόμματος έχει το δικαίωμα να εκθέτει τις δικές του απόψεις.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ορίστε, κύριε Κανταρτζή, έχετε το λόγο.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ένα ζήτημα: Και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η Νέα Δημοκρατία μιλάνε για κύρωση αυτής της συνθήκης με βάση το άρθρο 28 του Συντάγματος. Έχουν μία διαφορά για το εκατόν πενήντα ένα ή το εκατόν ογδόντα.

Εμείς τοποθετηθήκαμε κατά τη διαδικασία Αναθεώρησης του Συντάγματος και είπαμε το εξής απλό πράγμα: Τέτοιες συνθήκες θα πρέπει να κυρώνονται μόνο με δημοψήφισμα από το λαό.

Αυτή και μόνο είναι η διαδικασία. Όχι δημοψήφισμα που θα είναι απλά γνωμοδοτικό, αλλά δημοψήφισμα με αποτέλεσμα δεσμευτικό. Αυτή είναι η μόνη διαδικασία για να κυρώνονται οι συνθήκες. Να ερωτάται και να αποφασίζει ο ίδιος ο λαός.

Από τη στιγμή που τα δύο κόμματα αρνούνται να προσφύγουν –με ευθύνη δική τους, εν πάση περιπτώσει– και έχει κλείσει ο δρόμος ώστε να γίνει δημοψήφισμα, βεβαίως και θέλουμε τέτοιου είδους συνθήκες να κυρώνονται με όσο το δυνατό ευρύτερη πλειοψηφία. Άρα όχι με εκατόν πενήντα ένα Βουλευτές αλλά τουλάχιστον με εκατόν ογδόντα Βουλευτές. Γι' αυτόν, άλλωστε, το λόγο καταψηφίζουμε και στη σχετική συζήτηση για την Αναθεώρηση του Συντάγματος την πρόταση της Νέας Δημοκρατίας.

Επαναλαμβάνω τη θέση μας: δημοψήφισμα, άλλως εκατόν ογδόντα Βουλευτές.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Τώρα πάει να γενικευτεί μια συζήτηση που έγινε με αφορμή τον Κανονισμό. Παρακαλώ να είστε σύντομοι.

Ορίστε, κύριε Ροντούλη.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Είμαστε πάρα πολύ σύντομοι, κύριε Πρόεδρε.

Πράγματι ο καθηγητής κ. Βενιζέλος έχει απόλυτο δίκιο. Θεωρούμε ότι εδώ έχουμε και μεταφορά αρμοδιοτήτων και μεταφορά εθνικής κυριαρχίας. Άρα πρέπει να ψηφίσουν εκατόν ογδόντα τουλάχιστον Βουλευτές.

Όμως θα μου επιτρέψετε να πω ότι η διαμάχη αυτή δεν έχει πολιτική ουσία. Είναι μια διαμάχη περί όνου σκιάς. Διότι τη στιγμή που και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. υπερψηφίζει, άρα ο κρίσιμος όγκος των εκατόν ογδόντα είναι ήδη δεδομένος. Σε κάθε περίπτωση ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός θεωρεί ότι σε μια τέτοια πολιτική συγκυρία και όταν έχουμε να κάνουμε με ένα ζήτημα τέτοιου μεγάλου εμβέλειας, που πράγματι θα καθορίσει τη μοίρα του τόπου και της πατρίδας μας τα επόμενα χρόνια, ο μόνος υπεύθυνος, ο μόνος αρμόδιος, η μόνη νομιμοποιητική βάση βρίσκεται στο λαό. Γι' αυτό είμαστε υπέρ του δημοψηφίσματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο κ. Αλυσανδράκης, ο εισηγητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δείχνοντας την πλήρη περιφρόνησή της στη φωνή των λαών η Ευρωπαϊκή Ένωση επαναφέρει ως «Συνθήκη της Λισσαβώνας» ένα κείμενο

που ο γαλλικός και ο ολλανδικός λαός απέρριψαν με δημοψήφισμα ως «Συνθήκη για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης».

Θρήνος, κλαυθμός και οδυρμός, αποτροπιασμός για τη λαϊκή ετυμηγορία μετά τα δημοψηφίσματα. Το Σύνταγμα, που συντάχθηκε με τυμπανοκρουσίες και φανφάρες αλλά και με προσεκτική επιλογή των συντακτών του, ήταν νεκρό. Και ήρθε η μεταμφίεσή του σε μεταρρυθμιστική συνθήκη προς μεγάλη ανακούφιση των κάθε φύσης ευρωλάγων.

Χαρακτηριστικό είναι το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 11ης Ιουλίου 2007. Η παράγραφος 8 αναφέρει: «χαιρείται πάρα ταύτα το γεγονός ότι η εντολή διασφαλίζει πολλά από τα ουσιαστικά στοιχεία της συνταγματικής συνθήκης, κυρίως την ενιαία νομική προσωπικότητα της Ένωσης» κ.λπ., κ.λπ.. Αυτή η παράγραφος τέθηκε σε ξεχωριστή ονομαστική ψηφοφορία και ξέρουμε ποιοι την ψήφισαν. Την ψήφισαν η Νέα Δημοκρατία, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ο κ. Παπαδημούλης του ΣΥ.ΡΙΖ.Α..

Η Ευρωπαϊκή Ένωση παίρνει τα μέτρα της απέναντι στο ενδεχόμενο οι λαϊκές αντιδράσεις να ανακόψουν την πορεία της. Αυτή τη φορά αποφεύγουν τα δημοψηφίσματα με τον ίδιο τρόπο που λέγεται ότι αποφεύγει ο διάβολος το λιβάνι. Δεν μπόρεσαν να το αποφύγουν στην Ιρλανδία.

Με την ευκαιρία, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας εκφράζει για μια ακόμα φορά την αμέριστη συμπάρασσή του στις λαϊκές δυνάμεις της Ιρλανδίας που αγωνίζονται για το «όχι» μπροστά στο δημοψήφισμα που πραγματοποιείται μεθαύριο. Ο αγώνας είναι δύσκολος γιατί οι άλλοι έχουν βάλει λυτούς και δεμένους για να στηρίξουν το «ναι».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ελληνικός λαός δεν ρωτήθηκε. Ούτε για τη σύνδεση με την Ε.Ο.Κ. ούτε για την ένταξη ούτε για τις Συνθήκες του Μάαστριχτ, του Άμστερνταμ και της Νίκαιας. Αν η Κυβέρνηση σεβόταν τη δημοκρατία, θα αποδεχόταν την πρόταση του Κ.Κ.Ε. να πάρει η ίδια την πρωτοβουλία να ζητήσει την έγκριση του ελληνικού λαού με δημοψήφισμα σύμφωνα με το άρθρο 44.2. παράγραφος α' του Συντάγματος.

Εμείς διακινήσαμε σχετική έκκληση που υπογράφηκε από χιλιάδες προσωπικότητες της κοινωνικής και πολιτικής ζωής της χώρας, από χιλιάδες απλούς ανθρώπους ενώ υιοθετήθηκε από περισσότερους από εβδομήντα μαζικούς φορείς και σωματεία. Θα τις καταθέσω στη συνέχεια.

Η άρνηση της Κυβέρνησης δείχνει φόβο. Φόβο για ένα ενδεχόμενο αρνητικό αποτέλεσμα, φόβο για τη συζήτηση που θα αναπτυσσόταν με αφορμή το δημοψήφισμα. Έτσι, η Βουλή συζητεί την επικύρωση της συνθήκης, ενώ ο λαός βρίσκεται στο σκοτάδι.

Σε σχέση με την πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για δημοψήφισμα σύμφωνα με το άρθρο 44, εδάφιο 2, παράγραφος β' του Συντάγματος απαντάμε με τον ίδιο τρόπο που απαντήσαμε στην επιτροπή. Μολονότι ξεκινάμε από διαφορετική πολιτική αφετηρία από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., μολονότι η πρόταση αυτή θα είναι ατελέσφορη από τη στιγμή που δεν συναινέσει η Κυβέρνηση, εμείς θα συνδράμουμε σε αυτήν την πρόταση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας δεν βλέπει τη Συνθήκη της Λισσαβώνας απλά ως ένα νομικό κείμενο. Αξιοποιούμε την εκτίμησή μας για το χαρακτήρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και την πείρα από την πολιτική πράξη ως αλάνθαστα κριτήρια για να αποκαλύψουμε τι βρίσκεται πίσω από τις διακηρύξεις για δημοκρατία, ευημερία, κράτος δικαίου και άλλα ηχηρά παρόμοια από τα οποία βρίθιη η συνθήκη.

Θέλω να σημειώσω ότι στις 20 Μάρτη του 1962 σε μια πραγματικά προφητική απόφαση, το Πολιτικό Γραφείο της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε. εκτιμούσε ότι «η Κοινή Ευρωπαϊκή Αγορά είναι η διακρατική ένωση των μεγαλύτερων μονοπωλίων της Δυτικής Ευρώπης για την ανακατανομή της παγκόσμιας καπιταλιστικής αγοράς, των πηγών πρώτων υλών και των σφαιρών εξαγωγής κεφαλαίου» και παραπέρα: «η σύνδεση της Ελλάδας με την Κοινή Αγορά είναι αντίθετη προς το εθνικό συμφέρον και αποτελεί ολέθριο βήμα προς τη μεγαλύτερη οικονομική και πολιτική υποταγή της χώρας στους ξένους ιμπεριαλιστές». Σαραντά εξι χρόνια μετά λίγα θα είχε κανείς να προσθέσει στις

παραπάνω εκτιμήσεις.

Πράγματι, η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ο συλλογικός πολιτικός εκφραστής των ευρωπαϊκών μονοπωλίων, υπερασπιστής των συμφερόντων τους απέναντι στους εργαζομένους και μηχανισμός διείσδυσής τους στις χώρες του τρίτου κόσμου. Πρωτοστατεί στην επίθεση που έχει ως στόχο τις κατακτήσεις των εργαζομένων, χτίζει αυταρχικούς κατασταλτικούς μηχανισμούς, επιδιώκει να μοιραστεί με τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής και άλλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις τις πλουτοπαραγωγικές πηγές και τις αγορές του πλανήτη μας, την εργατική δύναμη των εργαζομένων όλου του κόσμου.

Απέναντι σε αυτήν την πραγματικότητα, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας δεν αναζητεί διέξοδο σε δήθεν φιλοαϊκές παραλλαγές διαχείρισης του καπιταλιστικού συστήματος επειδή, απλά, τέτοιες παραλλαγές δεν υπάρχουν. Δεν καλλιεργεί αυταπάτες για μια δημοκρατική και κοινωνική Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως κάνουν αυτοί που αποδίδουν την πολιτική της στην επικράτηση νεοφιλελεύθερων αντιλήψεων, ανάμεσά τους και ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α.. Μόνη διέξοδος είναι η ριζική αλλαγή της κοινωνίας. Από αυτήν τη διαδικασία διέξοδου η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι έξω και απέναντι. Έτσι, το μόνο που έχει να προτείνει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας στους λαούς για την Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι η πάλη για τη διάλυσή της.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας απορρίπτει το ρεαλισμό της υποταγής και φέρνει στο προσκήνιο το ρεαλισμό της ρήξης. Η πρόταση του Κ.Κ.Ε. είναι ρεαλιστική, γιατί δεν αυτοπεριορίζεται στα όρια του συστήματος. Είναι ρεαλιστική, γιατί οι λαϊκές δυνάμεις είναι ανεξάντλητες, αρκεί να δημιουργηθεί η αναγκαία συσπείρωση που έζησε το 18ο αιώνα, σίγουρα θα εντυπωσιαζόταν. Όμως, στον 21ο αιώνα έχουμε μια συσσωρευμένη εμπειρία και καταλαβαίνουμε πολύ καλά τη λεγόμενη «ευρωπαϊκή γλώσσα», που είναι γεμάτη από κούφια λόγια, χρήσιμα μόνο στην εξαπάτηση αυτών που θέλουν να εξαπατηθούν.

Έτσι, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας απορρίπτει την Ευρωπαϊκή Ένωση, απορρίπτει και τη Συνθήκη της Λισσαβώνας, που δεν κάνει τίποτε άλλο από το να προσαρμόζει τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις σύγχρονες ανάγκες του καπιταλιστικού συστήματος και να προετοιμάζει το έδαφος για μια ακόμη πιο στυγνή δικτατορία της αστικής τάξης απέναντι στους εργαζομένους και τους λαούς των κρατών-μελών και όλου του κόσμου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τόσο στο προοίμιο όσο και στα πρώτα άρθρα η Συνθήκη της Λισσαβώνας δεν ταιγκουνεύεται σε διακηρύξεις για παγκόσμιες αξίες, «αναφαίρετα δικαιώματα του ανθρώπου», «δημοκρατία», «ισότητα», «κράτος δικαίου», «πλουραλισμό» κ.λπ.. Αν υπήρχε η δυνατότητα να διαβάσει το κείμενο ένας άνθρωπος που έζησε το 18ο αιώνα, σίγουρα θα εντυπωσιαζόταν. Όμως, στον 21ο αιώνα έχουμε μια συσσωρευμένη εμπειρία και καταλαβαίνουμε πολύ καλά τη λεγόμενη «ευρωπαϊκή γλώσσα», που είναι γεμάτη από κούφια λόγια, χρήσιμα μόνο στην εξαπάτηση αυτών που θέλουν να εξαπατηθούν.

Αντίθετα, οι αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης που βρίσκονται σε αρμονία με την πολιτική της πράξης και εφαρμόζονται, είναι η ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων, προσώπων, υπηρεσιών και κεφαλαίων, δηλαδή οι λεγόμενες ελευθερίες του Μάαστριχτ, απαραίτητες για την ενιαία αγορά, που τα χαρακτηριστικά της περιγράφονται στο άρθρο 3.3 της Συνθήκης: «Άκρως ανταγωνιστική κοινωνική οικονομία της αγοράς», όπου το «κοινωνική» μπαίνει μέσα για να ενισχύσει αυτούς που έχουν την αφέλεια ή το θράσος να μιλούν για «κοινωνική Ευρώπη». Τα πάντα, δηλαδή, ακόμα και τα κοινωνικά αγαθά, οφείλουν να πουλιούνται και να αγοράζονται, να γίνονται πηγή μονοπωλιακού κέρδους. Έτσι θα χτυπηθούν ακόμη πιο άγρια εργασιακές σχέσεις και δικαιώματα, θα εξαφανιστεί κάθε υπόλειμμα κοινωνικών παροχών.

Ως προς τις αρμοδιότητες της Ένωσης, είναι αξιοσημείωτο ότι οι τομείς όπου παρεμβαίνει με τον έναν ή τον άλλο τρόπο δεν αφήνουν ακάλυπτη καμιά πλευρά της πολιτικής. Ακόμα και σε τομείς που ρητά ανήκουν στα κράτη-μέλη, όπως παραδείγματος χάριν το περιεχόμενο της διδασκαλίας και η οργάνωση του εκπαιδευτικού συστήματος, η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει και πολιτικές κατευθύνσεις και τρόπους να τις επιβάλει.

Στην περίπτωση της παιδείας οι πολιτικές αποφάσεις καλύπτονται με το πρόσχημα της «κοινωνίας της γνώσης», ενώ επι-

βάλλονται μέσω νομοθεσίας για την αναγνώριση επαγγελματικών προσόντων, με τη διαδικασία ανταλλαγής βελτίστων πρακτικών, με τη στήριξη μη νομοθετημένων διαδικασιών, όπως της Μπολόνια, ή ακόμα και μέσω θεμελιωδών δικαιωμάτων. Παραδείγματος χάριν η ίδρυση ιδιωτικών εκπαιδευτικών ιδρυμάτων προστατεύεται από το άρθρο 14.3 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων ως μορφή επιχειρηματικής ελευθερίας.

Εξίσου ουσιαστική είναι η παρατήρηση ότι με τη νέα συνθήκη μεταφέρονται νέες αρμοδιότητες από τα κράτη-μέλη στην Ευρωπαϊκή Ένωση, πράγμα που δυσκολεύει την πάλη του λαϊκού κινήματος. Το δικαίωμα του βέτο περιορίζεται ασφυκτικά, ενώ οι κανόνες της ειδικής πλειοψηφίας τροποποιούνται σε βάρος των μικρότερων κρατών-μελών. Η Ευρωπαϊκή Ένωση αποκτά νομική προσωπικότητα, με αποτέλεσμα τη σταδιακή υποκατάσταση των κρατών-μελών στις διεθνείς σχέσεις. Είναι χαρακτηριστικό ότι στο Συμβούλιο Ασφαλείας του Ο.Η.Ε. «τα κράτη-μέλη που είναι μέλη του ζητούν να κληθεί ο ύπατος εκπρόσωπος για να παρουσιάσει τις θέσεις της Ένωσης», όταν βέβαια υπάρχει κοινή θέση, σύμφωνα με το άρθρο 34.2.

Παρά τις περί του αντιθέτου ισχυρισμούς, τα εθνικά κοινοβούλια υποβαθμίζονται, χάνουν νομοθετικές αρμοδιότητες, ενώ αποκτούν την υποχρέωση να συμβάλλουν ενεργά στην καλή λειτουργία της Ένωσης με το άρθρο 12α. Ο ρόλος τους περιορίζεται στη μέριμνα για την τήρηση της αρχής της επικουρικότητας και σε άλλα επουσιώδη, χωρίς να αγγίζει την ουσία των όποιων νομοθετημάτων της Ένωσης.

Η υπεροχή του Κοινοτικού Δικαίου απέναντι στο εθνικό, σύμφωνα με τη δήλωση 17, η κατάργηση της εκ περιτροπής προεδρίας του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και της αρχής «ένας επί-τροπος για κάθε κράτος-μέλος», αλλά και ο ύπατος που βρίσκεται παντού συμπληρώνουν την παραχώρηση εθνικής κυριαρχίας στο διεθνικό ιμπεριαλιστικό κέντρο. Τέλος, η θεσμοθέτηση της ενισχυμένης συνεργασίας προετοιμάζει Ευρωπαϊκή Ένωση πολλών ταχυτήτων, αλλά και προσφέρει πεδίο δοκιμής αντιδραστικών πολιτικών, πριν εφαρμοστούν στο σύνολο της Ένωσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η καρδιά της Συνθήκης της Λισσαβώνας βρίσκεται στην παραπέρα ανάπτυξη της κοινής εξωτερικής πολιτικής και της κοινής πολιτικής ασφάλειας και άμυνας. Η μέχρι τώρα εγκληματική δράση των κυρίαρχων δυνάμεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η κάλυψή τους από τις υπόλοιπες δίνουν μια πρόγευση για το περιεχόμενό της.

Οι στόχοι που διακηρύσσονται με μπόλικη αλαζονεία στο άρθρο 21 προμηνύουν σταυροφορία για την διά πυρός και σιδήρου επιβολή των λεγόμενων αρχών της Ένωσης στους λαούς όλου του κόσμου. Παραδείγματος χάριν, «εδραίωση και στήριξη της δημοκρατίας», (βλέπε κοινή θέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την Κούβα), «των δικαιωμάτων του ανθρώπου», (βλέπε Γιουγκοσλαβία), «χρηστή παγκόσμια διακυβέρνηση», (βλέπε Ιράκ, Αφγανιστάν), «ενσωμάτωση στην παγκόσμια οικονομία», (βλέπε Ευρωμεσογειακή διαδικασία).

Εκτεταμένες αναφορές γίνονται στις αρχές του Διεθνούς Δικαίου και του Καταστατικού Χάρτη του Ο.Η.Ε., για τις οποίες η Ευρωπαϊκή Ένωση αυτοαναγορεύεται σε αυθεντικό ερμηνευτή, αφού πουθενά δεν υπάρχει δέσμευση ότι οι δράσεις της θα υλοποιούνται μετά από αποφάσεις του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.

«Η Ευρώπη της άμυνας και η Ατλαντική Συμμαχία είναι συμπληρωματικές». Η φράση αυτή ανήκει στον Πρόεδρο της Γαλλικής Δημοκρατίας, εκφωνήθηκε από αυτό το Βήμα πριν από λίγες μέρες. Δεν έχουμε λόγο να διαφωνήσουμε, παρά μόνο ως προς τη λαθροχειρία του να εμφανίζει την Ευρωπαϊκή Ένωση ως Ευρώπη. Εξάλλου στο Πρωτόκολλο 10 αναφέρεται σαφώς ότι «έναν ουσιαστικότερο ρόλο της Ένωσης στον τομέα της ασφάλειας και της άμυνας θα βοηθήσει στη ζωτικότητα μιας ανανεωμένης Ατλαντικής Συμμαχίας». Έτσι, η δι-βόλη βοήθεια και συνδρομή σε περίπτωση κατά την οποία κράτος-μέλος δεχτεί ένοπλη επίθεση στο έδαφός του – άρθρο 42.7 – ηχεί σαν κακόγουστο αστείο. Πολύ περισσότερο που με πρό-σχημα την τρομοκρατία και στο όνομα της αλληλεγγύης υιοθε-τείται το αμερικανικό δόγμα της προληπτικής δράσης, ακόμα

και σε κράτη-μέλη, με το άρθρο 222.1 της συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στο όνομα της κοινής άμυνας θεσμοθετούνται αποστολές εκτός Ένωσης – άρθρο 34.2 – ώστε η Ευρωπαϊκή Ένωση να διεκδικήσει ισότιμη θέση με τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής στο μοίρασμα του κόσμου. Οι επικίνδυνες αποστολές ανατίθενται σε ικανούς και προθύμους, που οφείλουν να διαθέσουν μάχιμες μονάδες, ώστε να αναλάβουν αποστολές μέσα σε πέντε έως τριάντα ημέρες. Τέλος, με την υποχρέωση των κρατών-μελών να βελτιώσουν τις στρατιωτικές τους δυνατότητες, ανοίγει νέα κούρσα εξοπλισμών, χτυπιέται η παραδοσιακή ουδετερότητα κάποιων χωρών, με τελικό αποτέλεσμα να μεγαλύνει ο κίνδυνος του πολέμου.

Αναρωτιέμαι τι έχουν να πουν για όλα αυτά όσοι προβάλλουν την Ευρωπαϊκή Ένωση ως αντίπαλο δέος απέναντι στις Η.Π.Α. και όσοι –όπως κάποια στελέχη του Συνασπισμού– τάσσονται ακόμα και υπέρ του Ευρωστρατού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι λαοί των κρατών-μελών, αλλά και οι μετανάστες ξέρουν από πρώτο χέρι τι σημαίνει «χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης». Με προκαλούσε η δικαστική και αστυνομική συνεργασία και πρόσχημα την καταπολέμηση της τρομοκρατίας έχει ήδη δημιουργηθεί ένας τεράστιος κατασταλτικός μηχανισμός που κτυπάει ανελέητα ατομικά και συλλογικά δικαιώματα και ελευθερίες. Οι μετανάστες και όσοι ζητούν άσυλο αντιμετωπίζονται ως επιδρομείς και ως εκ προοιμίου ύποπτοι για τρομοκρατία. Ο καθένας μας μπορεί να χαρακτηριστεί τρομοκράτης ή φορέας ριζοσπαστικοποίησης. Μπορεί να φακελώνεται χωρίς περιορισμό ελέω Σένγκεν I και II και Prum, προστατεύεται, όμως, από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και έχει το εξασφαλισμένο δικαίωμα να ζητήσει και διόρθωση του φακέλου του. Να πει δηλαδή «κάνετε λάθος, δεν ήμουν σε εκείνη τη διαδήλωση που με έχετε καταγράψει, αλλά ήμουν στην άλλη διαδήλωση που δεν το έχετε σημειώσει».

Ο έλεγχος των συνειδήσεων θα γίνει ακόμα πιο ασφυκτικός με το πέρασμα από τη διακρατική συνεργασία στην κοινοτική μέθοδο που προβλέπει η Συνθήκη της Λισσαβώνας. Μέχρι και ευρωπαϊκή εισαγγελία θα δημιουργηθεί (άρθρο 86.1) αρχικά για αδικήματα που όγουν τα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης με επεκτάσιμες, όμως, αρμοδιότητες.

Το αποκορύφωμα, πάντως, της υποκρισίας σε ό,τι αφορά τις ελευθερίες, είναι ο διαβόητος Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων που αναγνωρίζεται ως έχων ίδιο νομικό κύρος με τις συνθήκες (άρθρο 6).

Δεν είναι μόνο ότι το κείμενο αυτό βρίσκεται πίσω από την Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, ότι βρίσκεται πίσω από τις προβλέψεις εθνικών συνταγμάτων, ούτε το ότι δεν εξασφαλίζονται άλλα δικαιώματα πέρα από τις ελευθερίες του Μάαστριχτ. Ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων περιέχει πρωτόγνωρα δικαιώματα, όπως η επιχειρηματική ελευθερία (άρθρο 16), η ελευθερία ίδρυσης εκπαιδευτικών ιδρυμάτων –αναφέρθηκα και πριν (άρθρο 14.3)– η προστασία της διανοητικής ιδιοκτησίας (άρθρο 17.2), δηλαδή της ευρεσιτεχνίας, το δικαίωμα της συλλογικής δράσης για υπεράσπιση των συμφερόντων των εργοδοτών, άλλως lock-out (άρθρο 28). Στο lock-out γίνεται και σαφής αναφορά στο άρθρο 153.5 της συνθήκης για τη λειτουργία. Επιπλέον, από το άρθρο 52.1 του χάρτη και την αντίστοιχη επεξήγηση γίνεται σαφές ότι «μπορεί να επέλθουν περιορισμοί στην άσκηση των θεμελιωδών δικαιωμάτων, ιδίως στο πλαίσιο της κοινής οργάνωσης της αγοράς». Τέλος, για τα δικαιώματα αυτά έχει δικαιοδοσία το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο και όχι το κλασικό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Στρασβούργου.

Συμπέρασμα. Ο Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων δεν συντάχθηκε από σεβασμό στα ανθρώπινα δικαιώματα, αλλά πρώτον, για να προβληθούν ως θεμελιώδη δικαιώματα τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης και δεύτερον για να υποταγούν τα όποια δικαιώματα στην αγορά, στα συμφέροντα δηλαδή των μονοπωλίων.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΗΝΙΚΟΣ**.)

Τελικό σχόλιο για την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη συνθήκη. Είχε δίκιο ο Βλαντίμιρ Ίλιτς Λένιν όταν έγραφε, το 1915, ότι «από την άποψη των οικονομικών όρων του ιμπεριαλισμού οι «Ενωμένες Πολιτείες της Ευρώπης» μέσα σε καπιταλιστικό καθεστώς είτε είναι απραγματοποίητες είτε είναι αντιδραστικές».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ασυγκράτητος ενθουσιασμός, με τον οποίο τόσο η Νέα Δημοκρατία όσο και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αντιμετωπίζουν τη νέα συνθήκη, προμηνύει βαθύτερη εμπλοκή της χώρας μας στις αντιλαϊκές πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τόσο στο εσωτερικό όσο και στο διεθνές επίπεδο.

Η διακηρυγμένη φιλοδοξία για συμμετοχή στο σκληρό πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που συμπεριλαμβάνει και συμμετοχή στο κλαμπ των προθύμων για παραπέρα εξοπλισμούς και συμμετοχή σε δήθεν ανθρωπιστικές στρατιωτικές αποστολές δεν κρύβεται. Ενδεικτικό είναι και το περιεχόμενο της κοινής διακήρυξης που υπέγραψαν πρόσφατα ο Πρωθυπουργός και ο Πρόεδρος της Γαλλικής Δημοκρατίας.

Στα χέρια του ελληνικού λαού είναι να ανατρέψει με την πάλη του αυτές τις προθέσεις, στα χέρια του είναι να παλέψει για την εξέλιξη της κοινωνίας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Αλυσανδράκης καταθέτει για τα Πρακτικά φάκελο με υπογραφές για δημοψήφισμα για την Ευρωσυνθήκη, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλινκος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι η Διαρκής Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας: «Κύρωση της Συμφωνίας στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Αυστραλίας και του Διοικητικού Κανονισμού εφαρμογής της.

Συνεχίζουμε τώρα με τον κ. Γιάννη Μπανιά. Ορίστε, κύριε Μπανιά, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΝΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα περιοριστώ σε μερικές γενικές σκέψεις που οδηγούν το Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς στην απόφασή του να καταψηφίσει τη μεταρρυθμιστική συνθήκη. Ο περιορισμένος χρόνος δεν επιτρέπει αναλυτικότερη αναφορά και τοποθέτηση σε όλα τα επί μέρους θέματα και άρθρα της συνθήκης, για τα οποία είχαμε την ευκαιρία να συζητήσουμε στην Επιτροπή.

Η Συνθήκη της Λισσαβώνας κινείται σε γενικές γραμμές στη λογική και στις κατευθύνσεις του Ευρωσυντάγματος που απέρριψαν το 2005 οι λαοί της Γαλλίας και της Ολλανδίας στα σχετικά δημοψηφίσματα. Αποτελεί, στην πραγματικότητα, μεταμφίεση του Ευρωσυντάγματος σε μια πιο ελαφριά μορφή, προκειμένου να αποφύγει την επικίνδυνη διαδικασία των δημοψηφισμάτων και να ψηφιστεί από τα Εθνικά Κοινοβούλια.

Οι ρυθμίσεις, όμως, της συνθήκης αφορούν το μέλλον της χώρας και του ελληνικού λαού και είναι απολύτως αντιδημοκρατικό και απαράδεκτο να ψηφιστεί η συνθήκη με συνοπτικές διαδικασίες από το Κοινοβούλιο, ερήμην τελικά του ελληνικού λαού. Γι' αυτό, ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς επιμένει να γίνει δημοψήφισμα, για να αποφανθεί κυρίαρχα ο ελληνικός λαός, αφού προηγηθεί πλήρους ενημέρωσής του και επαρκούς δημόσιας συζήτησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην επιτροπή της Βουλής που συζητήσε τη συνθήκη ακούστηκε από κυβερνητικά χείλη το επιχείρημα ότι η συνθήκη είναι εξαιρετικά περίπλοκο έγγραφο και δεν μπορεί να απαντηθεί με ένα «ναι» ή «όχι» σε ένα δημοψήφισμα.

Έωλο το επιχείρημα. Και εμείς στη Βουλή με ένα «ναι» ή με ένα «όχι» καλούμαστε να απαντήσουμε, αφού οι κυβερνήσεις δεν είχαν τη δημοκρατική ευαισθησία να φροντίσουν για τη συμμετοχή των Κοινοβουλίων στη διαβούλευση που προηγήθηκε. Και τώρα έρχεται στο Κοινοβούλιο η συνθήκη χωρίς την αναγκαία σε βάθος ενημέρωση των Βουλευτών, αλλά και χωρίς τη

δυνατότητα να αλλάξουμε οποιοδήποτε άρθρο ή σημείο της συνθήκης.

Στην επιτροπή ακούστηκε, επίσης, το επιχείρημα: «Έχουμε αντιπροσωπευτική δημοκρατία. Οι Βουλευτές είναι εξουσιοδοτημένοι από το λαό να ψηφίζουν στη Βουλή».

Έωλο και αυτό το επιχείρημα. Η Συνθήκη της Λισσαβώνας δεν τέθηκε ως ζήτημα και δεν συζητήθηκε στην πρόσφατη προεκλογική περίοδο, ούτε και σε καμμία άλλη προεκλογική περίοδο. Ο ελληνικός λαός δεν έδωσε εξουσιοδότηση γι' αυτό το θέμα στους Βουλευτές και, προφανώς, και σε κανένα κόμμα. Αυτός είναι ένας επιπλέον λόγος, κατά τη γνώμη μας, για να γίνει δημοψήφισμα.

Ας σκεφτούμε, όμως, και το επιχείρημα ότι στη Γαλλία το 2005 όλοι θεωρούσαν βέβαιο, με βάση τους συσχετισμούς που υπήρχαν στο Κοινοβούλιο και τις εκφρασμένες θέσεις των κομμάτων, ότι στο δημοψήφισμα θα υπερίσχυε το «ναί». Και όμως, συνέβη το ακριβώς αντίθετο. Ο γαλλικός λαός ψήφισε κατά πλειοψηφία «όχι». Κατά συνέπεια τίποτα δεν πρέπει να θεωρείται δεδομένο.

Μετά απ' όλα αυτά, μπορεί κανείς να δώσει το πραγματικό νόημα στην αναφορά που γίνεται στην εισαγωγή της αιτιολογικής έκθεσης της συνθήκης, η οποία επί λέξει γράφει: «Η Συνθήκη της Λισσαβώνας αποσκοπεί να ενισχύσει την αποτελεσματικότητα και τη δημοκρατική νομιμοποίηση της Ένωσης και να βελτιώσει τη συνοχή της δράσης της, μετά τις δυσκολίες που αντιμετώπισαν ορισμένα κράτη-μέλη κατά τη διαδικασία επικύρωσης της Συνθήκης για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης».

Και για να μην υπάρχει καμμία αμφιβολία ή αυταπάτη περί δημοκρατικών διαδικασιών, ασκούνται από πολλές πλευρές και με πολλούς τρόπους ισχυρές πιέσεις στην Ιρλανδία -στη μόνη χώρα που θα αποφασίσει ο λαός της με δημοψήφισμα- για να ψηφίσει «ναί» στη συνθήκη. Χαρακτηριστικές είναι οι δηλώσεις του Γάλλου Υπουργού Εξωτερικών Μπερνάρ Κουσνέρ, που δήλωσε σε ραδιοφωνικό σταθμό επί λέξει ότι «είναι καθήκον του να ασκεί πίεση προς τον ιρλανδικό λαό». Και εμείς, εδώ στην Ελλάδα, σπεύδουμε να κυρώσουμε τη συνθήκη μία ημέρα πριν από το δημοψήφισμα στην Ιρλανδία. Είναι φανερό, γιατί κάνουμε αυτό το πράγμα. Είναι φανερό, κατά τη γνώμη μου, γιατί υπάρχει αυτή η πρεμούρα.

Σε ό,τι αφορά τώρα το περιεχόμενο της συνθήκης, η συνθήκη επιδιώκει να κατευθύνει την οικοδόμηση της Ευρώπης σε δύο κεντρικούς άξονες, το νεοφιλελευθερισμό και την ενίσχυση της στρατιωτικής ισχύος της Ευρώπης. Η συνθήκη διακηρύσσει ρητά και απροκάλυπτα το σκοπό της, «άκρως ανταγωνιστική κοινωνική οικονομία της αγοράς». Ο τόνος προφανώς εδώ μπαίνει στο «άκρως ανταγωνιστική», ενώ ο όρος «κοινωνική» χρησιμοποιείται παραπλανητικά και υποκριτικά, για να χρυσώσει το χάπι.

«Άκρως ανταγωνιστική» σημαίνει άκρως ευνοϊκό περιβάλλον για τις επιχειρήσεις. Θα μπορούν πλέον να το διεκδικούν και να το επιβάλλουν αυτό το περιβάλλον οι επιχειρήσεις με πολλούς τρόπους, αφού τώρα αυτή η κατεύθυνση μπαίνει στο δεσμευτικό πρωτόκολλο 27 της συνθήκης.

«Κοινωνική» σημαίνει επιδίωξη άμβλυνσης των ανισοτήτων της αγοράς. Θα μπορεί όμως τον κοινωνικό χαρακτήρα να τον διεκδικήσει ο πολίτης που μαστιάζεται από την ακρίβεια, ο φτωχός, ο άνεργος, ο νέος που καλείται να πληρώσει υπέρογκα δίδακτρα; Προφανώς όχι. Και για εκείνους που διατηρούσαν ακόμα αυταπάτες, η σημερινή πραγματικότητα στην Ελλάδα έρχεται να τις διαψεύσει με τον πιο δραματικό και οδυνηρό τρόπο. Οι κυβερνήσεις που ασκούν νεοφιλελεύθερες πολιτικές και στηρίζουν την πλήρη απελευθέρωση της αγοράς, προφανώς δεν ενδιαφέρονται για οποιασδήποτε μορφής κοινωνικό χαρακτήρα της οικονομίας.

Στην Ελλάδα, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, έχετε επιλέξει το «άκρως ανταγωνιστική» πριν ακόμη ψηφίσετε τη συνθήκη. Χαμηλοί φόροι για τις επιχειρήσεις, χαμηλοί μισθοί, χαμηλές συντάξεις, κατάργηση με υπουργική παρέμβαση των συλλογικών συμβάσεων. Έχετε πετύχει το άκρως αντίθετο να εκτιναχθεί το έλλειμμα του εμπορικού ισοζυγίου αλλά και τα κέρδη

στα ύψη. Μη μας πείτε ξανά ότι για όλα φταίει το πετρέλαιο!

Αλλά το μεγάλο βήμα που γίνεται με τη Συνθήκη της Λισσαβώνας κατά τη γνώμη μας είναι η στρατιωτικοποίηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό δεν το περιείχε έτσι η Συνθήκη της Νίκας. Εκεί το άρθρο 11 όριζε ότι η Ένωση καθορίζει και εφαρμόζει μια κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας της οποίας στόχος είναι η διαφύλαξη των κοινών αξιών, των θεμελιωδών συμφερόντων της. Η Συνθήκη της Λισσαβώνας λέει ότι ο στόχος αυτός επιδιώκεται με μη στρατιωτικά και με στρατιωτικά μέσα. Μάλιστα, δεν περιορίζεται στις αξίες και τα θεμελιώδη συμφέροντα στο άρθρο 21, θέλει και να τα επιβάλλει διεθνώς.

Μα, αλήθεια, τίποτα δεν διδάχθηκαν όσοι επεξεργάστηκαν αυτό το συγκεκριμένο άρθρο από το κάζο των «σταυροφοριών» του Μπους στο Αφγανιστάν και το Ιράκ; Φαίνεται όμως ότι το μόνο δίδαγμα από τη χρεοκοπία της πολιτικής των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και των συμμάχων τους είναι να αποκλειστεί το Συμβούλιο Ασφαλείας του Ο.Η.Ε. που έφερε δυσκολίες στον Μπους, ο οποίος, όμως, και τις αγνόησε παντελώς. Τώρα οι επεμβάσεις και των δυνάμεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα γίνονται χωρίς την έγκριση του Ο.Η.Ε..

Εάν η Ευρωπαϊκή Ένωση θέλει να έχει επιθετική εξωτερική πολιτική, παρ' όλο που συνεχώς μιλάει για πολιτική άμυνας, πρέπει να ορίσει τον αντίπαλο. Εναντίον τίνος επιτέλους υποχρεούνται τα μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης να αυξάνουν τις στρατιωτικές τους δυνατότητες και μάλιστα υπό την επίβλεψη και με την αξιολόγηση του Οργανισμού Ευρωπαϊκής Άμυνας; Εναντίον τίνος θέλουμε να χρησιμοποιήσουμε τους πυραύλους SCALP NAVAL βεληνεκούς χιλίων μιλίων, που μας υπόσχονται οι Γάλλοι; Μήπως οι γαλλικές φρεγάτες θα αποπλεύσουν εναντίον ανυπάκουων κρατών και οι πύραυλοι θα καταστρέψουν τις πρωτεύουσές τους; Και μη μας πείτε πάλι για την Τουρκία. Με την Τουρκία συμφωνήσατε στην επίσκεψη του κ. Μπαμπατζάν στην Ελλάδα πρόσφατα να έχουμε κοινές μονάδες για διεθνείς αποστολές, ουσιαστικά δηλαδή για επεμβάσεις σε ξένες χώρες.

Και μάλιστα, όπως ακούγεται από το στράτευμα, για να δημιουργηθούν τέτοιες μονάδες διεθνών αποστολών, αποψιλώνονται άλλες, τους αφαιρούνται μέσα και έμπειρο προσωπικό. Αυτές οι μονάδες διεθνών αποστολών είναι προφανώς εις βάρος και της εθνικής μας άμυνας.

Για την Ευρωπαϊκή Ένωση, εάν θέλει να εξασφαλιστεί στρατιωτικά απέναντι στις μεγάλες δυνάμεις και πολύ περισσότερο να τις ανταγωνιστεί στον τομέα των εξοπλισμών, δεν αρκούν αυτά που προβλέπει η συνθήκη για τους εξοπλισμούς. Θα είναι αναγκαία ακόμα μεγαλύτερη κλιμάκωσή τους, που θα απαιτήσει πολλαπλάσιες δαπάνες, προφανώς όμως κάτι τέτοιο μπορεί να γίνει μόνο σε βάρος της κοινωνικής Ευρώπης. Είναι βέβαιο ότι μια αυτήν τη συνθήκη εκεί οδηγούμαστε αργά ή γρήγορα. Τα άλλα, αυτά που σχεδιάζονται σήμερα, είναι για επεμβάσεις σε μικρές ή σχετικά μικρές χώρες. Γι' αυτό άλλωστε η συνθήκη δεν αναφέρει ότι η κοινή αμυντική πολιτική αποσκοπεί στην υπεράσπιση της ίδιας της Ένωσης, μόνο των συμφερόντων και των αξιών της μας λέει και αυτά θα τα κάνει κυρίως στο πλαίσιο του ΝΑΤΟ.

Είναι να απορεί κανείς έπειτα απ' όλα αυτά, που οι πολίτες αποστρέφονται την Ένωση; Και που γι' αυτό εσείς αποφεύγετε να κάνετε δημοψήφισμα από το φόβο -για εμάς τη βεβαιότητα- ο ελληνικός λαός σε ένα δημοψήφισμα να πει «όχι» σε αυτήν τη συνθήκη; Αν, ως πούμε, η συνθήκη καταργούσε τον Οργανισμό Ευρωπαϊκής Άμυνας και ίδρυε έναν Οργανισμό Αποπλισμού και διέθετε τους πόρους που θα εξοικονομούσε για την παιδεία και την υγεία, για την καταπολέμηση της ανεργίας και για βοήθεια σε φτωχές χώρες, ποιος σε τούτη την Αίθουσα θα την καταψήφισε; Αλλά αυτό βέβαια είναι μια υπόθεση που δεν έχει καμμία σχέση με την πραγματικότητα.

Σε ό,τι αφορά τα άλλα σημαντικά ζητήματα, πάρα πολύ σύντομα και επιγραμματικά, η συνθήκη προετοιμάζει -μας λέτε στο άρθρο 6- την προσχώρηση της Ένωσης στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Όμως, το Πρωτόκολλο 8 είναι περιοριστικό όσον αφορά την εφαρμογή της Χάρτας Θεμελιωδών Δικαιωμάτων που εγκρίθηκε στη Νίκαια. Στην

πραγματικότητα είναι ευχολόγιο. Αλλά και ο Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων σε πολλά σημεία του είναι πίσω από την προ-στασία κοινωνικών δικαιωμάτων που προβλέπουν τα εθνικά Συντάγματα. Χαρακτηριστικό το παράδειγμα της παιδείας στην Ελλάδα. Το Σύνταγμά μας μιλάει για δωρεάν παιδεία σε όλες τις βαθμίδες, ο χάρτης μόνο για την υποχρεωτική εκπαίδευση.

Υπάρχει επίσης ένα άλλο πολύ σημαντικό θέμα. Υπάρχει μια κατηγορία ανθρώπων στην Ευρωπαϊκή Ένωση που όχι μόνο εξαιρούνται από την απόλαυση δικαιωμάτων αλλά, αντίθετα, η θέση τους επιδεινώνεται διαρκώς. Είναι οι πρόσφυγες και οι μετανάστες. Πρόσφατα αποφασίστηκε να κρατούνται οι πρόσφυγες και οι μετανάστες μέχρι δεκαοχτώ μήνες. Κάθε τόσο ακούγονται οι συζητήσεις για τη δημιουργία στρατοπέδων συγκέντρωσης στα σύνορα της Ένωσης για τους λεγόμενους λαθρομετανάστες. Εμείς δεν μπορούμε να δεχτούμε ότι υπάρχουν άνθρωποι που χαρακτηρίζονται λαθραίοι. Διεκδικούμε να αναγνωριστούν τα σύγχρονα αίτια της προσφυγιάς που είναι η φτώχεια και η πείνα, οι πόλεμοι της «Νέας Τάξης», οι φυσικές καταστροφές και οι περιβαλλοντικές καταστροφές, όπως παραδείγματος χάριν οι κρίσεις ξηρασίας στην Αφρική. Στο κάτω κάτω αυτοί οι άνθρωποι έρχονται στις χώρες μας για να δουλέψουν και να δημιουργήσουν.

Διεκδικούμε επίσης τη θέσπιση της ιδιότητας του πολίτη της Ένωσης για τους μετανάστες, ανεξάρτητα από την ιδιότητα του πολίτη κράτους-μέλους. Θα την δικαιούνται οι άνθρωποι που γεννιούνται στην επικράτεια της Ένωσης και όσοι έχουν επί ένα ορισμένο χρονικό διάστημα μόνιμη κατοικία σε μια από τις χώρες της Ένωσης. Σε κάθε περίπτωση, εμείς είμαστε ριζικά αντίθετοι να θεωρούν και να μεταχειρίζονται τους πρόσφυγες και τους μετανάστες ως παιδιά ενός κατώτερου Θεού.

Εμείς είναι γνωστό ότι επίσης διαφωνούμε κατηγορηματικά με την αποδοχή του πολέμου κατά της τρομοκρατίας ως δόγματος της πολιτικής ένωσης. Αυτό ακριβώς συμβαίνει με τη συνθήκη, συγκεκριμένα στα άρθρα 43 και 76. Ακόμα περισσότερο πρέπει να μας ανησυχήσει η σχετική αναφορά στη ρήτρα αλληλεγγύης, άρθρο 222, όπου αναφέρεται ότι η Ένωση συντρέχει και με στρατιωτικά μέσα κράτη-μέλη που δέχονται τρομοκρατική επίθεση, έπειτα από αίτημα των πολιτικών αρχών του εν λόγω κράτους. Εν δυνάμει πώς αντιλαμβάνεται την τρομοκρατία η πλειοψηφία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στη σχετική απόφαση του Δεκεμβρίου του 2007 έχουμε κάθε λόγο να ανησυχούμε.

Και ανησυχούμε ακόμα περισσότερο γιατί γνωρίζουμε καλά πως χρησιμοποιήθηκε ο πόλεμος κατά της τρομοκρατίας από τον Πρόεδρο Μπους των Ηνωμένων Πολιτειών και από τους συμμάχους του, ώστε να επέμβουν στρατιωτικά στο Αφγανιστάν και στο Ιράκ προκειμένου να εξυπηρετήσουν τα οικονομικά και στρατιωτικά τους συμφέροντα με αποτέλεσμα εκατοντάδες χιλιάδες θύματα νεκρούς και τραυματίες των δύο χωρών που υπέστησαν τη βάρβαρη επίθεση. Για όλα αυτά θα κληθείτε να απολογηθείτε στον ελληνικό λαό για την άρνησή σας να κάνετε δημοψήφισμα.

Για όλους αυτούς τους λόγους εμείς θα καταψηφίσουμε την μεταρρυθμιστική Συνθήκη της Λισσαβώνας και θα επιμένουμε στην ανάγκη διεξαγωγής δημοψηφίσματος. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και σ' αυτό το μείζονος σημασίας ζήτημα στηρίζει τις επιλογές του ευρωπαϊκού και ελληνικού κατεστημένου τις νεοφιλελεύθερες και милитарιστικές επιλογές για να μην υπάρχει καμμία απολύτως αμφιβολία για το χαρακτήρα και το ρόλο του δικομματισμού στην Ελλάδα. Σε κάθε περίπτωση εμείς θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε για μια άλλη Ευρώπη, για μια Ευρώπη ειρηνική, κοινωνική, δημοκρατική, αντιαυταρχική και αντιρατσιστική.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ο κ. Αϊβαλιώτης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Απ' ότι βλέπω σε λιγότερο από μιάμιση ώρα αρχίζει τις συναντήσεις της η Εθνική Ελλάδα ποδοσφαίρου. Να της ευχηθούμε καλή επιτυχία στις ευρωπαϊκές συναντήσεις και μακάρι να μη μισηθεί τις επιδόσεις της ελληνικής Κυβέρνησης σε άλλες ευρωπαϊκές συναντήσεις, από τις οποίες απήλθε -απ' ότι βλέπουμε από το κείμενο μπροστά

μας- σχεδόν άπρακτη. Νομίζω και αυτό δεν αποτελεί αιχμή για κανέναν ότι το τελευταίο που θέλει να ακούσει σήμερα ο κάθε πολίτης είναι να αραδιάσουμε άρθρα και παραγράφους και νομικίστικα επιχειρήματα. Νομίζω ότι ο κόσμος θέλει να κάνει με λιανά το νέο μίνι Ευρωσύνταγμα, για το οποίο, όπως λέει ο λαός μας, «άλλαξε ο Μανωλιός και έβαλε τα ρούχα του αλλιώς», αφού η καταδικαστική ψήφος των Γάλλων και των Ολλανδών στα δημοψηφίσματα δεν φαίνεται να είχε διδακτικό χαρακτήρα για κάποια ακραία και οπισθοδρομικά κέντρα της Ευρώπης.

Πρέπει να θυμίσω εδώ ότι η συντριπτική πλειοψηφία των Βουλευτών της Γαλλικής Εθνοσυνέλευσης πάνω από το 80%, αλλά και των Ολλανδών Βουλευτών και των Μέσων Ενημέρωσης στη Γαλλία και στην Ολλανδία, ήταν υπέρ του Ευρωσυντάγματος. Όμως η λαϊκή ψήφος ήταν σαφής και απορριπτική και των πιέσεων αλλά και των παραινήσεων. Νομίζω ότι σε δύο συνεδριάσεις θα συζητηθεί ένα νομικό κείμενο που πολλοί λένε ότι προηγείται ακόμα και του Συντάγματός μας, για το οποίο τόσοι αγώνες έχουν γίνει στον τόπο μας και τόσο αίμα έχει χυθεί. Νομίζω ότι είναι λίγες δύο συνεδριάσεις γι' αυτό το κείμενο.

Αξίζει να σημειωθεί ότι η ψήφιση γίνεται στην παραμονή του ιρλανδικού δημοψηφίσματος. Γιατί άραγε; Είναι το μόνο δημοψήφισμα που γίνεται σε όλη την Ευρώπη. Αντί, λοιπόν, οι ηγέτες των είκοσι επτά να επιδιώξουν δημοψηφίσματα και στις είκοσι επτά χώρες μετά τα «πατατράκι» που είχαν σε Γαλλία και Ολλανδία, οι ταγοί της σημερινής Ευρωπαϊκής Ένωσης αντιμετωπίζουν με φοβικά σύνδρομα, περιδεδεί, τη λαϊκή ετυμιογγορία και σπεύδουν να κυρώσουν το μίνι Ευρωσύνταγμα μέσω των Κοινοβουλίων. Το δημοψήφισμα στην Ιρλανδία είναι φύλο συκής. Και πρέπει να πούμε ότι σοκ προκάλεσε η δημοσίευση στις 14 Απριλίου στην ιρλανδική έκδοση της εφημερίδας «DAILY MAIL» του απόρρητου υπομνήματος της ιρλανδικής κυβέρνησης προς τη βρετανική για το πώς θα γίνουν εκείνοι οι χειρισμοί που θα επιτρέψουν να ελεγχθεί η ιρλανδική κοινή γνώμη και να υπερψηφίσει την μεταρρυθμιστική συνθήκη, δηλαδή το μίνι Ευρωσύνταγμα.

Ασφαλώς αποτελεί ύβρη για τη δημοκρατία και πρόκληση για κάθε δημοκρατικό πολίτη αυτή η υπόγεια διακυβερνητική συνεννόηση για να χειραγωγηθεί η λαϊκή ψήφος.

Ας δούμε κάποιες από τις ρυθμίσεις της νέας συνθήκης για τις οποίες καμαρώνουν η Κομισιόν και το Συμβούλιο Υπουργών. Κατ' αρχάς, όποιος ονειρεύεται μία ομοσπονδιακή Ευρώπη και ένα ευρωπαϊκό υπερκράτος με ισχυρή γραφειοκρατία, δικαίως τοποθετείται υπέρ της συνθήκης. Εμείς αντιτιθέμεθα στο ευρωπαϊκό υπερκράτος που δρα ως μία κρεατομηχανή του πολιτισμού και των ιδιαιτεροτήτων των ευρωπαϊκών λαών. Το νέο μίνι Ευρωσύνταγμα είναι ένα κείμενο γεμάτο ακρότητες. Νεοφιλελεύθερη ακρότητα με αποθέωση του μηχανισμού της αγοράς και του ελεύθερου εμπορίου. Ευρωανταντική ακρότητα με τις ρυθμίσεις περί τρομοκρατίας και επεμβατικών επιχειρήσεων παντού.

Αντιδημοκρατική ακρότητα μεγάλου μεγέθους είναι ότι ακόμη και το Ευρωκοινοβούλιο κύριοι Υπουργοί της Κυβέρνησης δεν μπορεί να εκλέξει την έδρα του. Φανταστείτε ένα όργανο το οποίο δεν μπορεί να επιλέξει ότι θα εδρεύει στις Βρυξέλλες ή στο Στρασβούργο ή στην Αθήνα. Δεν μπορεί να το επιλέξει το Ευρωκοινοβούλιο. Δεν είναι μια αντιδημοκρατική ακρότητα αυτή; Και όμως, με αυτήν τη συνθήκη επιβεβαιώνεται ότι άλλοι θα αποφασίζουν για την έδρα του Ευρωκοινοβουλίου, του μόνου εκλεγμένου δημοκρατικού οργάνου της σημερινής Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ακραία υποκρισία και ακρότητα είναι και η περίφημη ρήτρα αμοιβαίας συνδρομής. Για την Ελλάδα και την Κύπρο, για να λέμε πρακτικά πράγματα και να τα κάνουμε λιανά, πιστεύει κανείς ειλικρινά ότι μόλις τεθεί σε ισχύ αυτό το μίνι Ευρωσύνταγμα, θα μπορεί να προστατεύεται η Ελλάδα και η Κύπρος από επίθεση της Τουρκίας, από προέλαση στη γραμμή κατάπτωσης του πυρός στην Κύπρο; Το πιστεύει κανείς αυτό πραγματικά; Εδώ μιλάμε ότι συνεχίζουν τα πάντα να περνάνε μέσα από τις προβλέψεις της συμμαχίας, μέσα από τις προβλέψεις του ΝΑΤΟ. Γιατί δεν λέμε την αλήθεια στον κόσμο, ότι η Ελλά-

δα και η Κύπρος δεν έχουν καμμία προστασία με την περίφημη ρήτρα αμοιβαίας ψευδοσυνδρομής; Περί αυτού πρόκειται. Γιατί λέμε για τη διασυννοριακή εμπορία ανθρώπων, ότι θα κατασταλεί κ.λπ., όταν έχουμε ξαναπεί και στην επιτροπή ότι η Ευρωπαϊκή Ακτοφυλακή είναι το πιο γρήγορο ανέκδοτο της Ευρώπης. Τι είναι η Ευρωπαϊκή Ακτοφυλακή; Θυμάμαι ότι έκανε ερώτηση ο Σταύρος Ξαρχάκος, ο οποίος ήταν Ευρωβουλευτής της παράταξής σας και η Κομισιόν του απάντησε ότι έκαναν ασκήσεις επί χάρτου, τηλεφωνώντας από το ένα δωμάτιο στο άλλο, στελέχη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, παριστάνοντας ότι κάνουν επιχείρηση για να σταματήσει η λαθρομετανάστευση. Ασκήσεις επί χάρτου έκαναν. Δεν υπήρξε κάτι πραγματικό, κάτι ουσιαστικό, ότι έγινε μια συγκεκριμένη επιχείρηση.

Έρχομαι στη ρύθμιση περί συλλογής ενός εκατομμυρίου υπογραφών. Για μία ολόκληρη Ευρωπαϊκή Ένωση ένα εκατομμύριο υπογραφές φθάνουν για να κινητοποιήσουν την Κομισιόν και να μπορέσει να παρουσιάσει μια καινούργια πρόταση. Είναι μια θετική ρύθμιση. Εδώ στην Ελλάδα μαζεύτηκαν τριάντισι εκατομμύρια υπογραφές και μου κάνει εντύπωση –και δεν αντέχω να μη το σχολιάσω– ότι ενώ μαζεύτηκαν τριάντισι εκατομμύρια υπογραφές σε αυτόν τον τόπο, δεν έγινε καμμία ρύθμιση για την προαιρετική αναγραφή του θρησκειώματος στις ταυτότητες. Δηλαδή, με ένα εκατομμύριο υπογραφές μέσα σε μια ολόκληρη Ευρωπαϊκή Ένωση ο αριθμός αυτός είναι επαρκής!

Βέβαια, υπάρχει και η εξής ασάφεια που λέει: «Ένα εκατομμύριο υπογραφές από έναν σημαντικό αριθμό κρατών-μελών». Τι σημαίνει «σημαντικό αριθμό»; Το «σημαντικό» πώς μπορεί να γίνει κατανοητό; Ποιο χρονοδιάγραμμα υπάρχει στην Κομισιόν για να υποβάλει προτάσεις και γιατί είναι τόσο πολύπλοκο το σύστημα έγκρισής τους;

Πολύπλοκο είναι και το σύστημα ψηφοφορίας, το λεγόμενο σύστημα 55-65. Δηλαδή, 55% του αριθμού των κρατών-μελών και 65% του πληθυσμού. Έτσι όμως παρακάμπτεται το βέτο. Δεν είναι μια απώλεια αυτό για την Ελλάδα; Γιατί η Νέα Δημοκρατία ήταν ακραία υποχωρητική και σε αυτήν τη διαπραγμάτευση;

Μαθαίνουμε ότι ο αριθμός των επιτρόπων μειώνεται. Γιατί μειώνεται ο αριθμός των επιτρόπων; Γιατί η Ελλάδα και η Κύπρος χάνουν τους επιτρόπους τους; Γιατί να υπάρχει ρύθμιση σε μία δεκαετία να μην υπάρχει Ελλαδίτης ή Κύπριος επίτροπος; Για ποιον λόγο γίνεται αυτό; Πώς φτάσαμε από το 1981 που μπήκαμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, να συζητάμε σήμερα ότι δεν θα υπάρχει Ελλαδίτης ή Κύπριος επίτροπος; Γιατί μειώνεται ο αριθμός των Ευρωβουλευτών μας; Γιατί δεν τα λέμε αυτά; Από είκοσι πέντε που ήταν πριν λίγα χρόνια, πήγαν στους είκοσι τέσσερις και τώρα θα πάνε στους είκοσι δύο. Γιατί χάνουμε συνέχεια, ενώ η Ιταλία και η Πολωνία απαίτησαν και πήραν; Κανείς δεν καταλαβαίνει γιατί πρέπει να χαθεί μόνιμη θέση επιτρόπου και γιατί μείναμε στο περιθώριο των διαπραγματεύσεων.

Και, βέβαια, το ό,τι κάποιοι απεργάζονται με άνωθεν επιβολή ένα ευρωπαϊκό κράτος αποδεικνύεται και από τη ρύθμιση για το νέο πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και για τον περίφημο ύπατο εκπρόσωπο για την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας, ο οποίος θα είναι και αντιπρόεδρος της Κομισιόν.

Δηλαδή, τι καλό είδαμε τόσα χρόνια με τον κ. Σολάνα, ο οποίος είναι ο ύπατος εκπρόσωπος; Ευνοήθηκε η Ελλάδα; Κέρδισε κάτι η Ελλάδα, κέρδισε κάτι η Κύπρος από την παρουσία του κ. Σολάνα; Είδαμε ποτέ να καταδικάζει ο κ. Σολάνα, την επιθετικότητα των Τούρκων στο Ιράκ, τις ρατσιστικές τακτικές που ακολουθεί η Τουρκία έναντι των Ελλήνων της Κωνσταντινούπολης, της Ίμβρου και της Τενέδου; Ακούσαμε μισή καταδίκη του κ. Σολάνα για την επιθετικότητα των Τούρκων στο Αιγαίο; Ακούσαμε μισή καταδίκη για την υστερική εθνικιστική προπαγάνδα των Σκοπιανών αναφορικά με το όνομα της Μακεδονίας; Τι ακούσαμε από αυτούς τους κυρίους οι οποίοι γίνονται τώρα ύπατοι εκπρόσωποι, αντιπρόεδροι της Κομισιόν και μιλάνε για κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική άμυνας;

Δεν είναι όμως μόνο αυτό. Είναι μια συνθήκη η οποία αποθεώνει τον ελεύθερο ανταγωνισμό και το φιλελευθερισμό που

πρέπει σώνει και καλά να αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο της μελλοντικής Ευρώπης, λες και ο νεοφιλελευθερισμός είναι η λύση για πάσα νόσο.

Η αναφορά στο ελεύθερο εμπόριο μεταξύ των στόχων, λέει, της εξωτερικής πολιτικής της Ένωσης, είναι εξόχως χαρακτηριστική. Είναι παντού παρούσα η αγωνία για τον ελεύθερο ανταγωνισμό, ενώ δεν υπάρχει από την άλλη μεριά ούτε ψήγμα κριτικής και αυτοκριτικής ούτε κουβέντα για τους μηχανισμούς που πρέπει να υπάρχουν για να αντιμετωπιστεί η έκρηξη της ακρίβειας με το ευρώ. Δεν το βλέπουμε ότι με το ευρώ η ακρίβεια έχει χτυπήσει κόκκινο; Δεν βλέπουμε ότι έχουν αποφασιστεί όλες οι οικονομίες ακόμη και από τους ελάχιστους μηχανισμούς ελέγχου που έπρεπε να υπάρχουν, ώστε να προστατευτούν οι καταναλωτές; Δηλαδή γιατί πρέπει οι καταναλωτές να γίνουν ντετέκτιβς και τιμωροί; Γιατί να γίνουν τιμωροί ώστε να ψάχνουν μόνοι τους τις τιμές και να τιμωρούν την αισχροκέρδεια; Δηλαδή το κράτος ζει σε άλλον πλανήτη; Δεν βρίσκεται εδώ ο κρατικός μηχανισμός για να προστατεύει τους μη προνούχους από την επίθεση της ακρίβειας; Κανένας λοιπόν μηχανισμός της τιμωρίας των αισχροκερδούντων δεν υπάρχει, κανείς δεν επιβάλλει κυρώσεις ούτε τους ελέγχει.

Τώρα, Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα: Ως στόχος –διαβάζω μέσα στη συνθήκη– είναι η σταθερότητα των τιμών, η οποία φυσικά δεν επιτυγχάνεται, εξ ου και η καταγίδια του πληθωρισμού που όλοι βιώνουμε. Λογοδοσία –και σωστά είπε ο κ. Σαμαράς– της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας δεν υπάρχει. Και όχι μόνο δεν υπάρχει, υπάρχει απλή υποχρέωση ενημέρωσης του Συμβουλίου και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Αυτό είναι όλο με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Άρα έχει δίκιο ο Νικήτας Κακλαμάνης που όταν ήταν Ευρωβουλευτής είχε αναφέρει –και ήταν τότε Αντιπρόεδρος ο κ. Τρισέ, ο οποίος είναι σήμερα Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας– και είχε επισημάνει πολύ σωστά ότι «τρισέ» στα γαλλικά σημαίνει «κλέβω στα χαρτιά». Άρα η σύνδεση ονόματος και πρακτικών είναι εμφανής!

Παροχή υπηρεσιών υγείας και κοινωνικής προστασίας. Η δυνατότητα κοινής ευρωπαϊκής πολιτικής δεν μπορεί να υπάρξει πρακτικά, αφού προβλέπεται η αρχή της ομοφωνίας από το Συμβούλιο. Άρα, λοιπόν, πού οδηγούμαστε; Είναι πραγματικά απαράδεκτο και σαν ιδέα το ότι παραλάβαμε από τους γονείς μας ένα κράτος κουτσό-στραβό, κράτος όμως –η Ελλάδα είναι κράτος– και παραδίδουμε μια απλή ευρωπαϊκή επαρχία της περιφέρειας. Αυτή είναι η ροή των πραγμάτων με το νέο Ευρω-σύνταγμα.

Κατά τα λοιπά η νέα Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης βρίθει αναφορών για τα δημοκρατικά δικαιώματα, για τη διεύρυνση, λέει, της δημοκρατικής λειτουργίας της Ένωσης κάτι που έτσι και αλλιώς κάνει πολύ συχνά η Ευρωπαϊκή Ένωση και στην ιστοσελίδα της όταν θέλει να διανθίσει κάποια πράγματα που εγκυμονούν κινδύνους με ωραίες λέξεις και όλα τα υπόλοιπα. Οι Ιταλοί όμως και οι Πολωνοί, όπως είπα πριν, ζήτησαν και πήραν. Η Πολωνία πήρε το συμβιβασμό των Ιωαννίνων, επέμενε σε αυτό ο Πρόεδρος κ. Κατσίνσκι, ενώ η Ιταλία έχασε έναν Ευρωβουλευτή. Η Ελλάδα έχασε δύο. Πώς δέχεται η Ελλάδα να βρίσκεται έτσι στο περιθώριο και πηγαίνει σε μια διαπραγμάτευση χάνοντας αδιαμαρτύρητα τη θέση του επιτρόπου, Ευρωβουλευτές και να συρρικνώνεται το δικαίωμα του βέτο.

Στις γενικές διατάξεις της νέας συνθήκης υπάρχει αναφορά στις αξίες της Ένωσης, στο σεβασμό της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας, της ελευθερίας, της δημοκρατίας και λοιπά και όμως τίποτα απ' όλα αυτά δεν ισχύει στην κατεχόμενη Κύπρο. Οι Έλληνες της Κύπρου είναι παιδιά ενός κατώτερου θεού. Δεν μπορούν να αποκτήσουν περιουσία, δεν μπορούν να κυκλοφορούν, δεν μπορούν να εγκατασταθούν οι πρόσφυγες Ευρωπαίοι πολίτες, οι Έλληνες της Κύπρου!

Όλα αυτά, λοιπόν, είναι τόσο υποκριτικά στη νέα συνθήκη, όταν υπάρχει ρατσιστική εθνική εκκαθάριση στη βόρειο Κύπρο, οι πρόσφυγες δεν μπορούν να επιστρέψουν και η περιουσία τους έχει χαθεί. Ούτε όμως και η Τουρκία, με την οποία η Ευρωπαϊκή Ένωση κάνει ενταξιακές διαπραγματεύσεις, έχει τα παραπάνω δημοκρατικά χαρακτηριστικά. Ούτε ελευθερία στις

θηρσκευτικές αντιλήψεις έχει, ούτε ελευθερία έκφρασης στη γλώσσα που μιλά ο κάθε πολίτης αυτής της χώρας έχει, ούτε τις παρανόμως δημοευθείσες περιουσίες επιστρέφει στους Έλληνες της Κωνσταντινούπολης, της Ίμβρου και της Τενέδου. Και αυτή η συνθήκη δεν υποχρεώνει καθόλου την Τουρκία να κάνει αυτά όλα τα αυτονόητα, το strict minimum, το ελάχιστο απαιτούμενο για να μπορέσει να δείξει ότι είναι ένα κράτος με δημοκρατικά χαρακτηριστικά.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ**)

Παντού λοιπόν σ' αυτήν τη συνθήκη υπάρχει υποκρισία και η άκρως ανταγωνιστική οικονομία. Ο κ. Αλμούνια, ο Επίτροπος, ανέδειξε προ ημερών το ότι υπάρχει πλήρης κατάρρευση και αναθεώρηση όλων των δεικτών με πρώτον εκείνο του πληθωρισμού. Όμως, η ακρίβεια και η μάχη κατά της αισχροκέρδειας θα έπρεπε να είναι ο στόχος μιας ευαίσθητης Ευρώπης με κοινωνικό προσανατολισμό. Μηχανισμοί ελέγχου δεν υπάρχουν και οι Έλληνες πολίτες ξέρουν πολλά γι' αυτό το θέμα. Αλλά η αναφορά στο άρθρο 2 της συνθήκης περί σταθερότητας των τιμών μάλλον χιουμοριστική μπορούμε να πούμε ότι είναι. Όσο για την αναφορά στην εδαφική συνοχή και αλληλεγγύη, επαναλαμβάνω είναι καλαμπούρι. Η Ελλάδα και η Κύπρος προστατεύονται μόνο στην απίθανη περίπτωση της επίθεσης από το Λίβανο ή την Αίγυπτο. Από την Τουρκία, το πολυδιαφημισμένο νέο Ευρωσύνταγμα, αυτό το μίνι Ευρωσύνταγμα, η νέα συνθήκη δεν τους προστατεύει. Και όχι μόνο αυτό. Υπάρχει και ανωτερότητα του Κοινοτικού Δικαίου έναντι του Εθνικού Δικαίου. Δηλαδή τι καθόμαστε εδώ και κάνουμε Αναθεώρηση του Συντάγματος; Για ποιο πράγμα συζητάμε όταν είναι σαφές ότι το Κοινοτικό Δίκαιο είναι ανώτερο του Εθνικού μας Δικαίου;

Η δήλωση της διακυβερνητικής διάσκεψης, η οποία υπενθυμίζει τη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αναφορικά με την προτεραιότητα, το προβάδισμα του Κοινοτικού Δικαίου έναντι του εθνικού, είναι χαρακτηριστική. Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, ίσως το πιο δημοκρατικό και εμπνευσμένο νομικό κείμενο. Δεν ενσωματώθηκε, όμως, στο κύριο σώμα της συνθήκης. Κάτι λέει και αυτό και δεν είναι μομφή για κανέναν.

Υπάρχουν από τη μια μεριά οι άνευ λόγου ευρωχαρούμενοι και οι ευρωευαίσθητοι, οι οποίοι χαρακτηρίζονται ευρωσκεπτικιστές σκωπτικά. Υπάρχουν, λοιπόν, οι άνευ λόγου ευρωχαρούμενοι και οι ευρωευαίσθητοι, υπάρχουν οι ακραίοι, οι ευρωλάγνοι από τη μια πλευρά και από την άλλη οι ανήσυχτοι δημοκρατικοί πολίτες, που βλέπουν σε ποιο σημείο οδηγείται η σημερινή Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία δεν είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση του 1981, του 1991 ή του 1993, δηλαδή του τέλους της εποχής του Ντελόρ. Είναι μία αποκρουστική κρεατομηχανή των ιδιαιτεροτήτων όλων των λαών.

Και, βέβαια, το να λένε ότι από τη μια υπάρχουν οι ευρωπαϊστές και από την άλλη οι εθνικιστές, είναι μία μανιχαϊστική απλουστευτική προσέγγιση, στην οποία έδωσαν απάντηση Ολλανδοί και Γάλλοι με τη δημοκρατική ψήφο τους. Δεν υπάρχουν ευρωσκεπτικιστές, υπάρχουν ευρωσκεπτόμενοι.

Δύο από τα πιο φλέγοντα θέματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επειδή όλα κρίνονται από το αποτέλεσμα, είναι η πορεία των Σκοπίων και η πορεία της Τουρκίας. Τι συμβαίνει, λοιπόν, με τα Σκόπια και την Τουρκία; Όσοι έχουν παραστάσεις από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο -βλέπω εδώ ότι υπάρχουν Βουλευτές που ήταν και Ευρωβουλευτές- ξέρουν ότι τα δύο πιο φλέγοντα ζητήματα είναι η ένταξη των Σκοπίων και της Τουρκίας. Πόσες εκατοντάδες τροπολογίες κατατίθενται όταν έρχονται αυτά τα δύο κείμενα προς ψήφιση; Είναι, λοιπόν, κατ' εξοχήν ευρωπαϊκό θέμα και το ζήτημα των Σκοπίων.

Επαναλαμβάνω ότι αυτή η συνθήκη δεν λύνει τίποτα. Μιλάει απλώς για σχέσεις καλής γειτονίας. Είναι αυτό σχέση καλής γειτονίας, κύριε Υπουργέ; Είναι το γεφύρι της Άρτας πάνω στα νέα αλβανικά διαβατήρια. Κοιτάξτε τα αλβανικά διαβατήρια. Αυτή η κατάσταση είναι σχέση καλής γειτονίας με την Αλβανία; Τα νέα αλβανικά διαβατήρια περιλαμβάνουν και την αναγραφή ΕΥ, European Union, Ευρωπαϊκή Ένωση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου

ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αυτή η συνθήκη, λοιπόν...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Να θυμίσω μόνο τελειώνοντας ότι υπάρχει και η πρόβλεψη για την εξαφάνιση της προεδρίας των κρατών-μελών. Πλέον θα υπάρχει ομαδική προεδρία τριών κρατών για ενάμιση χρόνο, χωρίς οδό διαφυγής. Άρα, λοιπόν, η φράση «η Ελληνική Προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης» αποτελεί πλέον μουσειακό σημείο.

Είναι μία συνθήκη που μας περιθωριοποιεί. Επιβεβαιώνει τις απώλειες Ευρωβουλευτών, επιτρόπων. Δεν μας προστατεύει από την τουρκική επιθετικότητα. Περιορίζει το βέτο. Συρρικνώνει τη δυνατότητα παρέμβασής μας στις αποφάσεις της μελλοντικής Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Όσοι ήρθαν στην επιτροπή μας και μίλησαν ήταν μονόπλευρα προσανατολισμένοι. Ήταν εκείνοι που προσανατολιζόνταν στο «να» σ' αυτήν τη συνθήκη. Εμείς προσανατολιζόμαστε στο «όχι» σ' αυτήν τη συνθήκη. Ζητάμε σαφέστατα δημοψήφισμα, γιατί είναι η μόνη δημοκρατική διέξοδος.

Επιτέλους, αυτός ο ελληνικός λαός θα πρέπει -αφού σε τίποτα δεν έχει τοποθετηθεί, ούτε για την ένταξη μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση ούτε για το ευρώ ούτε για το Ευρωσύνταγμα ούτε για την έναρξη διαπραγματεύσεων με την Τουρκία ούτε για το ότι χαρακτηρίστηκαν τα Σκόπια υποψήφια για ένταξη χώρα- επιτέλους να ψηφίσει σ' ένα δημοκρατικό δημοψήφισμα.

Οι δημοκρατικοί πολίτες της Ευρώπης, με κοινωνική ευαισθησία και ανησυχία για τα τεκταινόμενα, απορρίπτουν αυτό το υποκριτικό κείμενο, που οδηγεί τη χώρα μας στο να γίνει μία περιφέρεια της Ευρώπης και η πολυδιαφημισμένη Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μπορεί να αναχατίσει ούτε καν την τουρκική επιθετικότητα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν εγγραφεί πενήντα Βουλευτές. Στη συνέχεια της συνεδρίσεως που είχαμε κάνει στη Διάσκεψη των Προέδρων, με βάση αυτόν τον αριθμό νομίζω ότι μπορούν απόψε να μιλήσουν δεκαπέντε ως δεκαεπτά Βουλευτές και να ξεκινήσουμε αύριο το απόγευμα στις πέντε και στις δώδεκα το βράδυ να γίνει η ονομαστική ψηφοφορία. Πριν από λίγο...

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, εν όψει αυτής της ρυθμίσεως θα υπάρξει συνεδρίαση αύριο το πρωί με το νομοσχέδιο....

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κανονικά με βάση την ημερήσια διάταξη θα συζητηθεί το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικών.

ΘΑΛΕΙΑ ΔΡΑΓΩΝΑ: Κύριε Πρόεδρε, μέχρι τι ώρα θα διαρκέσει η συνεδρίαση, αφού λέτε ότι θα μιλήσουν γύρω στους δεκαπέντε Βουλευτές;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Μέχρι περίπου τις δώδεκα το βράδυ, κυρία Δραγώνα.

ΘΑΛΕΙΑ ΔΡΑΓΩΝΑ: Όταν λέτε για δεκαπέντε Βουλευτές, αναφέρεστε στους εγγεγραμμένους;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Βεβαίως, από τους πενήντα που έχουν εγγραφεί, εξαιρουμένου του αριθμού των εισηγτητών που είναι επιπλέον, μαζί με τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους. Επίσης, δεν γνωρίζω αν οι Αρχηγοί των κομμάτων θα μιλήσουν αύριο. Πάντως ο χρόνος είναι επαρκής για να μιλήσουν όλοι οι συνάδελφοι Βουλευτές.

Ο συνάδελφος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Βενιζέλος έθεσε ένα θέμα σχετικά με βάση ποιο άρθρο του Συντάγματος συζητείται η μεταρρυθμιστική συνθήκη ή η Συνθήκη της Λισσαβώνας.

Συζητείται με το άρθρο 28 παράγραφος 3 του Συντάγματος, κύριε Βενιζέλο. Και είναι η ίδια πάγια πρακτική η οποία έχει ακολουθηθεί σε όλα τα σχετικά κείμενα από την ένταξη της χώρας στην τότε Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα. Το ίδιο συνέβη και με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, το ίδιο συνέβη και με τη Συνταγ-

ματική Συνθήκη. Είναι μια πάγια πρακτική. Ισχύει και εδώ η ίδια διαδικασία. Γνωρίζω από τα Πρακτικά των συζητήσεων τις αμφιβολίες που είχατε εκφράσει σε ό,τι αφορά αυτό το θέμα. Τις σέβομαι αλλά δεν συμφωνώ. Ως Πρόεδρος του Σώματος είμαι υποχρεωμένος να ακολουθήσω την πρακτική εκείνη, η οποία έχει ακολουθηθεί -σήμερα με πιο ισχυρή θα έλεγα σημασία- για την πρώτη συνθήκη ένταξης της χώρας μας στην τότε Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα, αλλά και για τη Συνταγματική Συνθήκη, όπου ακολουθήθηκε η ίδια διαδικασία της απόλυτης πλειοψηφίας των μελών του Κοινοβουλίου.

Επικαλεστήκατε επίσης μια πρόταση στην πρόταση της Νέας Δημοκρατίας, από την οποία σας αναγινώσκω. Γιατί ακόμη και όταν εκυρώνεται η συμφωνία για την Ε.Ο.Κ., παρά το γεγονός ότι υπήρχε ο αριθμός των εκατόν ογδόντα Βουλευτών, είχε γίνει τότε σαφής δήλωση -και υπάρχει στα Πρακτικά, αν δεν πλανώμαι- ότι κυρώνεται με το άρθρο 28 παράγραφος 3 του Συντάγματος. Η πρόταση στην οποία αναφερθήκατε αναφέρει ότι έχει γίνει παγίως δεκτό κατά το παρελθόν ότι για τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο των κανόνων του πρωτογενούς Κοινοτικού Δικαίου απαιτείται νόμος που ψηφίζεται από την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των Βουλευτών. Εφαρμόζεται δηλαδή το άρθρο 28 παράγραφος 3 του Συντάγματος. Και συνεχίζει: Προκειμένου να αποσαφηνιστεί η αναγκαιότητα της συνδρομής της παραπάνω προϋπόθεσης για τη συμμετοχή της χώρας μας στις διαδικασίες της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης προτείνεται η σχετική αναδιατύπωση της ερμηνευτικής δήλωσης του άρθρου 28.

Κατόπιν αυτών και για τον Πρόεδρο του Σώματος, αλλά πιστεύω και για τη Βουλή, οφείλουμε να ακολουθήσουμε την ίδια διαδικασία η οποία έχει ακολουθηθεί και σε ανάλογα κείμενα στο παρελθόν.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κατ' αρχάς εκτιμώ πάρα πολύ το γεγονός ότι ανεβήκατε στην Έδρα για να μου απαντήσετε και σας ευχαριστώ για την απάντηση που μου δίνετε, με την οποία διαφωνώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Οφείλω να το κάνω ως Πρόεδρος του Σώματος, κύριε Βενιζέλο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Σας ευχαριστώ πολύ. Σας τιμώ και το σημειώνω με πολύ μεγάλη χαρά αυτό, όμως διατηρώ την επιστημονική, την πολιτική και την ιστορική μου διαφωνία και θέλω σε λίγο δευτεροβάθμια να σας το εξηγήσω. Είμαι βέβαιος ότι θα με προσέξετε και θα τείνετε ευήκοον ους ως θεματοφύλακας της τήρησης του Συντάγματος και του Κανονισμού.

Σύμφωνα με το ίδιο το κυρωτικό νομοσχέδιο που συζητείται, στο άρθρο πρώτο κυρώνονται η συνθήκη, τα παραρτήματα, οι δηλώσεις, σύμφωνα με το άρθρο 28 του Συντάγματος, χωρίς ειδικότερο προσδιορισμό παραγράφου. Και αυτό δεν γίνεται τυχαία. Το κυρωτικό νομοσχέδιο επαναλαμβάνει τη διατύπωση όλων των νόμων που από τη Συνθήκη ένταξης της Ελλάδος στις τότε Ευρωπαϊκές Κοινότητες, δηλαδή από τη Συνθήκη των Αθηνών μέχρι σήμερα, έχουν συγκροτήσει το σώμα του πρωτογενούς ευρωπαϊκού κοινοτικού δικαίου. Όταν άνοιξε στο Σώμα, στη Βουλή των Ελλήνων, η συζήτηση για την κύρωση της Συνθήκης ένταξης της Ελλάδος το 1980 αναπτύχθηκε ένας έντονος διάλογος, προέκυψε μια κορυφαία διαφωνία και η τότε πλειοψηφία της Νέας Δημοκρατίας, εκπροσωπούμενη από ένα σφοδρό νομικό, που τίμησε την Ελλάδα και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου ως δικαστής, τον αείμνηστο Δημήτριο Ευρυγένη, επέλεξε την ευέλικτη λύση να αποφύγει την μνεία συγκεκριμένης παραγράφου του άρθρου 28. Κι έτσι έγινε επίκληση συλλήβδην του άρθρου 28.

Γιατί; Γιατί ο αείμνηστος Ευρυγένης και η τότε κυβέρνηση του Κωνσταντίνου Καραμανλή γνώριζε ότι υπάρχει πράγματι ερμηνευτικό πρόβλημα. Διότι, στην προκειμένη περίπτωση, η παράγραφος 1 του άρθρου 28 δεν έχει σχέση. Έχουν σχέση όμως οι άλλες δύο παράγραφοι και επειδή, ούτως ή άλλως, συγκεντρώθηκε σε όλες τις κρίσιμες ψηφοφορίες από το 1980

έως σήμερα πλειοψηφία πέραν των εκατόν ογδόντα Βουλευτών, δεν προέκυψε ζήτημα νομικής αμφισβήτησης του κύρους της συνθήκης στην ελληνική έννομη τάξη, δηλαδή της τυπικής συνταγματικότητας των κυρωτικών νόμων.

Τώρα όμως τα πράγματα σκληραίνουν και σοβαρεύουν, γιατί όλες οι χώρες-μέλη έχουν αντιληφθεί ότι ο σεβασμός και η τήρηση του εθνικού τους Συντάγματος είναι σημαντικό διαπραγματευτικό όπλο. Τα δημοψηφίσματα στη Γαλλία και την Ολλανδία ενίσχυσαν τη διαπραγματευτική θέση των χωρών αυτών στη διακυβερνητική διάσκεψη που οδήγησε στη Συνθήκη της Λισσαβώνας. Η Πολωνία επικαλέσθηκε το Σύνταγμά της. Η Δανία στη Νίκαια επικαλέσθηκε το Σύνταγμά της. Η Ιρλανδία με βάση το Σύνταγμά της οργανώνει δημοψήφισμα.

Η Ελλάδα πρέπει να σέβεται και να επικαλείται το Σύνταγμά της, να θωρακίζεται με επιχειρήματα. Αυτή δεν είναι μια συζήτηση *per l' amore dell' arte*, μια συζήτηση θεωρητική. Η συζήτηση για το Σύνταγμα είναι συζήτηση για τον Έλληνα αγρότη, για τον Έλληνα καταναλωτή, για τον Έλληνα μικρομεσαίο επιχειρηματία, για τον Έλληνα εργαζόμενο και άνεργο, για το κοινωνικό κράτος στην Ευρώπη, για το κράτος δικαίου, για τη στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γιατί η Ευρωπαϊκή Ένωση βρίσκεται σε κρίση στρατηγικής αμχανίας, οικονομικής, αναπτυξιακής και διεθνοπολιτικής.

Άρα, έχουμε υποχρέωση, προστατεύοντας τα συμφέροντα της χώρας, να προστατεύσουμε το Σύνταγμα και να πούμε ότι απαιτούνται εκατόν ογδόντα Βουλευτές, ότι εφαρμόζεται και η παράγραφος 2 και η παράγραφος 3. Και δεν είναι τυχαία αυτή η επιλογή που έγινε από το 1980 έως σήμερα.

Στο κάτω-κάτω πείτε και εσείς ότι αφού η Κυβέρνηση που έχει τη νομοθετική πρωτοβουλία επικαλείται συλλήβδην το άρθρο 28, ας αφήσουμε να το λύσει το θέμα αυτό η νομολογία, στην περίπτωση που δεν θα συγκεντρωθούν εκατόν ογδόντα ψήφοι. Να πει δηλαδή ένα δικαστήριο ότι εάν δεν έχουμε εκατόν ογδόντα Βουλευτές, δεν έχουμε τα στοιχεία της εξωτερικής τυπικής συνταγματικότητας.

Όμως, μην προδικάζετε την ερμηνεία και μην καταφεύγετε στο επιχείρημα του κυρίου Υπουργού κ. Βαλντάνη, ο οποίος είπε ότι «τα είπαμε την προηγούμενη φορά»! Τι είπαμε την προηγούμενη φορά; Την προηγούμενη φορά, δηλαδή στη Συνταγματική Συνθήκη, στη συνθήκη για τη θέσπιση ενός Συντάγματος για την Ευρώπη, είχαμε θέσει τα επιχειρήματα αυτά. Η Κυβέρνηση δεν επέμενε μέχρι τέλους, διότι ούτως ή άλλως υπήρχε η αναγκαιότητα πλειοψηφίας, παρ' ό,τι ζητήθηκε μετά διοργάνωση δημοψηφίσματος.

Και ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι αυτά που λέω τώρα τα είπα ως γενικός εισηγητής της Πλειοψηφίας στην Αναθεωρητική Βουλή του 2001. Αυτά που λέω τώρα είναι τμήμα των Πρακτικών της Αναθεωρητικής Βουλής και στοιχείο της ιστορικής ερμηνείας του άρθρου 28, όπως ισχύει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Και γι' αυτό ήρθε η Νέα Δημοκρατία και πρότεινε αναθεώρηση της ερμηνευτικής δήλωσης. Γιατί όταν εισηγήθηκα εκ μέρους του Π.Α.Σ.Ο.Κ. και όλης της Βουλής τελικά την ισχύουσα ερμηνευτική δήλωση, είπα αυτά που λέω τώρα.

Και η ερμηνεία του Συντάγματος δεν είναι μία άσκηση που γίνεται χωρίς όρους, κανόνες και μεθόδους. Υπάρχουν μέθοδοι ερμηνείας. Και δεν υπάρχουν μέθοδοι ερμηνείας για τους επισημόνους. Υπάρχουν μέθοδοι ερμηνείας για τον Πρωθυπουργό, για τον Υπουργό Εξωτερικών που εκπροσωπεί τη χώρα στην κοινότητα της διακυβερνητικής διαπραγμάτευσης στο όνομα των πολιτών και στο όνομα των εθνικών συμφερόντων.

Γι' αυτό σας παρακαλώ πολύ -το λέω αυτό, επειδή υπάρχει η δύναμη της πλειοψηφίας των εκατόν πενήντα δύο- να μην οδηγήσετε, με τη δύναμη της ισχυρής αυτής πλειοψηφίας τη Βουλή σε παραβίαση του Συντάγματος. Αν δεν θέλετε να προσχωρήσετε σε αυτά που λέει η ιστορική ερμηνεία του ισχύοντος Συντάγματος και η επιστήμη, αφήστε το θέμα ανοιχτό, όπως το άφησε ανοιχτό η Βουλή επί τόσα χρόνια, επί δεκαετίες ολόκληρες, ακριβώς γιατί ήξερε ότι υπάρχει πρόβλημα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριε Βενιζέλο, αυτό σας είπα. Εγώ δεν επικαλέσθηκα την πλειοψηφία. Απευθύνομαι ως Πρόεδρος του Σώματος προς όλες τις πλευρές. Σέβομαι απόλυτα την επιστημονική σας συνέχεια και συνέπεια των όσων λέτε, αλλά εδώ υπάρχει μία πρακτική, υπάρχει μία –θα έλεγα– διαδικασία, η οποία έχει ακολουθηθεί σε αντίστοιχα κείμενα και με την ίδια διαδικασία εισάγεται και την ίδια διαδικασία θα ακολουθήσουμε και τώρα.

Κλείνω εδώ τη συζήτηση. Διότι ζητήσατε να έρθω και να έχω ως Σώμα την άποψη του Προέδρου του Σώματος. Εγώ δεν επικαλέσθηκα ούτε την Κυβέρνηση ούτε την πλειοψηφία, ούτε τη μειοψηφία.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ακούστε με παρακαλώ για ένα δευτερόλεπτο.

Παρακολούθησα την εισαγωγική σας ομιλία. Με ποιο θεσμικό κύρος και σθένος το ελληνικό Κοινοβούλιο θα ασκήσει τις νέες αρμοδιότητές του για τον έλεγχο της αρχής της επικουρικότητας εάν φανεί ενδοτικό στους κανόνες που διέπουν τη διαδικασία κύρωσης της συνθήκης;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριε Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπε του ΠΑ.ΣΟ.Κ., κύριε Βενιζέλο, μην ανοίξουμε τη συζήτηση γι' αυτό το θέμα. Εκτιμούσα ότι αν υπήρχε ένα θέμα ευρύτερης συζήτησης, θα το είχατε κάνει. Δεν γνωρίζω αν το κάνατε και στην ειδική επιτροπή που συστήσαμε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Το κάναμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Δεν προέκυψε τίποτα διαφορετικό από αυτό που έχει ακολουθηθεί μέχρι σήμερα. Κινούμεθα με την ίδια διαδικασία και θα παρακαλέσω η συζήτηση να παραμείνει...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Όχι, κύριε Πλεύρη. Έδωσα την απάντηση.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Για άλλο λόγο ζητώ το λόγο, επί της διαδικασίας...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριε Πλεύρη, δεν υπάρχει διαδικασία στη Βουλή. Υπάρχει Κανονισμός της Βουλής.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Επικαλούμαι το άρθρο 100 για αντισυνταγματικότητα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Θα υποβάλλετε με τον πρόποντα τρόπο αν θέλετε το λόγο επί του Κανονισμού. Δεν υπάρχει διαδικασία στη Βουλή. Στη Βουλή υπάρχει ο Κανονισμός της, ο οποίος εφαρμόζεται και αυτό τον Κανονισμό σας καλώ, ως νέο Βουλευτή, να τον σεβαστείτε.

Ο κ. Μπούγιας έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού): Κύριε Πρόεδρε, κάνουμε επίκληση του άρθρου 100. Γιατί χρειάζονται οι δύο υπογραφές όταν κάνουμε επίκληση του άρθρου 100 για αντισυνταγματικότητα; Αυτό το θέμα έθεσε ο κύριος συνάδελφος. Μπορεί να το αναπτύξει; Έχει το δικαίωμα; Του το παρέχετε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Δεν έχω κανένα θέμα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού): Περί αυτού είναι. Επομένως, ας αναπτύξει το θέμα της αντισυνταγματικότητας, όπως το βλέπει ο κύριος συνάδελφος, για να τοποθετηθούν μετά τα κόμματα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριε Πρόεδρε, μπορείτε να διαβάσετε το άρθρο 100, για να δείτε τι ακριβώς λέει και πότε αναπτύσσεται το αίτημα για αντισυνταγματικότητα του συζητούμενου νομοσχεδίου. Διαβάστε το.

Κύριε Πλεύρη, διαβάστε το και μην οδηγείτε τον Αρχηγό σας στο να ζητάει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού): «Ο Πρόεδρος της Βουλής και κάθε Βουλευτής ή μέλος Κυβέρνησης, μπορεί να ζητήσει στο στάδιο της κατ' αρχήν συζήτησης να αποφανθεί η Βουλή, αναφορικά με συγκεκριμένες αντιρρήσεις που προβάλλει για αντισυνταγματικότητα νομοσχεδίου ή πρότασης νόμου.»

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κατά τη διάρκεια της ομιλίας του, κύριε Πρόεδρε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού): Δεν το λέει αυτό, κύριε Πρόεδρε. Που το

λέει; Μπορεί να ζητήσει στο στάδιο της κατ' αρχήν συζήτησης. Εδώ είμαστε στην κατ' αρχήν συζήτηση. Επομένως, θέτουμε θέμα αντισυνταγματικότητας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Αν είναι αντισυνταγματικό το περιεχόμενο;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού): Βεβαίως. Αντιλαμβάνομαι τις επιφυλάξεις σας, αλλά αφήστε να τοποθετηθεί.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Θέλω να σας προφυλάξω, κύριε Πρόεδρε, αλλά επιμένετε και κάνετε επίκληση.

Ο Πρόεδρος θεωρεί ότι δεν είναι αντισυνταγματικό το κείμενο. Προφανώς κάτι άλλο θα θέλει να πει ο κύριος συνάδελφος. Αλλά παρασύρεστε σε μια κοινοβουλευτική διαδικασία, η οποία κατά την άποψή μου, δεν έχει περιεχόμενο. Λυπάμαι πάρα πολύ, αλλά πρέπει να σας το πω. Αν είναι αντισυνταγματικό το κείμενο ή όχι...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού): Κύριε Πρόεδρε, συγγνώμη. Πώς το κρίνετε εσείς; Πώς νομιμοποιείτε να το κρίνετε εσείς; Το Σώμα θα κρίνει. Εκτός αν σήμερα φέρνεται καινούργιο Κανονισμό. Εμείς θέτουμε θέμα αντισυνταγματικότητας. Είναι επί της αρχής η συζήτηση και δεν μπορείτε να το αρνηθείτε. Παρακαλώ πολύ, αντιλαμβάνομαι τη δυσκολία στην οποία έρχεστε, αλλά αφήστε να ξεκινήσει η συζήτηση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κατά τον Κανονισμό, ο κ. Πλεύρης έχει πέντε λεπτά να αναπτύξει την αντισυνταγματικότητα της κύρωσης της συνθήκης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κατά την άποψή μας, στη συγκεκριμένη συνθήκη δεν τίθεται θέμα εφαρμογής του 28.2 και 28.3 για τον εξής λόγο. Το 28.2 και το 28.3 κατά την πάγια θέση και της θεωρίας αλλά και της συνταγματικής τάξης, δεν μπορούν αυθαίρετα να νομιμοποιήσουν οποιαδήποτε εκχώρηση της εθνικής κυριαρχίας ή οποιαδήποτε παροχή αρμοδιοτήτων σε διεθνείς οργανισμούς.

Τίθεται ο περιορισμός του άρθρου 1 του Συντάγματος, παράγραφος 2, το θέμα της λαϊκής κυριαρχίας.

Κατά την άποψή μας, όπως έρχεται αυτή η συνθήκη και ουσιαστικά με την εκχώρηση των αρμοδιοτήτων που δίνετε σε όργανα διεθνών οργανισμών στην Ευρωπαϊκή Ένωση, με την εκχώρηση της εθνικής κυριαρχίας που δίνετε, αλλά και με όλα τα μορφώματα που δημιουργούνται, όπου φθάνουμε τελικά να έχουμε και εισαγγελία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οπότε πλήττεται ευθέως και η δικαστική εξουσία στην Ελλάδα, τίθεται θέμα ευθείας παραβίασης της λαϊκής κυριαρχίας του άρθρου 1.

Θεωρούμε ότι είναι αντισυνταγματικό και επιπλέον θεωρούμε ότι ουσιαστικά οδηγούμαστε σε κατάλυση του Εθνικού Συντάγματος. Αποκτά η Ευρωπαϊκή Ένωση νομική προσωπικότητα. Υπάρχουν ενέργειες, πέρα από την αρχή της επικουρικότητας, που ουσιαστικά δεσμεύουν την Ελλάδα και είναι υπέρμετρες σε βαθμό που, κατά την άποψή μας, θίγουν ευθέως τη λαϊκή κυριαρχία.

Εμείς, λοιπόν, δεν θεωρούμε ότι μπορεί να νομιμοποιηθούν, ούτε οι εκατόν πενήντα ένας Βουλευτές του άρθρου 28 παράγραφος 3, ούτε οι εκατόν ογδόντα του άρθρου 28 παράγραφος 2, διότι εδώ έχουμε ευθεία παραβίαση απευθείας της λαϊκής κυριαρχίας.

Θέλουμε να τοποθετηθούν τα κόμματα επ' αυτού του θέματος. Η λαϊκή κυριαρχία πλήττεται σε μια σειρά διατάξεων και βέβαια, τα πέντε λεπτά δεν επαρκούν, κύριε Πρόεδρε, αλλά ούτε και οι δύο συνεδριάσεις. Διότι έρχεται εδώ ένα κείμενο τριακοσίων ενενήντα έξι σελίδων που η Βουλή καλείται να το ψηφίσει σε δύο συνεδριάσεις, οι οποίες γίνονται και εν μέσω –όσο και αν αυτό ακούγεται αστείο– ενός ποδοσφαιρικού αγώνα, με αποτέλεσμα να μην έχουν εγγραφεί Βουλευτές.

Είναι σειρά διατάξεων που είναι για τη δικαστική εξουσία, για τις αρμοδιότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για την ύπαρξη νομικής προσωπικότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για τη δυνατότητα επέμβασης στρατού παρά τη θέληση των Εθνικών Κοινοβουλίων και θεωρούμε ότι όλες αυτές οι διατάξεις πλήττουν ευθέως τη λαϊκή κυριαρχία, οπότε καμμία πλειοψηφία δεν νομιμοποιείται για κάτι τέτοιο.

Ουσιαστικά έχουμε ψέγματα ομόσπονδου κράτους και το πολίτευμα της Ελλάδος είναι Προεδρευόμενη Κοινοβουλευτική Δημοκρατία. Υπ' αυτήν την έννοια, δεν είναι δυνατόν, βάσει του ισχύοντος πολιτεύματος, να έχουμε ομόσπονδο κράτος. Αυτό είναι ξεκάθαρο από το άρθρο 1.

Συνεπώς, αυτό είναι το πρώτο και αρχικό στάδιο που θέλει να οδηγήσει σε μια συνομοσπονδία ή σε μια ομοσπονδία που πολιτικά μπορεί να το επιθυμεί και η Νέα Δημοκρατία με την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση και το ΠΑ.ΣΟ.Κ., συνταγματικά όμως, θεωρώ ότι πλήττει τη λαϊκή κυριαρχία και τη μορφή του πολιτεύματος που είναι Προεδρευόμενη Κοινοβουλευτική Δημοκρατία και όχι ομόσπονδο κράτος.

Κύριε Πρόεδρε, θα με συγχωρήσετε, με όλο το σεβασμό, αλλά αναπτύσσω ένα συγκεκριμένο νομικό σκεπτικό, το οποίο το γνωρίζει πολύ καλά και ο κύριος καθηγητής κ. Βενιζέλος. Γνωρίζει ότι έχει υποστηριχθεί και από καθηγητές ότι δεν μπορούμε να οδηγηθούμε, βάσει της ισχύουσας μορφής του πολιτεύματος, σε ομοσπονδιακή δημοκρατία και δεν είναι δυνατόν να προκαταλαμβάνεται το Σώμα σ' αυτήν τη συζήτηση.

Δεν έχω κάτι άλλο να προσθέσω και θα ήθελα να ακούσω τις τοποθετήσεις και των υπολοίπων κομμάτων.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ποιος θα αντιλέξει από τη Νέα Δημοκρατία;

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Εγώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ο κ. Παναγιωτόπουλος έχει το λόγο.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θεωρώ, κύριε Πρόεδρε, ότι ασχολούμεθα με ένα θέμα, με πολύ βασικό στις ενστάσεις και στη συλλογιστική του συναδέλφου κ. Πλεύρη, το οποίο είναι λελυμένο. Έχει λυθεί με την κοινοβουλευτική πρακτική και έχει λυθεί με τις εν γένει διαδικασίες με τις οποίες αντιμετωπίσαμε την πορεία της χώρας μας και τη διαδρομή της χώρας μας από την εποχή της εντάξεως μέχρι σήμερα.

Η πεπατημένη υπάρχει. Νομίζω ότι η προσέγγιση την οποία επιχείρησε ο συνάδελφος κ. Πλεύρης είναι προσέγγιση εκτός κοινοβουλευτικής και συνταγματικής πραγματικότητας. Το λέω με πολύ σεβασμό στις ανησυχίες του, στις προοπτικές του. Δεν έχω να αντιλέξω τίποτα σ' αυτά. Κάλλιστες οι προθέσεις του, αλλά νομίζω ότι μιλάμε για ένα θέμα το οποίο έχει λυθεί.

Από εκεί και πέρα, τα υπόλοιπα μπορούν να τιτλοφορηθούν ως νομική εκζήτηση και νομικισμός. Νομίζω ότι στην αντιμετώπιση των ζητημάτων που οφείλουμε να αντιμετωπίζουμε σ' αυτήν την Αίθουσα, δεν έχουμε λόγους να υπεισέρχουμε, ούτε σε νομικές εκζητήσεις ούτε σε νομικισμούς.

Η ερμηνεία του άρθρου 28 παράγραφος 3 είναι ευθύτατη. Η ερμηνεία έχει γίνει, έχει ακολουθηθεί με επιτυχία στην πράξη και αυτήν την πεπατημένη ακολουθούμε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Μιλάτε στη θέση του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου για δυο λεπτά, έτσι δεν είναι;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε, μιλάω για πέντε λεπτά, όπως λέει ο Κανονισμός.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Καλώς, έχετε το λόγο για πέντε λεπτά.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Αν χρειάζεται, γιατί μπορεί και να μη χρειαστεί.

Κύριε Πρόεδρε, είδατε ότι τα ζητήματα της συνταγματικότητας προκύπτουν εκεί που δεν τα περιμένει κανείς, γιατί είναι βαθιά πολιτικά και βαθιά ιστορικά ζητήματα και σε τελική ανάλυση είναι ζητήματα που ανάγονται στην αγωνία των Ευρωπαίων πολιτών για τη διαφάνεια, την ορατότητα, το μέλλον και τη στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το πρόβλημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν είναι όμως συνταγματικό, δεν είναι θεσμικό. Είναι βαθιά πολιτικό. Την Ευρωπαϊκή Ένωση την κυβερνούν πάντα κυλιόμενοι –δηλαδή εναλλασσόμενοι– μεγάλοι συνασπισμοί, γιατί οι εκλογικοί και πολιτικοί κύκλοι στα είκοσι επτά κράτη-μέλη τέμνονται, έτσι ώστε πάντα να έχουμε κυβερνήσεις κάθε χαρακτήρα και κάθε κατεύθυνσης και κοινοβουλευτικές πλειοψηφίες κάθε χαρακτή-

ρα και κάθε κατεύθυνσης στις είκοσι επτά χώρες.

Αυτό το έλλειμμα δεν είναι θεσμικό. Είναι δημοκρατικό, είναι πολιτικό, είναι ιδεολογικό.

Το Σύνταγμά μας, μετά την Αναθεώρηση του 2001, το ίδιο δηλώνει πως η χώρα μετέχει απόλυτα στη διαδικασία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Άρα, η ευρωπαϊκή ολοκλήρωση είναι συνταγματικός στόχος και συνταγματική αρχή, σύμφωνα με την ερμηνευτική δήλωση κάτω από το άρθρο 28.

Η κατεύθυνση της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης είναι ζήτημα πολιτικό που αφορά τις κυβερνήσεις και τα κοινοβούλια των κρατών-μελών και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Δεν είναι ζήτημα συνταγματικό, αλλά καθίσταται ζήτημα συνταγματικό όταν παραβιάζεται ο ευρωπαϊκός πολιτικός και θεσμικός πολιτισμός που περιλαμβάνει όχι μόνο τη δημοκρατία και το κράτος δικαίου, δηλαδή τη δημοκρατία και τα δικαιώματα, αλλά και το ευρωπαϊκό κοινωνικό μοντέλο, δηλαδή ουσιαστικά μηχανισμούς κοινωνικής δικαιοσύνης και συνοχής.

Τέτοια θέματα μπορούν να προκύψουν ανά πάσα στιγμή στην παραγωγή του παραγώγου κοινοτικού δικαίου και στην ερμηνεία και την εφαρμογή του πρωτογενούς και του παραγώγου κοινοτικού δικαίου.

Και ξέρετε πάρα πολύ καλά, κύριε Πρόεδρε, ότι εδώ και τριάντα χρόνια υπήρξε μια έντονη σύγκρουση ανάμεσα στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στο Λουξεμβούργο και τα συνταγματικά ή ανώτατα δικαστήρια των κρατών-μελών. Το γερμανικό συνταγματικό δικαστήριο, το γαλλικό συνταγματικό δικαστήριο, το ιταλικό συνταγματικό δικαστήριο, υπερασπίστηκαν την προτεραιότητα του εθνικού τους συντάγματος. Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων επέμενε αυτοαναφορικά, όπως λέμε στην επιστήμη μας, στην υπεροχή του Κοινοτικού Δικαίου.

Πού κατέληξε αυτό; Κατέληξε σε έναν συμβιβασμό, σε έναν αμοιβαίο σεβασμό. Το Κοινοτικό Δίκαιο αποκλίνει με προστά στα συντάγματα των κρατών-μελών. Τα κράτη-μέλη, όμως, πρέπει τα ίδια να σέβονται και να εφαρμόζουν τις συνταγματικές διαδικασίες τους για την κύρωση των συνθηκών που τροποποιούν και συγκροτούν το πρωτογενές δίκαιο.

Από την άλλη μεριά, τα εθνικά συντάγματα διαμορφώνουν τη θεσμική υποδοχή για την πρόσληψη στο Κοινοτικό Δίκαιο και για τη συμμετοχή των χωρών στη διαδικασία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Για να λειτουργήσει αυτό το σχήμα, για να έχουμε μια Ευρωπαϊκή Ένωση με οντότητα που να μπορεί να είναι άλλος πόλος σε σχέση με τις Ηνωμένες Πολιτείες, να έχει άποψη γι' αυτά που συμβαίνουν στο χώρο της Νοτιοανατολικής Ευρώπης, για να έχουμε πολιτικά όργανα που θέτουν όρια στην τεχνοκρατική αφέλεια πολλές φορές της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, όπως σωστά είπε ο κ. Σαμαράς στην αγόρευσή του, πρέπει να θέτουμε το πλαίσιο μέσα στο οποίο κινούμαστε. Και το πλαίσιο μέσα στο οποίο κινούμαστε είναι πλαίσιο διαδικαστικό, αυτό που θέσαμε προηγουμένως, γιατί αυτό μας επιτρέπει να ελέγχουμε κάθε κρίσιμη στιγμή πολιτικά και δικαστικά αυτόν τον αμοιβαίο σεβασμό μεταξύ του Κοινοτικού Δικαίου και του εθνικού Συντάγματος.

Να τηρήσει η Βουλή τη σωστή διαδικασία. Να εφαρμόσει σωστά το ισχύον Σύνταγμα. Να δείξουμε συνταγματική και κοινοβουλευτική αξιοπρέπεια ως χώρα, υπερασπιζόμενοι τα συμφέροντά μας.

Από εκεί και πέρα, η συνθήκη αυτή καθεαυτή ως περιεχόμενο δεν είναι αντισυνταγματική. Είναι ένα βήμα δειλό, μικρό, συμβιβαστικό, αναποτελεσματικό, κατά τη γνώμη μου, προς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση. Όμως, η ευρωπαϊκή ολοκλήρωση –το επαναλαμβάνω– δεν παίρνει τη μορφή τέτοιων συμβιβασμών. Παίρνει τη μορφή μιας διαρκούς διαπραγμάτευσης, που είναι διαπραγμάτευση μεταξύ κρατών-μελών, διαπραγμάτευση μεταξύ κοινωνικών ομάδων, διαπραγμάτευση, η οποία έχει συγκρουσιακό χαρακτήρα. Αυτό, όμως, για να το διαφυλάξουμε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Βενιζέλο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε. Τελιώνω.

Αυτό για να το διαφυλάξουμε, πρέπει να αποκτήσουμε ως χώρα ευρωπαϊκή στρατηγική. Και, δυστυχώς, η Κυβέρνηση δεν χαράσσει και δεν διατυπώνει μια ολοκληρωμένη ευρωπαϊκή στρατηγική. Και αυτό, βεβαίως, δημιουργεί προβλήματα τέτοια, όπως αυτά που συζητήσαμε εδώ μέσα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριε Βενιζέλο, όταν θα μιλήσετε επί του συγκεκριμένου θέματος, μπορείτε να κάνετε πολιτικές αναφορές σε ό,τι αφορά τα ζητήματα της άσκησης κυβερνητικής πολιτικής.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Το έθεσα και τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Συνεπώς, διαφωνείτε με το αίτημα που διατύπωσε ο συνάδελφος κ. Πλεύρης, κατά το άρθρο 100 παράγραφος 2 του Συντάγματος, ότι είναι αντισυνταγματικό το περιεχόμενο της μεταρρυθμιστικής συνθήκης.

Το λόγο έχει ο κ. Κουβέλης.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, πράγματι, με την ερμηνευτική δήλωση στην κατακλείδα του άρθρου 28 ορίζεται ότι το άρθρο 28 αποτελεί θεμέλιο για τη συμμετοχή της χώρας στις διαδικασίες της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, για να αναφερθεί λίγο πριν, στην παράγραφο 3, ότι η Ελλάδα προβαίνει ελεύθερα, με νόμο που ψηφίζεται από την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των Βουλευτών σε περιορισμούς ως προς την άσκηση της εθνικής κυριαρχίας της.

Κατά συνέπεια, εκείνο το οποίο ευθύς εξ αρχής τίθεται και ετέθη είναι με ποιον αριθμό ψήφων θα κυρωθεί ή θα απορριφθεί η συγκεκριμένη μεταρρυθμιστική συνθήκη.

Εδώ δεν υπάρχει η σαφής τοποθέτηση αναφορικά με τον αριθμό των αναγκαίων ψήφων. Εμείς, σε κάθε περίπτωση, θεωρούμε ότι πρόκειται για την εφαρμογή της παραγράφου 3 σε συνδυασμό με την παράγραφο 2 του άρθρου 28 και είναι αναγκαία η ύπαρξη για όλους τους λόγους που έχουμε προεκθέσει του αριθμού των εκατόν ογδόντα ψήφων περαιτέρω.

Κύριε Πρόεδρε, είναι βαθύτατα πολιτικό το ζήτημα, με την έννοια ότι η συζητούμενη συνθήκη δεν έχει προκύψει μέσα από μια συντακτική συνέλευση. Δεν έχει δηλαδή την αναγκαία λαϊκή νομιμοποίηση. Και δεν πρόκειται μόνο για τα ζητήματα που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 28. Πρόκειται για κάτι πολύ περισσότερο. Και με το δεδομένο –επαναλαμβάνω– ότι απουσιάζει η λαϊκή νομιμοποίηση και ότι δεν υπάρχει...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριε Κουβέλη, αν μου επιτρέπετε, το είπα και με έμμεσο τρόπο και στον κ. Βενιζέλο...

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Αυτήν την ώρα συζητούμε –και πήρατε το λόγο– επί της πρότασης που έκανε για αντισυνταγματικότητα της σύμβασης...

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αν είχατε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Επ' αυτού του θέματος! Για όλα τα άλλα θέματα έχετε τη δυνατότητα και το χρόνο να τοποθετηθείτε, όπως τοποθετηθήκατε και την πρώτη φορά που έθεσε το θέμα ο κ. Βενιζέλος. Θερμή παράκληση να έχω την κατανόησή σας.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, εσείς δεν συνηθίζετε να διακόπτετε και αν είχατε υπομονή στο επόμενο λεπτό να με ακούσετε, θα διαπιστώνατε ότι θα έχω συγκεκριμένη και σαφή θέση.

Όμως, προσέρχομαι σε αυτήν τη συζήτηση με συγκεκριμένη πολιτική άποψη. Γι' αυτό κάνω και επίκληση του άρθρου 28, παράγραφοι 2-3, και αναφέρομαι στην ερμηνευτική δήλωση. Γι' αυτό υποστηρίζω ότι δεν υπάρχει συντακτική συνέλευση, η οποία να έχει εγκρίνει αυτή τη μεταρρυθμιστική συνθήκη. Γι' αυτό και υποστηρίζω ότι δεν υπάρχει λαϊκή νομιμοποίηση. Για να υποστηρίξω, εν τέλει, ότι χρειάζεται δημοψήφισμα.

Βεβαίως, σε ό,τι αφορά την αντισυνταγματικότητα, λυπάμαι, αλλά αυτή δεν αφορά στο περιεχόμενο της συγκεκριμένης συνθήκης. Η αντισυνταγματικότητα, κατά τη γνώμη μας, βρίσκεται στο γεγονός ότι δεν γίνεται εφαρμογή της παραγράφου 3, σε συνδυασμό με την παράγραφο 2 του άρθρου 28 του Συντάγματος, για να έχουμε τον αναγκαίο, κατά τη γνώμη μας, αριθμό των εκατόν ογδόντα ψήφων.

Αλλά όλα αυτά τα οποία είπα είναι άμεσα συνδεδεμένα με το θέμα, είναι βαθύτατα πολιτικά. Και δεν είναι τυχαία η αναφορά

μας στο γεγονός ότι δεν υπάρχει συντακτική συνέλευση που να έχει εγκρίνει τη μεταρρυθμιστική συνθήκη. Δεν υπάρχει η λαϊκή νομιμοποίηση, διότι εδώ δεν πρόκειται απλώς για τη μεταφορά κάποιων αρμοδιοτήτων που έχουν σχέση μόνο με την άσκηση της εθνικής κυριαρχίας, πρόκειται για κάτι σημαντικότερο, για κάτι ευρύτερο. Και αυτό προκύπτει πρόδηλα από το ίδιο το κείμενο της μεταρρυθμιστικής συνθήκης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Η Κυβέρνηση θέλει να τοποθετηθεί επί του θέματος;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΛΗΝΑΚΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Ναι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

Θα τοποθετηθείτε στο συγκεκριμένο θέμα, στο άρθρο 100 παράγραφος 2 του Κανονισμού, αντισυνταγματικότητα του περιεχομένου. Τίποτε άλλο, κύριε Βαληνάκη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΛΗΝΑΚΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Φυσικά η συζήτηση είναι αδιέξοδη προς αυτήν την κατεύθυνση. Το ζήτημα έχει λυθεί. Και νομίζω ... και θα επιμεινουμε στη θέση που είπαμε και προηγουμένως.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση ...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε. Δεν σας είδα, με συγχωρείτε.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού): Πρέπει να ομολογήσω ότι ήταν συγκλονιστικά τα επιχειρήματα τα οποία ακούσαμε από πλευράς Κυβερνήσεως. Εγώ δεν θα μιλήσω από στήθους, θα μιλήσω μόνο με κείμενα.

Πηγαίνω στο συντάκτη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, του Συντάγματος, το οποίο απερρίφθη από τους λαούς της Γαλλίας και της Ολλανδίας, οι λαοί αυτοί οι οποίοι σε αυτό το νέο Σύνταγμα που λέγεται Συνθήκη, έχουν αντικατασταθεί ως «πολίτες της Ευρώπης». Προσέξτε τη διαφορά: Οι λαοί των κρατών τώρα πλέον αναφέρονται ως «πολίτες της Ευρώπης».

Ο Ζισκάρ Ντ' Εστέν που ήταν ο βασικός συντάκτης του Συντάγματος λέει στα μέλη της Επιτροπής Συνταγματικών Υποθέσεων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στις 17 Ιουλίου του 2007 –ήταν ο κ. Μπεγλίτης, η κ. Ξενογιαννακοπούλου εκεί και εγώ– «Στην πραγματικότητα το περιεχόμενο είναι το ίδιο. Νομικά είναι ζήτσημα συνθηκών και μπορούν ως τέτοιες να επικυρωθούν από τα Εθνικά Κοινοβούλια. Αλλά η ουσία εξακολουθεί να είναι Συνταγματική Συνθήκη».

Προχωρώ. Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στις 21-23 Ιουνίου 2007 στις Βρυξέλλες. Συμπεράσματα της Προεδρίας. Γενικές παρατηρήσεις. Σημείο 3 σελίδα 16: «Η Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η Συνθήκη για τη λειτουργία της Ένωσης». Το λέω γιατί έχω την αίσθηση ότι δεν γνωρίζουν όλοι ότι μιλάμε για δύο συνθήκες. Εξάλλου είναι τρεις χιλιάδες σελίδες –και δεν είναι τριακόσιες ενενήντα έξι σελίδες– με τα συμπληρώματα και τα πρωτόκολλα. Και συνεχίζει: «δεν έχουν συνταγματικό χαρακτήρα. Η χρησιμοποιητέα σε όλα τα κείμενα ορολογία θα απηχεί αυτήν την αλλαγή. Δεν θα χρησιμοποιείται ο όρος «Σύνταγμα». Ο Υπουργός Εξωτερικών της Ένωσης θα λέγεται Υπάτος Εκπρόσωπος της Ένωσης για θέματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας και οι όροι «νόμος» και «νόμος-πλάισο» θα εγκαταλειφθούν και θα παραμείνουν σε χρήση οι υπάρχουσες ονομασίες «κανονισμός», «οδηγία» και «απόφαση». Ωσαύτως, δεν θα υπάρχει στις τροποποιημένες συνθήκες άρθρο με μινεία συμβόλων της Ένωσης όπως, σημαίες, ύμνου και εμβλήματος. Καθ' όσον αφορά την υπεροχή του Ενωσιακού Δικαίου η Διακυβερνητική Διάσκεψη θα εγκρίνει μία δήλωση που θα υπενθυμίζει την υπάρχουσα νομολογία του δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Προσέξτε. Υποσημείωση 1: «Η Διάσκεψη υπενθυμίζει ότι σύμφωνα με την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης οι Συνθήκες και το Δίκαιο που θεσπίζονται από την Ένωση, βάσει των συνθηκών υπερισχύουν έναντι του δικαίου κρατών-μελών, υπό τους όρους που ορίζονται στην εν

λόγω νομολογία».

Έρχεται λοιπόν, η υποσημείωση και λέει στο σημείωμα 111997/2007: «Συνεπάγεται ότι εφόσον το δίκαιο που γεννήθηκε από τη συνθήκη απορρέει από αυτόνομη πηγή δικαίου, δεν είναι δυνατόν λόγω του ιδιόμορφου, πρωτοτύπου χαρακτήρα του να του αντιτάσσεται οποιοδήποτε εσωτερικό νομοθετικό κείμενο» -κύριε Βενιζέλο- «χωρίς να χάνει τον κοινοτικό του χαρακτήρα και χωρίς να διακυβεύεται η νομική βάση μιας κοινότητας».

Είναι ξεκάθαρο λοιπόν, ότι αυτήν τη στιγμή αλλάζουμε το Σύνταγμα της χώρας. Όλα είναι κάτω από ένα κέλυφος. Αλλάζει το Σύνταγμα της χώρας και εκχωρούμε δικαιώματα τα οποία δεν τα έχει δώσει ο ελληνικός λαός.

Λέει λοιπόν η Συνθήκη της Λισαβώνας: «Θα δώσει επίσης στην Ένωση μία βάση για να κηρύσσει τον πόλεμο χωρίς την έγκριση των κρατών. Η συνθήκη δεν θα περιέχει καμμία απαίτηση προς την Ένωση, να αναμένει τις εξουσιοδοτήσεις των κρατών».

Άρα, λοιπόν, με αυτό το Σύνταγμα έρχεται κάποιος, τον οποίο δεν έχει ψηφίσει ο ελληνικός λαός και μπορεί να κηρύσσει τον πόλεμο εις βάρος του ελληνικού λαού.

Πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι αλλάζουμε το Σύνταγμα. Και εφόσον προχθές, για να αλλάξει το Σύνταγμα, δεν μπορέσαμε να μαζεύουμε εκατόν ογδόντα, εδώ αλλάζουμε στην ουσία το Σύνταγμα της Ελλάδος με ένα άλλο Σύνταγμα καπέλο, χωρίς να έχει τηρηθεί καμμία διαδικασία. Επομένως, λοιπόν, πρέπει να αντιληφθούμε ότι σήμερα παραδίδουμε το Σύνταγμα της Ελλάδος στη βορά των ανθρώπων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των γραφειοκρατών, του κεφαλαίου και των πολυεθνικών εταιρειών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση στην πρόταση την οποία έκανε ο συνάδελφος Βουλευτής κ. Πλεύρης, επικαλούμενος το άρθρο 100 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής και παρακαλώ οι δεχόμενοι ότι το νομοσχέδιο δεν είναι σύμφωνο με το Σύνταγμα να εγερθούν.

(Εγείρονται οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Είναι προφανές ότι δεν ηγέρθη ο απαιτούμενος αριθμός Βουλευτών από το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής και συνεπώς η ένσταση αντισυνταγματικότητας απορρίπτεται.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Μπούγας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με όσα ελέχθησαν περί νομικών ερμηνειών του άρθρου 28, οι συνάδελφοι που υπέβαλαν τέτοια αιτήματα νομίζω ότι ακύρωσαν το αίτημα των κομμάτων τους για μεγαλύτερη και ουσιαστικότερη ενημέρωση επί της κυρούμενης συνθήκης. Και υπεβλήθησαν αυτά τα αιτήματα όταν στο Σώμα είναι γνωστό πως θα υπερψηφιστεί η συνθήκη από αριθμό Βουλευτών πολύ μεγαλύτερο των 3/5 όταν επίσης είναι γνωστό ότι η κυρούμενη συνθήκη δεν είναι νέα αλλά αποτελεί τροποποίηση υφιστάμενων συνθηκών και όταν επίσης είναι γνωστό ότι οι συνθήκες των οποίων γίνεται τροποποίηση έχουν ψηφιστεί με την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των Ελλήνων Βουλευτών, χωρίς τότε -και επαναλαμβάνω ήταν και σε περίοδο διακυβέρνησης από το ΠΑ.ΣΟ.Κ.- να εγερθεί ανάλογο ζήτημα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΗΚΟΣ)

θα έπρεπε, λοιπόν, εάν υπήρχε η ανάλογη ευαισθησία και τότε να θέσει ο κ. Βενιζέλος ή άλλος τις από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ανάλογο ζήτημα περί της αναγκαίας πλειοψηφίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εθνική μας αντιπροσωπεία λαμβάνει σήμερα τη σκυτάλη από το Λουξεμβούργο, προκειμένου η Ελλάδα να προστεθεί στη χορεία των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχουν κυρώσει ήδη τη Συνθήκη της Λισαβώνας.

Μέχρι σήμερα δεκαπέντε χώρες από τη Λετονία έως τη Μάλτα και από τη Ρουμανία έως την Πορτογαλία έχουν ενώσει τις φωνές τους για να υποστηρίξουν τη μετάβαση στο επόμενο στάδιο της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Ανάμεσά τους είναι και μεγάλες χώρες όπως η Γαλλία και η Γερμανία, τα κοινοβούλια

των οποίων -υπενθυμίζω- με πολύ μεγάλη πλειοψηφία έχουν επικυρώσει τη συνθήκη. Και αυτή η μεγάλη πλειοψηφία, με την οποία τα κοινοβούλια υπερψήφισαν τη συνθήκη, αντανάκλα και την υποστήριξη στο κείμενο αυτής των λαών της Ευρώπης. Το πλειοψηφικό αυτό ρεύμα που διαπερνά σήμερα την Ευρώπη, καταδεικνύει ότι τρία μόλις χρόνια, αυτά που πέρασαν από την αναστολή της διαδικασίας επικύρωσης της Συνταγματικής Συνθήκης, στάθηκαν αρκετά για να γίνει ξεκάθαρα αντιληπτό ότι δεν μπορεί να διασφαλιστεί η ευημερία των λαών της Ένωσης με οπισθοχώρηση σε συντηρητικά και παρωχημένα σχήματα, τα οποία πρεσβεύουν η άκρα δεξιά και η άκρα αριστερά. Με την οπισθοχώρηση σε μια ετερόκλητη όσο και παράδοξη συμμαχία κατά της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης.

Τα τρία αυτά χρόνια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στάθηκαν αρκετά για να συνειδητοποιήσει η πλειοψηφία των ευρωπαίων πολιτών ότι η ασφαλέστερη εγγύηση για ένα καλύτερο μέλλον δεν μπορεί να είναι παρά η προώθηση του ευρωπαϊκού εγχειρήματος, ο εκσυγχρονισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με στόχο περισσότερη αποτελεσματικότητα, περισσότερη διαφάνεια, περισσότερη δημοκρατία.

Στα πενήντα ένα χρόνια που έχουν περάσει από την 25η Μαρτίου 1957 και την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας πετύχαμε ήδη πολλά και σημαντικά. Η ενωμένη Ευρώπη κατήργησε τους εξοντωτικούς ανταγωνισμούς μεταξύ των ευρωπαϊκών δυνάμεων, κατήργησε τον εθνικισμό και την μισαλλοδοξία. Η ενωμένη Ευρώπη, όπως εύστοχα παρατήρησε από αυτό εδώ το Βήμα προ ολίγων ημερών ο Πρόεδρος της Γαλλικής Δημοκρατίας, έκανε στην Ευρώπη τον πόλεμο αδύνατο. Ταυτόχρονα, όμως, τα πενήντα ένα αυτά χρόνια το διεθνές πολιτικό και οικονομικό περιβάλλον άλλαξε και εξακολουθεί ραγδαία να αλλάζει. Σήμερα οι ηγέτες των είκοσι επτά χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης βρίσκονται ενώπιον νέων σημαντικών προκλήσεων: Παγκοσμιοποίηση της οικονομίας, δημογραφικές μεταβολές, μετανάστευση, αλλαγή του κλίματος, ενεργειακός εφοδιασμός, νέες απειλές για την ασφάλεια.

Πρόκειται για ζητήματα, όπως έχουμε όλοι αντιληφθεί, μείζονος σημασίας, τα οποία οι χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν μπορούμε να αντιμετωπίσουμε ξεχωριστά. Πρόκειται για προβλήματα που δεν γνωρίζουν εθνικά σύνορα. Μόνο ενώνοντας τις δυνάμεις μας σε ευρωπαϊκό επίπεδο θα καταφέρουμε να δράσουμε αποτελεσματικά, να ανταποκριθούμε στις σύγχρονες προκλήσεις και να δώσουμε ικανοποιητική απάντηση στις ανησυχίες των πολιτών. Για να το πετύχουμε αυτό πρέπει να αναπροσαρμόσουμε τον τρόπο λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θεσπίζοντας όργανα, μέσα και διαδικασίες, αποτελεσματικά και κατάλληλα, όχι μόνο για την κοινωνική και οικονομική ευρωθυμία μιας Ένωσης που σήμερα αριθμεί είκοσι επτά κράτη-μέλη, αλλά και για τη δυναμική της παρουσία στο έντονα ανταγωνιστικό διεθνές περιβάλλον.

Η μεταρρυθμιστική Συνθήκη επιχειρεί να δώσει νέα ώθηση στη θεσμική αναμόρφωση της Ευρώπης και αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό. Αποτελεί προϊόν, όπως ευστόχως ελέχθη, θετικού συμβιβασμού στα πλαίσια του οποίου διατηρούνται κατά το πλείστον οι θεσμικές και ουσιαστικές αλλαγές της Συνταγματικής Συνθήκης, γεγονός που ικανοποιεί τις θέσεις μιας μεγάλης πλειοψηφίας χωρών που είχαν κυρώσει τη Συνταγματική Συνθήκη, μεταξύ των οποίων ήταν και η Ελλάδα.

Από την άλλη πλευρά όμως, στην υπό κύρωση συνθήκη απαλείφεται η συνταγματική ορολογία και τυπολογία με τη μη αναφορά όρων όπως «Σύνταγμα», «Υπουργός Εξωτερικών της Ένωσης», «Ευρωπαϊκός Νόμος», «Ευρωπαϊκός Νόμος-Πλαίσιο». Επιλέγεται -και αυτό το είπα ξεκινώντας την ομιλία μου- η οδός της τροποποίησης των υφιστάμενων δύο ιδρυτικών συνθηκών της Ένωσης αντί της ενσωμάτωσής τους σε ενιαίο κείμενο, ώστε να διευκολυνθούν τα κράτη-μέλη, τα οποία είχαν αντιμετωπίσει προβλήματα κατά τη διαδικασία επικύρωσης της Συνταγματικής Συνθήκης. Επιτυγχάνονται ουσιαστικές βελτιώσεις σε σύγκριση με τη Συνταγματική Συνθήκη επί θεμάτων όπως είναι η δημοσιονομική διαφάνεια, ο ρόλος των εθνικών κοινοβουλίων, η ενεργειακή αλληλεγγύη μεταξύ των κρατών.

Θα επιχειρήσω, στο σύντομο χρόνο που μου απομένει, να

παρουσιάσω τις βασικότερες ρυθμίσεις της υπό κύρωσης συνθήκης, αναφέροντας τις αλλαγές σε σχέση με τη Συνταγματική Συνθήκη, καθώς επίσης και τις ρυθμίσεις που έχουν ιδιαίτερη αξία για τη χώρα μας.

Με το άρθρο 1 η Ευρωπαϊκή Ένωση αποκτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ενιαία νομική προσωπικότητα και αντικαθιστά την Ευρωπαϊκή Κοινότητα ως νομικό πρόσωπο. Συνεπώς, η ενοποίηση των ιδρυτικών συνθηκών, μπορεί μεν να μην επιτεύχθηκε λόγω της απόρριψης του Ευρωπαϊκού Συντάγματος, επιτυγχάνεται τώρα όμως η ενοποίηση του θεσμικού σχήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Μέχρι σήμερα η Ευρωπαϊκή Ένωση στερείτο νομικής προσωπικότητας. Ήταν απλώς το θεσμικό κέλυφος, η στέγη των τριών πυλώνων του ευρωπαϊκού εγχειρήματος. Οι στόχοι της Ένωσης δεν περιορίζονται στην οικονομική και νομισματική ενοποίηση της Ευρώπης, αλλά υπογραμμίζουν τη φύση της Ένωσης ως κοινότητας αξιών και αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό τόσο σε συμβολικό, αλλά και σε ουσιαστικό επίπεδο. Η δημιουργία χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης χωρίς εσωτερικά σύνορα, που εγγυάται την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων και οι πρόνοιες σχετικά με τους ελέγχους στα εξωτερικά σύνορα έχουν ιδιαίτερη αξία για τη χώρα μας, λόγω των εκτεταμένων εξωτερικών συνόρων που διαθέτει.

Σε επίπεδο σχέσεων Ένωσης και κρατών-μελών, επιβεβαιώνεται η αρχή του τεκμηρίου αρμοδιότητας υπέρ των τελευταίων. Η Ένωση έχει τις αρμοδιότητες που ρητά της απονέμουν τα κράτη, οι χώρες-μέλη. Αυτή είναι η αρχή της δοτής αρμοδιότητας, κάτι το οποίο απαντά και στις ανησυχίες που εξέφρασαν οι συνάδελφοι από το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό. Ό,τι αρμοδιότητες δίνονται από τα Εθνικά Κοινοβούλια και από τα κράτη που συμμετέχουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αυτές έχει και αυτές και μόνο αυτές δικαιούται να ασκήσει.

Περαιτέρω, για την υπεροχή του Κοινοτικού Δικαίου. Μα, καλά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα ανησυχείτε για την υπεροχή του Ευρωπαϊκού Δικαίου; Εδώ και τέσσερις δεκαετίες δεν παρακολουθείτε τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου; Δεν γνωρίζετε ποια είναι η ιεράρχηση των εθνικών κανόνων δικαίου σε σχέση με το Ευρωπαϊκό Δίκαιο και δεν ξέρετε την αιτιολόγηση αυτής της ιεράρχησης;

Η αιτιολόγηση πολύ σύντομα είναι η εξής: τα κράτη-μέλη τα οποία συμφωνούν σε κανόνες που διέπουν το σύνολο των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όταν στη συνέχεια κληθούν να εφαρμόσουν τους κανόνες αυτούς, τους οποίους έχουν συμφωνήσει, δεν μπορούν, όπως εύκολα μπορεί να γίνει αντιληπτό, να επικαλούνται προσκόμματα από την εθνική τους νομοθεσία, έτσι ώστε να μην τηρήσουν τους κανόνες, που με την ελεύθερη βούλησή τους έχουν συνομολογήσει.

Κοινή πολιτική ασφάλειας και άμυνας, αναπόσπαστο στοιχείο της Κ.Ε.Π.Π.Α. περιλαμβάνει τη ρήτρα αμοιβαίας συνδρομής, ρύθμιση σημαντική για τη χώρα μας, διότι σε περίπτωση που κράτος-μέλος δεχθεί ένοπλη επίθεση, τα άλλα κράτη οφείλουν να του παράσχουν αμοιβαία συνδρομή. Υπό προϋποθέσεις, λοιπόν, υπάρχει η δυνατότητα με στρατιωτικά μέσα συνδρομής.

Στο άρθρο 2 γίνεται σαφής διάκριση των αποκλειστικών, συντρεχουσών και υποστηρικτικών αρμοδιοτήτων της Ένωσης. Επίσης, υπάρχει πρόβλεψη για την αρχή της αλληλεγγύης και της δικαίως κατανομής των ευθυνών μεταξύ των κρατών-μελών. Προστίθεται η εδαφική διάσταση στο πλαίσιο προαγωγής της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής της Ένωσης, καθώς επίσης και η ρητή αναφορά στις νησιωτικές και ορεινές περιοχές, κάτι για το οποίο ιδιαίτερα επέμενε η ελληνική πλευρά. Υπάρχει η ρητή συμπερίληψη της καταπολέμησης της αλλαγής του κλίματος, καθώς επίσης και η διεύρυνση της δικαστικής προστασίας του πολίτη μέσω ασκήσεως προσφυγής ενώπιον του δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και κατά κανονιστικών πράξεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την προσθήκη της Λισσαβώνας η Ευρωπαϊκή Ένωση αποκτά ένα σύγχρονο πλαίσιο λειτουργίας με περισσότερη δημοκρατία και διαφάνεια, διεκδικεί ισχυρότερο ρόλο και λόγο στη διεθνή σκηνή και ανακτά το βηματισμό της προς το μέλλον. Με τη συνθήκη η Ελλάδα κατο-

χυρώνει την ισότιμη συμμετοχή της στη διαδικασία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης και διασφαλίζει την αυξημένη ευρωπαϊκή μέριμνα σε νέους τομείς, όπως είναι η ανάπτυξη των ορεινών όγκων και των νησιωτικών περιοχών, ο ενεργειακός ανεφοδιασμός, η φύλαξη των εξωτερικών συνόρων, η συνδρομή σε περίπτωση ένοπλης επίθεσης, η αλληλεγγύη σε περίπτωση ανθρωπογενούς ή φυσικής καταστροφής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα παρακαλέσω, κύριε Πρόεδρε, να μου δώσετε λίγα λεπτά ακόμη.

Από την παράθεση των κυριότερων ρυθμίσεων της υπό κρίση συνθήκης προκύπτει ότι είναι ένα από τα δημοκρατικότερα διεθνή νομοκοποτικά κείμενα, εγγυάται την ιστιμία και την ανάπτυξη των κρατών-μελών που μετέχουν στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση, την ελεύθερη δράση των πολιτών και την πληρέστερη – και το τονίζω αυτό – σε διεθνές επίπεδο προστασία των ατομικών δικαιωμάτων. Ένα επάλληλο πλέγμα προστασίας των ατομικών δικαιωμάτων, μέσω του Χάρτη και της Σύμβασης των Ατομικών Δικαιωμάτων, υπάρχει για τους πολίτες της Ένωσης.

Αναμένουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να ακούσουμε τον αντίλογο, τα αντίθετα επιχειρήματα. Προσδοκούμε από τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, που καταψηφίζουν τη συνθήκη, να μην αντιτάξουν απλώς αφορισμούς, γενικολογίες και συνθήματα, αλλά να παρουσιάσουν συγκεκριμένα πολιτικά και νομικά επιχειρήματα. Οι πολίτες αξιώνουν απ' όλους μας θέσεις ξεκάθαρες και συγκεκριμένες και όχι ευτελή και ανεύθυνα πυροτεχνήματα που αν ποτέ εφαρμόζονταν στην πράξη, θα έθεταν σε κίνδυνο την ευρωπαϊκή προοπτική της χώρας. Η ενωμένη Ευρώπη, χωρίς να καθίσταται ένα συγκεντρωτικό υπερκράτος, είναι το περιβάλλον ασφάλειας και ευημερίας, στο οποίο είχαμε την τύχη ως χώρα να ενταχθούμε από νωρίς, χάρη στη διορατικότητα του Κωνσταντίνου Καραμανλή.

Τελειώνοντας, πρέπει να πω ότι αυτήν την ώρα πρέπει να δείξουμε ότι οι πολιτικές δυνάμεις του τόπου έχουν την ωριμότητα που οι περιστάσεις απαιτούν και την υπευθυνότητα που οι πολίτες από εμάς αξιώνουν. Ένα σημαντικό βήμα προς αυτήν την κατεύθυνση είναι η επικύρωση της μεταρρυθμιστικής συνθήκης με μια μεγάλη πλειοψηφία, ώστε να καταδείξουμε τη σύμπτωση του πολιτικού κόσμου στα μεγάλα ζητήματα και να σηματοδοτήσουμε τη σταθερή προσήλωση της Ελλάδας στην ιδέα της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Μία μόνο λέξη τελειώνοντας, κύριοι συνάδελφοι: Όσοι νομίζουν ότι η θέση της χώρας μας ήταν ισχυρότερη όταν ήμασταν εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν έχουν παρά να ζητήσουν την έξοδο της χώρας από το ευρωπαϊκό οικοδόμημα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τον πτέρα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε τον κ. Μπούγα.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Παναγιώτης Μπεγλίτης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι διαπιστώνουμε ότι η κυρωτική διαδικασία για τη μεταρρυθμιστική συνθήκη εξελίσσεται μέσα στη γενικότερη αδιαφορία, του ελληνικού Κοινοβουλίου, αλλά συναντά και την αδιαφορία του ελληνικού λαού. Όσοι ζήσαμε τη συζήτηση στην ειδική επιτροπή που συστήθηκε στη Βουλή με την παρουσία και της Κυβέρνησης, διαπιστώσαμε ότι η Κυβέρνηση δεν ενδιαφέρεται να βγάλει από τα στενά όρια του Κοινοβουλίου τη συζήτηση αυτή, να γίνει μια ευρύτερη συζήτηση με τον ελληνικό λαό μέσα από διαδικασίες διαβούλευσης και διαλόγου που θα μπορούσαν να καταλήξουν σε μια κοινή συναινέσει διαδικασία δημοψηφίσματος.

Ωστόσο έχουμε την ευθύνη και είμαστε αναγκασμένοι να συζητούμε μεταξύ μας τελικά σε μία φιλική και ευρύτερα συναινετική ατμόσφαιρα κρίσιμα ζητήματα που αφορούν το μέλλον της Ελλάδας στη νέα θεσμική αρχιτεκτονική της Ευρώπης του 21ου αιώνα.

Θα πρέπει οι Έλληνες πολίτες, θα πρέπει η ελληνική κοινωνία να είναι αδιάφοροι για τις εξελίξεις στην Ευρώπη; Όλοι πιστεύω

ότι συμφωνούμε πως όχι. Γιατί όλοι επίσης ή εν πάση περιπτώσει η ευρύτερη πλειοψηφία συμφωνούμε ότι η Ευρώπη ήταν, είναι και θα πρέπει να συνεχίσει να είναι ο στρατηγικός χώρος μέσα στον οποίο η Ελλάδα, οι πολιτικές δυνάμεις της Ελλάδας και ο ελληνικός λαός μπορούν να υπερασπιστούν καλύτερα τα εθνικά συμφέροντα, να αναδείξουν τις εθνικές θέσεις, να συνδιαμορφώσουν κοινές πολιτικές, να υπερασπιστούν κοινά ευρωπαϊκά συμφέροντα.

Ωστόσο μέχρι σήμερα δεν είδαμε κάποια σχετική πρωτοβουλία από την Κυβέρνηση και αντιλαμβάνομαι ότι η όποια πενιχρή πρωτοβουλία και δράση θα είναι *ex post*, εκ των υστέρων μεταξύ των επαϊόντων, χωρίς να διαχυθεί το περιεχόμενο της μεταρρυθμιστικής συνθήκης, χωρίς να αντιληφθούμε ευρύτερα τα πολιτικά, κοινωνικά και στρατηγικά διακυβεύματα που ενσωματώνονται στη μεταρρυθμιστική συνθήκη.

Δεν ξέρω, κύριε Υφυπουργέ που παρίστασθε, πόσο γνώστης των εξελίξεων είναι ο Έλληνας αγρότης στην ελληνική περιφέρεια για τις αλλαγές που επισυμβαίνουν στη μεταρρυθμιστική συνθήκη και όχι μόνο –γιατί θα έλθω σε αυτό– για τις ευρύτερες αλλαγές που με αφετηρία τη μεταρρυθμιστική συνθήκη θα εξελίσσονται την επόμενη περίοδο στον ευρύτερο ευρωπαϊκό αγροτικό χώρο μέσα και από τη διαδικασία του ελέγχου της «υγείας» της κοινής αγροτικής πολιτικής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η μεταρρυθμιστική συνθήκη –το είπα και στην ειδική επιτροπή– ουσιαστικά συνδέεται με το τέλος ενός κύκλου ψευδαισθήσεων για όλους εκείνους που πίστευαν με ρομαντική αφέλεια, για όλους εκείνους που πίστευαν σε έναν συνταγματικό βολонταρισμό, ότι, γραμμικά, η Ευρωπαϊκή Ένωση θα μπορούσε να προχωρήσει στην πολιτική της ενοποίησης, θα μπορούσε να προχωρήσει στην εμβάθυνση της ενοποιητικής διαδικασίας.

Υπάρχει σε αυτές τις δυνάμεις, θα έλεγα δυνάμεις στις οποίες συμπεριλαμβανόμαστε πολλοί από εμάς, μία ισχυρή πολιτική διάψευση που έρχεται από τις αντιδράσεις και την αρνητική στάση πολλών λαών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο δεύτερος κύκλος διάψευσης αφορά και συνδέεται με όλους εκείνους που υποστήριξαν κατά τη διάρκεια της συζήτησης για την κύρωση της Συνταγματικής Συνθήκης, ότι ένα μεγάλο «όχι» στη Συνταγματική Συνθήκη, μία θεσμική κρίση στην Ευρωπαϊκή Ένωση θα σημάνει περισσότερη, καλύτερη, πιο κοινωνική, πιο δημοκρατικά ευαίσθητη Ευρωπαϊκή Ένωση και γενικότερα Ευρώπη.

Εδώ σε αυτές τις δυνάμεις έχουμε ακόμα μία μεγάλη διάψευση, τη διάψευση της σωτηριολογικής προσέγγισης όλων των μεγάλων πολιτικών σύνθετων ζητημάτων που αφορούν σήμερα στην εξέλιξη, στο μέλλον της Ευρώπης.

Εάν κάνουμε αυτήν τη συζήτηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την κάνουμε κατά την άποψή μου γιατί έχει πολιτική σημασία ενόψει και των Ευρωεκλογών σε ένα χρόνο, τον Ιούνιο του 2009. Γιατί εάν κάτι μας έχει διδάξει η εμπειρία των είκοσι επτά χρόνων ισότιμης συμμετοχής στους ευρωπαϊκούς θεσμούς, είναι ότι η Ευρώπη παραμένει πάντα ένα πεδίο σκληρών διαπραγματεύσεων, η Ευρώπη είναι, πάντα, ένα πεδίο πολιτικών και κοινωνικών συσχετισμών και η Ευρώπη είναι, πάντα, το αποτέλεσμα των μεγάλων δημοκρατικών εκλογικών διαδικασιών.

Το είδαμε και όσοι από μας υπηρετήσαμε και προσφέραμε ως Ευρωβουλευτές στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή από άλλες κυβερνητικές θέσεις τα προηγούμενα χρόνια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μας ενδιαφέρει το αποτέλεσμα των ευρωεκλογών διπλά κατά την άποψή μου. Μας ενδιαφέρει στο κομμάτι εκείνο της μεταρρυθμιστικής συνθήκης που έχουμε μία μεταφορά, μία μεταβίβαση κυριαρχικών εθνικών αρμοδιοτήτων και δικαιωμάτων στους υπερεθνικούς ευρωπαϊκούς θεσμούς. Θα αναφερθώ στη συνέχεια σ' αυτό. Μας ενδιαφέρει όμως το αποτέλεσμα των ευρωεκλογών του Ιουνίου του 2009 και στο σημαντικό κομμάτι της μεταρρυθμιστικής συνθήκης που συνεχίζει πεισματικά να εκφράζεται από τη διακρατική συνεργασία. Στο τμήμα εκείνο της υπερεθνικής μεταφοράς αρμοδιοτήτων γνωρίζουμε όλοι –πολλοί από μας το επισημάνουμε την προηγούμενη περίοδο– ότι η μεταρρυθμιστική συνθήκη ενσωματώνει σημαντικές θεσμικές καινοτομίες και συγκεκριμέ-

νες αρμοδιότητες που εκχωρούνται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μέσα από τη μεταφορά αρμοδιοτήτων, μέσα από την «κοινοτικοποίηση» κρίσιμων κρατικού χαρακτήρα θεμάτων του τρίτου πυλώνα.

Τι σημαίνει αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Σημαίνει ότι ο σκληρός πυρήνας του κράτους όπως εκφραζόταν μέχρι σήμερα μέσα από πολιτικές για το άσυλο, για τη μετανάστευση, για τη διαχείριση των εξωτερικών συνόρων, για τη διαχείριση της διαδικασίας θεωρήσεων εισόδου, για τη δικαστική συνεργασία στις ποινικές υποθέσεις, για την αστυνομική συνεργασία, αυτός ο πυρήνας της κρατικής υπόστασης μεταφέρεται πλέον, «κοινοτικοποιείται» και γίνεται συναρμοδιότητα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, δηλαδή μπαίνουμε πλέον σε μία διαδικασία συναπόφασης Κοινοβουλίου και Συμβουλίου.

Έχει σημασία το αποτέλεσμα των ευρωεκλογών γι' αυτήν τη θεσμική εξέλιξη στην οποία μόλις τώρα αναφέρθηκα; Πιστεύω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι έχει καθοριστική πολιτική σημασία, γιατί άλλη θα είναι η εξέλιξη των συζητήσεων και των διαπραγματεύσεων με ένα Ευρωκοινοβούλιο δημοκρατικά προσανατολισμένο, προοδευτικά κυρίαρχο, που θα μπορεί κάθε στιγμή να συγκρούεται διαπραγματευτικά μ' ένα συντηρητικό άθροισμα κυβερνήσεων στο πλαίσιο του Συμβουλίου Υπουργών και άλλη θα είναι η εξέλιξη που θα προκύψει από το αντίστροφο, από ένα συντηρητικό Ευρωκοινοβούλιο, ένα «κλειστοφοβικό» Ευρωκοινοβούλιο, από ένα Κοινοβούλιο βαθιά συντηρητικό και προσανατολισμένο στην υπεράσπιση μιας «ψευδούς» εθνικής κυριαρχίας.

Έχει ιδιαίτερη σημασία το αποτέλεσμα των ευρωεκλογών για τους νέους τομείς στο χώρο των δημοκρατικών δικαιωμάτων, της χάρτας των θεμελιωδών δικαιωμάτων, της ενεργοποίησης των κοινωνικών κινημάτων, στα ζητήματα αντιπροσωπευτικής και συμμετοχικής δημοκρατίας, στην ενεργοποίηση της νέας προβλεπόμενης λαϊκής νομοθετικής πρωτοβουλίας του ενός εκατομμυρίου πολιτών της Ευρώπης. Έχει ιδιαίτερη σημασία η εξέλιξη των ευρωεκλογών του 2009, για να δούμε ποιες θα είναι μέσω των συσχετισμών του Ευρωκοινοβουλίου οι εξελίξεις στο χώρο της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής, εκεί που πλέον καταργούνται οι υποχρεωτικές και μη υποχρεωτικές δαπάνες, εκεί που το Κοινοβούλιο έχει έναν ισχυρό πλέον λόγο, αν και θα προτιμούσαμε σε κρίσιμους τομείς αγροτικής οικονομίας που ενδιαφέρουν τους Έλληνες αγρότες –όπως είναι ο καθορισμός των αγροτικών ενισχύσεων, όπως είναι ο καθορισμός των αγροτικών τιμών– να έχουμε συναρμοδιότητα Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου.

Τα αποτελέσματα των ευρωεκλογών, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν σημασία και στα θέματα εκείνα όπου διατηρείται ισχυρή η διακρατική συνεργασία. Αυτά έχουν να κάνουν με την κοινωνική πολιτική, με τη φορολογική πολιτική, έχουν να κάνουν και μ' άλλα ζητήματα παιδείας, εκπαίδευσης, νεολαίας, αθλητισμού, επειδή απόψε είμαστε και εν όψει του αγώνα της εθνικής μας ομάδας.

Έχουν, επίσης, σημασία για το ποιοι συσχετισμοί θα διαμορφώσουν κοινά ευρωπαϊκά συμφέροντα για να επηρεάσουν μία αδύναμη, μία αντιφατική, θα έλεγα, εξωτερική πολιτική, πολιτική άμυνας και ασφάλειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που σήμερα είναι αδύναμη να διαχειριστεί κρίσιμα περιφερειακά ζητήματα, όπως είναι το Κόσσοβο, όπως χθες ήταν το Ιράκ.

Και εκεί δείχνει τη μεγάλη στρατηγική αδυναμία η Ευρωπαϊκή Ένωση. Εκεί ενυπάρχει η σοβαρή υπαρκτική κρίση ενός συλλογικού θεσμικού οργανισμού, που αναζητεί το μέλλον χωρίς να το προσδιορίζει. Γιατί η μεταρρυθμιστική συνθήκη κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν απαντά στο ερώτημα ή στο κυρίαρχο ιδεολογικό και πολιτικό αίτημα ποιο είναι το μέλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ποιο είναι το κοινό όραμα, το κοινό στρατηγικό σχέδιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα επόμενα χρόνια. Διότι πιστεύω απόλυτα ότι η μεταρρυθμιστική συνθήκη, μπορεί να λύσει μεταβατικά προβλήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν μπορεί, όμως, να απαντήσει με αξιόπιστο τρόπο σ' αυτά τα κρίσιμα κυρίαρχα στρατηγικά προβλήματα και διακυβεύματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο χρόνος περιορίζεται. Θα

ήθελα να ολοκληρώσω με μία πρόσκληση, μια επισήμανση στους αγαπητούς συναδέλφους του Συνασπισμού, επειδή άκουσα όλη αυτήν την περίοδο τη θέση τους. Πιστεύω ότι μόνο εάν κάποιος διακατέχεται από μία θεσμολογική, ένα «λεγκαλισμό» στην προσέγγιση σύνθετων πολιτικών προβλημάτων της εποχής μας, μπορεί να διαβάσει μ' ένα στενό δογματικό τρόπο τη μεταρρυθμιστική συνθήκη. Γιατί η μεταρρυθμιστική συνθήκη, έχει αξία μέσα από τους πολιτικούς συσχετισμούς, τους κοινωνικούς συσχετισμούς που διαμορφώνονται στο επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γιατί η μεταρρυθμιστική συνθήκη, μπορεί να ανοίξει δρόμους, η μεταρρυθμιστική συνθήκη μπορεί να αποτελέσει και ένα άψυχο από την άλλη πλευρά κείμενο, που δεν θα συγκινήσει κανέναν, τους πολίτες, τους εργαζόμενους, τους αγρότες, τους συνταξιούχους, τη νεολαία, τους ανέργους στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, με την ιστορική επισήμανση ότι το συντηρητικό Σύνταγμα της Ε' Γαλλικής Δημοκρατίας, δεν απέτρεψε τη σοσιαλιστική κυβέρνηση του 1981 του Φρανσουά Μιτεράν να προχωρήσει σε ριζικές, οικονομικές και κοινωνικές μεταρρυθμίσεις στη Γαλλία, όπως αντίστοιχα -κατά ιστορική αναλογία και αντιστοιχία- το συντηρητικό Σύνταγμα στην Ελλάδα το 1975, δεν απέτρεψε την ισχυρή προοδευτική πλειοψηφία του '81 του ΠΑ.ΣΟ.Κ και του Ανδρέα Παπανδρέου, να προχωρήσουν σε ριζικές αλλαγές και μεταρρυθμίσεις στην κοινωνία, στην οικονομία, στους δημοκρατικούς θεσμούς.

Άρα, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, το ζήτημα της μεταρρυθμιστικής συνθήκης, είναι ζήτημα συσχετισμών, πολιτικών εξελίξεων, σκληρών διαπραγματεύσεων, εγρήγορσης, κινητοποίησης των κινημάτων σ' όλη την Ευρώπη της κοινωνίας των πολιτών, δηλαδή, με άλλα λόγια είναι υπόθεση των πολιτικών εξελίξεων σε σχέση με τα αποτελέσματα των Ευρωεκλογών του 2009.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλλης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Γερωντόπουλος Κυριάκος.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΓΕΡΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είχα τη χαρά και την τιμή να μετέχω στη συζήτηση για την Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο το 1986. Είχα τη χαρά και την τιμή να μετέχω στη συζήτηση στο ελληνικό Κοινοβούλιο, ως εισηγητής μάλιστα, για τη Συνθήκη του Μάαστριχτ το 1992. Σήμερα ξαναείμαι εισηγητής από τη Νέα Δημοκρατία στη Συνθήκη της Λισσαβώνας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητήσαμε στην επιτροπή μας λεπτομερώς τη συνθήκη και το συμπέρασμα που βγάλαμε, είναι ότι εμείς που υποστηρίζουμε τη συνθήκη, την υποστηρίζουμε κριτικά.

Και την υποστηρίζουμε κριτικά, διότι θεωρούμε ότι είναι μια χαμένη ευκαιρία. Θα μπορούσαμε να κάνουμε άλματα και κάνουμε απλώς ένα βηματάκι.

Έχουμε μια κολοβή συνθήκη, η οποία έρχεται να αντικαταστήσει ένα υποβαθμισμένο, ελλειμματικό Σύνταγμα, το οποίο απορρίφθηκε από τους Ολλανδούς και τους Γάλλους, για τελείως διαφορετικούς λόγους απ' αυτούς που θα περίμενε κάποιος. Υπήρξε μια έλλειψη ενημέρωσης επάνω στο Ευρωσύνταγμα.

Και μην ξεχνάμε ότι οι κυβερνήσεις πάντοτε φορτώνουν στην Ευρώπη τα δικά τους λάθη, ενώ αντιθέτως οικειοποιούνται τα όποια καλά. Για παράδειγμα, τώρα την ακρίβεια – και προηγούμενως το ακούσαμε σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα – τη φορτώνουμε στην Ευρώπη. Αντιθέτως την προηγούμενη περίοδο, που υπήρχε μια σταθερότητα και μια ανάπτυξη, κανείς δεν είπε ότι αυτό οφείλεται στους ευρωπαϊκούς θεσμούς.

Επίσης η ευρωγραφειοκρατία με αποκορύφωμα, αν θέλετε, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, δημιουργεί στους πολίτες της Ευρώπης μια απέχθεια. Διότι δεν ενδιαφέρονται για την κοινωνική Ευρώπη. Πιθανότατα ενδιαφέρονται για κάποιους δείκτες, για κάποιους αριθμούς, αλλά όχι για τους πολίτες. Και οι άνθρωποι δεν είναι αριθμοί.

Δυστυχώς μ' όλα αυτά έχουμε χάσει το όραμα, το μεγάλο όραμα για την Ενωμένη Ευρώπη. Μην ξεχνάμε ότι όταν ξεκίνησε το 1950 η πορεία προς την ευρωπαϊκή ενοποίηση, οι ίδιοι οι

νέοι άνθρωποι, οι φοιτητές, οι πολίτες, οι απλοί οι χωρικοί, από τη μια μεριά και από την άλλη του Μοζέλα, έτρεχαν για να βγάλουν τους πασσάλους που χώριζαν τους λαούς με τα σύνορα. Αντιθέτως σήμερα βλέπουμε ότι οι πολίτες ακούν Ευρώπη και είναι σφιγμένοι.

Και αυτό οφείλεται ακριβώς σε μας, που δεν τους ενημερώνουμε, που δεν προσπαθούμε να τους πείσουμε ότι η Ευρώπη πραγματικά έχει κάνει βήματα εμπρός και το ότι υπάρχει ειρήνη, το ότι υπάρχει ασφάλεια, το ότι υπάρχει σήμερα αυτή η σταθερότητα στην ήπειρό μας, ότι εδώ και εξήντα χρόνια δεν έχουν γίνει πόλεμοι, οφείλεται ακριβώς σ' αυτήν την πορεία προς την Ενωμένη Ευρώπη.

Με την παρούσα συνθήκη, σε καμμία περίπτωση δεν αποκλείεται μελλοντικά η μετεξέλιξη της Ευρώπης σε μια Ευρώπη με ομοσπονδιακή μορφή, όμως δεν προωθείται κιόλας. Δηλαδή, να μην δεν αποκλείεται, αλλά δεν προωθείται κιόλας. Αυτό κατά τη δική μου γνώμη είναι μια χαμένη ευκαιρία. Μας δινόταν τώρα η δυνατότητα να προχωρήσουμε προς την ομοσπονδιακή Ευρώπη, μια Ευρώπη η οποία θα είναι πραγματικά ενωμένη και η οποία θα μπορεί ισχυρή να κάθεται ισότιμα στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων με τις Ηνωμένες Πολιτείες.

Η Ευρώπη δεν είναι ανταγωνιστική με τις Ηνωμένες Πολιτείες. Οι Ηνωμένες Πολιτείες είναι συμπληρωματικές της Ευρώπης. Και έτσι πρέπει να τις βλέπουμε. Όμως σε καμμία περίπτωση, δεν μπορούμε αυτό να το πετύχουμε, εάν εμείς δεν είμαστε ενωμένοι, για να μπορούμε να διεκδικούμε από τους άλλους να μας σέβονται.

Θα σας πω ένα μόνο παράδειγμα: στην ευρωπαϊκή ήπειρο ξεδεύονται σήμερα για την έρευνα πολύ περισσότερα χρήματα από ό,τι στις Ηνωμένες Πολιτείες. Όμως δείτε πόσο πιο πίσω είμαστε. Η πρώτη και η δεύτερη βιομηχανική επανάσταση ξεκίνησαν από τη δική μας την ήπειρο. Η τρίτη βιομηχανική επανάσταση, έχει ξεκινήσει και εξελίσσεται ένθεν και ένθεν του Ειρηνικού Ωκεανού. Γιατί; Γιατί εμείς ξεδεύουμε χρήματα, αλλά οι χώρες – μέλη δεν έχουν κοινό σχέδιο δράσης.

Όσο δεν προχωρά η πολιτική ενοποίηση, τόσο η Ευρώπη θα μένει πίσω. Και να μην οικονομικά έχουμε προχωρήσει, έχουμε κατά κάποιο τρόπο ενοποιηθεί, όμως χωρίς μια κοινή εξωτερική πολιτική, η Ευρώπη θα είναι χωρίς φωνή. Είχαμε πριν από μερικά χρόνια πόλεμο στη γειτονία μας, στην αυλή μας, στα Βαλκάνια. Και εμείς δεν μπορούσαμε να αρθρώσουμε έναν πολιτικό λόγο, δεν μπορούσαμε να επηρεάσουμε τα γεγονότα. Γιατί; Γιατί δεν ήμασταν ενωμένοι. Αντιθέτως ήμασταν υποχρεωμένοι στην καλύτερη περίπτωση, να είμαστε παρατηρητές και στη χειρότερη να ακολουθούμε, για να μη χάσουμε τις εξελίξεις.

Αυτά πρέπει να μας βάλουν μυαλό. Και έπρεπε πραγματικά να προχωρήσουμε στη θέσπιση κοινών συμβόλων, στην ενιαία εκπροσώπηση μας στους διεθνείς οργανισμούς, κάτι που δυστυχώς δεν κάναμε. Και αφήσαμε μια ευκαιρία να μας φύγει.

Δεν πρέπει να φοβόμαστε την όποια μεταβίβαση αρμοδιοτήτων από τα εθνικά κοινοβούλια ή τις εθνικές κυβερνήσεις στα ευρωπαϊκά όργανα. Η Ευρώπη δεν είναι αντίπαλος των κρατών-μελών, των εθνικών κοινοβουλίων, των εθνικών κυβερνήσεων. Αντιθέτως. Υπάρχει ο θεσμός της επικουρικότητας, που ακριβώς αυτό δίνει, όταν ο ένας δεν μπορεί να πετύχει σε κάποια θέματα, τότε να συμβάλει ο άλλος.

Ακούστηκε προηγουμένως ότι πιθανότατα η Συνθήκη να είναι αντισυνταγματική, διότι αφαιρεί αρμοδιότητες από τους δικούς μας θεσμούς. Αυτό δεν το φοβόμαστε σε καμμία περίπτωση. Θέλετε να σας πω και κάτι ακόμη; Εμένα δεν με πειράζει το να αποδυναμωθούν οι εθνικοί θεσμοί, όταν οι ευρωπαϊκοί θεσμοί εξυμνηρετούν με τον καλύτερο τρόπο τα συμφέροντα της Ελλάδος και των υπολοίπων χωρών-μελών.

Ακούσαμε ότι μέσω της συνθήκης ενισχύονται τα εθνικά κοινοβούλια. Ξέρετε κάτι; Ήμουν πάντοτε της άποψης ότι τα θεσμικά όργανα ενισχύονται με τη δράση τους. Άλλως, περιθωριοποιούνται στα πλαίσια του πολιτεύματος. Εάν, λοιπόν, το Κοινοβούλιο με τη δράση του δεν κερδίζει την καταξίωση, μην περιμένουμε ότι από σπόντα θα πάρει κάποιες αρμοδιότητες και έτσι θα μπορέσει να παίξει καλύτερα το ρόλο του.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ'

Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ**)

Πάντοτε πίστευα ότι έχουμε την τύχη να γεννηθούμε Έλληνες. Όμως, κοινή μας πατρίδα είναι η Ευρώπη. Η Ευρωπαϊκή Ένωση -ας μην το ξεχνάμε- παραμένει, με όλες της τις ατέλειες, το πιο πετυχημένο πολιτικό μοντέλο διεθνικής συνεργασίας στην ιστορία και διατηρεί τη γοητεία, ως το μοναδικό παγκοσμίως πείραμα μίας υπερεθνικής έννοιας περί δημοκρατίας και πολιτειακής οργάνωσης.

Ειρήνη, σταθερότητα, ευημερία, δημοκρατία, ισότητα δικαιωμάτων ανεξαρτήτως ισχύος και μεγέθους, διαφάνεια, επικουρικότητα, αξιοπρέπεια του ανθρώπου, ελευθερία, αλληλεγγύη και ανεκτικότητα, είναι μερικές μόνο από τις βασικές αξίες της Ενωμένης Ευρώπης, καθώς η Ένωση δεν είναι -και βεβαίως δεν πρέπει να είναι- ένας απρόσβλητος οικονομικός χώρος, αλλά πρέπει να είναι πρωτίστως μία κοινωνία αξιών. Αυτό πρεσβεύουμε, αυτό προσπαθούμε να προωθήσουμε. Γι' αυτήν την Ευρώπη αγωνιζόμαστε, μία Ευρώπη, που θα αγκαλιάζει όλα τα έθνη από τα Ουράλια έως τον Ατλαντικό Ωκεανό, μία Ευρώπη, που θα μπολιάζει και θα μπολιάζεται από τους πολιτισμούς όλης της υπηλίου.

Κύριοι συνάδελφοι, ειλικρινά, με όλες τις ενστάσεις που μπορεί να έχουμε, σας καλώ να υπερψηφίσουμε αυτήν τη συνθήκη, διότι αποτελεί το εφελκυστήρα, για να προχωρήσουμε προς την πραγματικά, προς την ουσιαστικά ενοποιημένη Ευρώπη.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Σας ευχαριστώ και εγώ, διότι εξοικονομήσαμε λίγο χρόνο.

Η συνάδελφος κ. Ξενογιαννακοπούλου έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αλήθεια ότι τα τελευταία χρόνια η Ευρώπη, η Ευρωπαϊκή Ένωση, διέρχεται μία σημαντική κρίση, μία κρίση στρατηγικού προσανατολισμού η οποία συνεχώς και βαθιάειν. Υπάρχει αδυναμία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο να μπορέσει με πειστικό τρόπο να ανταποκριθεί στις νέες ανάγκες και στα νέα δεδομένα και στο να μπορέσει να θέσει στόχους με πολιτικούς όρους για τους οποίους να δεσμεύεται και να τους υλοποιεί. Ως επακόλουθο, υπάρχει βαθιά κρίση εμπιστοσύνης καθώς οι λαοί της Ευρώπης, οι πολίτες της Ευρώπης, βλέπουν αυτήν την ανακολουθία και την ζουν καθημερινά στη δική τους ζωή. Την ζουν μέσα από την έξωση της κοινωνικής αβεβαιότητας και ανασφάλειας, την ζουν μέσα από την κρίση και την αποδόμηση του παραδοσιακού ευρωπαϊκού κοινωνικού κράτους, που ήταν μία από τις μεγάλες κατακτήσεις μετά τον πόλεμο, πάνω στο οποίο βασίστηκε η ανάπτυξη και η ευημερία της Ενωμένης Ευρώπης και των ευρωπαϊκών λαών και φυσικά, την ζουν μέσα από την αδυναμία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να μπορέσει, σε μία κοσμογονία εξελίξεων και σ' ένα μονοπολικό ανισόρροπο κόσμο, σε μία διεθνή σκηνή, όπου μονόπλευρα επιβάλλονται αποφάσεις και καταστάσεις, ενίοτε μάλιστα και με στρατιωτικά μέσα, από τις Ηνωμένες Πολιτείες, την αδυναμία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία είναι η πρώτη εμπορική δύναμη και με το ισχυρότερο νόμισμα, να μπορέσει να παίξει έναν ουσιαστικό ρόλο.

Η διεύρυνση που έγινε με τις δέκα χώρες και μετά με τις επόμενες δύο, δηλαδή με τις δώδεκα νέες χώρες της Κεντρικής Ανατολικής Ευρώπης, της Κύπρου και της Μάλτας, ήταν μια απόφαση στρατηγικής σημασίας. Χωρίς αμφιβολία, ήταν αναγκαία για τη σταθερότητα της ευρωπαϊκής ηπείρου και για την ειρήνη. Ήταν όμως, μια απόφαση που έγινε μ' ένα γρήγορο τρόπο και χωρίς καμμία πολιτική συνέχεια ως προς τη θεσμική λειτουργία και τις πολιτικές της Ένωσης. Το μήνυμα που πήρε ο Ευρωπαίος πολίτης, ήταν οδυνηρό, μια διαδικασία συνεχούς απορρύθμισης, μια διαδικασία ανισόρροπης εμφάνισης των αγορών, με την παράλληλη αποδυνάμωση των εργασιακών σχέσεων, των κοινωνικών δικαιωμάτων, χωρίς ένα αντίστοιχο κοινωνικό δημοκρατικό αντίβαρο.

Αυτήν την πραγματικότητα, αυτήν την αγωνία, αυτό το μήνυμα διαμαρτυρίας το ζούμε καθημερινά. Το ζήσαμε στις χώρες που έγινε δημοψήφισμα στη Γαλλία και στην Ολλανδία, όσον

αφορά την ευρωπαϊκή συνταγματική συνθήκη, όπου η άρνηση δεν είχε να κάνει τόσο με το περιεχόμενο της συνθήκης, όσο με την πραγματικότητα την ευρωπαϊκή και των κοινωνιών όπως προχωρούν, αλλά και με τον ευρωσκεπτικισμό, τον προβληματισμό, την απογοήτευση. Το ζούμε στη χώρα μας, μια χώρα, που κατ' εξοχήν είχε ισχυρά στηρίγματα η ευρωπαϊκή πορεία, γιατί η Ελλάδα πραγματικά πίστεψε σε μια πορεία ευρωπαϊκή, ότι θα μπορούσε να οικοδομήσει και να ενισχύσει τη δημοκρατία και την ευημερία της. Βλέπουμε όμως και αν θέλετε και ο τρόπος που γίνεται η συζήτηση γύρω απ' αυτή τη σημαντική μεταρρυθμιστική συνθήκη, αποδεικνύει ότι υπάρχει πραγματικά ο σκεπτικισμός, η αδιαφορία, η έλλειψη ενημέρωσης του ελληνικού λαού.

Εδώ βέβαια, θα ήθελα να συμφωνήσω και εγώ με προηγούμενους συναδέλφους, ότι είναι πολύ βαριά η ευθύνη της Κυβέρνησης, που επέλεξε με αυτόν τον υποβαθμισμένο κυριολεκτικά τρόπο, σε κλειστές αίθουσες του Κοινοβουλίου, να γίνει η συζήτηση και θα επανέλθω και στο τέλος και είναι ένας από τους λόγους, που και εμείς ζητούμε να γίνει δημοψήφισμα.

Η πραγματικότητα, λοιπόν, είναι ότι το κείμενο που συζητούμε σήμερα, η μεταρρυθμιστική συνθήκη, δεν αποτελεί τίποτε άλλο παρά ένα συμβιβασμό. Όλοι γνωρίζουμε ότι η ευρωπαϊκή ολοκλήρωση είναι βήματα συμβιβασμών. Θα συμφωνήσω και εγώ ότι είναι ένα βήμα, δεν είναι το άλμα που θα θέλαμε -το είπε ο εισηγητής μας κ. Λοβέρδος- είναι ένα βήμα, το οποίο διαμορφώνει κάποιους καλύτερους όρους, αλλά ταυτόχρονα οφείλουμε να είμαστε κριτικοί και να πούμε ότι είναι ένα βήμα το οποίο είναι ανεπαρκές, δεν θεραπεύει τη βαθιά δημοκρατική και κοινωνική ανισορροπία που υπάρχει σήμερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και γι' αυτό, κατά τη γνώμη μου, ο καλύτερος όρος θα ήταν «μεταβατική συνθήκη». Είναι μια συνθήκη, που απλώς δίνει ένα χρονικό πλαίσιο και μια θεσμική ανάσα, για να μπορέσει η Ευρώπη, πάνω απ' όλα να ξαναβρεί τη στρατηγική της και πολιτική περπατησιά.

Εδώ θα συμφωνήσω με τους συναδέλφους, το είπε και ο συνάδελφος Πάνος Μπεγγλής προηγουμένως, το είπε και ο Ανδρέας Λοβέρδος, ότι το θέμα είναι η πολιτικοποίηση των διαδικασιών, των στόχων και φυσικά της συμμετοχής, μέσα σε όλη αυτήν την ευρωπαϊκή διαδικασία.

Η αλήθεια είναι ότι τείνουμε πολλές φορές να αντιμετωπίζουμε την Ευρώπη μ' έναν ισοπεδωτικό τρόπο, είτε μέσα από ένα εξωραϊσμό, λες και αυτόματα τα προβλήματα θα λυθούν μέσα από τις ευρωπαϊκές διαδικασίες, που φυσικά είναι ένας απλουστευτικός τρόπος, καθώς υπάρχουν συσχετισμοί, υπάρχουν συμφέροντα, υπάρχουν συμμαχίες και φυσικά πάνω απ' όλα, απαιτούνται αγώνες και σθεναρές διεκδικήσεις, οι οποίες δεν είναι μόνο σε πολιτικό, αλλά και σε κοινωνικό επίπεδο. Ταυτόχρονα όμως, δεν πρέπει να ταυτίζουμε την Ευρώπη με μια λογική μονόδρομου.

Πιστεύω ότι η πολιτική της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, η οποία βαφτίζει ευρωπαϊκή επιταγή κάθε πολιτική επιλογή που κάνει σε μια νεοφιλελεύθερη κατεύθυνση, σε μια κατεύθυνση που έρχεται να καταλύσει κοινωνικά δικαιώματα και να απαξιώσει κοινωνικές κατακτήσεις, είναι, αν θέλετε, μέσα σ' ένα συνολικό πλαίσιο που βλέπουμε από ένα συντηρητικό συσχετισμό δυνάμεων αυτήν τη στιγμή στην Ευρώπη, ένας από τους βασικούς λόγους, που αναπτύσσεται αυτός ο ευρωσκεπτικισμός και αυτή η αντίσταση και απογοήτευση για την Ευρώπη.

Θα ήθελα και εγώ να πω ότι η Ευρώπη δεν μπορεί να είναι υπόθεση τεχνοκρατών, γραφειοκρατών και τραπεζιτών. Η Ευρώπη πρέπει να είναι υπόθεση των λαών της. Αυτό που είναι κρίσιμο και επειδή αναφέρθηκε από πολλούς, το ζήτημα της συνταγματικότητας για τη μεταβίβαση εξουσιών και αρμοδιοτήτων μια λύση έχει να γίνει γι' αυτό. η λύση είναι να οικοδομήσουμε και να μπορέσουμε να οικοδομήσουμε μια νέα διάσταση της λαϊκής κυριαρχίας, η οποία έχει να κάνει, με ένα συνδυασμό της λαϊκής κυριαρχίας, όπως εκφράζεται σε εθνικό επίπεδο, αλλά και μιας νέας λαϊκής κυριαρχίας, όπως πρέπει να εκφράζεται και δεν έχει εκφραστεί ολοκληρωμένα, φυσικά, ακόμα σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Εδώ γίνονται κάποια βήματα, γιατί έχουμε μια σειρά από ρυθμίσεις, που έρχονται να ενισχύσουν το ρόλο

του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, τη σύνδεση των εθνικών κοινοβουλίων σε ζητήματα ευρωπαϊκά, τη λαϊκή νομοθετική πρωτοβουλία.

Όμως και μια σειρά άλλες ρυθμίσεις οι οποίες προβλέπονται από τη μεταρρυθμιστική συνθήκη κινδυνεύουν να μείνουν κενό γράμμα αν αυτό δεν συνοδευτεί από την αντίστοιχη πολιτική βούληση και δέσμευση, προκειμένου να αποκτήσουν περιεχόμενο, προκειμένου πραγματικά να μπορέσουν να έχουν αντίκρισμα και αντίκτυπο, όσον αφορά τη λήψη των αποφάσεων και πάνω απ' όλα την υλοποίηση των πολιτικών, γιατί δεν μπορεί η Ευρωπαϊκή Ένωση να θεωρείται μια διαχειριστική υπόθεση. Και εδώ θα πω πολύ χαρακτηριστικά, πώς η Βουλή των Ελλήνων ελέγχει και συμμετέχει ως προς τα ευρωπαϊκά την Κυβέρνηση, όχι απλώς για το θέμα της επικουρικότητας, γιατί άκουσα και τον Πρόεδρο τον κ. Σιούφα που αναφέρθηκε σ' αυτό, αλλά πάνω απ' όλα, πώς συμμετέχει ενεργά και ελέγχει την Κυβέρνηση, πριν πάει να δεσμεύσει τη χώρα σε μια σειρά από κρίσιμα συμβούλια Υπουργών. Αυτά είναι ζητήματα που οφείλουμε να τα δούμε.

Υπάρχουν μια σειρά άλλα σημεία, στα οποία θα ήθελα πολύ γρήγορα να αναφερθώ, τα οποία είναι θετικά, αλλά που πάλι δεν καλύπτουν την ανάγκη, που θα είχε σήμερα για ένα πιο γενναίο βήμα η Ευρωπαϊκή Ένωση. Το κοινωνικό ζήτημα. Υπάρχει η αναφορά στην πλήρη απασχόληση, υπάρχει η κοινωνική ρήτρα, υπάρχει ο σεβασμός της συλλογικής αυτονομίας, το δικαίωμα της απεργίας και μια σειρά κοινωνικά δικαιώματα στη χάρτα των θεμελιωδών δικαιωμάτων. Όμως πάλι έχουμε την ίδια ανισορροπία: Ότι αφορά το κοινωνικό, ότι αφορά αυτή τη διάσταση, είναι σε επίπεδο γενικών κατευθύνσεων και ευχολογίου, δεν είναι όμως σε επίπεδο σαφών δεσμεύσεων. Εδώ ανοίγει το πεδίο που χρειάζεται η παρέμβαση, χρειάζεται ο πολιτικός και ο κοινωνικός αγώνας.

Υπάρχει και μια άλλη διάταξη, η οποία έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον και που αν θέλετε είναι ένα από τα πεδία και τις προτεραιότητες μιας προσπάθειας, που πρέπει να γίνει το επόμενο διάστημα. Αφορά την αναγνώριση, με σαφήνεια, της δυνατότητας και της ανάγκης να αναπτυχθεί η έννοια της δημόσιας κοινωφελούς υπηρεσίας μέσα στην ευρωπαϊκή εσωτερική αγορά. Κρίσιμο θέμα σε μια περίοδο, που προσπαθεί η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας να περάσει στη χώρα μας τη λογική ότι εσωτερική αγορά σημαίνει ιδιωτικοποίηση, ότι εσωτερική αγορά σημαίνει ξεπούλημα του Ο.Τ.Ε., ξεπούλημα της Δ.Ε.Η., της Ε.Υ.Δ.Α.Π. και των λιμανιών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε, και ολοκληρώνω.

Είναι, λοιπόν, κρίσιμο θέμα για όλα αυτά τα ζητήματα, πάνω απ' όλα να υπάρχει η πολιτική συμμετοχή, ο συσχετισμός και η προσπάθεια.

Και θα ήθελα να κλείσω με αναφορά στο δημοψήφισμα. Πιστεύω πραγματικά και αυτή είναι και η θέση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι πρέπει να γίνει δημοψήφισμα για λόγους πολιτικής συνέπειας. Ερχόμαστε και λέμε ότι θέλουμε να ενισχύσουμε τη συμμετοχή των πολιτών και να δώσουμε τη δυνατότητα της νομοθετικής πρωτοβουλίας, κρίνουμε ότι χρειάζεται ενημέρωση, κρίνουμε ότι χρειάζεται συμμετοχή και αυτό πρέπει πρώτα απ' όλα να ξεκινήσει από τη χώρα μας, από το λαό μας. Και επειδή ακούστηκε το επιχείρημα ότι δεν είναι δυνατόν διότι εδώ έχουμε ένα πολύπλοκο κείμενο, σύνθετο, εγώ θα ήθελα να σας πω ότι αυτό ισχύει και για τις άλλες χώρες και εγώ προσωπικά συμμετείχα στη διαδικασία του δημοψηφίσματος στη Γαλλία και είδα πραγματικά ότι όταν και οι κυβερνήσεις και τα κοινοβούλια θέλουν, μπορεί να γίνει ένας ουσιαστικός δημοκρατικός διάλογος, που να επιτρέπει και τη λαϊκή κυριαρχία στη μεγαλύτερη της έκφραση, που είναι φυσικά ένα δημοψήφισμα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ και εγώ κυρία Ξενογιαννακοπούλου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπενθυμίζω ότι σύμφωνα με ομόφωνη απόφαση του Σώματος, οι ομιλητές που θα ακολου-

θήσουν, έχουν χρόνο στη διάθεσή τους μόνο πέντε λεπτά ο καθένας.

Η κ. Κεφαλογιάννη έχει το λόγο.

ΟΛΓΑ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα αρνητικά δημοψηφίσματα στη Γαλλία και στην Ολλανδία το 2005, μπορεί να επιβράδυναν την πορεία προς μία πιο πολιτική Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά δεν κατάφεραν να αναβάλουν τις αναγκαίες αλλαγές στον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της διευρυμένης Ευρώπης. Σήμερα η καχυποψία της μετά το Ευρωσύνταγμα εποχής, έχει δώσει τη θέση της στην κοινή βούληση των κρατών-μελών να συναινέσουν στη θεσμική αναμόρφωση της Ένωσης.

Αυτήν την κοινή βούληση, επικύρωσαν οι Ευρωπαίοι ηγέτες το Δεκέμβριο του 2007 υπογράφοντας τη Συνθήκη της Λισσαβώνας, ένα μεταρρυθμιστικό βήμα, που επικεντρώνεται σε μία σειρά πρακτικών προβλημάτων που αντιμετωπίζει η Ένωση σήμερα, ενώ παράλληλα διευρύνει εμπράκτως το πεδίο εφαρμογής των κοινών ευρωπαϊκών αξιών, διασφαλίζοντας μακροπρόθεσμα τα κράτη-μέλη. Είναι ένα βήμα εξέλιξης, με στόχο μέσα από ηπιότερες τροποποιήσεις από εκείνες που προέβλεπε το Ευρωσύνταγμα, να ενισχυθεί η αποτελεσματικότητα των ευρωπαϊκών πολιτικών, να εξασφαλιστεί η διαφανής και δημοκρατική λειτουργία των θεσμών και να διευκολυνθεί η μεγαλύτερη συμμετοχή των πολιτών στη λήψη αποφάσεων. Τα οφέλη από τις αλλαγές που προτείνονται, είναι πολύ σημαντικά τόσο για την ίδια την Ευρώπη όσο και για τους πολίτες και για τα κράτη.

Με τη Συνθήκη της Λισσαβώνας, διαψεύδονται όσοι κατά καιρούς υποστήριζαν ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση θα έτεινε σταδιακά να εξασθενεί τα ευρωπαϊκά κράτη. Ανάμεσα στα μέτρα που δρομολογεί η συνθήκη, ξεχωρίζουν για την καινοτομία και τη λειτουργικότητά τους πρώτον, τα μέτρα για μία πιο συμμετοχική και πιο δημοκρατική Ένωση, όπως η ενίσχυση του ρόλου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, η μεγιστοποίηση της συμμετοχής των εθνικών κοινοβουλίων στις ευρωπαϊκές νομοθετικές διαδικασίες, η ενίσχυση της δυναμικής των πολιτών, που εφόσον ξεπερνούν στο σύνολό τους το ένα εκατομμύριο, θα έχουν τη δυνατότητα να ζητούν από την επιτροπή, την υποβολή προτάσεων και η ρήτρα αποχώρησης.

Δεύτερον, τα μέτρα για πιο αποτελεσματικές πολιτικές και ευέλικτες διαδικασίες, όπως η επέκταση της ψηφοφορίας στο συμβούλιο με ειδική πλειοψηφία σε περισσότερα πεδία, έτσι ώστε ο μεγάλος αριθμός των κρατών-μελών, να μην εμποδίζει την ταχύτητα των διαδικασιών, η εγγύηση μεγαλύτερης ευελιξίας των θεσμών μέσα από τη θέσπιση της θέσης του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, αλλά και μελλοντική πρόβλεψη για μείωση των μελών της επιτροπής. Η θέσπιση των θέσεων, του ανά δύο χρόνια εκλεγόμενου προέδρου του συμβουλίου και του υπάτου εκπροσώπου για θέματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας για την τόνωση της εξωτερικής συνοχής και η επέκταση του πεδίου αποκλειστικής και μερικής δραστηριοποίησης της Ευρώπης σε περισσότερους κρίσιμους τομείς για την καθημερινότητα των πολιτών, όπως είναι η ελευθερία, η ασφάλεια, η δικαιοσύνη, η καταπολέμηση του εγκλήματος και της τρομοκρατίας αλλά και η ενέργεια, η δημόσια υγεία, η πολιτική προστασία, η κλιματική αλλαγή, η έρευνα, η ανθρωπιστική βοήθεια.

Τρίτον, τα μέτρα που προάγουν τις διαχρονικές αξίες και τα δικαιώματα των πολιτών, όπως είναι η διατήρηση και η προαγωγή των κεκτημένων δικαιωμάτων της αξιοπρέπειας, της ελευθερίας, της δημοκρατίας, της ισότητας, του κράτους δικαίου και του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, καθώς και του δικαιώματος στην ειρήνη και στην ευημερία για κάθε ευρωπαίο πολίτη.

Η καθιέρωση επιπλέον δικαιωμάτων, που σήμερα δεν περιλαμβάνονται στην ευρωπαϊκή σύμβαση ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπως είναι η προστασία προσωπικών δεδομένων, οι αρχές της βιοηθικής και το δικαίωμα της χρηστής διαχείρισης και η εγγύηση της εφαρμογής του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και η μετατροπή των αστικών οικονομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων συνολικά, δεσμευτικά όχι μόνο για τα ευρωπαϊκά

όργανα αλλά και για τα κράτη-μέλη κατά την εφαρμογή της ευρωπαϊκής νομοθεσίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τις προτεινόμενες τροποποιήσεις προκύπτει ότι η Συνθήκη της Λισσαβώνας εκτός από μια λειτουργική, πρακτικά χρηστική και χρήσιμη συνθήκη, παράλληλα μεταφέρει με τις καινοτομίες της ένα σημαντικό μήνυμα, ότι οι στόχοι της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ξεφεύγουν πλέον από την καθαρή νομισματική και οικονομική ενοποίηση και προσβλέπουν σε πιο στέρεες, πιο πολιτικές βάσεις. Ωστόσο όσο και αν αποτελεί μια πολλά υποσχόμενη ευκαιρία μεταρρύθμισης των ευρωπαϊκών θεσμών, δεν διασφαλίζει από μόνη της το ευρωπαϊκό μέλλον. Η τελευταία διεύρυνση και το ενδεχόμενο μελλοντικών διευρύνσεων και η επακόλουθη πολιτική, οικονομική και κοινωνική διαφοροποίηση μεταξύ των πληθυσμών της Ένωσης, απαιτεί πολλή προσπάθεια και ισχυρή βούληση από την πλευρά των εθνικών κρατών να συμβιβάζονται με γνώμονα το κοινό συμφέρον. Η ιστορία της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει αποδείξει ότι η Ευρώπη προχωράει πάνω στα βήματα μικρών ή μεγάλων συμβιβασμών.

Παρόμοια είναι και η περίπτωση της Συνθήκης της Λισσαβώνας και αυτό που τελικά κάνει το συμβιβασμό να φαντάζει ως σωστή λύση, είναι τα κοινά προβλήματα των κρατών-μελών και η κοινή ισχυρή βούληση για αντιμετώπισή τους, σε συνδυασμό με την ισχυρή κοινή ελπίδα για μια πιο δυνατή, πιο πολιτική, πιο κοινωνική Ευρώπη στο μέλλον.

Αυτοί οι παράγοντες, καθιστούν σήμερα αξιόπιστη τη δυναμική της μεταρρυθμιστικής συνθήκης. Αυτοί οι παράγοντες, κάνουν τη Συνθήκη της Λισσαβώνας να μοιάζει με μοναδική ορθολογική επιλογή για την Ευρώπη των είκοσι επτά μελών και των τετρακοσίων ενενήντα πέντε εκατομμυρίων πολιτών.

Εμείς σήμερα, ως εκπρόσωποι των Ελλήνων πολιτών, προβαίνουμε στην κύρωση της νέας μεταρρυθμιστικής συνθήκης, προχωρώντας σ' ένα ακόμα σημαντικό βήμα στο μακρύ δρόμο για την ισχυρή Ευρώπη της ασφάλειας και της ευημερίας των λαών.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε την κ. Κεφαλογιάννη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Βασίλειος Έξαρχος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΕΞΑΡΧΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αλήθεια ότι η συζήτηση για τη Συνθήκη της Λισσαβώνας, με τον τρόπο που έγινε και γίνεται, έχει αρκετά ελλείμματα. Έτσι φοβούμαι ότι το ήδη υπάρχον έλλειμμα πληροφόρησης, που όλοι διαπιστώνουμε ότι υπάρχει στην κοινωνία, θα ενισχυθεί.

Νομίζω επίσης ότι η περίσκεψη και ο προβληματισμός των πολιτών που διαπιστώνεται από όλες τις έρευνες της κοινής γνώμης, περίσκεψη και προβληματισμός για την έλλειψη αποτελεσματικότητας των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για την ιδιαίτερη ενασχόληση και έμφαση που δίνεται σε ρυθμίσεις που έχουν να κάνουν με την αγορά, παρά με ρυθμίσεις που αναφέρονται στην κοινωνική συνοχή, αυτή η περίσκεψη και αυτός ο προβληματισμός είναι δικαιολογημένοι.

Βεβαίως, είναι γνωστό ότι οι αποφάσεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση, εκφράζουν σε κάθε περίοδο συγκεκριμένους συσχετισμούς δυνάμεων. Είναι αποφάσεις συμβιβασμού. Έτσι και η υπογραφή της Συνθήκης της Λισσαβώνας από τους ηγέτες των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι ένας αναγκαίος συμβιβασμός, που δημιουργεί κάποια νέα δεδομένα για την Ένωση και μία νέα αρχιτεκτονική σ' ό,τι αφορά τα όργανα της Ένωσης.

Υπάρχει ένα ερώτημα που είναι απλό, ίσως απλοϊκό, στο οποίο πρέπει να απαντήσουμε. Γιατί χρειάζεται μία νέα συνθήκη, για να προχωρήσει η Ευρωπαϊκή Ένωση μπροστά; Χρειάζεται μία νέα συνθήκη, γιατί η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να προχωρήσει σε μεταρρυθμίσεις, για να μπορέσει να αξιοποιήσει πλήρως τις δυνατότητές της και γιατί δεν είναι δυνατόν η Ευρώπη των είκοσι επτά μελών να λειτουργήσει με τους κανόνες που είχαν θεσπιστεί για την Ευρώπη των δεκαπέντε μελών.

Έτσι βασικά η συνθήκη, δημιουργήθηκε για να καλύψει τρεις

βασικούς στόχους, τρεις επιτακτικές ανάγκες. Ο πρώτος στόχος, η πρώτη ανάγκη, είναι να υπάρξουν πιο δημοκρατικές και συμμετοχικές διαδικασίες σ' ό,τι αφορά τη λήψη των αποφάσεων.

Ο δεύτερος στόχος, η δεύτερη ανάγκη, είναι να επιτευχθεί μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα στη λήψη των αποφάσεων και την εσωτερική λειτουργία της Ένωσης.

Ο τρίτος στόχος, η τρίτη ανάγκη, είναι να υπάρξει μεγαλύτερη συνοχή και κοινή στάση των χωρών της Ένωσης στην αντιμετώπιση των διεθνών ζητημάτων.

Βεβαίως προκύπτουν συνεχώς και νέες ανάγκες, ανάγκες και προκλήσεις, τις οποίες η Ένωση πρέπει να αντιμετωπίσει. Θέματα όπως είναι οι κλιματικές αλλαγές και η ανάγκη προστασίας του περιβάλλοντος, η διασφάλιση της επάρκειας τροφίμων, η κάλυψη των ενεργειακών αναγκών με αύξηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, η καταπολέμηση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού, η μετανάστευση και η προστασία των συνόρων, είναι θέματα που έρχονται στο προσκήνιο με δραματικό τρόπο και επιβάλλεται οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ολοένα και περισσότερο, να συνεργαστούν για την αντιμετώπιση αυτών των θεμάτων.

Ασφαλώς τα αιτήματα των Ευρωπαίων πολιτών για οικονομική ανάπτυξη με κοινωνική συνοχή, για απασχόληση και ατομική και συλλογική ασφάλεια, για καλύτερες συνθήκες στον τομέα του περιβάλλοντος με βιώσιμη ανάπτυξη, για κοινωνικό κράτος και καλύτερη υγεία, για αλληλεγγύη ανάμεσα στις χώρες-μέλη σε περιπτώσεις φυσικών καταστροφών, για προώθηση της επισημοτικής και τεχνολογικής προόδου είναι αιτήματα, από την ικανοποίηση των οποίων σε μεγάλο βαθμό, θα κριθεί το μέλλον και η προοπτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι αιτήματα, η ικανοποίηση των οποίων θα βελτιώνει σημαντικά το κύρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την αποδοχή από τους πολίτες.

Εμείς ως ΠΑ.ΣΟ.Κ., αντιμετωπίζουμε αυτά τα κρίσιμα ζητήματα με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον και βεβαίως εκτιμούμε ότι και η εισαγωγή της έννοιας της πρωτοβουλίας των πολιτών και η παραπομπή στη Χάρτα Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, παρά το γεγονός ότι δεν ενσωματώνεται στη συνθήκη, αποτελούν θετικές ρυθμίσεις. Σε κάθε περίπτωση όμως αξιολογούμε ως ιδιαίτερα σημαντικά τα θέματα που συνδέονται με το κεφάλαιο, όπου απαριθμούνται τα δικαιώματα στον κοινωνικό τομέα, όπως είναι το δικαίωμα στις συλλογικές διαπραγματεύσεις -και αν αυτά λειτουργήσουν στην πράξη, είναι βέβαιο ότι ο κ. Αράπογλου δεν μπορεί να κάνει αυτές τις ρυθμίσεις τις οποίες έκανε στην Εθνική Τράπεζα- και όπως είναι επίσης και τα δικαιώματα στην προστασία από απολύσεις.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχοντας συναίσθηση ότι αποτελεί ένα δειλό βήμα, δίνουμε θετική ψήφο στην Συνθήκη της Λισσαβώνας. Βεβαίως προτείνουμε τη διενέργεια δημοψηφίσματος για μεγαλύτερη πολιτική νομιμοποίηση. Σε κάθε περίπτωση όμως για το ΠΑ.ΣΟ.Κ., ο αγώνας για μια Ευρώπη περισσότερο δημοκρατική, περισσότερο συμμετοχική, περισσότερο κοινωνική συνεχίζεται. Και είναι ένας αγώνας, τον οποίο δίνουμε και θα δώσουμε μαζί με τους πολίτες.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ κι εγώ τον κ. Έξαρχο. Το λόγο έχει τώρα η Βουλευτής του Κ.Κ.Ε. κ. Διαμαντίνω Μανωλάκου.

Αν είναι η πρώτη σας ομιλία «Καλή Επιτυχία»!

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Απ' αυτό το βήμα, οι Βουλευτές του Κ.Κ.Ε. στέλνουμε μήνυμα στους εργαζόμενους της Ιρλανδίας για ένα ισχυρό «όχι», που θα αποτελέσει μια μεγάλη νίκη για τους λαούς των κρατών-μελών ενάντια στην σκληρή, αντιλαϊκή πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και θα είναι ένα αισιόδοξο και ελπιδοφόρο μήνυμα για τους λαούς όλης της Γης. Με αυτήν την έννοια δεν καταλαβαίνουμε, γιατί η ψηφοφορία γίνεται αύριο και δεν περιμένουμε τα αποτελέσματα του ιρλανδικού λαού. Μήπως και μ' αυτόν τον τρόπο, θέλετε να αξιοποιηθεί για να πιέσετε υπέρ του «ναι» στην Ιρλανδία;

Αναμφίβολα, κύριοι συνάδελφοι, τη νέα συνθήκη τη χρειαζό-

ταν το ευρωμονοπωλιακό κεφάλαιο, όχι μόνο για να λύσει εκκρεμότητες που είχε αφήσει η προηγούμενη Συνθήκη της Νίκαιας λόγω δικών τους ενδοϊμπεριαλιστικών αντιθέσεων, αλλά και για να προωθήσει με γρηγορότερους ρυθμούς, τη στρατιωτικοποίηση της Ευρώπης και το χτύπημα των λαϊκών ατομικών και συλλογικών δικαιωμάτων και ελευθεριών, με το άλλοθι και το φόβητρο της τρομοκρατίας. Είναι πολιτικές που τις χρειάζονται, αφού η σκληρή και αντιλαϊκή πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει λαϊκές αντιδράσεις και θέλει, φαίνεται, να την περάσει –το προσπαθεί– με το μαστίγιο, διά πυρός και σιδήρου.

Δεν φαίνεται εξάλλου να έχει κι άλλη επιλογή, αφού τα δημοψηφίσματα της Γαλλίας και της Ολλανδίας, οι κινητοποιήσεις σ' όλα τα κράτη-μέλη, δείχνουν αμφισβήτηση της πολιτικής της και των κυβερνήσεων που την εφαρμόζουν. Ήδη στον προϋπολογισμό της η Ευρωπαϊκή Ένωση, που έχει φτιάξει μέχρι το 2013, προβλέπει αύξηση κατά 30% των αμυντικών δαπανών και βέβαια δραστική μείωση στις ενισχύσεις για τους αγρότες. Από τα λεφτά δηλαδή των λαών όλο και περισσότερα θα πηγαίνουν στους εξοπλισμούς και όχι στις λαϊκές ανάγκες. Μάλιστα μια ομάδα εργασίας της Κομισιόν, έχει ετοιμάσει ένα πολυσέλιδο κείμενο, για το πώς θα διεξάγονται οι πόλεμοι από την Ευρωπαϊκή Ένωση στα επόμενα είκοσι χρόνια. Ετοιμάζεται, λοιπόν, γι' αυτό μέσα από τη νέα Ευρωσυνθήκη, αφού θεσμοθετούνται οι αποστολές τύπου «Πέτεσπεργκ», δηλαδή το δικαίωμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης να επεμβαίνει πολιτικά και στρατιωτικά σ' ολόκληρο τον κόσμο, με δυνάμεις ταχείας αντίδρασης στο όνομα καταπολέμησης της τρομοκρατίας αλλά και με πρόσχημα την πρόληψη συγκρούσεων και τη διατήρηση της ειρήνης ή ακόμα και για την προστασία του περιβάλλοντος. Τέτοια θα δούμε στο μέλλον αρκετά.

Εξάλλου οι αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης για αποστολή δυο χιλιάδων στρατιωτών στο Τσαντ, καθώς και δυνάμεων στρατιωτικών στο ευρωπαϊκό προτεκτοράτο του Κοσόβου –που συμφώνησε και η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και το ΠΑ.ΣΟ.Κ.– είναι ενδεικτικές για την ένταση των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο άμεσο μέλλον.

Ξέρετε, δεν είναι καθόλου αλήθεια ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν έκανε πόλεμο σ' αυτά τα πενήντα χρόνια και ότι μας εξασφάλισε την ειρήνη! Πόλεμος έγινε. Διέλυσε τη Γιουγκοσλαβία μαζί με τους εγκληματίες συμμάχους τις Η.Π.Α. και το ΝΑΤΟ. Και ήταν αυτές οι κεντροαριστερές κυβερνήσεις Γαλλίας και Ιταλίας, που βομβάρδισαν το γιουγκοσλαβικό λαό.

Και η τότε κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έδωσε ό,τι της ζητήθηκε: γη, θάλασσα και αέρα. Μάλιστα για να γίνει πιο αποτελεσματικός ο μηχανισμός και οι δυνατότητες άμεσης ιμπεριαλιστικής επέμβασης, δημιουργείται ένα ταμείο εκκίνησης, που συγκροτείται από εισφορές των κρατών-μελών και προορίζεται να χρηματοδοτήσει άμεσα τις επεμβάσεις, ξεπερνώντας τη χρονοβόρα διαδικασία πιστώσεων από τον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ταυτόχρονα, αποφεύγεται και η δημοσιότητα για το ύψος χρηματοδότησης και κυρίως για τους παραλήπτες. Έτσι είναι οι ένοχοι. Προσπαθούν να μην αφήνουν ίχνη.

Θεσμοθετείται ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Άμυνας. Βεβαίως έχει φτιαχτεί από το 2001, όμως αποκτά και θεσμική κατοχύρωση και αναβαθμίζεται η δράση και ο ρόλος του, ενώ εισάγεται ο μηχανισμός μόνιμης διαρθρωμένης συνεργασίας, με τον οποίο μία ομάδα κρατών-μελών –και βεβαίως των πιο ισχυρών– θα μπορεί να συνιστά μόνιμη στρατιωτική συνεργασία και να ακολουθεί κοινή εξοπλιστική πολιτική. Δημιουργείται δηλαδή μία μόνιμη ομάδα στρατιωτικών δυνάμεων ταχείας αντίδρασης, έτοιμη να επέλθει σε κάθε χώρα του πλανήτη, όποτε κρίνει ότι τη συμφέρει.

Στα ίδια πλαίσια, το συμβούλιο μπορεί να αναθέτει σε ομάδα κρατών-μελών, την πραγματοποίηση μιας αποστολής για τη διαφύλαξη των αξιών της Ένωσης. Έτσι, βέβαια αυτό μοιάζει και θυμίζει τη δημοκρατία από τον Μπους.

Υποστηρίζεται από ορισμένες δυνάμεις ότι θέλουν την ενίσχυση του στρατιωτικού βραχίονα της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

γιατί θα είναι αντίπαλο δέος προς τις Η.Π.Α. και θα προστατεύει και τα ιδιαίτερα συμφέροντα της Ελλάδας και ειδικά έναντι της Τουρκίας.

Αυτό που είναι καθαρό στην Ευρωσυνθήκη, είναι ότι ενισχύεται η συνεργασία Ευρωπαϊκής Ένωσης-ΝΑΤΟ. Είναι επικίνδυνο για τους λαούς. Επιπλέον, εγώ θα θυμίσω ότι το 1981, ήταν η δικαιολογία για να μπει η Ελλάδα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Όμως από τότε όχι μόνο δεν λύθηκαν προβλήματα, αλλά χειρότερα. Η Τουρκία διεκδικεί ακόμα και το μισό Αιγαίο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνοντας, θα πω ότι το κόμμα μας δίκαια αντιτάσσεται ένα διπλό όχι: Όχι στην Ευρωσυνθήκη και στην ίδια την Ευρωπαϊκή Ένωση. Εμείς ζητάμε δημοψήφισμα, για να εκφραστεί η αντίθεση των εργαζομένων στην ίδια την Ευρωπαϊκή Ένωση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Υποστηρίζουμε τη γραμμή απειθαρχίας και ανυπακοής στις πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που φθάνει μέχρι την αποδέσμευση.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. στην Α' Περιφέρεια Πειραιά κ. Θεόδωρος Δρίτσας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι αναδείχθηκαν κάποια ζητήματα και επιχειρήματα αντισυνταγματικότητας, ως προς τη Μεταρρυθμιστική Συνθήκη της Λισσαβώνας, που έρχεται προς ψήφιση σήμερα και αύριο, διότι προφανέστατα, έχουμε μια ακραία εκδήλωση και απόσταση δημοκρατικής νομιμοποίησης και σπουδαιότητας του κειμένου αυτού, που έρχεται στη Βουλή να ψηφίσουμε.

Είναι αδιανόητο. Ζητά όλη η Αντιπολίτευση δημοψήφισμα! Όμως, δεν θα έπρεπε καν να υπάρχει στις διαδικασίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης αυτή η διακριτική ευχέρεια! Μόνο με δημοψηφίσματα μπορεί να εγκρίνονται τέτοιου είδους κείμενα. Η συνταγματικότητα είναι άλλης τάξης ζήτημα.

Όμως η δημοκρατική νομιμοποίηση, δεν μπορεί να λείπει από τέτοιου είδους σαφέστατες επιλογές, που καθορίζουν για πολλά χρόνια συνολικές πολιτικές σε πολλά κρίσιμα πεδία των λαών της Ευρώπης.

Απ' αυτήν την άποψη, ήταν πάρα πολύ χαρακτηριστικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα όσα είπε ο Πρόεδρος της Γαλλίας, ο Σαρκοζί, λίγες μέρες πριν απ' αυτό εδώ το Βήμα, κηρύσσοντας αυτήν τη νέα συμμαχία: Ελλάς-Γαλλία-Νέα Συμμαχία.

Τι είπε ο Σαρκοζί ως γνήσιος εκπρόσωπος αυτών των προτάσεων; Μαζί σας στα ζητήματα της FYROM, μαζί σας στα ζητήματα της Κύπρου ή εν πάση περιπτώσει προς το παρόν μαζί σας, για την Τουρκία μαζί σας προς το παρόν, αλλά ελάτε να προχωρήσουμε τη Συνθήκη της Λισσαβώνας, να στρατιωτικοποιήσουμε την Ευρώπη, να ελέγξουμε τα σύνορα απέναντι στους μετανάστες, να προχωρήσουμε την ανταγωνιστική οικονομία και μία σειρά άλλα ζητήματα. Γι' αυτά μας κάλεσε σ' αυτήν τη νέα συμμαχία ο Πρόεδρος Σαρκοζί και προς αυτήν την κατεύθυνση, αυτά έρχεται να υλοποιήσει και αυτή η μεταρρυθμιστική συνθήκη. Λέξη κι αυτή «μεταρρυθμιστική»!

Μετά από τρία χρόνια περισυλλογής και σκεπτικισμού, το Ευρωσυνταγμα έρχεται σε μια νέα συσκευασία ως Ευρωσυνθήκη, με κάποιες σαφώς μειωμένες φιλοδοξίες, αλλά όχι λιγότερο επικίνδυνο σε πάρα πολλά κρίσιμα ζητήματα από όσο ήταν στο Ευρωσυνταγμα. Ιδιαίτερα στα ζητήματα της στρατιωτικής οργάνωσης της Ευρώπης, είναι σαφές ότι είναι χειρότερο, από ό,τι ήταν το Ευρωσυνταγμα.

Και εδώ πάλι να θυμηθώ τον κ. Σαρκοζί, ο οποίος αποσαφήνισε ότι όταν μιλάμε για την στρατιωτικοποιημένη Ευρώπη, δεν μιλάμε σε αντίθεση με το ΝΑΤΟ. «Μιλάμε μαζί με το ΝΑΤΟ» είπε ο κ. Σαρκοζί, «σε φιλική και αλληλέγγυα πορεία». Αυτά δεν μπορεί να τα αγνοήσει κανείς, ως μηνύματα του πραγματικού νοήματος όλων αυτών των ρυθμίσεων που έρχονται, σ' αυτές τις συνθήκες, αυτή η Συνθήκη της Λισσαβώνας να πραγματώσει και να κατοχυρώσει, από μια ελίτ της Ευρώπης, χωρίς να ερω-

τηθούν οι λαοί, χωρίς δημοκρατική νομιμοποίηση και καθιερώνοντας, με τον πιο σαφή τρόπο, την ανταγωνιστική οικονομία και τον περιορισμό σειράς δικαιωμάτων, καθιερώνοντας αυτήν την περιφέρεια λέξη «δύναται», στη φράση «δύναται να ασκηθούν αυτά τα δικαιώματα».

Κανείς δεν εγγυάται, από τα ευρωπαϊκά κράτη πλέον και από την Ευρωπαϊκή Ένωση, την εξασφάλιση αυτών των δικαιωμάτων, όπως την εγγυώντο τα συντάγματα τα οποία, γι' αυτόν το λόγο -δεν ήταν τυχαίο- είχαν κατακτηθεί με πολύ μεγάλες αγώνες των λαών και των κοινωνιών. Οι λαοί και οι κοινωνίες απέχουν σήμερα από αυτού του είδους τις ρυθμίσεις.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, επιμένοντας σ' αυτήν την ώθηση, στην ταχύρυθμη στρατιωτικοποίηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με σκοπό την ανάληψη αυτόνομης στρατιωτικής δράσης σ' άλλες χώρες, η οποία αναφέρεται ρητά και μάλιστα χωρίς αποφάσεις του Ο.Η.Ε., αλλά απλώς, σύμφωνα με τις αρχές του, όπως λέει.

Γι' αυτόν το σκοπό, τα κράτη-μέλη καλούνται να βελτιώσουν τις αμυντικές τους δυνατότητες. Δημιουργείται μάλιστα και ειδικό ταμείο, το Ταμείο Εκκίνησης, που θα χρηματοδοτεί την προπαρασκευή στρατιωτικών ενεργειών.

Από αυτήν την άποψη, δεν υπάρχει και η δυνατότητα στην πραγματικότητα, ένα κράτος να εμποδίσει τη στρατιωτική δράση εκτός Ένωσης, μια και η συνθήκη προβλέπει τη δυνατότητα ομάδες χωρών, να λειτουργούν υπό ορισμένες προϋποθέσεις με την έγκριση του συμβουλίου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, εάν έχετε την καλοσύνη.

Επιπλέον τα μέλη, υποχρεούνται να υποστηρίξουν ανεπιφύλακτα την εξωτερική πολιτική και πολιτική άμυνα της Ένωσης και το συμβούλιο και ο ύπατος εκπρόσωπος, μεριμνούν για την τήρηση αυτών των αρχών. Ο ύπατος εκπρόσωπος είναι ένας νέος θεσμός, που έρχεται να δημιουργήσει ρωγμή σ' αυτό που ήταν μέχρι τώρα τουλάχιστον μια εγγύηση, την αρχή της ομοφωνίας και του βέτο. Αυτό πλέον αρχίζει να ρηγματώνεται και να δημιουργούνται ζητήματα πλειοψηφίας και μειοψηφίας σε τόσο κρίσιμα θέματα.

Και από αυτήν την άποψη, η στρατιωτική συνεργασία δίνει τη δυνατότητα και σε στρατιωτικές επεμβάσεις σε χώρες- μέλη, βάσει της ρήτρας αλληλεγγύης για την αντιμετώπιση τρομοκρατικών επιθέσεων κ.λπ..

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι λεγκαλιστική η στάση μας, όπως ο αγαπητός συνάδελφος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Μπεγγλίτης θέλησε να μας προσάψει. Είναι μια πολύ σοβαρή και κρίσιμη σειρά επισημάνσεων, που συγκροτούν μια επιχειρηματολογία ότι αυτού του είδους οι εξελίξεις, δεν μπορούν να γίνουν αποδεκτές από τα ελληνικά κόμματα, όταν δεν υπάρχει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, τελείωσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Μα να ολοκληρώσετε σας ζητώ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Να ολοκληρώσω τη φράση μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Σας παρακαλώ, τώρα όμως να ολοκληρώσετε. Τώρα, σας παρακαλώ!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Την ολοκληρώνω τη φράση μου, κύριε Πρόεδρε.

Επαναλαμβάνω, λοιπόν. Όταν δεν υπάρχει καμμία -μα καμμία- δημοκρατική νομιμοποίηση, που με προφάνεια εκδηλώθηκε και σ' αυτήν την Αίθουσα στη σημερινή συνεδρίαση που τόσο λίγοι συνάδελφοι παρακολούθησαν και παρακολουθούν.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ο κ. Βελόπουλος, Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, έχει το λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την ώρα που βρισκόμαστε εμείς εδώ, έξω η Εθνική Ελλάδα δίνει έναν αγώνα με τη Σουηδία. Δεν ξέρω αν σε μερικά χρόνια με τη συγκεκριμένη συνθήκη και το συγκεκριμένο Σύνταγμα,

υπάρχει Εθνική Ελλάδα ή θα κάνουμε τρεις ομόσπονδες ομάδες, τρία κράτη ενωμένα, σε μία ομόσπονδη εθνική ομάδα.

Αυτά τα λέω για να χαριτολογήσουμε λίγο. Μην το παίρνετε στα σοβαρά.

Θα ξεκινήσω με τα στραβά, όμως, αυτής της συνθήκης.

Τρομοκρατία: Το άλλοθι του αμερικανικού ιμπεριαλισμού, το άλλοθι του αμερικανικού παράγοντα. Και έχουμε το εξής περίεργο μέσα: Πρόληψη. Μπορούν να στείλουν ανά πάσα ώρα και στιγμή στρατό, σε οποιαδήποτε χώρα της Ευρωπαϊκής Ενωσης, αν αυτοί φανταστούν ότι υπάρχουν τρομοκράτες. Και ξέρετε, οι προβοκάσιες γίνονται πολύ πιο εύκολα απ' ό,τι φαντάζονται κάποιοι εδώ μέσα. Αν, λοιπόν, εγώ θέλω να δημιουργήσω πρόβλημα, στήνω μία τρομοκρατική ομάδα, γιατί είμαι μία ισχυρή χώρα και στέλνω μετά στρατό στην Ελλάδα, χωρίς την έγκριση του κοινοβουλίου αυτού, γιατί υπάρχει τρομοκρατία.

Επικαλούνται μέσα στη συνθήκη τις αρχές του Ο.Η.Ε. Και αναρωτιέμαι εγώ το εξής: Για ποιες αρχές του Ο.Η.Ε. μιλάμε; Των βιασμών της Αφρικής; Γιατί έγιναν και αυτά από τις δυνατότητες του Ο.Η.Ε. Την Κύπρο και τα ψηφίσματα, που ουδέποτε εφαρμόστηκαν; Το Ιράκ; Ή το Αφγανιστάν όπου το εμπόριο ναρκωτικών ανθεί και ευημερεί; Ποιες αρχές του Ο.Η.Ε.;

Επίσης το άρθρο 51, ομιλεί για αλληλεγγύη. Μα δεν υπάρχει αλληλεγγύη! Διότι πολύ απλά -το τονίζω ξανά- είναι Σκόπια, Τουρκία, Κύπρος. Μήπως στο Αιγαίο τώρα που μιλάμε ή μετά από ένα χρόνο, κύριε Υπουργέ, θα πετούν τα γερμανικά, τα αγγλικά ή τα ιταλικά αεροσκάφη, για να αναχατίσουν τους Τούρκους, οι οποίοι παραβιάζουν καθημερινά το Αιγαίο;

Δεσμευτείτε γι' αυτό, κύριε Υπουργέ. Δεσμευτείτε ότι αν υπογράψουμε τη συνθήκη, θα αναχατίσουν οι Γερμανοί και οι Ιταλοί πιλότοι τα τουρκικά αεροσκάφη από το Αιγαίο! Και εγώ θα προσυπογράψω όχι απλά συνθήκη, αλλά και Ευρωσύνταγμα και ό,τι θέλετε! Όμως, δεσμευτείτε γι' αυτό! Όχι γενικά φληναφήματα!

Και, βέβαια, καταφανώς φαίνεται ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν θέλει να αποκτήσει στρατιωτικό μηχανισμό, διότι και πάλι το NATO, είναι πάνω από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Δηλαδή ποια Ευρωπαϊκή Ένωση; Ένας πολιτικός, οικονομικός φορέας, που θέλει να κάνει ενιαία στρατηγική, που θέλει να κάνει ενιαίο στρατό, αλλά πάλι το NATO είναι η αγκύλωση. Και όταν λέμε «NATO», εννοούμε τους Αμερικανούς. Ας μην κοροϊδεύμαστε εδώ μέσα! Χωρίς τους Αμερικανούς, δεν υπάρχει NATO. Και χωρίς NATO, δεν υπάρχουν Αμερικανοί. Ένα και ένα, κάνουν δύο.

Θα σας πω το εξής κυρίως για την Αριστερά και για την Αντιπολίτευση. Ήρθατε επιτέλους στα λόγια μας, μιλάτε για δημοψηφίσματα. Αυτό είναι εκπληκτικό. Όμως, για μία ακόμα φορά λέω στο Κ.Κ.Ε. ότι δημοψηφίσματα αλά καρτ, δεν γίνονται. Και γιατί το λέω αυτό; Δημοψήφισμα για τη Μακεδονία, δημοψήφισμα -αν θέλετε- για τις ταυτότητες. Δημοψηφίσματα στον ελληνικό λαό για να αποφανθεί αυτός για όσα τουλάχιστον θα γίνουν από εδώ και πέρα.

Κοιτάξτε, εγώ θα μιλήσω για τα αυτονόητα. Και θα μιλήσω για δύο ανθρώπους, που σέβομαι εδώ μέσα απεριόριστα. Ο ένας είναι ο Πρόεδρος της Βουλής και ο άλλος είναι ο Αντώνης Σαμαράς. Εγώ πάντοτε προσπάθη να επιχειρηματολογήσω με βάση τα δικά τους επιχειρήματα.

Είπε ο Πρόεδρος της Βουλής τον οποίο σέβομαι απεριόριστα τα εξής: «Θα θέλαμε περισσότερα. Δεν έχει ενιαία φωνή η Ευρωπαϊκή Ένωση με τη συνθήκη αυτή. Θα θέλαμε δημοκρατική Ευρωπαϊκή Ένωση. Θα θέλαμε να είναι πιο κοντά στους πολίτες. Δεν έχει ενιαία στρατηγική, ακόμα και μ' αυτήν τη Συνθήκη.»

Αυτά είπε ο Πρόεδρος της Βουλής.

Και ο Αντώνης Σαμαράς, ο εισηγητής σας, είπε: «Δεν είναι αυτό που θέλαμε. Δεν είναι αυτό που χρειαζόμαστε. Ο ευρωπαϊκός προϋπολογισμός συρρικνώνεται. Δεν λύνεται το πρόβλημα της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Αποφασίζει η πλειοψηφία.»

Αν αυτά, λοιπόν, που λέει ο εισηγητής σας και ο Πρόεδρος της Βουλής συμφωνούν μ' αυτά που κάνετε, έχω μία άλλη αντί-

ληψη για τα πράγματα, διότι είναι τελείως αντιφατικά. Για ποιο λόγο, λοιπόν, να ψηφίσω μία συνθήκη, για την οποία ο εισηγητής πρώτα και ο Πρόεδρος της Βουλής, φαίνεται ότι δεν είναι ικανοποιημένοι; Άρα, λοιπόν, κάτι δεν πάει καλά. Κάποιος αποφάσισε για μία συνθήκη, η οποία αφορά τους Έλληνες και την Ελλάδα, αλλά ο Έλληνας πολίτης δεν ρωτάται.

Και αν αυτό δεν λέγεται αντιδημοκρατικό, πώς μπορεί να λεχθεί;

Εγώ δεν θα πω αν είναι αντισυνταγματικό. Θα πω, όμως, ότι κάνετε το εξής, κύριε Υπουργέ. Ακούστε τι κάνετε: Βαπτίζετε το κρέας ψάρι και το Σύνταγμα συνθήκη, για να περάσετε μέσα από μια συνθήκη ένα καινούργιο Σύνταγμα, το οποίο είναι, δυστυχώς, πάνω από το ελληνικό Σύνταγμα. Αυτό αποδεικνύεται απ' αυτά που αναφέρει η συνθήκη.

Και αυτό που με φοβίζει περισσότερο, είναι η λογική του κ. Παναγιωτόπουλου, τον οποίο εκτιμώ απεριόριστα. Τι είπε ο κ. Παναγιωτόπουλος; Ότι το θέμα της αντισυνταγματικότητας λύθηκε, διότι ακολουθήθηκε η πεπατημένη οδός.

Ποια είναι η πεπατημένη οδός; Ότι μπήκαμε στο Μάαστριχτ, ότι πήραμε το ευρώ, ότι μπήκαμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, χωρίς να ερωτηθεί ο ελληνικός λαός.

Και αν αυτό λέγεται «πεπατημένη», εγώ έχω μια άλλη άποψη για τη δημοκρατία, διότι η πεπατημένη στραβή οδός, οδηγεί σε αγκύλωση της δημοκρατίας. Άρα επειδή κατά το παρελθόν είχαμε διασταλτική ερμηνεία στον όρο του Συντάγματος, δεν σημαίνει ότι θα κάνουμε και αυτό κάθε φορά, σε κάθε Κοινοβούλιο.

Άρα μία είναι η λύση. Διότι μ' αυτόν τον τρόπο –το τονίζω ακόμη μια φορά– η εθνική κυριαρχία πετιέται στις καλές και το Σύνταγμα παραβιάζεται. Η μόνη λύση, για να εξαγιστείτε και να απογαλακτιστείτε απ' αυτό το περίεργο που φέρατε ως συνθήκη είναι: ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ. Τότε θα έχετε και την έξωθεν καλή μαρτυρία, αλλά και τη δική μας επικουρική διάθεση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε τον κ. Βελόπουλο.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας και αναπληρωτής κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος, που εκλέγεται στην περιφέρεια της Κέρκυρας, κ. Δένδιας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ-ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα πέντε λεπτά δεν είναι με κανένα τρόπο επαρκή, για να καλύψει κάποιος ένα τόσο σημαντικό θέμα, ένα τόσο κορυφαίο θέμα, όπως είναι η μεταρρυθμιστική συνθήκη, η οποία, βεβαίως, συνιστά ονομασία, άλλη βάπτιση, σε μεγάλο βαθμό της Συνταγματικής Συνθήκης εξαιτίας του προβλήματος που αντιμετωπίστηκε στην κύρωσή της.

Όμως, για να είμαστε ειλικρινείς, δεν μπορεί κανείς να μη θυμηθεί ότι εδώ και η Συνταγματική Συνθήκη, όσον αφορά την ελληνική έννομη τάξη, όσον αφορά την ελληνική κοινωνία, είχε κυρωθεί με μια σημαντική πλειοψηφία.

Θα διαθέσω ένα λεπτό από το χρόνο μου, για να συζητήσουμε λίγο το θέμα του τρόπου κύρωσης. Είναι πράγματα που τα έχουμε πει επανειλημμένως. Ο λόγος που χρειάζεται να τα ξαναπούμε είναι, για να μη δημιουργούμε στην ελληνική κοινωνία εντύπωση ότι προσπαθούμε να υφαρπάξουμε στην πραγματικότητα, μέσα από μια διάταξη που χρησιμοποιούμε, την ψήφο του Κοινοβουλίου και σ' ένα βαθμό να μην υπάρχει νομιμοποίηση του αποτελέσματος της διαδικασίας αυτής.

Το άρθρο 28 παράγραφος 3 που προβλέπει την ψήφιση με εκατόν πενήντα έναν Βουλευτές είναι το όχημα με το οποίο η Ελλάδα μπήκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση και είναι το όχημα με το οποίο κυρώθηκαν μέχρι τώρα όλες οι συνθήκες. Αυτή είναι μια πραγματικότητα. Δεν καταλαβαίνω, λοιπόν, γιατί κάθε φορά επαναφέρετε αυτό το ζήτημα.

Έγινε μια πολύ μεγάλη συζήτηση και με τον κ. Βενιζέλο και με τον κ. Λορένδο στο πλαίσιο και της συνταγματικής συνθήκης, αλλά και στο πλαίσιο της Αναθεώρησης του Συντάγματος. Χρειάζεται να χρησιμοποιήσω λίγο εξειδικευμένη ορολογία, αλλά ας θυμηθούμε ότι έχουμε συνομολογήσει όλοι ότι και το 28.2 και το 28.3 συνιστούν διατάξεις οιονεί αναθεώρησης του Συντάγ-

ματος. Αυτά είναι κεκτημένα πλέον της ελληνικής συνταγματικής έννομης τάξης και της ελληνικής συνταγματικής ιστορίας και δεν είναι δυνατόν κάθε φορά να επανερχόμαστε.

Η λεξιλαγνεία, η ανάγκη να απευθυνθούμε σ' ένα ακροατήριο με εξειδικευμένες εκφράσεις επί δεκαπέντε λεπτά δεν μπορεί να καλύπτει τη συνεχή επαναφορά του ίδιου ζητήματος. Αυτό είναι ένα λευμένο θέμα.

Λευμένο, επίσης, είναι και το θέμα του δημοψηφίσματος. Να το ξεκαθαρίσουμε αυτό. Ακούγεται το δημοψήφισμα σαν να είναι κάτι δημοκρατικότερο από την ψήφο του Εθνικού Κοινοβουλίου. Αυτό δεν είναι αλήθεια. Ζούμε σε μια αντιπροσωπευτική δημοκρατία. Η ψήφος που προέρχεται από τη Βουλή των Ελλήνων είναι το ίδιο ισχυρή με το αποτέλεσμα ενός δημοψηφίσματος. Δεν είναι δημοκρατικότερο το δημοψήφισμα. Δεν είναι αλήθεια αυτά που λέγονται εδώ. Δεν μπορεί να δημιουργείται στον ελληνικό λαό η εντύπωση ότι το δημοψήφισμα συνιστά δημοκρατική νομιμοποίηση, όταν η ψήφος στο Εθνικό Κοινοβούλιο δεν συνιστά δημοκρατική νομιμοποίηση ή ενέχει και δημοκρατική εκτροπή.

Αυτά δεν είναι πράγματα που πρέπει να λέγονται. Δημιουργούν ψευδείς εικόνες στο εκλογικό Σώμα. Με ποιο δικαίωμα, από εκεί και πέρα, θα απευθυνθούμε εν ονόματι μιας Ενωμένης Ευρώπης, μιας Ευρώπης των λαών στην ελληνική κοινωνία, όταν εμείς οι ίδιοι, μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα χρησιμοποιούμε τέτοιες μορφές συλλογισμούς και τέτοιες μορφές εκφράσεις; Αυτή η λογική μου είναι κατανοητή, όταν προέρχεται από το Συνασπισμό της Αριστεράς. Μου είναι παντελώς ακατανόητο –οφείλω να πω– το σκεπτικό του ΠΑ.ΣΟ.Κ., το οποίο λέει δύο διαφορετικά πράγματα: Να ψηφίσουμε πρώτα εδώ όχι με το 28.3, αλλά με το 28.2, δηλαδή, με εκατόν ογδόντα Βουλευτές, αλλά μετά να καταθέσουμε και μια πρόταση δημοψηφίσματος.

Μα, αν ο κ. Γεώργιος Παπανδρέου –με κάθε σεβασμό, γιατί δεν μου αρέσει να αναφέρω ονόματα και ιδίως ονόματα Αρχηγών κομμάτων τους οποίους υπολήπτωμαι, αφού ούτε η παρουσία μου ούτε η ηλικία μου μου επιτρέπουν να σχολιάζω αρνητικά– αντιμετωπίζει εσωτερικά αδιέξοδα ή αδιέξοδα διαφοροποίησης από το Συνασπισμό, είναι δυνατόν να διατυπώνονται τέτοια absurda, τέτοια παράδοξα εδώ; Άντε να ψηφίσουμε με εκατόν ογδόντα και μετά να πάμε για δημοψήφισμα! Είναι δυνατόν να τεθεί τέτοια πρόταση;

Επί της ουσίας, επί των διατάξεων αναφέρθηκε και ο εισηγητής μας, ο Αντώνης Σαμαράς και ο επιμελής συνάδελφος ο Γιάννης Μπούγας και ο κ. Γερωντόπουλος. Ο χρόνος δεν επιτρέπει αναφορά.

Οφείλω να σας πω ότι εγώ, όπως είναι προφανές θα ψηφίσω τη μεταρρυθμιστική συνθήκη. Θα την ψηφίσω, όχι ανεπιφύλακτα, γιατί θέλω να είμαι ειλικρινής. Θα την ψηφίσω με μεγάλη σκέψη. Γιατί; Διότι θεωρώ ότι πραγματικά υφίσταται πρόβλημα. Πού υφίσταται το πρόβλημα; Υφίσταται κατ' αρχάς στο ζήτημα του διαλόγου στην ελληνική κοινωνία και στις ευρωπαϊκές κοινωνίες στο στάδιο ανάμεσα στην συνταγματική συνθήκη που απερρίφθη και στη μεταρρυθμιστική συνθήκη. Πόσο συζητήθηκε πραγματικά η δημιουργία αυτού του ενιαίου ευρωπαϊκού χώρου, αυτού του πρωτοφανούς μορφώματος, αυτού του μεταεθνικού μορφώματος που συνιστά σήμερα η Ευρωπαϊκή Ένωση;

Η πραγματικότητα είναι ότι όλη αυτή η συζήτηση διεξάγεται μεν στο Κοινοβούλιο, αλλά διεξάγεται ερήμην των κοινωνιών. Θα ήθελα, λοιπόν, μια βαθύτερη συζήτηση, μια βαθύτερη ζύμωση μέσα στις κοινωνίες. Όμως, ένα είναι γεγονός: Είναι ένα βήμα. Δεν είναι ένα άλμα, είναι ένα βήμα μπροστά. Είναι ένα βήμα αν θέλετε, σ' έναν άγνωστο κόσμο, διότι ξαναλέω ότι αυτό το μόρφωμα είναι ένα πρωτοφανές μόρφωμα το οποίο εξασφάλισε ειρήνη στην Ευρώπη και δεν πρέπει να το ξεχνάμε αυτό και απίστευτο βαθμό ευημερίας τα τελευταία πενήντα χρόνια. Είναι όμως ένα πρωτοφανές ιστορικό εγχείρημα για το οποίο δεν υπάρχουν ασφαλείς δίοδοι, δεν υπάρχουν δεδομένες απαντήσεις. Όμως ακριβώς γι' αυτό, πρέπει να υπάρχει μεγάλη προσοχή στην προσέγγιση και μεγάλη συνοχή και του εθνικού Κοινοβουλίου και των κοινωνιών που στηρίζουν αυτό το εγχείρημα, στην προσπάθεια για ένα καλύτερο μέλλον της Ευρώπης και

της πατρίδας μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ κι εγώ τον κ. Δένδια.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Φίλιππος Σαχινίδης.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Επιτρέψτε μου να διαβεβαιώσω τον κ. Βελόπουλο ότι και μετά την κύρωση της Συνθήκης της Λισσαβώνας η Εθνική Ελλάδα θα συνεχίσει να εκπροσωπεί τη χώρα στις διεθνείς αθλητικές διοργανώσεις. Να του υπενθυμίσω ότι το Ηνωμένο Βασίλειο συμμετέχει με τρεις τουλάχιστον ομάδες.

Κύριε Πρόεδρε, μεταξύ ενός αγώνα της Εθνικής Ελλάδος και της συζήτησης για την κύρωση της Συνθήκης της Λισσαβώνας, όπως διαπιστώνουμε κερδίζει ο αγώνας της Εθνικής Ελλάδος. Προφανώς προσφέρει θέαμα και συναρπάζει τα πλήθη περισσότερο από ό,τι η συζήτηση για τη συνθήκη.

Με τη συζήτηση για την κύρωση για τη Συνθήκη της Λισσαβώνας καλούμαστε να πάρουμε θέση απέναντι σε ένα κομβικής σημασίας ζήτημα. Ποιο μέλλον επιθυμούμε για την Ευρώπη; Θέλουμε να συνεχιστεί η ενοποιητική διαδικασία ή επιθυμούμε μια ανατροπή της κοινής ευρωπαϊκής πορείας; Θέλουμε η προσπάθεια αυτή να καταλήξει σε μια πολιτική οντότητα ομοσπονδιακού ή συνομοσπονδιακού χαρακτήρα ή όχι; Γιατί το προηγούμενο διάστημα παρακολουθήσαμε την απόφαση πολιτών χωρών της Ευρώπης να απορρίψουν τη συνταγματική συνθήκη. Και τότε τέθηκε το ερώτημα: Αλήθεια ποιο μήνυμα έστειλαν οι πολίτες της Ευρώπης; Επιθυμούν την επιβράδυνση ή την αναστροφή της ενοποιητικής διαδικασίας στην Ευρώπη; Και αν ισχύει το δεύτερο, να επιστρέψουμε πού; Στην Ευρώπη του μεσοπολέμου; Στην Ευρώπη των εθνικισμών; Στην Ευρώπη των προστατευτικών τειχών; Στην Ευρώπη των ανταγωνιστικών υποτιμήσεων των εθνικών νομισμάτων; Αυτήν την Ευρώπη την γνωρίσαμε. Αυτή η Ευρώπη μας οδήγησε στο φασισμό, στο ναζισμό, στην εγχώρα εκδοχή τους της 4ης Αυγούστου. Μας οδήγησε σε εκατομμύρια νεκρών στην οικονομική, πολιτική και κοινωνική οπισθοδρόμηση.

Δεν μπορεί να δεχθώ ότι η πλειοψηφία των Ευρωπαίων πολιτών θέλει επιστροφή σ' αυτό το παρελθόν. Επομένως, τι μήνυμα έστειλαν οι πολίτες της Ευρώπης; Οι Ευρωπαίοι είπαν όχι στην ανεργία, είπαν όχι στην αβεβαιότητα και την ανασφάλεια. Είπαν όχι στην κατάλυση του κράτους-πρόνοιας, το οποίο κινδυνεύει από την πίεση των δημοσιονομικών περιορισμών που επιβάλλει το Σύμφωνο για την Ανάπτυξη και τη Σταθερότητα. Είπαν όχι στο ορθόδοξο και νεοφιλελεύθερης έμπνευσης θεσμικό πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας που αναγνωρίζει ως πρώτιστο καθήκον της την καταπολέμηση του πληθωρισμού, αγνοώντας το στόχο της ανάπτυξης και της απασχόλησης.

Με έκπληξη σήμερα άκουσα τον κ. Σαμαρά να ασκεί κριτική στη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Μα, κύριε Σαμαρά, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα κινείται εντός του πλαισίου που διαμορφώθηκε από τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, η οποία φέρει την προσωπική σας υπογραφή. Τι άλλαξε από τότε που υπογράψατε τη Συνθήκη του Μάαστριχτ ως Υπουργός της Κυβέρνησης τότε της Νέας Δημοκρατίας; Και εν πάση περιπτώσει πότε είχατε δίκιο; Τότε ή σήμερα;

Οι Ευρωπαίοι είπαν «όχι» στη σταδιακή διολίσθηση του βιοτικού τους επιπέδου, όπως τη βίωσαν ως αποτέλεσμα της παγκοσμιοποίησης κατά την τελευταία δεκαετία. Τα μεσαία στρώματα είδαν να απειλούνται και να πιέζονται με υποβάθμιση του βιοτικού τους επιπέδου, όταν όλοι τους έλεγαν ότι αυτοί θα είναι οι σίγουροι κερδισμένοι από την παγκοσμιοποίηση. Έγιναν και λάθη απ' όσους πίστεψαν ότι η Ευρώπη είναι μια υπόθεση των ειδικών της εξουσίας, ότι η Ευρώπη δεν πρέπει να μεριμνά για να γίνει κατανοητή από τον πολίτη.

Η νέα συνθήκη έχει τις αδυναμίες της αλλά έχει και τα θετικά της. Σίγουρα θα επιθυμούσαμε ένα σχέδιο πιο φιλόδοξο που να δίνει διάσταση και μεγαλύτερο βάρος στην κοινωνική πολιτική, στην προστασία των εργαζομένων. Το κείμενο της συνθήκης

παραμένει βαρύ. Δύσκολα διαβάζεται, έχει ελλείψεις ως προς τη σαφήνεια των αρχών της.

Έχει, όμως, και τα θετικά του σημεία. Η βασική αρετή της συνθήκης είναι ότι βγάζει την Ένωση από την πολιτική παραλυσία. Με τη συνθήκη γίνεται μια προσπάθεια να δοθεί μια απάντηση στο δημοκρατικό έλλειμμα, αφού ενισχύεται ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και των Εθνικών Κοινοβουλίων. Η συνθήκη εγγυάται τις ελευθερίες και τις αρχές που καθορίζονται στο χάρτη θεμελιωδών δικαιωμάτων και καθιστά νομικά δεσμευτικές τις διατάξεις του. Τέλος, παρέχει νομική αναγνώριση των δημοσίων υπηρεσιών γενικού συμφέροντος.

Συμπερασματικά, παρά την ατομία της σε μείζονα ζητήματα κάνει βήματα προς τα εμπρός. Όμως, μένουν πολλά ακόμη να γίνουν. Χρειάζεται περισσότερη τόλμη για να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα που απασχολούν τους πολίτες της Ένωσης. Στην Ελλάδα, δυστυχώς, δεν δίνεται μεγάλη σημασία στις ευρωπαϊκές εξελίξεις. Με ευθύνη της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας η χώρα μας παρακολουθεί ως θεατής και χωρίς ισχύ επηρεασμού των γεγονότων.

Σε μια εποχή που απαιτούνται λύσεις υπερεθνικές στα προβλήματα που γεννά η παγκοσμιοποίηση, η Ευρωπαϊκή Ένωση αποτελεί τον προνομιακό τόπο δράσης για μια καλύτερη ρύθμιση του οικονομικού συστήματος προς όφελος των εργαζομένων. Η οικονομική και χρηματιστηριακή κρίση που απειλεί τον πλανήτη, παραδόξως μπορεί να αποτελέσει μια ευκαιρία για αλλαγές στην Ευρώπη. Χωριστά, θα υποστούμε όλοι τις συνέπειες της κρίσης. Ενωμένοι, έχουμε τη δυνατότητα να βρούμε τις απαντήσεις, να οικοδομήσουμε νέες ρυθμίσεις που θα επιτρέπουν να δαμάσουμε την κερδοσκοπική φρενίτιδα των αγορών. Εδώ βρίσκεται το πραγματικό ευρωπαϊκό διακύβευμα, να επαναπροσανατολίσουμε την οικονομική διακυβέρνηση. Η Ευρώπη μπορεί πολλά, τα κράτη-μέλη από μόνα τους πολύ λίγα. Ενωμένη σε ένα πολιτικό σύνολο και όχι μόνο ως ενιαία αγορά, θα μπορούσε να επιβάλει νέες ρυθμίσεις και μια καλύτερη ισορροπία του συσχετισμού δυνάμεων κεφαλαίου-εργασίας. Η συνθήκη είναι μια ευκαιρία να κάνουμε άλλα πράγματα στην Ευρώπη.

(Στο σημείο αυτό, κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ολοκληρώστε, παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Είπα και στην αρχή της ομιλίας μου ότι η Κυβέρνηση επέλεξε το γρήγορο και εύκολο δρόμο για την κύρωση της συνθήκης. Την ίδια στιγμή όλα τα στοιχεία δείχνουν ότι αυτή η επιλογή απομακρύνει ακόμη περισσότερο τους πολίτες από τα ευρωπαϊκά ζητήματα. Λυπούμαστε που αρνείστε να θέσετε τη συνθήκη σε δημοψήφισμα. Δεν μπορείτε να στερήσετε από τους Έλληνες τη συζήτηση την οποία δικαιούνται. Εμείς θέλουμε μια Ευρώπη στο φως, μια Ευρώπη ειλικρινή και δημοφιλή.

Είμαστε υπέρ της επικύρωσης της συνθήκης, γιατί εμείς αποφασίζουμε με γνώμονα τις σοσιαλιστικές και ευρωπαϊκές μας αξίες, χωρίς πολιτικούς τακτικισμούς, με μόνο κριτήριο το περιεχόμενο της συνθήκης και το συμφέρον της Ελλάδος και της Ευρώπης.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Σας ευχαριστώ κι εγώ.

Η Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στο Νομό Σερρών κ. Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ευρωπαϊκή Ένωση, αν και απαρτίζεται από σημαντικά επιτεύγματα, καλείται πλέον να ανταποκριθεί πιο αποτελεσματικά στις ανάγκες της σημερινής κοινωνίας, των πολιτών όπως αυτές έχουν διαμορφωθεί στο σύγχρονο παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον. Γι' αυτόν το σκοπό υπογράφηκε το 2004 η συνταγματική συνθήκη η οποία, όμως, για τους γνωστούς λόγους δεν τέθηκε σε ισχύ. Κατά συνέπεια η Συνθήκη της Λισσαβώνας κλήθηκε να βγάλει την Ευρώπη από το τέλμα που βρίσκεται τους τελευταίους

μήνες και να προωθήσει τη μεταρρύθμιση του υφιστάμενου συστήματος διακυβέρνησης της κοινότητας επιφέροντας απαραίτητες αλλαγές.

Πρωθυμεί, λοιπόν, η συνθήκη μια σειρά από σημαντικές μεταρρυθμίσεις πιστεύω μέσω της τροποποίησης της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Ειδικότερα, ανάμεσα στ' άλλα η συγκεκριμένη συνθήκη αποσαφηνίζει τον ορισμό των αξιών, των αρχών και των στόχων που καθορίζουν τη δράση της Ένωσης. Κατοχυρώνει τα θεσμικά όργανα και ξεκαθαρίζει τις επί μέρους αρμοδιότητές τους. Παρουσιάζει τις διαδικασίες λήψης των αποφάσεων. Προσδιορίζει τα δικαιώματα των πολιτών απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση και προβλέπει τους κανόνες για την αναθεώρησή της.

Φυσικά, λόγω του περιορισμένου χρόνου, θα ήθελα να αναφερθώ σε δυο, τρία συγκεκριμένα σημεία τα οποία θεωρώ κατά την άποψή μου βασικά.

Στην ουσία, λοιπόν, οι διαφοροποιήσεις της Συνθήκης της Λισσαβώνας από τη συνταγματική συνθήκη συνοψίζονται κυρίως στην απόλεια ορισμένων όρων φορτισμένων όπως η λέξη «Σύνταγμα», στη μη ενσωμάτωση του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, αν και αναγνωρίζεται νομικά ο δεσμευτικός του χαρακτήρας, στη διαφοροποιημένη διαδικασία αναθεώρησης των συνθηκών και στην τροποποίηση και όχι αντικατάσταση των προηγούμενων συνθηκών.

Όπως έχει ευρέως υποστηριχθεί, η ευρωπαϊκή συνθήκη απορρίφθηκε κυρίως, επειδή πολίτες της Ένωσης αδυνατούν να κατανοήσουν τη δομή, τη δράση, τις διαδικασίες αυτού του οργανισμού που ολοένα και περισσότερο επηρεάζει τις ζωές μας. Με άλλα λόγια η Ευρωπαϊκή Ένωση φαντάζει στα μάτια των πολιτών της Ένωσης σαν ένα γραφειοκρατικό μόρφωμα. Γι' αυτόν το λόγο αυτή η μεταρρυθμιστική συνθήκη αποβλέπει στη δημιουργία μιας δημοκρατικότερης, διαφανέστερης και αποτελεσματικότερης Ένωσης, μιας Ευρώπης με εντονότερη παρουσία στη διεθνή σκηνή, που θα διαφυλάσσει τα δικαιώματα των πολιτών, τις αξίες της ελευθερίας, της δημοκρατίας, της αλληλεγγύης και της ασφάλειας.

Η Συνθήκη της Λισσαβώνας ενισχύει το ρόλο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, το οποίο αποκτά σημαντικές εξουσίες σ' ό,τι αφορά τη νομοθεσία και τον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και τις διεθνείς συμφωνίες.

Αξίζει να σημειωθεί ότι ο ρόλος των Εθνικών Κοινοβουλίων ενισχύεται, ενώ οι πολίτες αποκτούν τη δυνατότητα να καλούν την επιτροπή να υποβάλει νέες προτάσεις πολιτικής, γεγονός που προωθεί ακόμη περισσότερο τις δημοκρατικές αρχές και τη νομιμότητα της Ένωσης.

Ταυτόχρονα αξιοποιούνται στο έπακρο οι οικονομικές, ανθρωπιστικές πολιτικές και διπλωματικές δυνάμεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ώστε να προωθηθούν τα συμφέροντα και οι αξίες της σε παγκόσμια κλίμακα και να διασφαλιστούν τα ιδιαίτερα συμφέροντα των κρατών μελών στον τομέα των εξωτερικών υποθέσεων. Η ενιαία νομική προσωπικότητα της Ένωσης παράλληλα και ο θεσμός του ύπατου εκπροσώπου της Ένωσης για θέματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας, ενισχύουν τη διαπραγματευτική της δύναμη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πολύ σημαντικό το γεγονός ότι η Συνθήκη της Λισσαβώνας βάζει στο επίκεντρο τον Ευρωπαίο πολίτη, όπως καταφαίνεται από την ενίσχυση των τεσσάρων βασικών ελευθεριών των Ευρωπαίων και την εγγύηση της νομικής δέσμευσης των διατάξεων του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων σχετικά με τα αστικά, πολιτικά, οικονομικά και κοινωνικά δικαιώματα των πολιτών.

Σ' αυτό το μοναδικό για την παγκόσμια ιστορία εγχείρημα –βήμα το χαρακτήρισαν πολλοί συνάδελφοι και συμφωνώ– ενοποίησης, η Ελλάδα πρέπει να πρωτοστατεί προωθώντας την περαιτέρω εμβάθυνση της Ένωσης και επιδοκιμάζοντας τις προσπάθειες που καταβάλλονται προς αυτήν την κατεύθυνση. Η χώρα μας επιθυμεί μια δυναμική και ανταγωνιστική Ευρώπη, η οποία θα διέπεται από τις αρχές της αλληλεγγύης, της κοινωνικής συνοχής και θα ανταποκρίνεται στις ανάγκες των πολιτών της.

Η κύρωση, λοιπόν, της Συνθήκης της Λισσαβώνας, την οποία κι εγώ προσυπογράφω, λειτουργεί προς όφελος πιστεύω των Ελλήνων πολιτών αλλά και των υπόλοιπων Ευρωπαίων καθώς αποδίδει στην Ένωση τα ποιοτικά εκείνα χαρακτηριστικά, τα οποία θα απαντήσουν στις προκλήσεις για μεγαλύτερη διαφάνεια, περισσότερη δημοκρατία και ενισχυμένη αποτελεσματικότητα.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ κι εγώ και γιατί ήσασταν περιεκτική αλλά και σύντομη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Π.Α.Σ.Ο.Κ. στο Νομό Ξάνθης ο κ. Παναγιώτης Σγουρίδης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η τοποθέτησή μου αυτή έχει το χαρακτήρα της αιτιολόγησης ψήφου. Τάσσομαι υπέρ της μεταρρυθμιστικής Συνθήκης της Λισσαβώνας με το εξής σκεπτικό.

Θα πρέπει να διαχωρίσουμε την Ευρωπαϊκή Ένωση που επιθυμούμε, που οραματιζόμαστε και ονειρευόμαστε, την Ευρωπαϊκή Ένωση με ενιαία εξωτερική πολιτική, πολιτική ασφάλειας που έχει εξαλείψει το δημοκρατικό της έλλειμμα, που παίζει ρόλο ως ένας πόλος μέσα στον πολυπολικό κόσμο, όπως αυτός έχει διαμορφωθεί με την Κίνα, τη Ρωσία, την Ινδία και την παρική ως δύναμη Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Πρέπει να διαχωρίσουμε αυτή την Ευρωπαϊκή Ένωση από την Ευρωπαϊκή Ένωση του ρεαλισμού, των συγκρουόμενων συμφερόντων, των τερμονόμων συμμαχιών των κρατών-μελών, των κρατικών υστεροβολιών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτός είναι και ο λόγος που πάντα η Ευρωπαϊκή Ένωση προχώρησε με διαδοχικές προσεγγίσεις: στη βάση των συμβιβασμών.

Όλες οι συνθήκες, από τη Συνθήκη της Ρώμης μέχρι το Μάαστριχτ, από τη Συνθήκη της Νίκαιας μέχρι τη Συνθήκη της Λισσαβώνας, είχαν προσυναγματικό χαρακτήρα. Δυστυχώς, η προσπάθεια συνταγματοποίησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης σκάλωσε στα δημοψηφίσματα της Γαλλίας και της Ολλανδίας. Και δεν φτάνει οι λαοί αυτών των χωρών. Μπορεί εν μέρει να καταψήφισαν τη συνταγματική συνθήκη για λόγους εσωτερικούς, για λόγους πολιτικούς στο εσωτερικό τους, όμως δεν θα πρέπει να μας διαφεύγει ότι υπάρχει μία υπέρπουσα δυσπιστία των Ευρωπαίων πολιτών απέναντι στην απρόσωπη γραφειοκρατία των Βρυξελλών, που δεν δίνει λύσεις στα προβλήματα που απασχολούν τον Ευρωπαίο πολίτη, που είναι τα θέματα ανεργίας, που δεν του εγγυάται την ασφάλεια και την ευημερία, που δεν έχει αποφασιστικό ρόλο στα μεγάλα παγκόσμια προβλήματα, όπως είναι τα ενεργειακά προβλήματα, αλλά και τα προβλήματα των κλιματικών αλλαγών.

Κύριοι συνάδελφοι, αν γινόταν δημοψήφισμα και στην Ελλάδα, μπορεί –δεν είμαι βέβαιος– ο ελληνικός λαός, παρόλο που δεν είναι ευρωφοβικός, για πολλούς και διαφόρους λόγους να καταψήφιζε τη συνταγματική συνθήκη. Οι αυτοματισμοί του συστήματος των Βρυξελλών, η συνεχής κινητικότητα δεν μπορούν να κρύψουν την έλλειψη μιας ενιαίας άποψης που πρέπει να έχει η Ευρώπη στα μεγάλα ζητήματα. Ο Ευρωπαίος πολίτης αισθάνεται πολύ καλά ότι το διακυβερνητικό μοντέλο που διέπει την Ευρωπαϊκή Ένωση βολεύει τα ισχυρά κράτη και αντικαθιστά τη δημόσια διαβούλευση, δηλαδή, το λόγο που πρέπει να έχει ο πολίτης, με τη διαβούλευση των εμπειρογνομόνων. Όταν ο Ευρωπαίος πολίτης δεν έχει λόγο, αρνείται κατά βάση και την ευρωπαϊκή ταυτότητα. Άρα, λοιπόν, πρέπει να δώσουμε στον Ευρωπαίο πολίτη το δικαίωμα του λόγου, της δημόσιας διαβούλευσης. Αυτό είναι το ζητούμενο κι αυτό πρέπει να επιδιώκουμε με κάθε τρόπο.

Σήμερα, από τη συνταγματοποίηση μεταβαίνουμε στη μεταρρύθμιση του ευρωπαϊκού ενοποιητικού έργου. Δηλαδή, από εκεί που θέλαμε να κάνουμε μία συνταγματική μεταρρύθμιση, οδηγούμαστε πια σε μία μεταρρυθμιστική συνθήκη, η οποία μπορεί να δίνει ευελιξία στις αποφάσεις της Ευρώπης, όμως δεν βοηθάει την κοινή ενοποιητική προσπάθεια. Δηλαδή, δεν υπάρχει πια ανάγκη όλα τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης την ίδια στιγμή, στον ίδιο χρόνο, να παίρνουν τις ίδιες απο-

φάσεις. Κάθ' ομάδες μπορεί να παίρνουν οποιαδήποτε απόφαση. Αυτό βάζει και εισάγει πλέον η μεταρρυθμιστική συνθήκη. Παράλληλα, οι πολλές ενστάσεις και οι εθνικές επιδιώξεις και οι εθνικές τακτικές που ακολουθήθηκαν, οι φόβοι για συμβίωση των είκοσι επτά κρατών-μελών, οδήγησαν σε μία σωρεία ειδικών ρυθμίσεων, εξαιρέσεων και αυτοεξαιρέσεων πρωτοφανούς εκτάσεως για όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Όμως, η μεταρρυθμιστική συνθήκη δίνει εξωτερική οντότητα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και την κάνει έναν παίκτη στη διεθνή σκηνή. Δίνει λόγο στο Ευρωκοινοβούλιο, αλλά και στα άλλα Κοινοβούλια και δημιουργεί χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης και δίνει, αν θέλετε, σφραγίδα στο Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων. Μπορεί να μην κάνει άλματα η συνθήκη αυτή, αλλά ανοίγει δρόμους. Γι' αυτούς τους δρόμους που ανοίγει, εγώ προσωπικά την ψηφίζω.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε τον κ. Σγουριδίη.

Το λόγο έχει η Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στο Νομό Ηλείας κ. Κρινιώ Κανελλοπούλου.

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συνθήκη για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης, που η χώρα μας είχε εγκρίνει τον Ιανουάριο του 2004 στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο των Βρυξελλών και είχε κυρωθεί και από την ελληνική Βουλή, έπρεπε ως γνωστόν να είχε τεθεί σε ισχύ την 1η Νοεμβρίου 2006, υποκαθιστώντας όλες τις προηγούμενες συνθήκες και πράξεις της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ως γνωστόν όμως δυστυχώς την 1η Νοεμβρίου του 2006 μόνο δεκαοκτώ κράτη-μέλη είχαν εγκρίνει τη συνταγματική συνθήκη, με αποτέλεσμα να μπλοκαριστεί η διαδικασία της συνταγματικής δέσμευσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δίνοντας έτσι τροφή στο ήδη υπάρχον ευρωσκεπτικιστικό κλίμα και στην κρίση που διανύει εδώ και χρόνια η Ευρωπαϊκή Ένωση και που αναμφισβήτητα είναι η έκφραση μίας κοινωνικής, μίας πολιτικής κρίσης, αλλά θεωρώ ότι είναι και η έλλειψη από καιρό ενός κοινού στόχου, ενός κοινού σχεδίου, μίας ενιαίας άποψης για τους βασικούς στόχους σε ό,τι αφορά την Ευρώπη που θέλουμε. Και αυτό, αυτή η προσπάθεια επαναπροσδιορισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης της Ευρώπης γίνεται μέσα σ' ένα διεθνές περιβάλλον που αλλάζει και που εγκαλεί την Ευρώπη να παίξει ρόλο παρά τη δυσχερή οικονομική συγκυρία και παρά την αποξένωση του πολίτη.

Σήμερα σ' αυτόν τον νέο κόσμο η Ευρώπη καλείται να απαντήσει πια σε καινούργιες προκλήσεις. Η παγκοσμιοποίηση της οικονομίας, το δημογραφικό πρόβλημα, τα προβλήματα της μετανάστευσης, αλλά και η κλιματική αλλαγή, η ενεργειακή επάρκεια, η διαφάνεια στη δημοσιονομική λειτουργία των θεσμών, αποτελούν καινούργια προβλήματα και καινούργιες προκλήσεις, στις οποίες αυτή η σύγχρονη Ευρώπη καλείται να απαντήσει, όπως και καλείται να οργανώσει και μία Ευρώπη πια των είκοσι επτά και όχι των δεκαεπτά μελών.

Το πρώτο βήμα για να ξεπεραστεί αυτή η κρίση ήταν η ανάγκη μίας συμφωνίας για την από εδώ και πέρα λειτουργία αυτής της ένωσης. Προκειμένου, λοιπόν, να διαφυλαχθεί αυτή η ενιαία βούληση για μία ικανότητα δράσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο επεδίωξε το συμβιβασμό μεταξύ των κρατών που ήθελαν το Σύνταγμα και μεταξύ αυτών που δεν το ήθελαν και έτσι καταλήξαμε στη Συνθήκη της Λισσαβώνας, βάζοντας έτσι ένα τέλος σ' αυτήν την κρίση που είχε ξεκινήσει μετά το γαλλικό και το ολλανδικό «όχι» και διασφαλίζοντας την ενιαία πορεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αν και πια σε καινούργιες βάσεις.

Μπορεί το αποτέλεσμα να είναι αποτέλεσμα συμβιβασμού, μπορεί τελικά αυτή η Ευρώπη να χτίζεται βήμα-βήμα, δεν παύει όμως μετά την αμφιβολία και μετά το σκεπτικισμό να ξαναδίνει προοπτική στο όραμα αυτής της ευρωπαϊκής ενοποίησης.

Η σημερινή Ευρώπη δεν είναι όμως πια μόνο η Ευρώπη της οικονομίας και της αγοράς, αλλά είναι η Ευρώπη των ανθρωπίνων αξιών και του πολιτισμού, όπου η οικονομία τίθεται πια

στην υπηρεσία του ανθρώπου. Αυτή θεωρώ άλλωστε ότι είναι και η πεμπτουσία του ευρωπαϊκού πολιτισμού σε φιλοσοφικό, πολιτικό και θρησκευτικό επίπεδο, ο άνθρωπος, η ανθρωπινή αξία, η ανθρωπινή αξιοπρέπεια. Και υπ' αυτό το πρίσμα θεωρώ ότι θα πρέπει να δούμε και τη συνθήκη που καλούμαστε να κυρώσουμε.

Η Συνθήκη της Λισσαβώνας προσδιορίζει την Ευρωπαϊκή Ένωση κατ' αρχήν ως κοινότητα αρχών και αξιών και όχι ως οικονομική κοινότητα και υπογραμμίζει έτσι τη μετεξέλιξη από μία ένωση τεχνοκρατική σε μία ένωση πολιτική με κοινή ιστορία και κοινό πεπρωμένο. Και σ' αυτήν την νέα ποιότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης καλούμαστε να απαντήσουμε.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση αποκτά πλέον νομική προσωπικότητα, καταργείται ο διίσμος Ευρωπαϊκή Ένωση - Ευρωπαϊκή Κοινότητα.

Όπως έλεγε ο Μπαρόζο τον Απρίλιο στο Δουβλίνο, η Συνθήκη της Λισσαβώνας προωθεί μία Ευρώπη πιο δημοκρατική, πιο αποτελεσματική, πιο δεμένη με τις αξίες της Ένωσης, πιο αλληλέγγυα μεταξύ της και πιο ισχυρή πια στη διεθνή σκηνή. Πράγματι μία Ευρώπη πιο δημοκρατική, γιατί εισάγονται νέες διαδικασίες για να καταστήσουν τη λειτουργία της αυτή πιο δημοκρατική, όπως το ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αποκτά πια σημαντικές εξουσίες σε ό,τι αφορά τη νομοθεσία, τον προϋπολογισμό της Ένωσης, μία Ευρώπη όπου είναι πολύ σημαντικό το ότι μαζεύοντας ένα εκατομμύριο υπογραφές από ένα εκατομμύριο πολίτες μπορεί να έχουν και νομοθετική πρωτοβουλία -έτσι λοιπόν θεωρώ ότι προβάλλεται η Ένωση ως ένωση πολιτών πια και όχι μόνο ως ένωση κρατών- μία Ευρώπη που αποτελεί πραγματική, που εξοπλίζεται με καινούργιους θεσμούς.

Επίσης ενισχύεται η συνεργασία σε κοινούς τομείς, όπως η ασφάλεια, η δικαιοσύνη, η τρομοκρατία, αλλά και σε θέματα όπως η ενέργεια, η κλιματική αλλαγή, μία Ευρώπη αξιών, της αλληλεγγύης και της ελευθερίας.

Θεωρώ πολύ σημαντικό το Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, αν και στην προκειμένη περίπτωση δεν ενσωματώνεται όπως στο Σύνταγμα, εξακολουθεί όμως να έχει δεσμευτική ισχύ και το κείμενο αυτό των θεμελιωδών δικαιωμάτων θεωρώ ότι είναι ένα από τα πιο σύγχρονα και τα πιο πλήρη κείμενα προστασίας των δικαιωμάτων στον κόσμο. Και έπειτα, βεβαίως, με μία Ευρώπη πιο αλληλέγγυα, όπου διευρύνεται η συνεργασία των κρατών σε πάρα πολλούς τομείς και πιο ισχυρή στο διεθνές επίπεδο με μία κοινή εξωτερική πολιτική και μία πολιτική ασφάλειας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπορεί η Συνθήκη της Λισσαβώνας να χάνει σε δυναμική ενότητα, θεωρώ όμως ότι τελικά κερδίζει σε ευελιξία. Μπορεί να μην είναι αυτή που πολλοί από εμάς θα θέλαμε και θα ευχόμασταν να είναι, δηλαδή, είμαστε ακόμα μακριά από την πραγματική πολιτική ενοποίηση, θεωρώ όμως ότι ανοίγει ξανά το δρόμο στην προοπτική αυτής της ενοποίησης.

Στα μέσα του προηγούμενου αιώνα ηγέτες όπως ο Σούμαν, ο Αντενάουερ, ο Ντε Γκασπερι, ο Τσόρτσιλ έπεισαν τους λαούς τους και πήραν μία απόφαση για τη θεμελίωση της Ευρώπης με κοινά συμφέροντα. Σε μας εναπόκειται σήμερα να προχωρήσουμε ένα βήμα πιο πέρα προσδιορίζοντας και το σημερινό κοινό όραμα, το όραμα από δω και πέρα αυτής της Ευρώπης που θέλουμε, μιας Ευρώπης με πλήρη πολιτική οντότητα, μιας Ευρώπης πιο ισχυρής σ' έναν κόσμο όπου σήμερα ο συσχετισμός των δυνάμεων τείνει να μεταβληθεί.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε την κυρία συνάδελφο.

Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Δραγώνα.

ΘΑΛΕΙΑ ΔΡΑΓΩΝΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η μεταρρυθμιστική συνθήκη που καλούμαστε να κυρώσουμε έρχεται ύστερα από τρία χρόνια ακινησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η λέξη «Σύνταγμα» που ανακίνησε αμυντικά αντανakλαστικά εξαφανίστηκε καθώς και μέρος των φιλοδοξιών για θεσμική και πολιτική ενοποίηση της Ευρώπης των είκοσι επτά που είχαν τεθεί από τη συνταγματική συνθήκη.

Ωστόσο μέσα σ' ένα κλίμα σύγκρουσης ανάμεσα σ' αυτούς

που θέλουν περισσότερη Ευρώπη και επιμένουν στην πολιτική ένωση και στους ατλαντιστές που υπεραμύνονται της Ευρώπης της αγοράς -με πρωταγωνιστές την Αγγλία και την Πολωνία- επιτεύχθηκε ένας θετικός συμβιβασμός. Στο παγκόσμιο συγκρουσιακό καθεστώς η μόνη σοφή κίνηση προς τα εμπρός δεν μπορεί παρά να περνάει από μία μορφή συμβιβασμού.

Πού εντοπίζεται ο συμβιβασμός; Η νέα συνθήκη που συγκροτήθηκε μέσα από σχετικά συνοπτικές διαδικασίες δεν είναι παρά η ενοποίηση του συνόλου των συνθηκών. Το αποτέλεσμα είναι η πολυπλοκότητα, η επαναληπτικότητα και ένα κείμενο αρκετά δυσνόητο και δύσληπτο από τους πολίτες. Ωστόσο οι καινοτομίες της συνταγματικής συνθήκης επιβίωσαν.

Αναγκαστικά θα σταθώ σε ορισμένα μόνο σημεία. Πρώτον, η Ένωση αποκτά ενιαία νομική προσωπικότητα. Ενισχύεται ο διεθνής ρόλος της. Ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του μόνου άμεσα εκλεγμένου οργάνου της Ένωσης, ενισχύεται. Συναποφασίζει σε πολύ σημαντικά θέματα.

Δεύτερον, θα επιτραπεί για πρώτη φορά στα Εθνικά Κοινοβούλια να αμφισβητήσουν ένα μέρος της ευρωπαϊκής νομοθεσίας αν νομίζουν ότι αντίκειται στην αρχή της επικουρικότητας. Αν εκφραστούν αμφιβολίες από το 1/3 των Εθνικών Κοινοβουλίων, η επιτροπή υποχρεούται να εξηγήσει για ποιο λόγο είναι απαραίτητη η νομοθεσία ή να υποβάλει τροποποιημένη πρόταση ή να την αποσύρει. Με τη συνθήκη τα Εθνικά Κοινοβούλια συνδέονται με το ευρωπαϊκό γίγνεσθαι, τους διαβιβάζονται υποχρεωτικά τα έγγραφα διαβουλεύσεων της επιτροπής και οι πράξεις νομοθετικού προγραμματισμού και πολιτικής στρατηγικής, καθώς και τα σχέδια ευρωπαϊκών νομοθετικών πράξεων.

Τρίτον, εισάγεται ειδικό κεφάλαιο όπου διατυπώνονται οι αρχές δημοκρατικής διακυβέρνησης όπως η αρχή της δημοκρατικής ισότητας, η αρχή της δημοκρατικής αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας και η αρχή της συμμετοχικής δημοκρατίας.

Μένω σ' αυτήν την τελευταία που δίνει τη δυνατότητα εκούσιας συλλογικής δράσης των πολιτών με βάση κοινά ενδιαφέροντα, σκοπούς και αξίες. Αξιοποιείται ένας χώρος που δεν είναι ούτε αυτός του κράτους ούτε της αγοράς. Τα θεσμικά όργανα της Ένωσης διατηρούν ανοικτό, διαφανή και τακτικό διάλογο με τις αντιπροσωπευτικές ενώσεις και την κοινωνία των πολιτών. Αυτό δεν περιορίζεται στο επίπεδο της διαβούλευσης. Προβλέπεται η λαϊκή πρωτοβουλία. Καλείται η επιτροπή να εξετάζει προτάσεις που υπογράφονται από ένα εκατομμύριο πολίτες οι οποίοι θεωρούν ότι απαιτείται νομική πράξη της Ένωσης για την εφαρμογή της συνθήκης.

Με τη συμμετοχική δημοκρατία ενδεχομένως ανοίγει ο δρόμος υπέρβασης της κρίσης της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας με το συγκεντρωτισμό, την αδιαφάνεια, τις πελατειακές σχέσεις, τον πολιτικό αποκλεισμό, τη διαφθορά. Αυτό δεν σημαίνει αντικατάσταση της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας από τη συμμετοχική αλλά συμπλήρωσή της μέσα από την προσέγγιση πολιτών και ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων.

Τέταρτον, η Χάρτα των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, ο κοινός ευρωπαϊκός συνταγματικός πολιτισμός στην πράξη, εφόσον αφορά τον πυρήνα της ύπαρξης του Ευρωπαίου πολίτη, δέχεται από την αρχή ένα ισχυρό πλήγμα με την αυτοεξαίρεση της Βρετανίας και της Πολωνίας και συμβολικά με τη μη ενσωμάτωσή τους στο κείμενο της μεταρρυθμιστικής συνθήκης. Ωστόσο με την επικύρωση της συνθήκης θα αποκτήσει νομική δεσμευτικότητα.

Η Χάρτα σε πενήντα άρθρα περιγράφει με τρόπο νεωτερικό τα θεμελιώδη ατομικά, πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα και τις ελευθερίες και τις κατατάσσει σε έξι αρχές: την αξιοπρέπεια, την ελευθερία, την ισότητα, την αλληλεγγύη, τη δημοκρατία και τη δικαιοσύνη.

Στη βάση κοινότητας και ετερότητας ενισχύονται τα κοινωνικά δικαιώματα που αξιώνουν δράση του κράτους υπέρ των πολιτών, όπως είναι η αξίωση της χρηστής διοίκησης, η πρόσβαση σε δημόσιες υπηρεσίες, οι δίκαιες και πρόσφορες συνθήκες εργασίας, η ένταξη των ατόμων με αναπηρία. Ενισχύονται δικαιώματα όπως η ιδιωτικότητα και η προστασία των προσωπικών δεδομένων, η βιοηθική, η αποσύνδεση του γάμου από τη διαφορά των φύλων, ο σεβασμός της θέσης του παιδιού

μέσα στην οικογένεια, τα δικαιώματα των ηλικιωμένων. Όλα αυτά τίθενται ως κανόνες δικαίου που θα επηρεάσουν τη νομολογία των δικαστηρίων.

Το κείμενο αναμφίβολα έχει και αδυναμίες. Η πιο σοβαρή κατά τη γνώμη μου είναι ότι παρά την αναφορά στο σεβασμό της πολιτισμικής και θρησκευτικής ελευθερίας, δεν προστατεύονται ρητά τα δικαιώματα των μειονοτήτων. Ωστόσο, η Χάρτα αντιπροσωπεύει τον εξανθρωπισμό και μετασχηματισμό της Ένωσης που ξεκίνησε ως Κοινή Οικονομική Αγορά.

Η τελευταία πράξη και αποφασιστική θα παιχτεί σε λίγες μέρες στην Ιρλανδία. Εάν η Συνθήκη της Λισσαβώνας δεν κυρωθεί, απλώς θα γυρίσουμε στη λιγότερο επεξεργασμένη μορφή της Συνθήκης της Νίκαιας, η οποία αποτελεί ένα σύστημα πολύ λιγότερο αποτελεσματικό για λήψη αποφάσεων σε μια Ευρώπη των είκοσι επτά.

Στην Ελλάδα γίναμε μάρτυρες ενός πολύ ατυχού χειρισμού ενημέρωσης των πολιτών για το τι σημαίνει Συνθήκη της Λισσαβώνας. Ο εξαιρετικά περιορισμένος διάλογος έγινε μεταξύ ειδικών και αφήσαμε τους πολίτες απ' έξω. Με αυτόν τον τρόπο αυξάνουμε την απόσταση που νιώθουν από μια Ευρώπη που ως πολιτικοί την επικαλούμαστε όταν πρέπει να λάβουμε αντιδημοφιλείς αποφάσεις. Ο δρόμος για την πολιτική Ευρώπη είναι μακρύς, δύσκολος και απαιτεί την πολιτική παιδεία μιας γενιάς που θέλει να οικοδομήσει ένα καλύτερο μέλλον πάνω σε κοινές αρχές και αξίες. Το δημοκρατικό έλλειμμα που όλοι επικαλούμαστε δεν το αντιμετωπίζουμε όταν δεν ενημερώνουμε υπεύθυνα τους πολίτες, όταν χρεώνουμε στη δήθεν «κακία» Ευρώπη τα δικά μας πολιτικά λάθη και τις ολιγωρίες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε την κ. Δραγώνα.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην Α' Περιφέρεια Θεσσαλονίκης, κ. Μαγκριώτης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Όλοι γνωρίζουμε ότι η σημερινή Ευρωπαϊκή Ένωση ξεκίνησε με τον πρώτο πυρήνα της αμέσως μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο ως μια μεγάλη ανάγκη των κεντροευρωπαϊκών χωρών να μην ξαναγνωρίσει η γηραιά ήπειρος πόλεμο. Οι δύο παγκόσμιοι πόλεμοι στην καρδιά της Ευρώπης αιματηροί, διχαστικοί, καταστροφικοί δίδαξαν τους πρωτεργάτες να προχωρήσουν στο δρόμο της συνεννόησης. Η γαλλική πρωτοβουλία για τη συγκρότηση της Κοινότητας του Άνθρακα είχε ως στόχο να ενσωματώσει τις ευρωπαϊκές χώρες, πρωτίστως την αναγεννημένη Γερμανία, σ' ένα ενιαίο ευρωπαϊκό θεσμικό πλαίσιο με κοινές δημοκρατικές αξίες και αρχές, κοινούς στόχους και κοινά συμφέροντα, για να προχωρήσει η Ευρώπη ενωμένη και να μην ξαναβρεθεί ποτέ μπροστά στο δίλημμα πόλεμος ή ειρήνη.

Μ' αυτήν τη διάσταση και μ' αυτήν την εκδοχή μπορούμε να πούμε ότι οι πρωτοπόροι της ευρωπαϊκής ενοποίησης πρέπει να είναι ευτυχείς, γιατί το βασικό τους όραμα, ο βασικός τους στόχος μέχρι σήμερα είναι απολύτως επιτυχής. Η Ευρώπη από πεδίο συγκρούσεων και από πυρήνας διεθνών αναφλέξεων και πολέμων είναι πλέον η πιο σταθερή ζώνη, ζώνη ειρήνης και συνεργασίας.

Κανείς βέβαια δεν μπορούσε να φανταστεί εκείνη την εποχή ότι θα έφτανε κάποια εποχή όπου οι λαοί της Ευρώπης και οι δημοκρατικοί εκπρόσωποί τους, οι κυβερνήσεις, θα διεκδικούσαν την πολιτική εμβάθυνση και την ενοποίηση, θα διεκδικούσαν και ένα κοινό, ενιαίο διεθνή ρόλο. Τα βήματα ήταν πολλά, η πορεία μεγάλη και αντιφατική. Άλλωστε, η σημερινή Ευρωπαϊκή Ένωση δεν έφτασε μέσα από μια γραμμική και ευθύγραμμη πορεία στη σημερινή της συγκρότηση. Είναι ένα ανοικτό θεσμικό ευρύχωρο πεδίο κοινωνικών και πολιτικών αντιπαραθέσεων, θα έλεγα μοναδικό στον παγκόσμιο χάρτη. Δεν είναι ούτε ο παράδεισος ούτε η κόλαση, ούτε για τους ευρωλάτρες ούτε για τους ευρωσκεπτικιστές πεδίο αναζήτησης ασφαλών καταφυγίων. Είναι για κάθε λαό, για κάθε πολίτη, για κάθε δημοκρατική εκλεγμένη δημοκρατική διακυβέρνηση, που είναι ο ελάχιστος όρος για τη συμμετοχή και την παραμονή μιας χώρας στους κόλπους της ευρωπαϊκής οικογένειας, μια συνεχής πρόκληση.

Γι' αυτό και όταν τα κοινωνικά και πολιτικά κινήματα και ρεύματα στην Ευρώπη παίρνουν μια προοδευτική πορεία, μια προοδευτική προοπτική, τότε και τα ανάλογα βήματα, οι ανάλογες συνθήκες χρωματίζονται μ' ένα έντονο πολιτικό προοδευτικό και κοινωνικό χρώμα. Όταν τα κοινωνικά ρεύματα, τα κοινωνικά και πολιτικά ρεύματα χαρακτηρίζονται από συντηρητικές στροφές και αναδιπλώσεις – κι αυτή είναι μια αέναη διαπάλη στο εσωτερικό κάθε δημοκρατικού κοινωνικού σχηματισμού και ένας τέτοιος είναι και η Ευρωπαϊκή Ένωση – τότε έχουμε καθυστερήσεις, πωσιμότητες.

Δύο χαρακτηριστικοί σταθμοί, το Μάαστριχτ και το Άμστερνταμ, χαρακτηρίζουν δυο διαφορετικές δεκαετίες, χαρακτηρίζουν δύο διαφορετικά χρώματα όσον αφορά κρίσιμες ευρωπαϊκές αποφάσεις. Το Μάαστριχτ των τραπέζιτών και των μονεταριστών, που κυριάρχησε και βασικός τους στόχος ήταν η ενιαία οικονομική αγορά, το κοινό νόμισμα, η Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Το Άμστερνταμ, που έδωσε την κοινωνική πινελιά, θέλησε να φέρει ένας άλλος πολιτικός και κοινωνικός συσχετισμός στην Ευρώπη, άλλες κυβερνήσεις θέλησαν να φέρουν μια νέα κοινωνική ισορροπία.

Σήμερα η Ευρώπη βρίσκεται και πάλι σε μια συντηρητική στροφή. Μέσα σ' αυτήν τη στροφή και τροχιά βρίσκεται και η δική μας συντηρητική Κυβέρνηση. Δεν πάλεψε μαζί με τις άλλες προοδευτικές δυνάμεις να κρατήσουν όσο γίνεται περισσότερα τμήματα από έναν προοδευτικό, μεταρρυθμιστικό βηματισμό, που μας οδήγησε με την Ελληνική Προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Ευρωσύνταγμα, αυτό που συμφέρει και τις προοδευτικές και λαϊκές δυνάμεις της Ευρώπης, αλλά και χώρες όπως είναι η Ελλάδα.

Η συντηρητική συμμαχία, μέσα στην οποία συμπτύχθηκε και η ελληνική Κυβέρνηση, έδωσε μάχες οπισθοφυλακής, όπως η ανάδειξη του χριστιανισμού και του θρησκευάτος ως βασικής αρχής για τη συγκρότηση της Ευρώπης. Και έχασε μεγάλες μάχες, γιατί συνέπραξε στους συντηρητικούς συνασπισμούς, μεγάλες μάχες ακόμα και για τις αξίες και για τη βάση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Δεν διαπραγματεύτηκε ακόμη και αποφάσεις συνόδων κορυφής, όπως ταίριαζε στα εθνικά μας συμφέροντα, όπως οι αποφάσεις του Ελσίνκι του 1999, γιατί ακριβώς δεν έχει μια επιθετική, μια εμπροσθοβαρή ευρωπαϊκή πολιτική.

Γι' αυτό, λοιπόν, αυτό που χρειάζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση μια αλλαγή εσωτερικών κοινωνικών και πολιτικών συσχετισμών, χρειάζεται και ανάλογες κυβερνητικές εκπροσωπήσεις. Σε αυτόν, λοιπόν, τον αγώνα καλείται και ο Έλληνας πολίτης, καλείται ο ελληνικός λαός στο σύνολό του, οι προοδευτικές πολιτικές δυνάμεις της χώρας μας να συμβάλλουν για τη διαμόρφωση αυτού του ρεύματος.

Σ' αυτήν την πλευρά των δυνάμεων, των προοδευτικών και δημοκρατικών δυνάμεων μέσα στην Ευρώπη μάχεται και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. μέσα από τις δικές του εθνικές δυνάμεις, μέσα από τις ευρωπαϊκές σοσιαλιστικές δυνάμεις, μέσα από τη Σοσιαλιστική Διεθνή. Σ' αυτόν τον αέναο πολιτικό και κοινωνικό αγώνα συμμετέχουμε σταθερά.

Ζητούμε από την Κυβέρνηση να ανοίξει έναν ευρύ διάλογο, που μέχρι τώρα δεν το έπραξε, μέσα στην ελληνική κοινωνία. Γιατί χρειάζεται η ανασύνταξη των δυνάμεων που υποστηρίζουν την πολιτική ενοποίηση και εμβάθυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γιατί, όπως πολύ χαρακτηριστικά τονίζει και ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Γιώργος Παπανδρέου, η εμβάθυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η πολιτική ενοποίηση είναι για το συμφέρον των ευρωπαϊκών λαών, είναι για το συμφέρον των ευρωπαϊκών λαϊκού κεκτημένου, είναι για το συμφέρον των εθνικών μας θεμάτων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε τον κ. Μαγκριώτη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Κ.Κ.Ε. κ. Αντώνης Σκυλλάκος.

Ορίστε, κύριε Σκυλλάκο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Γιατί οι λαοί της Γαλλίας και η Ολλανδίας ψήφισαν «όχι»; Μήπως ήξεραν σε βάθος τι έλεγε η Ευρωσυνθήκη, το Ευρωσύνταγμα; Δεν νομίζω. Η ίδια άγνοια που υπάρχει στην Ελλάδα, υπάρχει και στους λαούς αυτούς.

Υπάρχει όμως συσσωρευμένη μια μεγάλη πείρα. Είδαν ότι χειροτέρευσε η ζωή τους, το βιοτικό τους επίπεδο, τα εργασιακά και ασφαλιστικά τους δικαιώματα, η Κοινή Αγροτική Πολιτική τους χτύπησε κι εκεί. Το 70% των Γάλλων αγροτών ψήφισαν «όχι» και ζουν καλύτερα απ' ό,τι οι Έλληνες αγρότες.

Η αρνητική πείρα, λοιπόν, από την Ευρωπαϊκή Ένωση είναι αυτή που οδήγησε στο «όχι». Δηλαδή το «όχι» δεν αφορά απλώς το Ευρωσύνταγμα, αλλά αγγίζει και αυτήν την ίδια την Ευρωπαϊκή Ένωση. Και τα επόμενα χρόνια, λόγω των αντιλαϊκών πολιτικών που εφαρμόζονται, αυτή η αντίθεση θα μεγαλώνει.

Βλέπω ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ψηφίζει τη συνθήκη. Υπάρχει μία αντίφαση. Γιατί ζητά δημοψήφισμα; Πραγματικά, είναι αντικειμενικό αυτό. Γιατί από τη στιγμή...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Η Ιρλανδία έτσι κάνει.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Δεν κατάλαβα;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύρωσε η Βουλή τους, αλλά πάνε και σε δημοψήφισμα.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Εν πάση περιπτώσει, για εμάς, αποτελεί μια αντίφαση για ένα κόμμα το οποίο θέλει. Θα μπορούσε, εάν ήθελε, χάριν της ενημέρωσης, να κάνει μία καμπάνια σ' όλη την Ελλάδα ως κόμμα, για να ενημερώσει για τη συνθήκη.

Σε εμάς δεν υπάρχει αντίφαση. Εμείς λέμε «όχι» στη συνθήκη, «όχι» στην Ευρωπαϊκή Ένωση, οπότε θα θέλαμε να το κρίνει ο ελληνικός λαός. Θα θέλαμε να ακούγονται και οι δύο απόψεις, να μπουν στην αντιπαράθεση και να κρίνει ο ελληνικός λαός.

Αντίφαση υπάρχει και στο ΣΥ.ΡΙΖ.Α., με την εξής έννοια. Λέει «όχι» στην Ευρωσυνθήκη, αλλά τουλάχιστον η μεγαλύτερη συνιστώσα, που είναι ο Συνασπισμός, λέει «ναι» -μέχρι στιγμής τουλάχιστον- στην ολοκλήρωση της Ευρώπης, «ναι» στην πρόκληση της ενοποίησης της Ευρώπης. Όμως, αυτά τα πράγματα είναι αλληλένδετα. Η Ευρωσυνθήκη είναι αντιδραστική, αντιλαϊκή, όπως σωστά λέει και ο Συνασπισμός, αντιδημοκρατική, είναι όμως ταυτόσημη με την πορεία της ενοποίησης.

Άκουσα τον εκπρόσωπο του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. που μίλησε εδώ για μια άλλη Ευρώπη. Ποια θα είναι η άλλη Ευρώπη; Μπορεί με τη σημερινή κατάσταση να αλλάξει η Ευρώπη και να έχουμε μια καλύτερη συνθήκη; Εδώ υπάρχουν αντιφάσεις.

Έρχομαι σε επί μέρους ζητήματα της συνθήκης, τα οποία θεωρώ σημαντικά. Υπάρχει στρατιωτικοποίηση, δικαίωμα επέμβασης σε ξένες χώρες με μία σειρά από δικαιολογίες και είναι γεγονός ότι το δόγμα του ΝΑΤΟ για πολυεπίλεκτους πολέμους περνά στην Ευρωσυνθήκη.

Όμως, είναι το καινούριο και το χειρότερο απ' όλα; Το άκουσα κι από έναν προηγούμενο ομιλητή. Είναι η ρήτρα αλληλεγγύης. Χωρίς να το ζητήσει καμμία κυβέρνηση, να μπορείς να επεμβαίνεις σε οποιαδήποτε χώρα κράτος-μέλος, διότι μπορείς να ονοματίσεις οποιαδήποτε κοινωνική αναταραχή ή τις πολιτικές εξελίξεις τρομοκρατία και να επεμβαίνεις σε μία χώρα, εφόσον η Ευρωπαϊκή Ένωση κρίνει ότι δεν συμφέρουν την Ευρώπη οι πολιτικές εξελίξεις στη χώρα αυτή. Αυτό είναι εντελώς απαράδεκτο, είναι πρωτοφανές και δεν ξέρω εάν υπήρξε ποτέ σε διεθνές ή σε νομικό κείμενο, να μπορείς, δηλαδή, να επεμβαίνεις σ' άλλη χώρα, για να λύνεις τέτοια ζητήματα.

Το δεύτερο, στο οποίο θέλω να αναφερθώ, είναι η υπεροχή του Κοινοτικού Δικαίου απέναντι στο Σύνταγμα. Είναι απαράδεκτο. Και ο πρωτοετής της Νομικής λέει ότι το Σύνταγμα είναι υπεράνω των διεθνών συμβάσεων. Πρόκειται για μία διεθνή σύμβαση. Έχει αυξημένη τυπική ισχύ, δεν είναι όμως υπεράνω του Συντάγματος. Είναι καθαρό αυτό το θέμα. Και πάμε διά της διολισθήσεως, με πολιτικό τρόπο, να δεχθούμε ένα συμβιβασμό, όπως έγινε με το «Βασικό Μέτοχο». Υπερίσχυε το Σύνταγμα, αλλά για να μην έρθουμε σε αντίθεση με την Ευρωπαϊκή Ένωση, κάναμε έναν εκτελεστικό νόμο που ουσιαστικά ανατρέπει το ίδιο το Σύνταγμα. Αυτά δεν μπορούν να γίνονται. Και μετά, μας λένε ότι πρέπει να εφαρμόζουμε τους νόμους, τους

θεσμούς κ.λπ..

Το τρίτο ζήτημα, στο οποίο θα ήθελα να αναφερθώ, αφορά τη νομική προσωπικότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θα βάλω δύο ζητήματα.

Πρώτον, ο κύριος εκπρόσωπος της εξωτερικής πολιτικής, ο ύπατος εκπρόσωπος, που θα μας εκπροσωπεί και σε διεθνείς οργανισμούς και όπως άκουσα μέχρι και στον Ο.Η.Ε., στα ειδικά ζητήματα που αφορούν την Ελλάδα και στα εθνικά μας θέματα θα μας εκπροσωπεί και σ' αυτά;

Δεύτερον, το να μην περνούν από την ελληνική Βουλή ρυθμίσεις και να αφήνουμε ζητήματα να λύνονται με την οντότητα, με την υπογραφή της Ευρωπαϊκής Ένωσης, χωρίς να περνούν από το ελληνικό Κοινοβούλιο, έτσι υποβαθμίζουμε το ελληνικό Κοινοβούλιο και τη δημοκρατία στη χώρα μας.

Τελειώνω με το εξής: Δεν διώκεται μόνο η τρομοκρατία, ούτε η παρακίνηση -που και η έννοια της «παρακίνησης» χωρά μεγάλη συζήτηση για το ποια είναι η παρακίνηση σε τρομοκρατία- αλλά στο αντιτρομοκρατικό πακέτο μπαίνει και η ριζοσπαστική ιδεολογία.

Εδώ χωράει πολύ νερό, ποια είναι η ριζοσπαστική δικαιολογία. Έχουμε δει και τις λίστες ποιες θεωρούνται τρομοκρατικές οργανώσεις και από τις ευρωπαϊκές χώρες και από τις Ηνωμένες Πολιτείες και τέτοιες εξελίξεις και ερμηνείες μας ανησυχούν πολύ για τη δημοκρατία στην Ευρώπη και σε κάθε κράτος-μέλος.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ και εγώ, κύριε Σκυλλάκο.

Θα κλείσουμε την αποψινή συνεδρίαση με το Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας στο νομό Χίου, κ. Γιάννη Κοσμιδή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι τα τελευταία πενήντα χρόνια η ανάπτυξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπήρξε θεμελιώδης για την εγκαθίδρυση ενός χώρου ειρήνης και σταθερότητας, την εδραίωση της δημοκρατίας, της ελευθερίας και των δικαιωμάτων των πολιτών, την ενίσχυση της ευημερίας, της αλληλεγγύης και της πρόνοιας, της προστασίας του περιβάλλοντος και της προστασίας των καταναλωτών και το δίκαιο ανταγωνισμό και με μια Οικονομική και Νομισματική Ένωση, γεγονός που επέτρεψε στα κράτη-μέλη να συνεργαστούν για να αντιμετωπίσουν ζητήματα που υπερβαίνουν τα εθνικά σύνορα, ώστε να αποκτήσει η Ευρώπη ισχυρότατη φωνή στις διεθνείς υποθέσεις.

Έχει γίνει, επίσης, παραδεκτή η ανάγκη να μεταρρυθμιστούν και να ενισχυθούν οι δομές της Ένωσης έτσι ώστε να εδραιωθούν αυτά τα επιτεύγματα και να βελτιωθεί η δυνατότητα της Ένωσης να λειτουργεί αποτελεσματικά έτσι ώστε να μπορέσει να αντιμετωπίσει νέες προκλήσεις και να υποβληθεί σε μεγαλύτερη δημοκρατική νομιμοποίηση.

Πρέπει, επίσης, να λάβουμε υπ' όψιν το γεγονός ότι η προηγούμενη προσπάθεια μεταρρύθμισης της Ένωσης με αντικατάσταση των συνθηκών με ένα Σύνταγμα, επιδοκιμάστηκε από τη μεγάλη πλειοψηφία των εκλεγμένων αντιπροσώπων των Ευρωπαίων πολιτών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και κυρώθηκε από τα δύο τρίτα των κρατών-μελών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, αλλά απορρίφθηκε από δύο κράτη-μέλη, τη Γαλλία και τις Κάτω Χώρες και ύστερα από μία περίοδο προβληματισμού, κατά την οποία κατέστη σαφές ότι δεν ήταν δυνατόν να επιτευχθεί η απαραίτητη έγκριση απ' όλα τα κράτη-μέλη, η προσέγγιση αυτή εγκαταλείφθηκε και επελέγη αντ' αυτής η προσέγγιση της τροποποίησης των υφιστάμενων συνθηκών.

Η συμφωνία όλων ανεξαιρέτως των εθνικών κυβερνήσεων της Ένωσης με τη συνθήκη, καταδεικνύει ότι όλες οι εκλεγμένες κυβερνήσεις των κρατών-μελών θεωρούν ότι ο συμβιβασμός αυτός αποτελεί τη βάση πάνω στην οποία επιθυμούν να συνεργάζονται στο μέλλον.

Μετά τις παραδοχές αυτές θεωρούμε ότι εξεταζόμενη συνολικά η μεταρρυθμιστική συνθήκη, αποτελεί ένα θετικό βήμα για το μέλλον της Ένωσης και θα προσδώσει μεγαλύτερη δημοκρατική νομιμοποίηση και ικανότητα λήψης αποφάσεων στην Ένωση, μέσω της ενίσχυσης των ρόλων του Ευρωπαϊκού Κοι-

νοβουλίου και των Εθνικών Κοινοβουλίων, θα ενισχύσει τα δικαιώματα των Ευρωπαίων πολιτών απέναντι στην Ένωση και θα βελτιώσει την πραγματική λειτουργία των θεσμικών οργάνων της Ένωσης.

Χαιρετίζουμε επίσης, το γεγονός ότι θα ενισχυθεί η δημοκρατική νομιμότητα και η διαδικασία λήψης αποφάσεων, θα επιτρέψει στους πολίτες να έχουν μεγαλύτερο έλεγχο στη δράση της Ένωσης ιδίως λόγω των εξής βελτιώσεων:

Ενισχύονται οι εξουσίες συναπόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου με το συμβούλιο.

Εισάγεται ο προηγούμενος έλεγχος των Εθνικών Κοινοβουλίων επί του συνόλου της νομοθεσίας της Ένωσης, δεδομένου ότι τα Εθνικά Κοινοβούλια θα λαμβάνουν όλες τις ευρωπαϊκές νομοθετικές προτάσεις έγκαιρα, προκειμένου να τις συζητούν με τους Υπουργούς τους, πριν το συμβούλιο εγκρίνει θέση και θα αποκτήσουν επίσης το δικαίωμα να απαιτήσουν επανεξέταση μίας πρότασης, εάν πιστεύουν ότι δεν σέβεται την αρχή της επικουρικότητας.

Τα δικαιώματα των πολιτών θα προστατευθούν διότι ο Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθίσταται νομικά δεσμευτικός, παρέχει νομική ασφάλεια στους πολίτες της Ένωσης. Έτσι οι νέες διατάξεις θα διευκολύνουν τη συμμετοχή των πολιτών και των αντιπροσωπευτικών οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών στις συζητήσεις της Ένωσης.

Ενισχύεται η θέση του Ευρωπαίου πολίτη μέσω της εισαγωγής του θεσμού της νομοθετικής πρωτοβουλίας των πολιτών.

Η συνθήκη ορίζει επίσης, με σαφέστατο και πιο ορατό τρόπο τις αξίες που είναι κοινές για όλα τα κράτη-μέλη, πάνω στις οποίες είναι θεμελιωμένη η Ένωση, καθώς και τους στόχους της Ένωσης και τις αρχές που διέπουν τη δράση και τις σχέσεις με τα κράτη-μέλη.

Οριοθετούνται καλύτερα οι αρμοδιότητες της Ένωσης απέναντι στα κράτη-μέλη, βάσει της αρχής ότι όλες οι αρμοδιότητες που δεν μεταβιβάζονται στην Ένωση, με τη συνθήκη παραμένουν στα μέλη.

Δίνεται μεγαλύτερη έμφαση τις πολιτικές οι οποίες ωφελούν ορατά τους πολίτες.

Υπάρχουν νέες διατάξεις γενικής εφαρμογής σχετικά με την προώθηση υψηλού επιπέδου απασχόλησης, την εξασφάλιση επαρκούς κοινωνικής προστασίας, την καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού, το υψηλό επίπεδο εκπαίδευσης, κατάρτισης και υγείας, την εξάλειψη κάθε είδους διακρίσεων και την προώθηση της ισότητας μεταξύ γυναικών και ανδρών.

Νέες διατάξεις ενισχύουν την προώθηση της αειφόρου ανάπτυξης και της προστασίας του περιβάλλοντος, συμπεριλαμβανομένης και της καταπολέμησης της αλλαγής του κλίματος και της διατήρησης των κοινωφελών υπηρεσιών.

Η οικονομική και κοινωνική συνοχή επαναβεβαιώνονται ως στόχος της Ένωσης.

Στον τομέα του πολιτισμού ευνοϊκή θεωρείται η διατήρηση της αναφοράς στη βελτίωση της γνώσης και της διάδοσης του πολιτισμού και της ιστορίας των Ευρωπαίων και τη διατήρηση και προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς.

Η υιοθέτηση του τουρισμού ως νέας υποστηρικτικής πολιτικής της Ένωσης με ειδικότερους στόχους την προαγωγή της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων στον εν λόγω τομέα, καθώς και η ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών μεταξύ των κρατών-μελών θεωρείται και κρίνεται θετική διάταξη.

Η κατοχύρωση της ιδιαιτερότητας των νησιών και λοιπών μη προνομιούχων περιοχών, στο πλαίσιο της πολιτικής για την οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή είναι μια διάταξη ιδιαίτερου ενδιαφέροντος για τη χώρα μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η νέα μεταρρυθμιστική συνθήκη αποτελεί ένα συμβιβασμό που αποτελεί το πολιτικό τίμημα που πληρώθηκε για να βγούμε από την κρίση που είχαν βυθίσει την Ένωση τα «ΟΧΙ» της Γαλλίας και των κάτω χωρών.

Ωστόσο περιέχει ένα μεγάλο αριθμό σημαντικών μεταρρυθμίσεων και βελτιώσεων σε σύγκριση με τις σημερινές συνθήκες. Πρέπει να υπογραμμίσουμε το γεγονός ότι η νέα συνθήκη εισάγει περισσότερη δημοκρατία στην Ευρωπαϊκή Ένωση και συντελεί στην αύξηση της αποτελεσματικότητας, στη λήψη

αποφάσεων. Η συνθήκη αποτελεί το ένα και μοναδικό μονοπάτι ελπίδας για το μέλλον της Ένωσης. Και εμείς με την ψήφιση της συνθήκης ανοίγουμε το δρόμο γι' αυτό το μέλλον.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ και εγώ τον κ. Κοσμίδη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 11.35' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Τετάρτη 11 Ιουνίου 2008 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργα-

σία: α) μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών: «Ρύθμιση θεμάτων προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας» και β) μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών: «Κύρωση του Μνημονίου Κατανόησης μεταξύ του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Πληροφορικής και Επικοινωνιών της Δημοκρατίας της Κορέας για συνεργασία στους τομείς Τηλεπικοινωνιών και Τεχνολογιών Πληροφορικής και Επικοινωνιών», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ